

திருப்பாவை நாலாயிரப்படி

வ்யாக்க்யானமும் ஸ்வாபதேசமும்



திருநாராயணபுரம் ஆய் எள்கிற

ஜநநபாசார்ய ஸ்வாமி

அருளிச்செய்தது

இது திருவள்ளிக்கேணி
ஸ்ரீவேதவேதாந்த வர்த்தினி சபையாரால்

80-ம் ஆண்டு மஹோத்ஸவ வெளியீடாக

அச்சிடப்பட்டது.

மீடா ரூபாய் 1.

Sri Veda Vedantha Vardhini

TRIPLICANE

Office Bearers for the Year 1950-51

President :

Sriman C. Narasimhachariar, B.A., B.L., Advocate, Madras.

Vice - President :

Sriman S. Srinivasachariar, B.A., Triplicane.

Secretary :

Sriman Achal Seshachariar, M.A., B.L., Advocate, Madras.

Treasurers :

Rao Bahadur V. Ranganadham Chetty, Triplicane.

Sriman M. R. Sampathkumaran, M.A., Triplicane.

Committee Members :

Rao Bahadur P. M. Srinivasa Iyengar, B.A., M.L.,
(Retired District Judge), Advocate, Triplicane.

Sriman M. A. Singarachariar, B.A., B.L., ("Sri Nivasam")
Poonamallee High Road, Madras)

Sriman T. Sadagopa Iyengar, B.A.,
(Retired Agent, Imperial Bank)

Sriman M. A. Srinivasan, B.A., B.L., Advocate, Triplicane.

Srimathi M. A. Rukmani, B.A., B.L., Advocate, Triplicane.

Sri. C. Ranganayakalu Chetty, Merchant, 20, Govindappa
Naicken Street, G. T., Madras.

A brief account of the origin and development and the present needs of "Sri Veda Vedantha Varthini, Triplicane".

In 1868, on the 5th Masi of Vibhava, i.e., 82 years ago, a band of pious and religious Sri Vaishnavas started this Vardhini in Triplicane. Chief among them were Sriman Manni Singarachariar, Sriman M. A. Singarachariar and Sriman Yogi Parthasarathi Ayyangar. In 1884-86 the Vardhini was registered as a charitable institution, with a Memorandum and Articles of Association, defining its objects and range and scope of its activities. The object is to spread the knowledge and practice of the sacred learning of Veda and Vedantha, comprised in both Sanskrit and Tamil holy works, going under the name of Ubaya Vedanta, according to the tenets in practice in the Sri Parthasarathi Swami Temple, Triplicane. The methods to achieve the object comprised the opening and maintenance of institutions or Patasalas where not only the Adhyana of the Veda and Divyaprabandam was to take place but also instruction in the Sahitya, beginning as usual with Kavya, Nataka, Alankara etc., and reaching the summit of the Upanishads. Such schools were established and maintained for several years in Triplicane, Sri perumbudur, Tirumalishai, Kanchipuram and Tinnanur. The annual report of the 19th year of the Vardhini i.e., of Sarvajit (1887-88) shows that patasalas were existing and thriving at the above sacred centres and that there were studying 43, 16, and 42 pupils respectively in Triplicane, Sriperumbudur and Kanchipuram. Besides Veda Adhyayanam, Sahitya, Alankara, Tarka, Nyaya and Vedanta were being taught.

The yearly reports further show that the pupils were being examined each year and were in receipt of suitable stipends. Also competitive examinations were being held every year in the subjects named above which all students were eligible to enter and the successful candidates were awarded suitable prizes.

These methods were systematically pursued and the Patasalas became very popular. Many students passed through them and made themselves useful for services in temples and helpful for the spread of the knowledge and practice of the Ubaya Vedanta. In the seventies and eighties of the last century, when due to the sudden impact of the western civilization, the ancient ideas and ideals of our land were being challenged and the so-called educated classes were under the grip of forces of scepticism and materialism, the institution of Sri Veda Vedantha Vardhini was a dire necessity and not a little credit is due to the Founders of this institution who with sagacity, foresight and wisdom laid down the lines on which the institution was to run. Among these founders, special mention may be made of Sriman Manni Singarachariar founder President and Sriman M. A. Singarachariar

who was the President of the Vardhini for Several years. They did yeoman service in the cause of this institution.

Now for the past 15 years, only the institution in Triplicane survives. Those at other places became defunct for want of enthusiasm and paucity of funds due to growing expenditure. At Triplicane, there are now a Veda Adyayana patasala with 8 pupils, a Divyaprabandha Adyayana Patasala with 10 pupils and a Stotra Patasala with 10 pupils. Each is in charge of a separate teacher competent to deal with the subjects. The competitive yearly examinations are still being held and prizes awarded to all the successful candidates. Also a series of discourses on subjects dealing with Udaya Vedantha are held once every year lasting for a week or more and these lectures attract large audiences. In these ways the Vardhini is doing its work. There is however large scope for increasing its activities in other directions, especially in teaching Sanskrit as a language and also various subjects like Tarka, Vyakarna, Vedanta. This involves a large expenditure. Teachers have to be paid sufficiently so as to attract the best men and as is well known the study of these subjects not being definitely useful to enable a pupil to make his living in the world, incentives in the form of stipends, free boarding and lodging, monetary help to pursue other studies in regular schools and colleges have to be provided.

This year's financial statement appended hereto gives a bird's eye view of the financial condition of the Vardhini; finances being crippled, the managing body of the Vardhini is not able to increase its activities. Yet education in these fundamentals is as necessary now as it was when the Vardhini was started so that the common man in the street may know what truths are hidden in our ancient culture and the advantages of preserving it and taking it within the reach of all.

The 80th year anniversary of the Vardhini was celebrated on a grand scale, in October 1948. About Rs. 1000/- was collected by public subscription. Many lectures lasting for 10 days on religious topics were delivered by men of learning and repute. The public so heartily cooperated in that function with the managing body of the Vardhini that it feels with confidence that the educative work of the Vardhini commends itself to the public and will receive their active help and patronage.

The Executive Committee of the Vardhini appeals to all Persons who are interested in our ancient civilization and culture and its preservation and propagation, to become either life members of the Vardhini by paying a lump sum donation of Rs. 25/- or yearly members by paying a monthly subscription of one rupee.

VEDA VEDANTHA VARDHANI, TRIPPLICANE.

Statement of Receipts and Payments

for the year 1.9.49 to 31.8.50.

Receipts	Rs. As. Ps	Payments	Rs. As. Ps
Opening balance		Establishment and Other charges	
Cash on hand	7 3 9	Teachers	636 12 0
Imperial Bank	865 2 4	Clerk	84 0 0
Govt. Promissory notes (Face Value 14,900)	18,958 4 9	Stipends to students	143 0 0
National Savings Certificates	20,500 0 0	Contributions to other institutions etc.	20 0 0
Cash with treasurer		Lighting Charges	16 0 0
Mr. M.A. Singarechariar	138 2 9	Printing and postage	3 3 9
Interest on investments	465 8 0	Miscellaneous	10 4 0
		Anniversary Expenses	
		To Vidwans	70 0 0
		Examiners	35 0 0
		Prizes	52 0 0
		Printing and postage	17 0 0
		Betels, Fruits	
		Garlands, etc.	13 4 6
		Miscellaneous	7 14 0
		Cash and other balances	
		On hand	86 9 6
		Imperial Bank	142 14 4
		With treasurer	
		Mr. M.A. Singarechariar	138 2 9
		G. P. Notes (Face Value 14,900)	18,958 4 9
		National Savings Certificates	20,500 0 0
Total	35,929 5 7	Total	35,929 5 7

Checked and found correct.

(Sd.) T. A. VARADACHARI 19.10.50.

Hony. Auditor.

శ్రీ పాపపారధిపాస్వామి నమః
శ్రీ వేదవేదాంత వర్ణి - తిరువల్లి శ్లోకే
జగన్మయే ఏవ యోవేద్యం వేదవేదా ప్రరాశిః
వర్తంత శ్రీపాదేన వేదవేదా న్నవర్జినః॥

వేదవేదా వర్ణనయిన వర్ణ 1868 A. D నందు, అనగా ఇప్పటికి 82 సంవత్సరములైనది, (18వ వాసు సం. చూడఁగల వేద వ్యాస అవతారమున శ్రీ వైష్ణవుల కొండవీటిపల్లె నిర్మాణము చేయుచుండిరి. వారిలో ప్రముఖులైనవారు శ్రీమహామర్రి నిగంపాస్వామిగారు, శ్రీమహా M. A నిగంపాస్వామిగారు, యోగపాపపారధి అయ్యగారు, ఈ వర్ణ 1881-85 సం.లో వారిపిల్లల సంఘం పట్టుకుని దేవరకల్వన కొనిపి అభ్యుత్థులు, ఉపాధ్యక్షులు, కార్యదర్శి, ఇతరుల కొకాధ్యక్షులు, అయినందు మొదలుగల ఒక నిర్వాహకవర్గముచేత పరిపాలింపబడుచున్నది. ఈ వర్ణ నియంత్ర మధ్యోక్తములు (1) తిరువల్లి శ్లోకే శ్రీపాపపారధి పాస్వామివారియందు ననుభవములోనున్న పదవి వనఁబడిన వేదము దివ్య ప్రబంధములు అభ్యుత్తము చేయుచుట, (2) సంస్కృత భాషాభ్యుధ్ధి, సంస్కృత బాల్యములలోనున్న తరగతి, వ్యాకరణ, హిందూనాటి శాస్త్రములు నేర్చుట. ఈ అభ్యుత్తముల కొనసాగించు నిమిత్తము నిర్వాహక వర్గము కొన్ని దివ్య శ్లోకములలో, అనగా, తిరువల్లి శ్లోకే, శ్రీ వసుంధరాయలు, తిరుమల్యై, కాంచీపురం, తిన్నవల్లలో సంస్కృత పాఠశాల కేంద్రము, వారిలో వేదవేదాంత సంబంధమున విషయములను, వేదాధ్యయనము, దివ్యప్రబంధ అభ్యుత్తములు నేర్చుచుండిరి. కొంతవఱకు పె అన్నియులొక్కటా సమీపముగా పాఠశాలలు జరుగుచుండిరి అనేక నిర్వాహకులు వారిలోపేరి భృత్యులగుచుండిరి. అట్లవారు వేదాలయములలో ఒకరికొకరు చేయుచు, వేదవేదాంత విషయములను ప్రచారము చేయుచునుండిరి. ఇప్పటికి మూడు 15 సంవత్సరములుగా తిరువల్లి శ్లోకలో మార్కటే పాఠశాలలు జరుగుచున్నవి. కావలసియును మారుటచేసెను, నిర్వాహకులందఱు కొరము తరగతిగా నిర్వహణ చేయుచుండెను, ఉపాధ్యాయుల జీతములు పెనుగుటచేసెను, నిర్వాహక వర్గము మూలభూమిను వచ్చించి, వారిపల్ల వచ్చి వర్ణిమూలము యుజ్యులొకవఱకునైన నిర్వహణచేసెను. ఇతర శ్లోకములలోని పాఠశాలలను నిలిపివేయుటచేన వారైరి, మన పాఠశాలయమునకు వచ్చి యాదవర వేదవేదాంతములను జూచును, అనుభవమును అందఱును ప్రవచనము మూలమున వ్యాఖింప జేయుట మన ముఖ్య కర్తవ్యము, కిని నిమిత్తము బాల్యమునందే అభ్యుత్తమును చేయుచు సంస్కృత భాషాభ్యుత్తము కావచ్చు నొకవఱకు అట్లవారితో ప్రవచనము వారును వుద్ధింపి, వారికి మన ప్రబంధములను పాఠశాలలో అట్లవారితో ప్రవచనము చేయుచుట యభ్యుత్తముగానన్నది. ఈ కార్యములు సమర్థులగుట దివ్యభూమి కావలసియున్నది. అదియుండవలె ఈ వర్ణలో ఒకేసారిగా యా 25 లు యచ్చి వారలకు మొదలుగా నేరయ్య, లేక ప్రతిసెలకు యా 15 వ్యక్తుల వచ్చి యుచు వరావలయు మొదలుగ నేరయ్య, ఈ వర్ణముకు మహావ్యవస్థలను వన యభ్యుత్తములు నెలచేరుట సహజముగల కారణమున దివ్యపూర్వముగా కొరవడుచున్నందు.

ప్రతి
18-3-41 తిరుప్పావై - నాలాయితరప్ప.

ఇంత వ్యూహభావమున అగునిశ్చయతవర్ తిరునారాయణ పురం "జ్యం" అనఁగిని ఇతరవ్యాసార్థ్య. ఇవారీ తిరుత్తతాంతము అందుముడిదైతఁకవిలంబి. అట్టియు ఇవారీమహాబ్రహ్మతావాయ సాంత క్రుణాశిలారాయీ లంపత్తమారాణుత్తత్త త్తమగియి తాయ పోరం పుష్ప కైకవక్తరియం మతలనా అనవరత పరిశర్యం పంణి వీరతార. "జ్యం" అనఁపద తాయ అనఁగిని పోరనంపటం.

పోరనాగానాన కియమనత్తతల దేవరాణ్ణర అనఁగిని నానూరాశ్శాన పిణ్ణాన శబి వ్యూహభావనత్తతైత పేరనూగాన కేరాలిలినిర్లుత్త తిరునారాయణపురం కొణ్ణం పోరం అంతకే తిరువాయమోగిరీ పిణ్ణాన, జ్యం, అదేమోరాలిలమద ముల పురవార మతలనాణ్ణరక్క కాలకేకైయం నూతిత్తతార అనఁపరకన్. "ప్రతీతనలనాతక్రూ, మాత్రక్రూత్త తమగియియం ప్రతీతిలిత్త తేదేశిక వరేణ్ణాన శబిలత్తిరైతవం" అనఁప.

ఇవారీ అశరాయీ యీరక్రూతయత్తత్తం ప్రతీవశం ప్రతీణ్ణాన తత్తత్తం పరతమ వ్యూహభావమున అగునిశ్చయతవర్. ప్రతీమనా వాగ మారణికిన్ "బ్రహ్మణా శత్రుత్తికిన్, మేమేదేవితే అనంత విశ్వాధికక్రూత్త తమగి" అనఁగిని అశరాయీ యీరక్రూతయ త్రుణ్ణికైకిన్ వ్యూహభావమున ఇవారీపాల కేకేడ్డరీరీ తార అనఁపరకన్. "తయరేదేవితీలిత్తత" అనఁగిని ఇదత్తిల తిరువాయితరీ పురత్తిల విలీలిపత్తతూర పకవార అయిత్తతా క్రూమ ఇవరే నూతిత్తతార అనఁపరకన్. మత్తయిన్ణాన ఇదేమియవత్తన్ కాల మూరంపాదై అక్రూరే అనఁగిని అక్రూశి తిరుత్తతయితేరీన్. వరక విదత్తిరే కణ్ణం కొణ్ణం వద.

ఇవారీ తిరుప్పావైకక్రూత్త శ్చయత్తయి శరాయితరప్ప నాలాయితరప్ప వ్యూహభావనత్తతయి ఇవరూత్తయి అపార మనా న్ణానం ప్రతీమనానం అత్తయిన్ణానం నయిన్ణానం విణ్ణంత్తయి.

ప్రతీ దేవరాణ్ణర క్రూరకేర తరవిదాకమారత్త పాశ్చయం యియవాయ పునియ : పరతయాయశరూ, తం యాతవారత్తిరీతిమియలయిన్ణాన క తిల్లెదం పదేయి అక్రూశక్రూమలమతార్యయం.

C. N.

ஸ்ரீ
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நமः
ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்
செய் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீவைஸேநயாபாத்ரம் தீபக்யாதிருணர்ணவம் |
யதீத்தர்ப்ரவணம் வத்தே ரம்பஜாமாத்ரம் குநிம் |
ஸஹ்ரிதாதமாரம்பம் தாதகாமுதம்யமாம் |
அஸ்மதாசார்ப்பர்ப்பதாம் வத்தே குபுரம்பராம்.

யோ நித்யமச்சுபதநாம்புஜயுகம்முகம்
வ்யாமோஸதஸந்திதீ ராணித்ருணய மேதே |
அஸ்மதகுரோர்பகவதோஸ்ய தவயகனித்தோ |
ராமாநுஜஸ்ய சரணேன ஸரணம் ப்ரபத்யே.

மாதா பிதா புதவயஸந்தயர் விஜிநிஸ்
ஸர்வம் யதேவ நிவமேத மதக்யவாதாம் |
ஆத்மஸ்ய தஃ குலபதேவகுணாபிராமம்
ஸ்ரீமத ததங்க்ரீயுகம் ப்ரணமாயி ஸூரீதா.

பூதம் ஸர்ச்ச மஹதாஸ்வயபட்டதாத
ஸ்ரீபக்திஸாரகுலோகரஸயதீத்ரமிஃராத் |
பக்தாயக்ரீரேணுபரகாலயதீத்ரமிஃராத்
ஸ்ரீமத்பராக்ருஸ குநிம் ப்ரணதோஸமி நித்யம்.

கோதை பிறந்தவூர் கோவிந்தன் வாழுகுர்
சோதிமணிமடம் தேன்றுகுர், கீத்யால்
ஸைபத்தர் வாழுகுர்
கான்மறைக்கோதுறுர்
விஸிபுத்தர் வேதக்கோணூர்
பாதக்கன் தீர்க்கும் பரமபுகாட்டும்
வேதமனைத்துக்கும் வித்தாகும்
கோதைமிறையெய்துமெத்து மறியாத மானிடரை
வையம் கமப்பதும் வர்பு.

திருவாடிப்பூரத்திற் செகத்துதிதான் வாறியே *
திருப்பாவையுப்பதும் செப்டேன் வாறியே *
பெரியவாப்பெற்றெடுத்த பெண்டின்னை வாறியே *
பெரும்பூதாய்முனிக்குப் பின்னாள் வாறியே *
ஒருதூற்றாய்நயத்து சூன்றுரைத்தான் வாறியே *
உயரங்குக்கேகண்ணி யுகத்தவிதான் வாறியே *
மருவாகுத்திருமலி வனநாடு வாறியே *
வன்புதுவைநகர்க்கோதை மலிப்பதங்கள் வாறியே.

—ஆண்டான் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீகோதையை நமः
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நமः

திருப்பாவைக்கு ஆய் அருவிச் செய்த வியாக்யாநம்

நாலாயிரப்படி.
அவதாரிகை

* அநாதிராமாய ஸுப்பத: யதா ஜீவ: ப்ரபுத்த்யதே * என்கிற
படியே அநாதிகாலம் ஒரு போகியாக உறங்கினவன் இனி
அனந்தகாலம் ² ஒரு போகியாக உணர்ந்தே மிருக்கும்படி
சொல்லுகிறது. உணர்ந்தது எம்பெருமானாகையாலே உணர்ந்
திக்கு பாதகமில்லை; ப்ரக்ருதியைச் ³ செறியச் செறிய இருள்
மிகும்; எம்பெருமானைச் செறியச் செறிய உணர்ந்த மிகும்.
ஐந்தாநந்தமயமான ஆத்மஸ்வரூபத்துக்குத் திரோதாநம் பிறந்
தவித்தனைமிறே பண்டு செய்தது. ஸ்வரூபவித்தியே யன்றே
ப்ரபப்பம். *⁴ பகத் கண்டேன் நாரணனைக் கண்டேன் *
* உறங்காத வெண்ணியும் கண்டேன், அஸ்தமியாத ஆதித்யனை
யும் கண்டேன்; *⁵ பாஸ்கரண ப்ரபா யதா*. *⁶ திருக்கண்
டேன் என்ற பின்பு, *⁷ பொன்மேனி கண்டேன் * என்றாரிறே.
ப்ரபபயை முற்றும் கண்டேனே. ஆதித்யனைக் காண்பது.
* ஸுப்ரபாதா ச மே கிதா * என்று அக்ருதானுக்கும் கம்ஸஸம்பந்
தத்தாலே விடிவு காணவொண்ணாத ராத்ரிமிகும் விடிந்து அஸ்த
மியாத பகலாய்த்து. கும்பகர்ணனுக்கு உறக்கம் தேட்டம்;
விஷ்ணுவானுக்கு உணர்ந்தி தேட்டம். ராவணனுடைய
உணர்ந்திமில் கும்பகர்ணனுடைய உறக்கம் நன்றியிருந்தது;
உணர்ந்தால் எம்பெருமான் பக்கவிலே செல்லுகைக்கு இறையக்கு
மத்தனைமிறே *⁸ ஆஜுகாம் முஹூர்த்ததே யத்ர ராமஸ்ஸ
லக்ஷ்மண: * ⁹ ஸுப்ரபாதாய் ரஜ்ஜி மதுராவாயோஷிதாம் *
என்று அங்குள்ளார்க்கு நல்விடிவும் நமக்கு விடியாத ராத்ரியு
மாய்த்து என்றார்களிறே. ஆதித்யனுண்டானாலும் கண்ணுள்
ளார்க்கிறே விடிவுள்ளது.

1. மா. உ.ப. 2.21. 2. ஒருபோகியாக. ஒருபோகமாக. கடுமில் விச்சேத
மில்லாமல் ஏகாகரமாக. 3. செறியல். சேரிதல். கிட்றதல். 4. 2262.
5. உறங்காத வென்றது. ப்ரகாசத்ரய வாசகமான பகல்பத்தின்
தத்பய்யாத்ந்தம். 6. ஸ்ரீ. ப. 120.19. 7. 2282. 8. வி. ப. 5.17.4
9. ஸ்ரீ ப. 17.1. 10. வி. ப. 5.18.24.

ஆண்டாளுக்குப்பற்று தம்பப்பன்மாருக்கு உண்டான ஆற்று மையிலும் ஸ்தூரிதநாமாடிப் பெற்று இவள் புகழிலே குழுகொண்டது. ஆழ்வார்களுக்கு தரிக்கைக்கும் ஒரு பொற்றையுண்டு. தாங்களான தன்மை அழிந்திருக்கச் செய்தே காட்சிமார்க் தசையாக அப்பாபதேசத்தாலே பேசியனுபவித்தார்கள். இவள் * பிறந்திட்டான் * என்னுமாப்போலே அப்பாபதேசத்தாலே அறுபதிக் வேண்டிதே அவனைப்பருத்தி பட்ட பன்னிரண்டும் படுத்தவல்ல ஸ்தூரிதத்தை யுடையளாமிருக்கும்; அவர் களிறு காட்டில் ஆற்றுமை தன்னேற்றம். (எம்பெருமான் தன்னழகையும் குலங்களையும் இவளுக்குக் கொடுத்தான்.) பிராட்டியாரும் தங்களுடைய ஸ்வரூப ஸ்வபரவங்கையும் இவளுக்குக்கொடுத்தார்கள்; தம்பப்பன்மாறைப்போலே ஈசுக்க ளை பெண்மையுந்து இவளது.

இவளுக்கு ஓர் அப்பாபதேசமுண்டு; அதாகிறது ப்ராஹ் மணி இடைச்சியாகை. * குலந்தரும் * என்று அவனுக்கு அண்ணிய குலமிதே குலமாவது.

* பதிலம்போகலுலபம் வயோ த்நூட்டலா ச மே பிதா | சித்தாரணாகத: பாரம் நாலவஸாதபலவோ யதா * என்கிறபடியே ஒரு கொள்கொம்பிலே சேர்க்க வேண்டும் பருவமாய், * மானிட லார்க்கெனது பேச்சுப்பலல் வாழ்கிலேன் * என்னும் தன் மையை யுடைளைய், * கோல் தேடியோளும் கொழுந்ததே போன்றதே மால்தேடியோடும் மனம் * என்கிறபடியே அபிசி வேசத்தைப் பண்ணிக்கொண்டு * வட பெருங் கோயிலுடையா ளோடே தருவி ஈழுழுசிப் பரிமாறவேணும் * என்று இவள் செல்ல, இவள் கிணத்தபடிகளுக்கு அவள் முகங்காட்டாமையாலே மிகவும் அவஸைக்கையாய், (இவளோடு கலந்து பரிமாறப் பெற்றிருண்டோ இல்லையோ * என்று ஆராய்ந்து பார்த்த விடத் தில், (திருவாய்ப்பாடியில் பெண்பிள்ளைகள் யதாமகோரதம் இவளோடு அறுபதிக்பப் பெற்றார்கள் * என்று கேட்டு * அதுக்கு நாம் உதவப் பெற்றிலோம் * என்று இன்னதாக.*

* கோலந்தநோ கிரிவர: அவன் பருப்பன் பன்னிரண்டுங் காட்டின மில் கிடந்தது. * யமுநா ித்த லா * அவனும் பெண்

1. 3280 2. 956. 3. ஸ்ரீ. அ. 1-8-36. 4. 508. 5. 2208. 6. இன்னதாகவெறுத்த. 7. இது குந்தபாதம்போல் காண்கிறா. 7. அடிம-49. ஈசுக்களை கவிமான், ஆரோகிதமான். ஈழுழுசி. காடா துவம் பண்ணி.

களும் புக்குக் கலக்கின ஈர் இன்னமும் தெளிந்ததில்லை; மஞ்ச ளும், குஞ்சுமாதிகளும் இப்போதும் காணலாம். அந்நதாழ் வான் திருமுக்குளத்திலே புக்குத் தடவினர். 'இது வென்' என்ன, * அம்பென் பிள்ளைகள் குளித்ததொரு மஞ்சள் கொழுந் தாகிலும் கிடைக்குமாகக் கருதி காண்' என்றார். * பருந்தாவும் * அவனும் பெண்களாலும் பருத்திபட்ட பன்னிரண்டும் பட்ட ஸ்ரீ ப்ருந்தாவதத்தில் திருக்குரலையகோத்த அடிச்சுவமே இன்னமும் அழிந்ததில்லை. * மகராச ஸ்ரீ புராண * ஆசிரிதர்க்கு வயிற்றித்தலான தேசம். கொண்டு தேசமென்றுமாம். ஆனை படுமாகரம் போலே ஸர்வேச்சுவரன் படுமாகரம். * அதுயாபி ஹந்த ஸுலபா: க்ருதிநாம் ஜநாநாம் * கால் நடைதரும் பாக்ய வான்களுக்கு இப்போதும் காணலாம் கிடர்

வைவக்ஷணயத் துக்கு த்ருஷ்டாந்தம் (தேஹாத்தாமியானத் துக்குக் கூனியும் கைகேயியும், தார்க்கிதவத்தாக்கு சக்ரவர்த்தி, ஆத்மஜ்ஞாந்தாக்கு வலிஷ்டாதிதிகள்) 'கைங்கர்யத் துக்கு இனிய பெருமான், பாரதந்தர்யத்தாக்கு ஸ்ரீ ப்ரதாழ்வான், பாகவதபாரதந்தர்யத் துக்கு ஸ்ரீ சத்ருக்நாழ்வான். இனிய பெருமான்படி ஆழ்வார்களது, ஸ்ரீ ப்ரதாழ்வரன்படி பெரியாழ் வாரது. ஸ்ரீ சத்ருக்நாழ்வாரது. ஆண்டான் து. பெரியாழ் வார் பகவதஸ்மருத்தியை ஆசைப்பட்டார். இவள் பாகவத ஸ்மருத்தியை ஆசைப்பட்டாள், முந்தாமவே * பல்லாண்டு * என்றார் அவர். இவள் * கிராடப் போதுகீர்' என்றார். உபா யத்திலும் அவர்க்கு * மெய்மைப்பெருவார்த்தை விட்டு கித்தர் கேட்டிருப்பர்; இவளுக்கு உபாயம் * விட்டு கித்தர் தங்கள் தேவரை வல்ல பரிசு வருகிப்போலது காண்டும். பெரியாழ் வார் தம்மை யழித்து அவனைப் பெற்ற கிருக்க, இவள் தன்ன யழித்து அவர்களைப் பெறப் பார்த்தினா. நம்மாழ்வார் * நெடு மார் கடிமையிலும் (3546), * வேய் மருதோளினையிலும் (3689) கடைகோழி கிணயிட்டவர்த்தம் இவளுக்கு முற்பட்டது.

க்ருஷ்ணனைப் பிளிந்த இத்தம்ஹாதி கண்டு மாரி மறுத்தது, உபுலால், * ப்ராஹ்மகுட்டமுதிதோ லோக, பிளிந்தாலும், * அபிவ் குகோ: பரிமலாநா: * என்னும்படியாய்மிறே. முன்பு மணழ

1. 616. 2. 606. 3. ஸ்ரீ. ப. 1:90. 4. ஸ்ரீ. அ. 59-8.

பெய்யாமெக்கு நோற்றுகளாகவுமாம். *மேலையார் செய்வன
கள் (27) என்று வருத்தாசாரங்களை நிறைக்கிறது ஆழ்வார்களை,
அர்ஜுனன் உபாயத்தைக் கடைகோழி நிறையிடுவீந்துக் கொண்
டாப்போலேயும், ஸ்ரீபரதாழ்வான் உபேயத்தை நிறையிடுவீந்துக்
கொண்டாப் போலேயும் * நாராயணனே நமக்கே பறைதரு
வான் என்று முதலிலே நிறையிட்டு, முடிவிலே *உனக்கே நாமாட்
யைப்போம் (29) என்று உபேயத்தை நிறையிட்டு, நடுவே தேஹ
யாத்தரைக்கு உடலாக்கியிருநீருள் ஆண்டான்.

* 549 லில்லிபுத்தூருறை வான்மன் பொன்னடி காண்பதோ
ராசையினால் என்பொரு கயல்கண்ணினை தஞ்சா * என்பர்னென்
னென்னில், ஸத்தப்ருதி யாகையாலே காணில் மோலிக்கு
மென்று வடபெருந் கோயிலுடையான் திருவடிகளில் புகாத்படி
அடக்கிக் கொண்டிருப்பர்கள். * மயர்வறமதி நலமுருள்ப
பெற்றபோதே 'ப்ராப்யப்ராபகங்கள் அவனே' என்று நிறை
விட்டிருப்பார்கள். இது ஆழ்வார்களுக்கு மொக்கும், ஆண்டா
ளுக்குமொக்கும். எம்பெருமானே பொழிய ஆரை ஊன்றும் தங்
களுக்கு தேஹயாத்நா நடவாமைபாலே கிடந்து அலமந்து கூப்
பிட்டபாகரங்கள் இப் ப்ரபந்தங்கள். ஸாஷாத் ப்ரமேயம்
இது, அல்லாதன பகவத்பிராயத்தாலே அர்த்தாத் வித்தங்கள்.

ஸ்ரீ ஊகரான திருமகனுடைய ஆற்றுமை பிறந்த பாசரங்
கள் சகாவர்த்தி திருமகனைப் பெறுகைக்கு உடலாக விழுந்தாப்
போலே ஆண்டாளுடைய ஆற்றுமைபிறந்த பாசரங்கள் பெரிய
பெருமான் திருவடிகளைப் ப்ராபிக்கைக்கு உடலாய் விழுந்தது.

ஸ்வாபதேசாதிகளால் பகவத்யாத்நத்துக்கு எல்லை பெரி
யாழ்வார்படி; அந்யாபதேசத்துக்கு எல்லை அவர்மகன்படி.

மடலெடுக்கப்பாராதே கோவிலிலே கையை வைத்தது,
க்ருஷ்ணன். 'மடலெடுக்கக் காணில் நாமும் விறுடையோம்'
என்று உபேசுதித்திருக்கும்; 'இதரோபாயங்களை விட்டு என்
னைப்பற்று' என்னையாலே நோன்பென்னில் ஒன்றும் ஸ்ஹி
யான்; இவர்கள் தங்களுக்கு தேஹயாத்நயா சிருக்கிறும்
நாட்டார் 'தர்மம்' என்று அடுத்ததுக் கட்டுமென்று பொறுக்க
மாட்டான், அப்போதே கலந்து கொடுகிறும்.

ஆய்திருவடிகளே சரணம்.

அவதாரிகை முடிந்தது.

திருப்பாவை நாலாசிரப்படி.

(வ்யாக்யானம்)



நீளாதுங்குலத்தகிதி தமஸுப்பதமுத்தபோத்ய க்ருஷ்ணம்
பாரார்த்தம் ஸ்லம் ப்ருதிஸாதாரிஸ்ஸித்தமத்யபாயந்தி |
ஸ்வோச்சிஷ்டாயஸ்ஸாநி நிகேதம் யாபலாத்த்ருத்ய புன்க்தே
கோதா தஸ்யை நமஇதமிதம் பூயவாஸ்து பூய: ||

அன்னவயல்புதுவையாண்டான் * அரங்குருப்
பன்னுந்ருப்பாவைப்பலபதியம்—இன்னிசையால்
பாடிக்கொடுத்தான் நம்பாமாலை * பூமாலே
முடிக்கொடுத்தானே தானே சொல்லு,

முடிக்கொடுத்தகடர்க்கொடியே! * தொல்பாவை
பாடியுருள்வல்லபல்வனையாய்! *—காடிக்
வேங்கடவற்றுகள் இன்னிதிதென்றமும்மாற்றம் *
நாம்கடவாண்னமேநல்கு.

† † மார்குதித்தங்கள் மதிநிறைந்தனளுளால்
நீராட்ப்பேதுவீர் போதுமினே, நேரிழையீர்!
சீர்மல்குமாய்ப்பாடிச் செல்வச்சிறியீர்கள்!
கூர்வேற்கொடுத்தோலின் நத்தகோபன் துமரன்
ஏராந்தகண்ணியசோந்தியினஞ்சிங்கம்
கார்மனேச்செங்கண் கதிர்மதியம்போல்முத்தான்
நாராயணனே நமக்கேபறைத்துவான்
பாரோர்ப்புகழ் படித்தேலோமேர்பாவாய்.

1

முத்தபாட்டு: ப்ரபந்ததாத்ந்யமான ப்ராப்யப்ராபக ஸங்க்
ரஹம். காலத்தைக் கொண்டாகிடுதென்றும் சொல்லுவார்கள்.
(மார்குதி) ¹ ஒழிவில்காலம் என்றும், ² அநாதிர்பகவாந் கால: என்று
யும் காலத்தைக் கொண்டாடிருப்போலே மாஸத்தைக் கொண்
டாகிடுதது. கூடாத விஷயங்களில் புக்கால் 'ஸமயம் பன்னின
காலம் அறவந்தே' என்றிருக்கும். குணதிக விஷயங்களில்

இழிந்தார்க்கு புதிக்கிற ¹ விஷயத்தில் அக்காலத்தன்னைக் கொண்டடவேண்டும்படியிருக்கும். ஆழ்வார் திருவரங்கப் பெருமானையர் எம்பெருமானார் கேட்டிருக்கிறருக்க *ஒழிவில் காலமெல்லாம் ஒழிவில்காலமெல்லாம் 2919* என்றுங்னனே ஒரு காணெல்லாம் பாடிப்பாடிக்க கண்ணகிரோடே விட்டுப்போம்.

(மாரகழி) மழையின்னிக்கே இட்டபயிர் தீய்தல், வெள்ள மாய் இட்டபயிர் அழிதல் செய்யாத காலம். மலையுச்சியில் கிடந்த பிணங்களைநீர் நிலத்தில் கிடந்த பிணங்களோடு வாசியற எல்லாம் பருமம் பருமம் காலம். (திருக்கள்) ஒருநாளில் பராவ்று முகூர்த்தம் போலே ஸம்வத்தஸர்த்தில் பராவ்று முகூர்த்த மென்றும், *பராவ்றுமே முகூர்த்தே சோத்தாய சிந்தயேநாத்மனோ ஹிதம்* என்றும் ² வென்றியு கழிந்து நிலவின்ற தர்மத்தைமிறே இவர்கள் சிந்திக்கிறது. *யாலாநாடம் மாரக் கீர்ஷோஹம்* என்று வைஷ்ணவமான மாலம். திருவத்தியநகம் தொடங்கும் காலமிறே. *சைத்தர்க்கீரநாயகம் மூலம்; இதொரு காலமே! என்கிறது. ஐகத்தையடைய வாழ்க்கும் காலம். [புண்ய] புண்யமும் தானே, அதாவது அவஸையழித்துத் தரும்காலம். [புஷ்பிதகாந்] படைவிடுபோலே நாம் விதானிக்கவேண்டா, தானே அலங்கரித்தது வ்யதிரோகத்தில் *அபி வ்ருக்ஷா பரிமலாகா* இறே. அன்றிக்கே பாதகரான இடைபயி உறங்கும் காலமென்று மாம். *ஸந்தைய நப்பிறு* என்று பராவ்றுமணைப்போலே அகரணை பரத்தயாயமில்லாமையாலே உணரார்கள்.

(மதிசிறைந்த) க்ருஷ்ணனும் பெண்களும் சேரவேணு மென்று நினைப்பிட்ட காளாகையாலே *கண்ணிருக்கவேண்டி யுய்த்திமின்* என்று இருந்தேடவேண்டாக்காலமென்னை *இருள்ளன்மா மேனி* என்று போவியான இருந்தேட வேண்டா; *அவனோக் காணப் பெறுகையாலே நிலவுக்கிரயக்க வேண்டாக்காலம். பெண்களுக்கு முகங்கண்டு வாழலாம் காலம். திங்கள் முகங்களை நிரண்டகாலம். திங்கள் திரு முகத்தல் சேய்கிறபயிரிறே. இராசபலம் பூர்ணமான காலம். *முனைத்தெழுந்த திங்கள் தாளாய்*.

1. விஷயத்தில் விஷயத்திற் காட்டல். 2. வென்றியு-அகாரம், தர்மா பாலம். 3. இ. 10-35 4. ஸ்ரீ. அ. 59.8. 6. 619. 7. 2610. 8. காண்கைக்கு சேர்ப்புருத்தருடைய கிரோதமில்லாமையாலே எல்லாருமிய அவனைக் காணலாமென்று. 9. 2052.

(கண்ணுள்) ¹* தாஹம் தவிஷ்த: க்ருாந்* என்று இவற்றின் அபாதத்தை நினைத்து, பெற்றதாய் *பசுவையற்றிருக்கும் போலே, குழியைக்கல்லி மண்ணையிட்டு அழுக்குவேன்னும்த தவிர்த்து *ததாமி புத்தியோகம் தம்* என்றும், *சுவை ஸர்வஸிவ பூதஸ்து* என்றும் இரங்கப்பண்ணும் நான். ஊராரிசைந்து மேல்முத்திட்டநான். *வத்யதம் என்றமஹாராஜர், *அஸ்மா பிஸ்துலயோ பவது* என்னுப்போலே அநாதிகாலம் பண்ணிப் போந்த விபரதருகி தவிர்த்தநான், துர்ஸம்மானபகவத்குசுமிருந்த நான். *கதாந்ஸஹம் ஸமேஷ்யாமி* என்று அவ்ந்து முகக்கும் நான். *ஸுப்பராதாச மே நிகா* *கம்ஸன் சோறுண்டு திரிந்த எனக்கு ஒரு நலவிகுவுண்டாகப்புகாரின்றதே! என்றுருத்தேன். இப்படியிருத்த எனக்கு ஒரு காலம் அஸ்மதியாதபடி விடிந்தது. *ஸுப்பராதாச ராஜ் மதாவாச யோஷிதாம்* வில்விழின்னது ஸ்ரீமதாரையில் பெண்டின்னை களுக்கு விடிந்தாப்போலே. 10* பகற்கண்டேன் நரணனைக் கண்டேன்*, இதுக்கு முன்பெல் லாம் ராத்திரியாகிருந்தபடி, உறங்காத வெண்ணையும் கண்டேன். அஸ்தமியாத ஆதித்தியையும் கண்டேன். பராவ்றுமான் விடிவன் நிக்கே ஆந்நாமான விடிவு நாராயணதர்சனம்.

(கிராட) அவனைப் பிரிந்த காளாகையாலே சித்காலமே கோடையாய்த்த அவிர்ஹதாயம் தீர. எம்மவிசேயோ இவர்கள் ஆட்ப்புகிறது? ¹*த்யாதன் பெற்ற மரதகமணித் தடம்* ²*மெல்லியல் தோள் தோய்த்தாய்* ³*சுஷ் ப்ரஹ்ம ப்ரவிஷ்டோஸ்ய க்ரீர்ஷ்மே சீதயிவ ஹரதம்*. கிராட்டிமவன் முன்னே சமைந்து கின்று; ஆர்வாரகிறே அழைக்க வேண்டுவது. குசி பிறந்தபின்பு அவ்வருளுள் ப்ரரப்பதேசமும், அர்ச்சி ராதிகதிசந்தையும், தத்பரையு மவ்ணியு மற்பவிக்கையும், காலமுமடைய ப்ரரப்பத்திலே புகுமத்தனை. (கிராட) தம் மகனை கிராட்டிபுறலும் ஆழ்வாரென்ன வேண்டுமார்போதேன், பகவதவிஷயத்துக்கு அண்ணிபாரைத் தோழ்மாரென்றும் சிஷ்யர்கடென்று மில்லை. பூஷ்யராகக் கொண்டாடவேணு

1. இ. 16-19. 2. பசுவை-தக்ருஷ்டாந்ணம் தில், வ்யாமேரஹமாதல் ஆய்ஸ்ஸைக்கைச் சொல்லுகிறது. 3. இ. 10.10. 4. ஸ்ரீ. அ. 1-13. 5. ஸ்ரீ. அ. 17-29. 6. ஸ்ரீ. அ. 18-37. 7. ஸ்ரீ. அ. 16.40. 8. இ. 5-17. 4. 9. இ. 18-24. 10. 2262. 11. 3674. 12. 2064. 13. ம. மோஷ. 4-50.

மென்னை. இதுக்கு ஒருசிட்டாசாரமுண்டு. ஆண்டாள் பட்டர்ஸ்ரீ பாதத்தைக் கழுவி தீர்த்தம் கொள்ளும். (நீராட) க்ருஷ்ணனும் பென்னளும் மாறிமாறி முழுக்கிட. (போதுவீர்) இச்சையே அதிகாரமென்னை. திருவேங்கட யாத்திரை போதலை நீராடப் போகையை உத்தேசம்,

(போதுமினே) அவர்களீர்தாரர்களல்லர் தன் செல்லாமை யாலே இரக்கிறான். கூடாது விஷயங்களுக்குத் தனியல்லது ஆகாரப் போலே, இவ்விஷயத்துக்குத் திரளல்லது ஆகாரது. இவ்விஷயத்தில் இச்சாமாந்தரமமைப்படி எங்ஙனே? புறம் புள்ளவற்றுக்குப் பெரு நெறிகள் செல்லா நிற்கவென்னில், இங்கு அபரிச்சேய்மமான விஷய மாகையாலும், தானே உபாயமாகையாலும், சேதனான வாகிக்கு இச்சாமாந்தர மமைந்தது. (போதுமினே) அவர்கள் முன்னே போகத்தான் மின்னே போக நினைக்கிறார். அவர்கள் முன்னே போக இசைவர்களை வென்னில்; ஸ்ரீ பரதாழ்வானைப் போலே 'இவளுக்குப் பரியம்' என்று வாரே அத்தையு மிசைவர்கள். போகாதே மிருந்தால் ஆற்றலமாகில் தவிரும்போள் 'நீராட' க்ருஷ்ணனும் தாங்களும் மாறிமாறி முழுக்கக் கூப்பிட, ஈடுபாட்டாலே அவர்களை முழுத்திருக்கக் கூடாமல்லர்கள்; தன் செல்லாமை இவ்ளிரக்கிறான். பரதிகூலையு மகப்பட 2* தேவ மைதீர் பவது தே 3* என்னக்கடவர்களுக்கு; அதுகூலரை யொழியச் செல்லுமோ? (நேரிழையீர்) அவனோடு கலந்தார்க்கிறே அவனோடு கலக்கவேண்டுமென்று ஆற்றாமை மிகுவது. 4* புனை மிகைகளன்னியம்* ஆபரணங்களடைய மாறாது மிருக்கை, 4* வெளம்மறுபடி பெருநாளை, 5* கையார் சக்கரம்* என்றல்லுள் புதுக்கணித்திருக்குமா போலே 'மார்கழி நீராட' என்ன இவர்கள் புதுக்கணித்தபடி. பாவநா பரகர்ஷத்தாலே ஒருபடி பூண்டாப் போலே மிருக்கும், 'க்ருஷ்ணன் எப்போது பார்க்குமோ' என்று எப்போது மிருந்து கோலம் செய்வார்கள்.

(சீர்மல்குமாய்ப்பாடி) பரமபதத்திலும் திருவயோத்யை மிலும் திருவாய்ப்பாடி ஸம்பத்து மிக்கிருக்கை. உழக்கிலே பதக்கிட்டாப் போலே திருவாய்ப்பாடியில் ஐச்வர்யம் பெருத்த

1. நெறி - உபாயம்; பெருநேர்த்திகள் - என்றும் பாடம்.
2. ஸ்ரீ. ஸா. 21-20. 3. 3539. 4. வி.பு. 3.7-24. 5. 3117.

படி. எங்கனெனென்னில் 1* பீதி ரோதமலையிலும். ஸாபீர் ஸ்தீர்வ காந்தபரிபோக மாயதம்* என்மறுபடியே. (சீர்மல்குமாய்ப்பாடி) மின்னிகள் கால்கலத்தாலே நாயிப்பால் நாயிசெய் போருகை. (சீர்மல்குமையாவது) பகவத்குணங்கள் மாறாதே சேர்க்கிடக்கை யென்றுமாம். அதாகிறது ஊரடையக்ருஷ்ணன் தீம்பும் அவன் வார்த்தையுமாய்க் கிடக்கை. (ஆய்ப்பாடி) இக்காலத்துக்கு ஒருநீர் நேர்ப்புவேத என்கிறார். திருவயோத்யையோலே வலிஷ்டாடிகள் புருந்து நியமியாதே அநாசாரமான ஊர். பட்டர் திருப்பாவை அருளிச்செய்யா நிற்க, பூதால் சாத்தாதொரு ஸ்ரீ வைஷ்ணவர் வா 'கூசாதே உள்ளே புருவீர், இவ்விடம் திருவாய்ப்பாடி யாய்காணும் செல்லுகிறது' என்றருளிச்செய்தார்.

(செல்வம்) 2* வத்குமனோ லக்ஷிமி ஸம்பந்ந* காடெல்லாம் தண்ணீர் போலே வாரும்படிவாழப்பெற்றத பாக்மியவான். 3* அந்நரிக்ஷுத்த: ஸ்ரீமான்* பாவன ஸம்பந்தமற்ற போதே ஸ்வாபாவிசமான வைஷ்ணவ ஸ்ரீவந்த மாண்பிட்டபடி. 4* ஸது நாகவர: ஸ்ரீமாந்* என்று தன் செயலிலே கைவிட்டு அவன் செயலே செயலாக அப்யவனித்த மின்பு ஸ்ரீ கஜேந்தராத்வாணை 'ஸ்ரீமாந்' என்றாப்போலே ராவன ஸம்பந்தமற்ற வோபாதியாய்த்து ஸ்வாதந்தர்ய மறுகையும். அவனுக்கு அந்ம சேஷத்வமேயாய் ஸ்வாதந்தர்ய மின்றியே மிருந்தது, இவனுக்கு அந்ம சேஷத்வமின்றியே ஸ்வஸ்வாதந்தர்ய முண்டாமிருந்தது. இருவர்க்கு மிரண்டு மற்றவாரே லக்ஷிமி பாரித்தாப் போலே. (செல்வம்) வலிபாதி வழக்குபாதி தர்மம்பாதி யாக க்ருஷ்ணனாலே எச்சில் படுகை என்னவாம். தர்மமாவது ஆற்றசம்ஸ்யத்தாலே மனிச்சு கலக்கும்படி. வழக்கு மைத்துனமை கொண்டு கலக்கும்படி. வலியாவது தன் செல்லாமை கொண்டு மேல்வீழும்படி. (சிறுமீர்காள்) ஆண்களைக் கண்டால் 'நான், என்னது' என்றிருப்பாராகக் கண்டாப்போலே காணும், பருவம் கழிந்த பெண்களைக் கண்டால் தேவதாந்தரபஜனம் பண்ணினாரைக் கண்டாப்போலே காணும், பாலகளைக் கண்டால் உக்கும்; அது வென்னென்றால், பர்த்தாவுக்கு ஸ்நேஹியாத பால

1. ரகுவம்சே 11.52. 2. ஸ்ரீ. பா. 18.29. 3. ஸ்ரீ. பு. 16-17.
4. விஷ்ணுதர்மம்.

அறிந்தவாறே பர்த்தாவுக்கு ஸ்வேஷிக்கும். பர்த்தரந்தர பரிக்கரணம். பண்ணினவர்கள். பர்த்தாவுக்காகாதே. (சிறுமீர்கான்) அவனுக்கு ஸ்ந்தருசுமாரை அந்நயாரை சேஷத்வமுடையாரை.

எங்கோ நிர் இவ்வளவே கொண்டாடுகிற தென்? நமக்கு இன்னேன்பு. தனிக்கட்டித் தருவாராரென்ன. (நந்தகோபன் குமரன்) என்னிறுங்கள். அவன் நமக்குச் செய்யுமோ வென்ற, குழப்பிழந்தவனன்றோ வென்றிறு. (கூர்வேல்) கொடுத்தொழிலன் சக்கரவர்த்தி வில்லிடிக்க பிள்ளைகள் வில்லிடித்தாப் போலே, இக்குடிக்கு வேலே ஆபுதம். பிள்ளையைச் சொல்லு மீட்த்திலே (நினைக்கில் வேல்போற்றி 24) என்றிறே சொல்லுவது. (கூர்வேல்) கொடுத்தொழிலன் நந்தகோபன் சிறியர்த் தாணப்போலே பசம்புல் சாவமதியாத ஸ்ரீ நந்தகோபர்; தெளியக்கடைந்த வேலைக்கொண்டு பிள்ளைகள் தொட்டிறுக்காத கிழே சிற்றெழும்பு வரிலும் வரிமுனத்தின் மேலே விழுமா போலே விழுந்து கொல்வர். ஸாதுவாய் நின்ற பசு கன்றிட்ட வாறே அதின் பக்கல் வாத்தல்யாதிரேகத்தாலே முன்னின்ற கன்றையும் புல்லிட வந்தவர்களைபும் அகப்படக் கொம்பிலே கொன்றும்பப்போலே பறவர். (பெரியாழ்வார்) பெண்பிள்ளை யாகையாலே அங்குதெனக்குக் காவலுண்டென்றிருக்கிறான். (நந்தகோபன்) அம்பரமே தன்னிரே 17* என்று பராணதாரகங்களைக் கொடுருமவர். நம்பெரிழவுக் கிரங்கி நம் பராணதாரகத்தைத் தாராரேர் (நந்தகோபன்) பிள்ளையைக் கண்டு இனகிப்பதித்து உகப்பு ஒருவருவு கொண்டாப் போலே மிருக்கு மவர். (குமரன்) 'வெண்ணெய்க்கைக் களவுகண்டான், பெண்களைத் திணைசெய்தான்' என்று எல்லாரும் வந்து முறைப்பட, கேட்டு, 'என்றமுன்னே தோற்றுக்கிடம்' என்றிருந்தவர் முன்னே தோற்றினால் 'இவ்வினையோ குற்றம் சொல்லுவது' என்று அவர்களைக் கோபிக்கும்படி சக்கரவர்த்தி திருமகனைப் போலே விசயம் பாவித்திருக்கும்.

(சரஸ்வத்த கண்ணி) அழகார்த்த கண்ணையுடையவன். அவனை 7*- வுதா பசய்த்தியானகன்கன். 8*- அம்பன்ன கன்னுள்* என்னுமா போலே ஓராருமொரு கோக்குமொன்றிருக்கை. (அசோகை) 9*- அஞ்சுவரப்பாளசோதை யுரணுட விட்டிட

1. ஸம். 18.2-4-9. 2. 1523. 3. 532.

முருக்கும்* என்று அவன் செய்யும் தீம்புக்கும் அவன் அறமதி பண்ணியிருக்கும். (இளஞ்சிங்கம்) தம்பப்பனார்க்கு பவ்யனம் தாயார் சங்கிதியிலே ஸூழையடியே திரிசை. 'சிங்கக்குருகு' என்று பட்டர். அவர்கள் சிறுமியர், இவன் இளம் சிங்கம் அந்நயாரை சேஷத்வமும் சேஷித்வமும். 1* ராகவோர்ஷத்தி வைதேஷிம்* என்னுமாப்போலே மிருக்கை.

(கார்மேனி) தம்பப்பனாரும் தாயாரும் ஒளித்த வைத்தாரும் களவுகண்டாலும் காணவேண்டியிருக்கும் விஷயம், (கார்மேனி) தாங்கள் ஆடப்போகிற தடாகம். (செங்கண் கதிர் மதியம்போல் முகத்திரன்) அம்மெனிலே பூத்த தாமரை ஓடத்தை விழுவீட்டு வழுவைக் காட்டிக் குளிர கோக்கி வாயாலே வினவுமபுமயை நினைக்கிறார்கள். (செங்கண்) சரிய; பதித்தவத்தாலும் வாத்தல்யத்தாலும் சிலந்திருக்கை. (கதிர் மதியம்) 2* நகடுகெழும்பு நனசத்தாணப்போலே மிருக்கை. 3* பரஸநாதித்யவர்க்கலம்* சந்தரணுடைய குளிர்த்திதியிலே ஆதித்ய ணுடைய ஒளியை பூட்டிபுணப்போலே மிருக்கை. (கதிர்மதியம்) ஆண்களுக்கு அகபேலையுயர் பெண்களுக்கு அணைக்கலா மிருக்கை. 4* முனிக்கதிரை. 5* வீரியம் கதிரேபோலாவை* 6* செய்யதோர் நாமிறைக்காட்டி. 7* ஸ-விரயமீவோதயஸ்த்தம்* மிரட்டி வடிவுக்கு (வடிவுக்கு) திருவுடி. அருளேதயமாணப் போலே மரீகதி ரீரடா நினைத்தபோது மிதந்த செவிலி.

(நாராயணனே) 8* ஒட்டொட்டியாய் பெண்களை விடாதே மிருக்குமவன் இத்தனை கல்லது நமக்குக்கிடக்குமோ வென்னில், நாம் 'அல்லோம்'. என்றிருக்கும். காலத்திலும் தான் 'ஆவேன்' என்றிருக்குமவன். ஆசைப்பட்ட விஷயமோ வருத்த விஷயமாகியிருக்கபடி. (நமக்கேபடி பறைதருவான்) உடையவனே உடமையை நிர்வஹிப்பான், ஏவுகாரத்தாலே 9* மிடல்லைக்க வேண்டாவென்கை. சண்டக்கமிறு கண்ட பரஹ்மஸ்தரம் போலே வேறென்றுகாணில் வீடும். (நமக்கே) என்றதென்? நாராயணத்வம் எல்லார்க்குமெயன்னில், அதிகாரி நியமம்

1. ஸ்ரீ. ஸு. 16-6. 2. நகடு = தோஷம், மாலிங்கம். 3. (1) 4. 265. 5. 642. 6. 3041. 7. ஸ்ரீ. ஸு. 30.19. 8. ஒட்டொட்டி— ஓர்செடி. அது தன்னசத்தோர்த்த ஸ்தாத்தகளுக்கு ஆச்சரியமாகிருக்கும்; அது போன்றவன். 9. மிடல் வைக்கை— ஸ்வபரயதன் பண்ணுகை, ஸாதகாத்தரக்களை அதுஷ்டுக்கை.

பண்ணுகிறது. ஸ்வரூபத்தினுண் த்தியும் ஸ்வரகூணத்தில் அசத்தியுமுடையவனுக்கே என்கிறது. அவனாலே அவனைப் பெற மிருக்கும்வர்களைன்றாமாம். ஈலக்காமையையும், அதுக்கடியான ஸம்பந்தத்தை உணர்ந்திருக்கையையு முடையவர்களைன்றாமாம். இப்படியல்லவாகில் ஸர்வமுக்திப் ப்ரஸங்கமாம். 1* உபாயோபேயத்வே ததிலு நவ தத்வம்* (சாராயணனே) குண லீர்நானுலும் ஸ்வரூபம் கோக்கவேணும். வழிபறிக்காரனுக்கும் 2 பசுலுக்குச் சோறிடவேணுமே; பசுலுக்குச் சோறிடாதவனுக்கும் தன்வயிறுவளர்க்க வேணுமே. சேதநா சேதநங்கள் அவனுக்கு சரீரமிதே. (பறதருவான்) நாட்டுக்கு நேரன்பு; நமக்குப்பறை. த்வயர்த்தகம்.

(பாரோர் புதழ்) இத்த ஸம்சலேஷாலம் அறியார்களாகிலும் இச்சேர்த்திகண்டு இனிவாரம்படி படுத்தும், (படிந்து) அவகரவரித்து. (ஏலோர்) அர்த்தஸ்திதி. இத்ததை ஒருந்கோள். (எம்பாவாய்) மேல் காமனை நோற்கையாலே அவனகமுடையாளான ரதியைச் சொல்விறுதலுமாம். சந்தனை என்றும், நோன்பென்றும் அருளிச்செய்து பொருவது. (ஏலோரோம்பாவாய்) என்று இரண்டடையமும் பாதபூரணர்த்த மென்றாமாம். 1

வையத்துவாழ்வீர்காள் 1 நாமும்நம்பாவைத்து செயும்சிரிசைகள் கேள்சோர் பாற்கடலுள் வையத்துயின்ற பரமனடிபாடி. செய்யுண்ணும்பாவுண்ணேம் நாட்காலேநீராடி மையிட்டெழுதோம் மலரிடநோம்முடியோம் செய்வாதனசேய்போம் தீத்தருநிசேண்டுநோம் ஐயமும்தய்க்கையும் ஆந்தனையும்கைகாட்டி உய்புமாமேண்ணி உகத்தேலோரோம்பாவாய். 2

இரண்டாம் பாட்டு. ஈடுமவற்றை ஈடுகையும் செய்யுமவற்றைச் செய்கையும் இரண்டும் ப்ரியமாகையாலே க்ருத்த்யாக்ருத்தியிவகம் பண்ணுகிறது.

(வையத்துவாழ்வீர்காள்) 3* கொடுவிலகம்* என்ற இவ்விடத்தே வாழப்பட்டற்ற பாக்கியவதிகாள் 1 இங்கேயிருந்து ப்ரா

க்ருதபோகங்களை புரிக்கிற உங்களுக்கு மேல்சொல்லுகிற அப்ராக்க்ருதபோகம் இவ்வுடம்போடே லித்திப்பதே என்கிறார்கள். இங்கே க்ருஷ்ண குணங்கள் ஆழி 1 மோழையாய்ச் செல்லாநிற்க வரனிலே போய்ச்சிறையிராதே. அந்த இருப்பு 2 தட்டிவீரூப்பாரைப் போலே, இது ராஜ்யப்ராப்திபோலே, அவன் காற்கடை கொண்ட பரமபதமொழிய இங்கே பிறக்கப் பெற்றிற்கோளே என்கிறது. 3* அயோந்யாமலிம் லித்தி* (வாழ் வீர்காள்) திருவயோக்கியை உள்வரைப்போலே வாழக் கோசிப் பதினாலாண்டு தரைக்கிடை கிடத்தாப்போலே கிடத்தல், அவர்களைப்போலே வாரிப்பிடியாகப் பிடிபுண்டுபோய் அகர்த்தப்பட்டாப்போலே படுதல் செய்யாதே அவனோடொக்கப் பிறந்த பாக்கியவதிக் னன்றோ. திருவடி 4* பாவோ நாய்த்ரகச்சதி* என்றிலேனோ? 5* அச்சவை பெறிலும் வேண்டேன்* என்றும், 6*வாணுயின்பம்* என்றும் அவ்விட பிவர்களுக்கு ஸம்ஸாரமாய்த்து அவனைருந்த விடத்தே வாழலாமித்தனியிதே சேதனனுக்கு அரியதான விடம்; இவ்விடம் அவன்தானே வந்து தன்னைப் பெறுகிற விடமான தன்னேற்ற முண்டு. 7* உயர்வறவுயர் நலமுடையவன்* என்றபோது தெளிவோடே மிருந்தார். 8* உர வினோடினைத்திருத் தேங்கிய வெளிவு* என்றபோது எத்திறம் என்று மோழித்தார். தெளிப்பண்ணும் விஷயமே மோழிக்கப்பண்ணும். விஷயமோ சீரியது அங்கு அவனைத் தொழும்பித் தனை இங்கு, 9*தொழுகையு மிவைகண்ட வசோதை தொல்லை யின் பத்திறுதிகண்டாளே* என்று அவன் தொழவும் கானலாம். ஆகையாலே யன்றோ இங்குள்ளார் *விண்ணுளாரிதும் சீரிய ராய்த்து, 'வாழ்வீர்காள்' என்கிற பன்மையாலே ஒரு விபூதியாக பகவதபவமே யாந்நரையிரிக்குமார போலே, ஊராக இதுவே யாந்நரையிரிக்குக. 10 அடியோ மோடும் நின்றோமும், 11*வாழாட்பட்டு நின்றிருள்வீரோல்* என்று கூட்டுத்தேழுணர் தம்பப்பனர், இவளுக்கு இங்கே வாழுகைக்குக் குறாங்களுண்டானபடி. 12* எகாம் தாணீமாச்சிதனே* என்று நீங்களு மவனுமொரு மண்ணிலே பிறக்கப்பெற்றிற்கோளே யென்றாமாம்.

1. மோழை-மது. 2. தட்டி-எல்லா இடங்களிலும் ஸஞ்சரிக்கத்தகாத இடம். அத்தர்க்குறும். 3. ஸ்ரீ. அ- 40.9. 4. ஸ்ரீ. உ- 40.15 5. 873 6. 3458 7. 2675 8. 2697 9. 715 10. 2 11. 3 12. ஸ்ரீ. பு. 6.10.

க்ருஷ்ணனொளிக்கவேண்டும் ஆனாகாதே பெண்ணுக்குப்பெற்றி கோடனே; அதுக்குமேலே பருவம்கழித்த பெண்களாகாதே அவனுக்கும் பருவத்திலே பெண்ணுக்குப் பெற்றி கோடனே மெய்றுமாம்.

(நாமும்) நமக்கும் சில க்ருத்தயா க்ருத்தய்க்குண்டு; உபாயோபாயங்கள் அவனையாகையாலே இவை அவற்றில் புகாது, வேறென்றைக் கொண்டு போதுபோக்க வெண்ணுது; ருசிகிடந்த விடத்தில் கிடக்க வொட்டாது. (நாமும்) அவனுலே யலமர்கிற நாமும் 'நாராயணனே உபாயம்' என்று அறுதி யிட்டு, 1* இன்று வந்தித்தனையும் அமுது செய்திட்டுப்பெறில் நானென்று தூறுமிரமாகக் கொடுத்துப் பின்னு மாளும் செய்வன்* என்று பேற்றையறுதிமிட்ட நாமும்.

(நம்பாவைக்கு) அலையும் அவனுடைமையையும் அழிக்க நின்றத இந்நாஜித்தின் கோன்புபோலன்றியே அவனையும் அவனுடையாரையும் உண்டாக்கும் கோன்பு பெண்களையும் அலையும் எழுப்பிக் கூட்டி லுலக்க மிருத்திக் காண்கையே பரயோஜனமாயிருக்கை. பெரிய திருவுடையை போலே ஸாத யமே ஸாதனமாயிருக்கை. 2* தூய வறுதைப் பருகிப் பருகி என் மாயப் பிறவியாவ்வுத்தேனே*, தர்மம், மேல்பலம் தருமதாயிருக்கை. [3* ஸுவாஸூகம் கர்த்தம்*] கைக்கவி கொடுக்கவேண்டியிருக்கை. கரும்பு தின்ற கரும்புக்கட்டி கூவியாமாபோலே, [4* உலம்பயி*, தன்னையும் உபாவிழ்தியையும் கொடுத்தாலும் போராது இவன் பண்ணின உபகாரத்துக்கு என்று இவன் பண்ணின அஞ்ஞவியை நினைத்திருக்கை, 4* குணம் ப்ரவருத்தமிடமே* 5* நஹுது ஸ்யதே*.

(செய்யும் கிரிசைகள்) விழித்ததினே ப்ரதிஷேத முள்ளது. இச்சைக்கு விதேயத்வமுண்டோ? நாமுகந்த செய்யும் க்ருத் இத்தை யடைப அழிக்கிறோமென்கை, மடவூர்த்தால் தலைமை யங்கள். (செய்யும் கிரிசைகள்) மடல்போலே காட்டி நடுகேடிகட்டும், ஆர்த்திக்கு உதவிற தன்னைஞ்ஞல் ஸ்வரூப மழியும். விடுவதல்ல; செய்த தலைக்கட்டியே விடவேணும். (கேவிரோ) 'க்ருஷ்ணனையும் நம்மையும் சேர ஸம்மதிப்பதே! இதொரு லாபமே! என்று இத்தைக்கொண்டாட, 'மேய்ச்சல் தலைவிலே' அசைமிடாதே இத்தைக் கொள்ளுகோள்' என்னை. * க்ருஷ்ணம் வேண்டாம். 1. 593 2. 2743 3. 6. 9.2 4. ம. உ. 55.22 5. ஆ. 20.

தாமிதி சாமந்தீர்ய ப்ரஹ்மஞ்ஞடோ வாக்க மப்ரவித்* என்று தொடங்கி, * புருஷார்த்தோயமேவைகோ யத்தகதாரணம் ஹரே: * என்னுமளவும் மஹாபாரதத்திலே ஸபாதலக்ஷகர்த்தத் தினும் தர்மார்த்த காமமோக்ஷகனைச் சொல்லி 'இவற்றில் நீ எது புருஷார்த்தமாயிருந்தாய்' என்று வைசம்பாயந பகவான் தன் சிஷ்யனான ஜனமேஜயனைக் கேட்டு, 'நீ பகவத்குணர்களைச் சொல்லி நான்கேட்கும்சொன்றுமே புருஷார்த்தமாக நின்ற திருந்தேன்' என்றான். (கேவிரோ) இழித்ததுதான் தோழம் ஆழம்கால். அவர்கள் கேட்க கூறாமல், இவன் சொல்லாதிருக்க கூடியமல்லன். இவன் ஆசார்யதவம் ஆசைப்பட்டல்ல, அவர்கள் அறிபாது கேட்கையல்ல; 1* போதயந்த: ட்ரஸ்வம்* பன்ன.

2* ஸம்சர்வேமதூரம் வாக்கம்* உங்கள் வயிறு வளர்க்கவலை யுமோ? 3* என்ன, சொல்லீரோ என்றார்கள். (பாற்கடலுள்பை யத்துயின்ற) கீழ் நாராயண னென்றது; இங்கு அவன் கிடந்த படி சொல்லுகிறது. 4* ஸுதா பத்யந்தி* என்று தன்னிப் பிரிமிப் வாடுமவர்கீர விட்டுப்போந்து ஸம்ஸாரிகளோடே கலக்கப் பெருதே நடுவே சனியே இவற்றின் ஆர்த்தி தீர்த்துக் கலக் கைக்கு உபாயம் கித்தித்துக் கிடக்கிறபடி. (பையத்துயின்ற) கர்ப்பமிளிகள் வயிற்றில் ப்ரஹ்மஞ்ஞக்கு கோவுவாராமல் சாயுமாப் போலே. அங்கு பிராட்டிமார்களும் 5* கழுகக்களையாச் செல்ல ஆனைக்குப் பாரிவாரைப் போலே 6* அநாதரித்து, 'மஹாபவி போல்வார் கலிந்தார்கள்' என்று கூப்பிடுங்கால் கேட்டுக் கிடக்கை, (துயின்ற) ஜகத்ப்ரக்ஷண கிந்தை பண்ணுகை. (பாமன்) ஸர்வாதிகள், தன்னிப் பார்த்தமாக்கி வைக்கும் குறு திகள். (அடிபாடி) அவன் சேஷித்வத்துக்குச் சமைத்தாப் போலே யாய்த்து சேஷத்தத்துக்கு இவர்கள் சமைத்தபடி.

(அடிபாடி) செய்யுண்ணும் பாதுகண்னும் உண்டார்க்கு உண்ணவேண்டாம்; 4* உண்ணுதான் பதியாவதொன்றில்லை.

1. க. 10.5 2. டி. ஸ. 3. 1 3. 'செய்யப்படத் ப்ரயோஜனம் வேண்டாம்' என்று கூட இஹுது. 4. புறநா 5. கழகம் - கித்யஸாரி, ஸபுணம். 6. 'அவற்றை' என்று கூட்டவேணும். 7. 438.

*¹ கூறா சோறிலை வேண்வெதிலை*² எல்லாம் கண்ணன்.
'உண்ணோம்' என்கிறது க்ருஷ்ணன் பிறந்ததின்பு 'உண்ணக்
கடவதோ குழக்கக்கடவதோ' என்று வ்யுத்தத்திலிலாமை,
இவர்கள் பர்த்தர்கள் தாமரஸ் மறிலையாற்று இவர்கள் இதறி
வது. இவர்கள் பட்டினி அவனைப்பட்டினி கொள்கையிறே.
ஆண்களுக்ககப்பட. *³ நமெ ஸ்ரீநாம* என்னக்கவ அவன்,
பெண்கள் *⁴ மாகடையுடமெதிலையுலறி* என்றால் 'தரிக்க
வல்லனோ? (காட்காலே கீராடி) நாம் முற்பட்டு அவன் மனோ
ரத்ததை அலக்கல்ப மாக்குவோம். ஸ்ரீபரதாழ்வானைப்போலே
விரஹதாபம் தீர.

(மெயிட்டெழுதோம்)*⁵ மையகண்ணாளாகையாலே மங்க
ளார்த்தமாக இடுமத்தனை. எம்பெருமான் பூர்ணனுமிருந்து
வைத்து இவற்றின் ஸத்தையுண்டாகக்காக அடிமை கொள்
னராமபோலே, இவர்களும் அவன்ஸத்தைக்காக அடிமை செய்
வார்கள். இப்போது அது செய்யோம்; அவனைத்தடிப்பிக்
கிறோமென்று கருத்து. (மலரிட்டு நாமுடியோம்)*⁶ தொடுத்த
துழாய்மலர் குழிக்கனைத்தன சூழித்தொண்டர்களோம்*
என்னுமவர்களாகையாலே சேஷத்தம் இவர்களுக்கு ஸ்வரூபம்.
(நாமுடியோம்) அவன் 'சூழியில் கட்டி. *⁷ ஒப்பிக்கில் செய்ய
லாவதிலை; ப்ருந்தாவாததே கொடுக்கு மாயையைச் சூட்டி.
ஆனையிட்டு விரல்கலி 'கொண்டையை அவிழாதேகொள்'
என்னில் செய்யலாவதிலை. நமக்கு அபேகைநிலைவாமைமையாலே
புருஷார்த்தமேயன்று. அவன் தீம்பாலே செய்யில் செய்யு
மத்தனை.

(செய்யாதன செய்யோம்) முன்பு அத்திகள் செய்து இப்
போது 'தவிர்கிறோம்' என்கிறார்களல்லர். ஸ்ரீபரதாழ்வான்
முமுருகைக்கு எல்லாப்படியானும் 'வழக்குண்டாயிருக்க,
'இக்குடியில் செய்துபோராதது செய்யேன்' என்றப்போலே
பூர்வர்கள் செய்யாதனகள் தவிருகை. ஆழ்வானை 'தேவரீர்
தேவதாந்தரபஜகம் பன்னொதொழிகிறதென்' என்ன, 'எங்கள்
பூர்வர்கள் செய்து போனவர்கள்' என்றார். இவர்களுக்கு

1. 436 2. 3293. 3. ஸ்ரீ-யு 124 7. 4. 511. 5. 3052. 6, 9,
7. குழி. சிரஸ்ஸில் முடிந்த மயிர்க்கொண்டை. 8. ஒப்பித்தன்-அலக்கரித்
தல். 9. வழக்குக்காயம்.

இவையல்ல பொருள்; 'ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் முன்னிலையாக
அல்லது எம்பெருமானைப் பாடப்புகோம்' என்றிருக்கை. *¹ நிலை
தயதமாம் கூற்றாம்*² பிதாமஹம் காதுழிம் விலோக்ய பரவீத *
ஸ்ரீசத்ருக்ரதாழ்வான் பரதாழ்வான் முன்னாக திருச்சித்திர கூட
பர்ப்பத்தத்துக்குப் போனப் போலே. (தீக்குறளைச் சென்றோ
தோம்) பிராட்டி, ராஷ்டிரவிகள் செய்த தப்பு திருவடிக்கு அரு
ளில் செய்யாதே மறைத்தாப்போலே, தம்மில் தாம் பரணய
கோஷத்தாலே ஏதேனும் தப்புப்புகுந்தாலும் எம்பெருமானைக்
கறியியாமம். (சென்றோதோம்) : கண்ணுக்கண்டது தென்
சோடு கூட்டோம், அத்தர்பாயியிறே அவன். நினைக்கையாவது
அவனுக்குச் சொல்லுகை. *³ உன்ருவாருள்ளிற்மெல்லா
முடனிருத்தியு மவனிறே.

(ஐயமும் பிச்சையு) யோக்கியர்க்கு குருவாகக் கொடுக்கு
மவை: (பிச்சை) ஸர்யாவிகளுக்கும ப்ரஹ்மசாரிகளுக்கு மிடு
வது. (ஆத்தனையும்) அவர்கள் கொள்ளவல்ல ராத்தனையும்.
(கைகாட்டி) ஒன்றும் செய்ததாயிராமை; (உப்புமாயு) *⁴ ஸந்த
மோகம் *என்று உஜ்ஜீவிக்கக் கடவர்கள் கைக்கர்யமென்றால்
உஜ்ஜீவிக்கச் சொல்ல வேணுமோ? (எண்ணியுக்கது) *⁵ கிண்பு
கழில் வைரும் தம் சிந்தையிலும் மற்றினிதோ நீயவர்க்குவை
குந்தமென்றருளுவான்*என்று மனோரதமாதாரமே. இனிதாம்
விஷயம், உப்புமாரமென்றி உக்கையையிறுது, *⁶ தொட்டு
தைத்து நலியேல் கண்டாய். *⁷ குருந்திலைக் கூறையவையாய்
என்று தாவதனும் அவனும் இட்டிடு கொள்ளும்படியை மனோ
ரதிக்கை.

*¹ ஓங்கியிலகளந்த உத்தமன்பேர்ப்பாடி
நாங்கள்கம்பாவைக்குச் சாற்றிராஜனாலு
தீங்கின்றிநாடெல்லாம் திங்கள்மும்பார்பெய்து
ஒங்குபெருஞ்சேக்கேவோடு கயவுகள
பூங்குவனப்போதில் பொறிவண்ணெண்பப்பே
தேங்காதேபுக்கிருந்து தீர்த்தமுனைப்பற்றி
வாங்க, குடம்நிறைக்கும் வள்ளல்பெருமபக்கள்
நீங்காதசெல்வம் நிறைத்தேவோசெம்பாவாய்.

1. ஸ்ரீ-யு 1715. 2. ஆ. 68. 3. 905. 4. தை. உப 6-1. 5. 2637.
6. 521. 7. 525.

மூன்றாம் பாட்டு, தங்கள் கோண்பாலே லோகத்துக்கு பரீக்கும் பலம் சொல்லுகிறது. *1 சாது கோட்டியுடன் கொள்ளப்படுவாரே, *என்று தங்களை னாடு ஒரு கோவையாகக் கூடுகை பரம்பருஷார்த்தம்; அதில்லாத பின்பு ஐயுக்கோபக்யத்தை யாகிலும் இழுவாதே பெற்றிவெர்க்கென்கை. *நம்மார்த்தி தீர நாம் குளிக்காடுவொழுமுறுங்குதே* என்னிறுர்கள். *ருச் யக்குங்கள் திருவயோத்தையிலே, புருத்தபின்பு அநார்குஷ்டி நீங்கி ஸம்ருத்தமாளுப்போலே; நூபாதாழ்வான்வயலும் தீர நாமே*3 ப்ரஹ்மஸ்து முதி: ஆய்த்திறே, இவர்களும் க்ருஷ்ண னும். கூடினபின்பு நாட்டுக்கு வர்ஷஸம்ருத்தியிறே. இவர்கள் வீச்சிலஷ்டியிறே நாட்டுக்கு அநார்குஷ்டி.

(ஓங்கி) *மீறக்காரியம் செய்ய* என்றால் பனைக்குமிதே. *1 உவந்தவுள்ளத்தையுலகமளந்தன்முற நவந்த நீன்முடியன். பனியில் சாய்ந்த ஸூங்கில் அதித்தியன்க்கண்டால் எழுமா போலே மீறக்காரியம் திருவயோத்தையிலே வந்தாப்ரபுத்த மென்கை. ஓவ் குகைக்கடியான வெய்யில் அங்கு இங்கு ஆர்த்ததாரதம். வளர்ந்த சடக்கு, கைகயில் வீழ்ந்த, நீரும் ப்ரஹ்ம நிருவடி விளக்கின நீரும், ஓங்கி, வீழும்படியாகை. (உலகனந்த) ஏகதேசத்துக் கன்றியே இருந்ததே குடியாக குணகுண நிருபணம் பண்ணாதே ரக்ஷிக்கை, *அகவா, யில் வ்யாப்தியில் *வரைதவிலலாதாப் போலே திருவடிசு புறம்பெல்லாரோடும் ஸந்தபடி. அந்யதா *5 அநந்தந்ரகம்* என்று ஓட்டிற்று நின்றன. இங்கு, தனக்கு தாரகமாக நின்றன. உறங்குகிற ப்ரஹ்மையத் தாய் கட்டிக் கொண்டு கிடக்குமாபோலே இவ்விடம் தனக்கு தாரகம். இவ்வவதார மெல்லா மிணந்து போருகையாலே க்ருஷ்ணுவ தாரத் தோடொக்கும். இவையாதார்ப்கல் வீழ்மவன் இவசைத் தார்ப்கல்மேல் மிழ்ச் சொல்லவெணுமோ!

(உத்தமன்) தனக்காயிருத்தல் செய்யாதே தென்றனும் நிலா லும் போலேமீறக்கையாகிருத்தல். *1 நேருபம் நசாகாரே, நீஷெ தம் தன்னதென்கையைத்தவிர்க்கிறது. நமக்கு * அஹமிப் நமோ பகலத வ்வுஹமஸிப் பேரலே இவனுக்கு *நேருபம் பக்தாநாம்* என்னை. (உத்தமன்) ஸர்வாதிகனென்கை. தான் நிர்ஹேதுக

1. 285. 2. பூபா 1-90. 3. 928. 4. ஸுராதல் - ஸங்கோசம். 5. ருக்வேதம் 2-3.20. 6. ஐத்தே, 1-5.

மர்க ரக்ஷிக்கையும் அது தன் பேறுகிருக்கையும். நர்வாரத் தனுமகப்பட்டுவன் காலிலே வணங்கப்படுகையாலே இவனே பரதத்வம்; தன்திருவடிக்கை க்ருபையாலே தன் பேறுகத் தலைக் காலிலே வைக்கையாலே, ப்ராப்யமும் ப்ராபகமும் தானே.

(பேர்) மூர்க்கு மவனுக்குமுள்ள வாசி போரும் திரு நாமத்துக்கு மவனுக்குமுள்ள வாசி. ஒருவன் திரு நாமத்தைச் செவியிலே சொல்லி உறவையிறித்துத் தலையிலே திருவடிக்கை வையாரையாலேயன்றே எனக்கு உன்றிருவடிசுள் ஸம்பந்தம் அந்தாரம்மதையோடொத்து நிலையில்லாதே போய்த்து. (பேர்) *அம்மே* என்பார்க்கு *சடங்குவெண்டா. மரத்ருகாதகனுக்கும் நைகோத்தால் *அம்மே* என்ன ப்ராப்தியுண்டாமரபோலே ஸர்வாதிகாரம், ப்ராயதனும்ச் சொல்ல வேண்டா வோவென்னிலும் க்ருஷ்ணநாமம் பண்ணப்போமவனுக்கு வேறொரு குறியிலே தோயவேண்டாதாப்போலே, இதுதாலே எல்லா கத்தியையும் மீறப்பிக்கும் எம்பெருமானை யொழிந்த சுத்திகள் இவனுக்கு தாரகமானையே மீறப்பித்து எம்பெருமானை அகலப்பண்ணும். அவன் பண்ணும் சுத்தியே சுத்தியாதான் அசுத்த னென்று இருக்குமவனுக்கு, தானும் தன்னை விட்டுப்பிறரும் தன்னிக்கவிட்டு, எம்பெருமான் பரிசுஷிக்கைக்குடலாய் விரும்.*1 மத்தவந்தம்சிந்நயித்வா*, கர்மயோகிக்கு விரோதம் போகைக்கும் கர்மம் செய்து தலைக்கட்டுகைக்கும் திருநாமம் வேணும். ஜ்ஞானயோகிக்கு ஜ்ஞானம் வீசதமரகைக்கும் விரோதி போகைக்கும், பக்திமாணுக்கு விரோதிபோகைக்கும் பக்தி வந்திக்கைக்கும், ப்ரபக்தானுக்குச் சோயும் தன்னீரும் போலே தேஹபாதாரகைக்கும் வேணும். இப்படி எல்லார்க்கும் திருநாமம் போக்கி மிதி. (பாடி) ஆர்வத்தால் பாடும் பாட்டிறே பாட்டுக்கு ஸங்க்ஷணமாவது; அல்லாதது பாட்டல்ல.

(நாங்கள்) பேர்பாடாஹிஷ்ட் தரியாத நாங்கள், உபரயாம் சம் அவனையான தாரகமுமவனே யாமத்தனமிதே. (மம் பாவைக்கு) அஹிஷ்டாநமும் *அஹிஷ்டாநமும் விசுலிசுக் கலாம்படியிருக்கை; * அஹிஷ்டித்ததானில் ஸாதக மென்று கொள்ளவொன்றாதே ப்ராப்யருசியால் ஸந்ததென்கை; அஹிஷ்டித்ததிலையாகில் *அவனே உபாய மென்கையாலே

1. சடங்கு யோகத்தாரகமான கரியங்கள். 2

பனத்திலுழியில்லாமை. பெறுமதுவும் க்ருஷ்ணனையாப் பெறு
விப்பவனும் க்ருஷ்ணனையான நோன் பென்றுமாம். (சாத்தி
நீராடினால்) காட்டுக்குப் புண்யம், நமக்கு விரலு சமமும்.
1 வருதே ப்ரக்ருதிபிர் நித்யம் ப்ரயாதி ஸாயும் நதிம்* ஸ்ரீபரதாழ்
வாநினைப்போலே யென்கை. *2* *மேம ஸ்நாநம் பஹுமதம்* இத்
யாதியால் சொல்லுகிறபடியே அவனுடைய விரலுநாபம் திரும்.
(தின்கின்று) நாடெல்லாம் எல்லாப் பொல்லாக்குகளும்
போகை, தந்தம் பன்னினை புண்ய பல் மன்றே அறுபவிச்
சிறுது. லேசுவரமான ஜகத்தடைய வாழ. (தின்கள் மும்மாரி)
கெடுநான் மழையின்னிகே வ்யஸநப்பட்டாப்போலே வெள்ளத்
தாலும் கெடாமே ஒன்பது நாள் வெய்யிலெரிந்து ஒரு நாள்
மழையெய்து தலைக்கு என்னெய் *3* ஊறவிட்டாப்போலே நன்
றும்படி. மழை பெய்ய வேணுமென்கை. *4* யத்ராஷ்டாக்ஷர
ஸம்ஸித்தோ மஹாபாகோ மஹிபதே | நதீர் ஸஞ்சிஷ்யந்தி
வ்யாதிதூர்பிசுடிதஸ்கரா * என்றும், *5* காட்டிஹள்ள பாலமெல்
லாம் சுமமெனாதைகவிட்டோடித் தூயுகள் பாயந்தன* என்
றும் சொல்லுகிறபடியே.

(ஓங்கு பெரும் சென்னல்) கவிழ்ந்து கின்ற முநீசு கட்டு
அநந்தரம் அண்ணாந்து பரக்கவேண்டுகை. *6* செய் கொள்
சென்னெலுயர்* என்னலுயர்போலேயும், *7* வரம்புறந்திர்ச்
சென்னெல்* என்றும்போலேயும்.

(ஓங்குபெரும் சென்னல்) சுற்றடை மையும் ஒக்கமும்
வரம்புக்கு அவ்வருகு போக வொண்ணாமையாலே ஒருமுதலே
செய்யுள்ளதடையக் கொண்டு, ஆகாசத்துக் கெல்லையிலாமை
யாலே மேல்கோக்கியுயராசின்ற தென்கை. (ஓங்கு பெரும்
சென்னல்) *8* வருசேத்ருருசே. (ஊகையதுகள்) பபிர் நெருந்
கிளத்தியும் ஆனைக்கயற்போலே செருக்கித்திரிசிறு கயல்
கருக்குத்தாவித் திரியலாமென்கை. திருவுலகனத்தருளின
எம்பெருமான்கண்டு அறுகலர் செருக்கிப் பீதிக்குப் போக்கு
விட்டு ஸஞ்சீர்க்குமாபோலே கயல்கள் திரிகிறது.

(ஓங்குவிளப்போதில்) அழியா குலவிப்பூவிலே, 'போது'
என்று காலபரமசக்யமாம். கயல்களுடைய ஸஞ்சாரத்தாலே

1. ஸ்ரீ. ஆ. 16.29. 2. ஸ்ரீ. யு. 124-7. 3. ஊற ஊறத் தேய்க்குமா
போதே. 4. நாநிதய 1-19. 5. 465. 6. 3227. 7. 419. 8. ஒங்
வெரு வ்ருஷம்போலே தோகின்ற ஒவ்வொரு முந்களிலே

பூக்கள் கட்டு நெகிழுகிறபடி. (பொறிவண்டு) ரஸாயநஸை
பன்னினாரைப்போலே¹ நகரதிரை மாறி இளகிப்பதித்திருக்கை.
இவர்களுக்கு அஞ்ஞாந தெல்லாம் உத்தேச்ய மாறிருக்கை.
(கண்டிப்ப) ஒரு மஹாபாரதத்தை நினைத்துவந்து ஏறிப்
படுக்கையில் லொளக்கத்தாலே உறங்கி விழுந்தவாமே உணர்ந்து
"ஈ எழுப்பிற்றில்லை, நீ எழுப்பிற்றில்லை" என்று தன்னில் தான்
இறுபாமென்கை. க்ருஷ்ணனும் பெண்ணும் ப்ருவதெல்லாம்
படாநிற்கும். *9* பள்ளி கமலத்தடைப்பட்ட *இத்யாதி.

(தேங்காதே புக்கிருந்து) இனி ஊரில் ஸம்ருத்தி சொல்லு
கிறது. (தேங்காதே) திருவடி ஸமுத்ர தாணத்துக்கு ஒருந்
பட்டாப்போலேபுகு. கடலிலே முழுமுதலார் கடலுக் கிருயா
தாப்போலேயாய்த்து இறையாதே புக்கபடி. (தேங்காதே)
10 யதோ வாசோ நிவர்த்தத்தே *என்னும் விஷயத்தை அத்தலையை
உண்டாக்குகக்காக, தங்குற்றம் பார்த்து இறையாதே ஸ்வேக
நிக்குமாபோலே. (இருக்க) பால் ஸம்ருத்தியாலே தேங்கு
மித்தனை, பால் வற்றியெழுந்திருக்க வீரகில்லை; ஸந்தாவரப்
ரதிஷ்டை. (சீர்த்த முனிபற்றி) விரலால் பிடிக்கவொண்ணாது.
இரண்டுகையாறு மனைக்க வேண்டியிருக்கை. (பற்றிவாங்க)
தொட்டு விடவையெயும்.

(வாங்கக்கூடம் நிறைக்கும்) ஒருகால் பற்றிவளிக்க இட்
டூடங்கள் நிறைக்கை. வைப்பார் தாழ்வே, வைத்தருடமெல்லாம்
நிறைக்குமென்றுமாம். (வள்ளல்) சிறு பிள்ளைகளுக்கும் கட்டி
விடலாய் கழுத்தைக் கட்டிக்கொண்டு *11* நாலலரம்படியிருக்கை.
(பெரும்பசுக்கள்) கண்ணன் குழலோசையை அசைகிட்டு
வளருகையாலும், அவனோட்டை ஸ்பர்சமுண்டாகையாலும்
ஸ்ரீசெருஞ்ஜயனைப்போலேயிருக்கை.

(நீங்காத செல்வம்) கசுவரன் பார்த்தயிடம் போலே ஸாவ
தியன்றிதே இலார்களபார்த்திடம், புண்யமடியரகவுருதல், கசுவா
கடாசுமடியாக வருநால் செய்யுமவை போலன்று, அவனுடைய
ஐத்தவ்யத்துக்கடியான கடாசு நுள்ளவர்களிறே இவ்வைவ்வா
யத்துக்கடி. (நிறைந்து) விலோரொம்பாவாய்.

1. நகர வையுந்நயம். நிரைவார்த்தத்திரு வுண்டான விசயம்.
2. 1613. 3. கைத்தி. தூ. 4-1. 4. நாநிதய. தொக்கி ஊஞ்சனாதேல்.

“உத்தமன்” பட்டர் அருளிச் செய்த வாந்ததை¹ *² கரு
மாணியாயிரந்த கள்வனே உன்னைப் பிரமாணித்தார் பெற்ற
பேறு* என்று-இறு தாலைக் காட்டி மிர்ந்து பெரியகாலைக்
கொண்டு அளந்து நீ பண்ணின *³ ஓரம், உன்னை யாச் சரமித்தார்
நிப்பராணைக்கு அலர்களுக்கு நிலைத்து *⁴ சந்தானச் சாட
மிடு. *⁵ இவ்வந்தராகிக்குண்டா தருண்டுகளில் ஒருவர்க்கு
சாதேயமாதித்குக்கு முழங்கை காட்டிச் சொக்கராய இவா
கள் திரிசைக்கடிபென்று என்னில், *⁶ அறிந்தோம். ஒரு *⁷ பரம
தார்பிகள் செவியிலே ஹர்வலாரை மமால் நம் கார்யம் நிர்வ
லித்துக் கொண்டு களையிலே வெண்ணுது; உன்னுடைய
சாணத்துக்கு ஒரு பரவலான அண்டை கொண்டு தருண்டா
ருண்டிலிஷம்மர்ன உன்னுடைய யன்னங்கா யடைய அவன்
வசத்திலே பொருட்டுநிப்பராயுமிரு என்று சொல்லிப்போம்;
இவனும அப்தையே விசுவீதது *⁸ அப்படியே என்றிருக்கும்,
எம்பெருமான், கருத்திலே ஓங்குகட்டித் தூது போயும், மா
மிலே அம்பேற்றியும், ஸாரத்யம் பண்ணியும், பகலை இரவாக்கி
யும், ஸைப்பிரதித்குளையும், அஸத்யபாதித்குளையும், பொய்
சொல்லியும், மெய்சொல்லியும், வரர் கொத்துக்குத்தியும்,
எல்லா நடந்தும், இவ்வுறையைத் செயல்களைச் செய்து இவர்கள்
கார்யமே நிர்வலியா நிற்கும் என்றார்;

*¹ மந்திரத்தார், மறவாதென்றும் வாழியேல் வாழுவார்
மடகெஞ்சமே* என்று திருமந்திரத்துக்கு அந்தமாக *² மண்
முழுது மகப்படுத்தி நின்ற வெத்தை மலர்வுளையும் திருவாழை
வளைவேனோ* என்று அதுவந்திரத்தார்போலே இவளும் *³ ஓச
கியுலகைத உத்தமன்* என்று திருநாமத்தினுடைய அர்ச
தத்தை முந்தா அதுவந்திரது பின்னை அதற்கு வாசகமான
திருநாமத்தை *⁴ பாடி* என்கிறார்.

ஆழிமழைக்கண்ணு! ஒன்றுகைரவேல்
ஆழியுன்புக்கு முகந்தகோடாத்தேறி
மயிழைதவ னுருவம்போல்மெய்குறத்து
பாழியுநோளுடை பழம்பாபுன்னையில

1. 2242. 2. ஓரம்பகலபாதம். 3. சந்தானச் சாபாணைத்
வருத்ததமாகப் பிறிதெனினே. சம்பாருடடி. 4. ஆதீதாராளிநம்பாறு
தத்துக்கு தவ்கருகாள் பசுவக, ஸ்வாகதாதி. 5. பரமதார்பிகள் அரு
கள். 6. ஸேவேயர் சென்று கூட்டிக் கொள்ள வேணும். 7. 2055
8. 2056.

ஆழிபோல்பின்னி வலம்புரிபோலிநின்றதிர்த்து
தூழாதே கார்ங்குமுகத்தைசாமதைபோல்
வாழுவலகினிப்பெய்திடாய், நாங்களுக்கும்
மார்கழிரோட மகிழ்க்தேவோரோம்பாவாய்.

நாலாயிரப்பாட்டு: (ஆழிமழை) “ஸைவ்ரமான ஜகத்தைய
இங்கே கிஞ்சிக்கித்துத் தந்தாம் ஸத்தை பெருகின்றது, நம்
முடைய ஸத்தையும் பெறுவோம்” என்று வர்ஷத்துக்குக்கடவ
பர்ஜ்யம் வந்து “நான் செய்யவேண்டுவதென்” என்ன, வர்ஷம்
பெய்யும்படியை அவனுக்குக்கையோலை செய்து கொடுக்கிறார்
கள். ராவணவதார்த்தம் முன்பு¹ மறத்த இந்தரன் தன்பதம்
பெறுகைக்காக ஒருவரம் கொளவேணும்” என்றான். ² அங்கு
தம்பினுக்கு இவர்களுளராக அஞ்சவேண்டாம். ³ இங்கு தப்
பினுக்கு விநாசமேயிடுபுள்ளது.

இப்படி தேவதைகள் வந்து இவர்களுக்குச் சொல்லிற்றுச்
செய்வர்களே வென்னில் *⁴ த்ரவந்தி தைத்தயா: ப்ரணமந்தி
தேவதா: * என்றும் *⁵ பரிஹர மதுஸூதிகப்ரபங்கம் * *⁶ இஹத்
கியம் சாதவராம * இய்யாதி, *⁷ நாலாண்டிழி தருகின்றேன்
நமன்றமர், தலைந்மீதே *⁸ உன் தமர்க்கென்றும் நமன்றமர்
களார்போல் * என்று முன்னும், ⁹ இத்த *¹⁰ ஆக்காரான
தேவதைகளன்றிகே ஸாசுதாத் தேவதாக்களான * அபர்வமும்
மார்களுமகப்பட இவர்களைத் தொழாதிப்பர்கள். ¹¹ என்னனே
யென்னில், *¹² ஆரவம் பெருகித் குளிப்பாரமார் திராமப்படு
வாரோ *¹³ மகியுக்குவருவாக்காவர் தற்கோவையே *¹⁴ மீறும்பு
வரமார் மொய்த்தே *¹⁵ உன்னுளராலும் சீரியர் * என்று
சொல்லுகையாலே.

ஆழ்வாளை ஒரு பட்டன் “தேவதார்தரங்களை நீங்கள்
கண்டால் பண்ணுமாசாரமொ” என்று கேட்க, “சாஸ்த்ர
விரோதமாகக் கேளாதே கொள்ளாய், தேவதார்தரங்கள

1. மறந்தசகரவாதி திருமகனுடைய சர்வரத்தத்தை விஸ்மரித்த.
2. அங்கு பகவத் விபுத்தில், 3. இங்கு பாகவத் விபுத்தில். 4. மா
கலயந்தே. 8. இ. பி. 3-7-13. 6. 2449. 7. 872. 8. 1744.
9. ஆக்காரான ஆக்கியவான் இந்திராநிகன். 10. 2948. 11. 3028.
12. 2940. 13. 2556.

உங்களைக்கண்டால் பண்ணுமாசாரமென்' என்று சொல்லு
என்றார். *2 ஸர்வேஸ்மை தேவா பலிமாவஹந்தி *3 தல்ய
யஜ்ஞவாஹஸ்ய தேஷாமி நமோநம: *4 எம்பெருமானுக்குப்
பண்ணும் அஞ்சலியையிறே இவர்களுக்கும் பண்ணுவது. *5 இவர்
கள் பொருளுக்கு இடைவிடாதே பண்ணுகிறேன். எம்பெரு
மானுக்கு ஒருகாலமையும் *6 ப்ராய்ஸான இவர்களுக்கு ஸர்வ
ஸ்வதாநமாகத் தன்னைக் கொடுக்கும் தன்மையிறே.

(ஆழிமழைக்கண்ணா) *7 ஸம இதி லோகஸ்திதாவூதே நியுத: *
என்று யமனை அக்கார்ப்பத்துக்கிடடாப் போலே புண்யபா
ப்ரதா ருபமாக வேண்மொளியிலே வர்ஷிப்பிக்கைக்கு ஸர்வேச்
வரானுலே நியமிக்கப்பட்டுப் பேரளவுடையையாய் வர்ஷித்துக்கு
நிர்வாஹஞ்ஞானவனே! தேவதை அப்ரவீத்தமாளனமையாலும்
தங்கள் ராஜகுலத்தாலும் * இன்ன பணிக்குக்கடவன்' என்
பாரைப்போலே தொழிலையிட்டுச் சொல்லுகிறார்கள். தந்தாம்
பாகத்தளையிலே காரியம் செய்யும் போதைக்கன்றோ
* புதைத்துவிட வேண்டியது; எங்களுடைய பாக்ய பலமன்றோ
எல்லாரும் புஷிக்கப்படுகிறது; சேதந்நுடைய நன்மை தீமை
கணக்கிட்டு * படி வைக்கும் * குசரன்னென் ஈசுவரகோஷ்டி
யிம்படிவன்றியே * வரையாதே பாவமே பச்சையாக ரஷிக்கு
மெங்கன் கோஷ்டியிம்படியே நடத்தித்தரவேணும். *10 மித்ர
மௌபயிகம் கர்த்தம்; விதிதல் ஸூழி ஈர்மஜ்ஞ: * *11 எவருக்கா
ஹமைய * இய்யாதி. *12 பாபாநாம் வா* *13 ராஜஸம்சரபவல்
யாகம் * *14 துலமேஷா* இய்யாதி. மஹாபாரதம் தூது போன
வனேற்றமான நீர்மையைச் சொல்லுகிறது. ஸ்ரீராமரயணம்
பிராப்டி நீர்மையைச் சொல்லுகிறது.

1. தைத்திரிய சிக்ஷா 5:3. 2. (!) 3. இரண்டுக்கும் வ்யாயுத்தி
பெய்னென்னில் அருளிச்செய்திருர். இவர்களிப்பாதி. இது 'உமோநம:
என்கிற தீயிருத்தியின் கருத்து. 4. ப்ராய்ஸான-ப்ராய்ஸதமரான
5. வி. புரான. 3-7.15. 6. புதைத்துவிடதல் (அத்தொழ்டாதுருவமராகக்
காரியக்கனே) செய்யதல்-வர்ஷித்தல். 7. படிவைத்தல். ஜீவனம் கற்பித்தல்.
8. ப்ரதாஸம் பண்ணுதல் 9. குசரன்-ஊமர்த்தம் 9. வரையாதே
பிள்ளைகாமல், இடைவிடாமல் 10. ஸ்ரீ. ஸா. 21.19. 20. 11. ஸ்ரீ. பு.
116.48. 12. ஸ்ரீ. பு. 116.44. 13. ஸ்ரீ. பு. 116.38 14. ஸ்ரீ. ஸா.
27-58.

(ஒன்று நீ கை கரவேல்) அந்திகள் *1 'கைபெரியன்'
என்று கொண்டாமோ போலே உள்படிக்கொள்ளும் குறை
யாதபடி வந்துதொற்றவேணுமென்கிறார்கள்.

* என்னை ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகிறதென்? உங்களுக்கு
வர்ஷிக்கைக்கு நீருண்டோ? என்னில்; (ஆழியுட்புக்கு முகந்து
கொடு) என்மொளிகள். இந்த முன்வாயில் ஸாகார * கல்வின
உட்புக்குழி யொழிய பெருங்கடலிலே புக்கு முகந்து கொண்டு
பாதாளம் கிடக்க மனலோடே பருகவேணும். (ஆர்த்து)
முதலிகள் அசுரகததிலே தீசுத்திகை கிடத்தவர்கள் த்வரி
கேட்போதேள் முந்திருந்து ஆடும்படி திருவடி. பிராட்டியைத்
திருவடிதொழுது ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே ஆர்த்துக் கொண்டு
வந்தாப் போலே வரவேணும். (ஏறி) நாங்களும் ஜகத்தும்
கண்ட காட்சியாகவே தனிரும் முறியுமடங்கு பின்னி முழங்கி
விஸ்விட்டுக் கொண்டு வரவேணும். *2 வீரம்ய வீரம்ய *3
ப்ரயாந்தி *4 கர்ப்பினிகள் நகர்த்த நகர்த்த பெரிய ஏற்ற
மேறுமா போலே ஏறவேணும். *5 மதயாநிபோ' லெழுந்த
மாருகில்கான் *6 கின்னிலமெலாப்பு வீரித்தாப் போலே
ஆகாசவாகாச மத்தியம் சீமைப்படி பாரித்துக்கொண்டு
வரவேணும்.

(ஊழிமுதல்வன்) எந்நெய்தால் இவைபண்ணும் நன்மை
தீமைக்குத் தக்கபடி பார்க்கும் பார்வையன்றிக்கே எந்நெய்க்கு
முன்பு எல்லாரையும் 'ஐயோ' என்று ஒக்கப்பார்க்கும் பார்வை
போலே, நீங்களும இங்குத்தைக்கு ஒத்திருக்க வேணுமென்று
கருத்து *7 ஸூரஸ் படைத்த வெம்முழில் வண்ணனெய் கிறே.
(உருவம்போல் மெய் கறுத்து) அகவாயில் நீர்மையை உங்க
ளால் *8 தேடப்போகாது, கிரந்தையாகிலும் கொள்ளுந்
தோள் *9 காய்ச்சியார் விழிவிழிக்கச் சொல்லுகிறார்கள். ஈசுவ
ரனைப் போலே முகம் தோற்றமுல் ரிந்து உபகரிக்க வேண்
னுது. (ஊழி முதல்வனுக்கும்போல் மெய்கறுத்து, காலோப
லாதிதமான ஸர்வ பதார்த்தங்களையு முண்டாக்கவேணு

1. கைபெரியன்-ப்ரதமரான 2. ஸ்ரீ. கி. 28-22. 3. 885
4. 577. 5. 2908. 6. தேடப்படாதிக்க. 7. ஈசர்வியார் விழிவிழி
க்கையாவது பெரிய பிராப்டியார் ஸாராதாநபராத காலக்களெல்லாவற்றி
தும் குளிரவே கடாஷிக்குமா போலே கண்ணுக்குக்குளிர்த்து தோற்றுக.
4

மென்று திருவுள்ளத்தில் கொண்டதாகையாலே கருவடைந்த பழிப்போலே மிருக்கும் திருமிறமென்கை. (மெம். கறுத்து) †† அக் வாயில் நீர்மை அவனுடைய நீர்மைக்கு செருப்பென்னலாம்.

(பாழி) இடமுடைமை. 1* பாஹுச்சாயா மலஷ்டப்த: * அதன்னை ரகதயவர்க்கம். பொருந்தும்படி நிழல்மிகிருக்கை. * 2 நிவால வுக்குல்ல ஸாணாகம். (அந்தோள்) * உழறுபாள் ரகதமும் தரணோய் போக்யமும் தரணோயாகை. * 3 சுந்தர தோளுடையவானிறே. படவடிந்தாலும். விடவொன்னுது. (புறப்பாபன்) “புதரஸ்தே ஜாத:” என்று ப்ரஹ்மாவை உண்டாக்கின வந்தரம் மிறந்த ஒளி. * 4 கொப்புழிலெழு. கமலபிழை மைகடெம்மாளு * என்று கொப்புழிலழைக்க கண்டு கிடக்கு மவளிறே. (கைமலாழி) வெறுப்புறமே அகமையும், அதுக்குமேலே திருவாழி. பாஹுச்சுளுக்கு யின்னை மிறந்தால் காமபீர்த்தால் அவர்ஷன் தாங்கள் பேசாதிருக்க; உரியவடிவார் செய்யாடல் * போற்றுமா போலே, திருவாழி. கின்று ஜலவியா கிற்கும். * 5 ஆழிபொருள் பொருளார் சார்க்க முடைய வடிவனை இன்னு ரொன்றியேனே. * வெளிச் செறிப்பிக்கைக்கும் வழிக்கைக்கும் பரிசுமதுவோ. (அன்மபுரிபோல் கிந்துதிர்த்து) பரதலமகர் திலே பாத்தஜக்யம் போலே முழங்கி தோற்ற வேணும். * 6 ஸகோஷோ தாந்த்ரதாஷ்டராணம் * 10 பூங்கொள் திருமுத்த மெடுத்துதிய சர்க்கொளியும் * 11 கைகழலங்கமியமும் * இத்தபாதி ஸ்திரீந்நததகரு மு: 12 போல் அழைமடைய புழல்வதத் துத்திருவாழி (வலம்புரி) * 12 உளபது கொடி துலகன்களான் வாயமுதம் * 13 பொதுவாக வுண்பாணிப்புக்கு நீயுண்டக்காஸ * என்று தம் துறையிலுள்ளதிறே. 14 தேவதாந்தர பழாம் பண் ஸினுரைப் போலே பன்விலிய பகவதஸ்ஸமாச்சரபனம் பன்னி னுர பெருமரபோலே பெருமேனும். (சின்று) சேவமார்த்தும் போலன்றிக்கே பகவதஸ்ஸமாச்சரபனம் நீதிமாத்தரும், போலே 15 சரதமென்கை.

†† அகவாழியில் நீர்மைமேகத்தின் உள்ளுள்ளனலும்.

1. பூ. ஸா. 31.31. 2. பூ. இ. 15.19. 3. உழறுபாள்-குழம்புப் பா. 4. 587. 5. 609. 6. பேர்தறுகல்-புகழ்கல். 7. 1950. 8. வெளிச் செறிப்பு-புகாசம். 9. கைக. 1-9. 10. 593 11. 2671. 12. 574. 13. 575. 14. ஜலவாச்சியம். ‘வலம்புரி, தாழாதே’ என்ன பதங்களைக் கூடவிதித்து. 15. சரதம்-சிசிதம்.

(தாழாதே) தசரதாத்தமஜன் ‘சரணம்’ என்று புருத்தவர் கிள்க் கொண்டல்லது தரியாதப்போலே வரவேணுமென்கை. (சார்க்க முதைத்த) பெருமான் கடைக்கலிக்கும் போதும் பெருமாளிப் பார்த்து பின்னைத்தானே பாக்ரமிக்கு மென்கை. 1 அகம்படிவர் * கிளர்த்தால் அரசனும் * கிலக்கப்போகா திறே. * 2 அவஷ்டப்பல மலர்த்திய: * பெருமான் தம்மால் அகமக்க வொண்ணாமே பிழைக்கொண்டே கிண்ட வசலாடி னுர * 3 சார்க்கமென்று உல்லாசலாடல் * சரமாரி * 4 வானி மறை * வார்த்தை முறைப்பட்டது. (சரமறை) * 5 சரவரஷம் வவர்க்கை * என்று காணே சரவருந் தப் பன்னலும் (வாழ ல. மின்னல் பெருமைய) புது ரகதருக்களான ரகதஸர் மேல்பட்டாப் போலே கன்றிக்கே ஸோமமடைய வாழும்படி யாகப் பெய்வேணும். எங்கள் வடிவைப்பாராய், மறை வேண்டுவார்க்கு காணோயுமாம்.

இப்படி செய்தால் எனக்கு பரயோஜன - மென்னென்ன; உனகார்யம் கொடுத்திருக்கிறேன் (சார்க்கும் மார்த்தி போட) நாங்கரும் கருணைனும் மகிழ்த்து குளித்துத் தருகிறோமென் கிறார்கள். * 6 ருத்ரவீரபிந்தாநி * 7 காங்க ஸயக வினபுர தம் * இவர்களுக்கு * 8 காட்டெல்லின் தம் முரு என்னுமிக் கதுகாலன் * என்னவேண்ட வே; கருத்தானைக் கண்டப போலே கிருக்கவமையும். * 9 ஏவமுத்தா மும்மதா மைநீலீ ஜகநாத்மஜா, உலாச தர்மஸுயீதம் ஹராமர்த்தம் யசஸ்வீரீ * தல பச: * என்றும் * கொள்ளக்கூடாது * என்றும் ராமகோஷ்ட்டியில் சொல்லும் வார்த்தையைச் சொல்லாதே எங்கள் குழ பிறப்புக்கும் மிறத்த மண்பாட்டுக்கும் தக்கபடி சத்தருக்களும் வாழவேணும். எங்கள் கோஷ்ட்டியில் வார்த்தையைச் சொல் லென்று அருளிச் செய்தார்.

4

மாயனை மன்னுபடமறைமைத்தனை

கூப்பெருநீர் யமுனைத்துறைவனை

சூயர் குலத்தினில்தோன்மமணிவிளக்கை

தாமைக்குடல்விளக்கஞ்செய்த தாமோதரனை

1. அகம்படிவர் - அந்தரங்கம். 2. பூ. பு. 100-11. 3. 12. 4. 3329. 5. பூ. பு. 94-18. 6. ஆ. 46. 7. 3697. 8. 3607. 9. பூ. பு. 116-37.

தூயோமாவல்குதாம் தூமலர்னுவித்தோமுது
வாயிலுப்படி. மனத்திலுச்சித்திக
போயிழையும் புதுதருவான்நின்றனவும்
தீயினிலுதாரும் செப்பெலோரம்பாவாய். 5
அஞ்சாம்பரட்டு. (மாயனை) நாம் இவ்வனை 1 இலையகலப்

படுத்தா நின்றோம். *சேரயாமலி புதுமல்க்காரி பவந்தி. மஹ
நாமயி *என்கிறபடியே நாம் அநாதிகாலம் பண்ணின பாய்
கள் விக்கப்படுத்தாதோ? சக்ரவர்த்தி திருமகன் திருவழிகே
சத்துக்கு வலிவிட்டான் முகர்த்த மிகென், பாக்யாதிகார
பெருமான் முடிசூட்டியிருக்கிறார், ஐகத்தடைய இதுக்கு *2 ஸர்
வார் தேவார் நமஸ்யந்தி * என்று மங்களாசாஸனம் பண்ணுகிறது.
*3 நாராயண முபாகமத் * என்று பெரிய பெருமானை ஆசரயித்
கிறது. அங்குமன்றோ சில விக்கங்கள் வந்ததென்று சில
பெண்மனைகள் சொல்ல, எம்பெருமான் ஸங்கல்பித்த உத்ஸ
வத்துக்கு விக்கமுண்டாவது; அவனடியார் ஸங்கல்பித்த உத்ஸ
வத்துக்கு விக்கமுண்டாகா தென்றார்கள் சில பெண்மனைகள்;
என்றவனே யெனினில், தன் ஸங்கல்பத்தை அழியமாயி ஸ்ரீ சீத்
ரம் அர்ஜுநன் ஸங்கல்பத்தை முடிய நடத்துகையாலே, நாம்
இம்மறோத்ஸவத்திலே அதிகரித்துச் செல்லா நிற்கலே
அதுக்கு விக்கம் பண்ணக்கூடவ உத்தர பூர்வாகங்கள் தன்
னடையே நகித்துப்போ மென்கிறார்கள்.

(மாயனை) தானே தன்னை யமைத்துத்தரி லல்லது தன்னை
நினைக்கவும் பேசவுமெண்ணுதபடி. கரைகட்டாக்காவேரி
போனேய் மிருக்கும் பேரளவுடைய ஸ்ரீ வைகுண்ட நாதனென்ற
படி இங்கு ஒருகாலெருத்திக்கு உடம்பு கொஞ்சுமாபோலே
எல்லார்க்கு மொக்க அங்கு தன்னைக் கொடுத்துக் கொள்
முருக்குமவன். *4 ஸதா பச்சந்தி *. (மாயன்) அவ்விருப்புக்கு
எத்திதம்! *5 வைகுந்தனைப்பதோர் தோணிபெறு தொழி
கின்றென் *என்னு மளாரிறே. இடைச்சேரி யோபாதி அக்
விடமும் கைவந்தபடி. நவீத சொள்ய நகர ஸுபாதிக்க
நினைத்து *6 எத்திதம் * என்றதற்காகவுமாய். 1 புவியீடத்தில்

1. இலையகலப் படுத்தல்—பார்த்தல். 2. ஸ்ரீ. அ-2-52. 3. ஸ்ரீ. அ. 61
4. ஸாம உத்த. 18.2.4. 5. 548. 6. 2697. 7. துவந்திடத்தில் திரு
காட்டுப்படியை, விசேஷிக்கலாவது அவ்விடத்தில் அதிகாரிகளில்லைய
யாலே பகல்விளக்குப் பட்டுக்கிடத்த வேண்டியம் இருந்ததான ஞானமான்

திருநாட்டுப்படியை விஸ்தரிப்பது. அவ்விடத்திலே எம்பெரு
மானபிரானத்திலே ஒருங்கித் தந்தாமுக் கென்ற அபிரான
மின்றிகேய் மிருக்கும்; இங்கு தனித்தனியே *1 ஸக்வரோஹம்*
என்றிருப்பார்கள். இங்குள்ளார் அங்கே செல்லினும் *அடி
யேன்* என்று தெளியப்பண்ணும். *2 தெளிவிசம்பு அவ்விடம்,
அங்குள்ளா ரெவரோஹம்*என்னது* என்று அறிவு கலங்கப்
பண்ணும். *3 இருந்தருமா ஞாலம் இவ்விடம்.

(மன்னு வடமதுரை) பகவத்குணம்பந்தம் மாறாத தேசம்
(மன்னு) ஸ்ரீ வைகுண்டத்தில் நின்றும் ஆர்த்தரக்ஷணர்த்தமாக
இங்கே மிகக்கையாலே உளானான். *4 (ஸம்ஸாரிகளுக்குப் பரா
ணன் வரும்.) ஆர்த்தர்க்கும் ஆசரிதர்க்கும் மிகத்தவாரே வமி
தெறித்து மறக்கப்பண்ணுதிருக்கும். (வடமதுரை) *மதுரா
நாம * ஸ்ரீ வைகுண்டம் போலே * ருன்றும் குறிச்சியல்ல.
[நகர்] விட்டுப்போகத் திடமோடி மிறத்த விரும்பின விடமோ
நகரியாவது? [புண்டா] அவனைத் தருகைக்கு உபாயமாகை.
[பாபுலா] வீரோதி நிரஸத்துக்கும் தானே. [கபா] அவை
கிரண்டி மில்லையாகிறது விடமொன்னாது. பரமபதமும் ஸம்
ஸாரமும் வேண்டோமென்னும்படி பாராயணம் தானே.
[பல்பாம் தூத:] இதனைக்கு மடி. [இக்கநாதன் ஸாக்ஷர்த் விஷ்
ணுஸ் ஸநாத:] தன் பரணுகள் பட்ட ஆபத்தை நீக்குகைக்கு
அவர்களிடம் வழக்காம். *5 வைகுந்தா * என்றும் *அசக்
வச்சயன்* என்றும் சொல்லுகிறபடியே மிகக்கை. [ஸகக்ஷர்த்]
*1 அங்கு வைத்திருப்பிறத்த. *2 [பூர்வஸந்தியாயம் ஆவிர்ப்
பூதம்] அத்தித்தில் ஆதித்யனுக்குள்ள ஸம்பந்தம். ஸ்தேதமத்
திதம் புரையிலினை* தித்தனை. (மொத்தனை) மிறத்த போதே கம்
ஸனை முடிக்க வல்ல மிக்கென்றுமாம், தாய்தம்பன் காலில்
விளக்கு கழலும்படி மிகக்கை யென்றுமாம். கிள்ளியென்று
மாம், ராஜாவென்றுமாம்.

தவ்விடத்தில் வைத்த சொள்யதிகளினால் ப்ரகாசிக்கிற தென்றமடி. அங்கு
திதவலுகள் *குட்புக் கம் மாலைகள் படியே பரிமாறின் பரிமாற்றத்தை.
க்கு கோப லோமோர்கள் தன்னிடத்தில் பரஸ்பரம் பரிமாறின் பரி
மாற்றமாகவுமாம். 1. ஐதை. 16-14. 2. 3627, 3. 3722. 4. ஞன்
டலிதம் ஸந்திக்கும். 5. குறு ஆம் குறிச்சிக்குடமான் சிறி
காமம், பங்கல். 6. 2640. 7. 2948. 8. வி-பு. 5.8-2.

(தாய்பெருநீர் : யமுனை) கலங்காப்பெரு நகரம் விட்டுப் போந்தவனுக்குத் திருவாய்ப்பாடி. என்னொரு அஞ்சினான் புகவிடமுண்டானுப்போலே, விரைவைய மறப்பிச்சு ஒரு ஆறுண்டான படி. *1 பரஸாதம் : நிம்மதா யாதா * கோதாவரியைப் போலே பிராட்டியைக் கும்பிக்கொண்டு சரணாகத காதுகையா பிராசே கம்வனுக் கஞ்சி எழுந்தருளின போதைக்கு வறியும் நீரின் யாட்டு ஆடுகைக்குப் பெருகியும். *2 வஸுதேவோ, வறும் க்ருஷ்ணம் ஜாஹம்தீரோதகோ யமணை * அடியுயிர்த்தர் கூடப் போந்த கருத்தறிந்த பரிமாற்றிப் போலே *3 அழக்குப் பாங்கர் : கிருத்தபடி. (தாய) *4 வல்லவிகளேச்சிஷ்டபலிதீர தரவித்தும் * க்ருஷ்ணனும் பெண்களும் மாறிமாறிச் கொப் பளித்த தாய்மை என்றமாம். (பெருநீர்) *5 சலரக்பதை என்று மாம். *6 யுதகாம் சாதிக்கப்பிராம் * (யமுனை துறைவனை) யமுனை யாற்றையுடையவன் : க்ருஷ்ணனுக்கும் பெண்களுக்கும் களவுக்குப் பெருகிலை நிம்மதாமு. *7 சஞ் கணி துறைவன் * என்னுமா போலே பெண்கள்படும் துறையை யுடையவன்.

(ஆயர்ஞாந்தினிள் : தோன்றும்) ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் குளங்கள் *8 மடிந்தகிடக்கும், இங்கே, *9 ஓளிவருமுழு நலமாய்த்து. அந்தகாரத்தில் விளக்குப்போலே ஸ்ரீமதுரைசில் திறிப்படி, சிறுவாற் ஸ்ரீவைகுண்டத்தோடு டொட்கும் திருவாய்ப்பாடியில் மிறப்பைப் பார்க்க வெள்ளை *9 ஏக்கத்திலே முலைப் பாணிற்கே பொழிந்தது, ஈர்க்கொட்டி அழமாட்டியறிவன்; சிறுருபடாமைக்கு அதுவும் கார்யகரமாய்த்து. முலைப்பால் பெறும் அமுதது *10 இவ்விடத்திலே சிறே.

(தோன்றும்) *11 தேவகி பூர்வஸந்தாயா மாவிர்ப்பூதம் மஹாத்மா *12. அஜத்வ அலயபத்வ ஈச்வரத்வங்களுக்கு அழிவு வாராமே மிதக்கையாடிலே, கீழ்த்திருக்கு ஆதித்யனோடுள்ள ஸம்பந்தம் இவனோடு மீலனாக்குள்ளது. (அனீலிளக்கு) புகையும் என்னெயு மில்லை. (மணிலிளக்கு) அதுக்குமேலே மங்கலத்திம்.

1. வி.பு. 5-3-4. 2. வி.பு. 5-3-16. தாவற்றினதுக்குப் பரமாமித. அகதாஜலமென்று அந்தமக அதுக்குப் பரமணம். யமுனாஞ்சேத் யாதி. *3. அடிக்கு வஸுதேவருடைய பூப்பாத்ததுக்கு. 4. ... (1) 5. ச்லாக்பதை. ஏனிமலயம். 6. 3699. *7 மடித்து-ஊங்குதிமாய். 8. 2699. 9. ஏக்கம். க்ருஷ்ணம் பெருமே அருகை. * ஏக்கத்தாலே * என்று பாடாந்தரம். 10. இவ்விடம் திருவாய்ப்பாடி. 11. வி.பு. 5-3-2.

(தாயைக்குடல் விளக்கம் செய்த) பெற்றவகிறுத்துக்குப் பட்டம் கட்டுகை. *2 கௌஸல்யா ககபே தேச புத்ரோணுமித தேஜஸா. *3 என்ன கோன்பு கோற்றான் கொலோ இவனைப் பெற்ற வயிறுடையான் *. (நாமோதான) தன்வயிற்றில் தழும்புகண்டார் * இப்படி பவ்யனுவதே; என்று சொண்டாடப் படுகை. *4 (பட்டம் கட்டுகையாவது) நம்முடைய பட்டம் சம்மாலயகை வொண்ணாதாப் போலே அவனுடைய பந்தமும் அவனுடையகை வொண்ணது. *5 பத்திகீர்தோ ஜாநந்தா : * கூறாமத் திலே ஒருபடி தவிட்டுக்கு எழுதிக் கொடுத்தார், கல்லகாலப் பட்டால் ஸார்வபௌமனா கட்டடிச் சீட்டுப்போமோ! * தானெழுத்து வாக்வின தழும்புகாட்டி நம்மை எழுத்த வான்குவித்துக்கொள்ளும் சேஷியுடைய திருவிசைக்கின் * என்று பட்டார்.

(தாயோமாய்) அவன் இடையனாகக் கொண்டு தாங்களின் இடைச்சிள்ளான சாத்தி. கூத்தியினிடையனுடைய போலே தாங்கு மிடைச்சிள்ளையபடி. வாயிறும் * முகத்திலும் நீரிடாதே வருகை. பாபத்திலே வந்தவாறும், *5 ஸாதரேவத * என்றான். புண்யத்திலே வந்தவாறும், *6 பரித்யஜ்ய * என்றான். ஸம்ஸாரிக்குக் குற்றமாவது தனக்கு நன்மைபுண்டென்றிருக்கை. *7 மத்தவருத்தமீசிய்த்வா. * ஸ்ரீ விஷ்ணுமூவன் கடவிலே முழு கியோவந்தது! த்ரேபத தாமையாய்க் குனித்தோப் பரபத்தி பண்ணிற்று! அர்ஜுனன் பறையர் நடுவேயன்றோ சரமச்சலோ கம் கேட்டது! இருந்தபடியே வருகைக்கு மேற்பட சுத்தியும் தேடவேண்டா; அசுத்தியும் தேடவேண்டா. (தாயோமாய் வந்தோம்) கையில் மயிக்கற்றைமில்லை பென்றமாம். அதாவது, *8 ம சாப்யந்தராத்மாயம் சுத்தம் வேத்தி விஷ்ணும் * இவனோடு ஸம்பந்தமுடையார்க்கு நகப்படப் பரமோஜநரந்தா பரகை மில்லை என்னும்படி அசங்க்யரயோஜகதை தோற்ற வந்தானென்ற பூப்போலே. *9 அநங்க்யரயோஜகை கென்னவுமாம். அசா வர்த்தி பற்றச்சொன்ன தர்மத்தை த்யஜித்து, விடச்சொன்ன தர்மத்தை யதாஷ்டிபத்து, பற்றச்சொன்ன பலத்தைமீழ்த்து விடச்சொன்ன பலத்தையே பற்றிப்போனான் குழிகள் அவ

1. ஸ்ரீ. அ. 1-8. 2. 133. 3. குண்டபிழைப் பரகிப்பதம். 4. வி.பு. 3-24. 5. கௌ. 9-30. 6. தோ. 18-66. 7. ஸ்ரீ. 65. 8. ஸ்ரீ. பு. 18-37

இனைய உபாயமாகக்கொண்டு பலத்திலை வ்யபிசரித்தப்போனார்கள். புலனுக்கு மெறும்புக்கும் விலக்குகைக்குப் பரிசு மில்லாமையாலே உபாயோபேயங்க ளிரண்டும் எம்பெருமானேயாய்விட்டது. ஆறுகூலியம் பேசிட்டு விலக்குவாரும் பராதி கூலயத்தாலே விலக்குவாரும் எல்லாரு மிழந்துபோனார்கள் இவள் இனையபெருமானைப் போலே இரண்டுமலையோகப்பற்றிச் செல்லுவோமென்கிறான். 1 ஆகம் மாகமற்படி.

(வந்து) அவன் திருவுள்ளத்தைப் புண்படுத்தக்கடவோம், *2 உபஸ்ததேயை குவஸ்த்தி; *3 பத்பாமாயிகமாச்சைவ, *4 ஹ்ரேஷாஹி மமாதுவா * அவன் செய்யுமத்தை நாம் செய் தோமென்கை, *5 வந்துதளையென் மனம் புகுந்தாய்*, (நாம்) உபாயத்தில் துணிவு முற்படவொன்னாது; உபேயத்தில் தவறா முறைபார்த்திருக்க வொன்னாது; அப்படியே மிருக்கிற நாம். (துமலர்கள்) அயத்தவரித்தமாகக் கைக்கெட்டின புவெள்ளாம்; ஒரு ப்ரயோஜகத்தைக் கணியிரத மலரென்று மாம், *6 மிக்க ஓர்த்தொண்டரிட்ட பூத்துளவம் * என்னுமா போலே அநயப்பரயோஜகமான மலர்கள், (துவி) 7 பதாதா வாயி * என்கிறபடியே க்ரமவிசைஷமில்லாமெ. ப்ரணமிக னுக்குச் சடங்குண்டோ? (தொழுது) தொழுவார் கண்டால் 'முறைகெட்டார்' என்று தொற்றுமக்ககரக தேவதை களைத் தொழுமாபோலே, ஓரஞ்ஜலி பண்ணாதே தொழுவீத்துக் கொள்ளுமலர்களிறே இப்போது தொழுகிறார்கள். *8 இது மிகையுதலில் * அவனை, *9 ருனம் ப்ரஸ்குத்தமிவ மே * என்னப் பண்ணுகை.

(வாழிஞ்சபடி) வாய்படைத்த ப்ரயோஜகம் பெற்றே மென்று பரிதிபூர்வகமான குணகீர்த்தம் பண்ணி. (வாழினால் பரடி) மங்ஸஸ்தகார மில்லாமெ. **உபாசக* *போற்றுகம்* என்னும்படியே அத்தனைய அபிதிக்ககடவோமென்றுமாம் (மனத்தினால் சிந்திக்க) மனவ்லிலே பகவக குணங்களை விட ரீரடைத்துக்கொள்ள. (மனத்தினால் சிந்திக்கப்போய விழையும

1. ஆக-உபாயாத்ரபரிசுஹகுபதோஹம், மாக-உபேசாத்ர பரிசுஹகுபதோஹம், 2. பூ. ஆ. 10-10, 3. பூ. அ. 50-40, 4. பூ. ஆ. 10-9, 5. 1188, 6. 1960, 7. ஆ. 28, 8. 3587, 9. ம. உ. 58-22

புகுதருவானின்றனவும் இதிலில் தூசாகும்) பாலும் கண்டசர்க் கரையும் பருகப்பிச்சு தெளிமுகாபோலே, நமக்கினிதாக பகவ தநபவம் பண்ணிநிகப் பெருநெருப்புப் பட்ட பஞ்சுபோலே கிணறாகம் காணவொன்னாதுபடி. நசித்துப்போம். *1 இவ்வே தூலமக்ட்ளே ப்ரோதம் ப்ரானுதே வலம் ஹாஸ்ய ஸர்வே பார்ப்பாந்; ப்ரானுத்தே * என்கிறபடியே. பூர்வாகமாவது அநாதிகாலம் புத்திபூர்வகமாகப் பண்ணிப்போந்த பரபம், உத்தராகமாவது ஜ்ஞாநம் மிதந்தால் ப்ரக்திவாஸனையாலே ப்ராமாதிகமாகப் பண்ணும் பரபம், பரபகனாவன—ஸர்ப்பங்கள் போலே செய்தபோதே மிடற்றைப் மிடிக்குமதல், க்ரியை இங்கே நசிக்கும்; க்ர்த்தா அஞ்ஞானையாலே மறக்கும்; ஸர்வஞ்ஞ உணர்ந்து புஜிப்பிக்கும்; பூர்வாகத்தை நசிப்பிக்கும்; உத்தரா கத்துக்கு அவிஞ்ஞாதாவாம்; இனி ஆகர அண்டைகொண்டு அவை, ஜீவிப்பது? ஸர்வேசுவரன் 'பொறுத்தோம்' என்னத் திருமத்தனையிதே. (செப்பு)

[மாயனை மன்னு வடமதுரை மைந்தனை தூய பெருநீர் யமுனைத் துறைமீது, ஆயர்வுலத்தினில் தோன்றும் மணி விளக்கை தாயைக்குடல் விளக்கம் செய்த தாமோதரனை— செப்பு] என்றல்லாம் 5

புள்ளும் சிலம்பினகான் புள்ளரையன்கோயில் வெள்ளைவிளக்கின் பேரவையேழ்க்குடையோ பிள்ளாம்! எழுத்திராய் பெய்முநிலைத்தன்கே கள்ளச்சகடம் கலக்கழியக்காலோச்சி வெள்ளத்தாவில் துயிலமர்ந்தவித்தனை உள்ளத்துக்கொண்டு முனிவர்களும்யோகிகளும் மௌளவேழத்து அரிபென்றபேரவாம் உள்ளம்புகுத்து குளிர்ந்தேலோரேம்பாவாம். 6

ஆறும் பாட்டு, ஒரு ஃபாயாற்றிற்கு வேண்டும் பெண்கள் திரண்டும், சிலர் இழக்கச் சிலர் புசிக்கமாட்டாமையாலும், எம் பெருமானிலும் இவர்களுததேச்யரா மிருக்கையாலும் இவ் விஷயம், தனி அறுபதிக்கவொன்னாதே திரளாக அறுபதிக்க வேண்டும் விஷயமாகையாலும் மேல் பத்துப்பாட்டாலும் ஒரு வரை பொருவர் எழுப்புகிறார்கள்.

இவ்வறுபடம் ஆண்டாளிங்கே மிருந்தறுபதீத்தல், பரம பதத்தினுள்ளார் அங்கேயிருந் தறுபதீத்தல் செய்யுமத்தனை, எம்ஸாரிகளுக்கு நிலமல்ல, எம்ஸாரிகளுந்ருகைக்கு தோதுவும் வேறே; உணர்ந்தால் அறுபதிக்கைக்கு விஷயமும் வேறே;

1. ஸ. 5.24-3.

தமஸ்ஸம் அபிவிக்க உறங்கிக் காலமுணர்ந்த உணர்ந்து விஷயப் பாவனராவர்கள்; எம்பெருமானுடைய உறக்கமும் உணர்ச்சியும் வேறுபட்டிருக்கும்; எங்கெனியென்னில்; ஆச்சரித ஸமாசஞ்ஞெபாயகிந்தைப்பன் னுக்கை உறக்கம்; உணருகையாவது அவர்களுடைய அர்த்தநாதம் பொறுக்கமாட்டாமை, உணர்ந்தால் அவர்கள் விசேதவியைப் போக்கி அவர்களோடே கலக்கை போசாம்கிருக்கும் இவர்களுக்கு உறக்கப் பன்னுவதும் உணரப்பன் னாவதும் உணர்ந்தால் மறக்கப்பன் னுவதும் போய் அதுபவிக்கப்பன் னுவதும் கருஷ்ண குணங்களே. *2 சிந்தம் பீநம் * இதுபதிப்படியே க்ருமப்பணுஸ்தரம் மேறாநகாஸ்தரம் சில மோஷிக்கப்பன் ன சில துடிக்கப்பன் னுமார்போலே.

மகோராதம் முடிந்த ஓலக்கம் கிளம்பினபோதே தொடங்கி ஒருவரையொருவர் எழுப்பத் தொடங்கினார்கள். ஸ்ரீபரஸ்வாநாழ்வானும் ஆஸ்வாஸரக்குதிகளாபத்து கண்டு பொறுக்க மாட்டாமே திருத்தப் பர்த்தார்; * இவர்கள் ராவணனுபத்த கண்டு பொறுக்கமாட்டாதே திருத்தப் பார்த்துமவர்கள்; தந்தாமாபத்து பொறுக்கவல்லவர்களே?

செய்யாதன செய்யாம என்று இவர்களுடைய பர திஷ்டைதான் தீயீர் முன்னிலையாக எம்பெருமான் பாடே செல்லு கையும் கூட அதுபவிக்கையும்; இது ஸ்ரீரூபமாகையாலும் அவ்வயம் ஒருவரைப்பொருள் எழுப்பினனும். பரதசைக்கப் பட அதுபவிக்கக் குழாங்கள் வேண்டா சின்றது. திருவாய்ப் படி வ்ருத்தாந்தத்தில் தனி இயிப்போமோ? * வர்ஷா, தெரிந்தது, *சதுர்முகையுரிந்தது * 2576-இமைமேயர்மக்கும ...கெஞ்சால் * நின்றப்பரிதால் வெண்ணெயுனைன்னுமின்ச் சொல்லோ * என்றிப்படியே ரிப்பல விகிகளும் 'எத்திறம்' என்று மத்தின. * மயர்வாமநிகலம் பெற்றாரும் 'எத்திறம்' என்று மத்தின. *கள்ள தன்ன அதுஸந்தித்தாலும் * ஐயம் கரிமச மே தியும் * (கோ. 4-9.) என்று 'எத்திறம்' என்னுமத்தின.

* நாராயணனே கமக்கே பறைதருவான் * என்று முதலிலே திருமகந்தாதை பெரிதான திருமகந்தாசுதினுடைய மூன்றாம் பத்தத்தாலும் மூன்றாம் சொல்லுகிறது; முதற்பகச் ஆத்மாவின் னுடைய ஸ்வபாசிகசேஷத்வத்தைச் சொல்லுகிறது; இரண்டாம் பதம் அதுக்கெதிர்த்தட்பாள அய்யசேஷத்வமும் ஸ்வஸவாதத்வமும் அஸுஸ்யமாபடி சொல்லுகிறது. மூன்றாம் பதம் அந்த சேஷத்வத்தினுடைய ஸ்வமையாவது ததிய சேஷத்வ பரியத்தமாகிருக்கை என்கிறது. * முதற் பத்தத்தின் சொன்ன

அர்த்தத்துக்கு திருஷ்டாந்த சூத்ர இனாயபெருமான்; மத்திய பதத்தில் சொன்ன அர்த்தத்துக்கு திருஷ்டாந்த சூத்ர ஸ்ரீபரநாழ்வான் மூன்றாம் பத்தத்தின் சொன்ன அர்த்தத்துக்கு திருஷ்டாந்த சூத்ர ஸ்ரீசத்தருக்குமாவான். அவன்படி இவர்களது. *1740-உந்தறு முன்னடியார்சு கடிமை, நின் திருவெட்டுமூத்தும் கற்று நான் கண்ணபுரத்துமையம்மானே * 5552-அவனடியார் கனி மாக்கவியின்படம், நாரும்வாய்க்க * என்னுமவர்களுடைய பெண்ணினையிறே; ஆகையால் ஒருவரையொழிய ஒருவர்க்குச் செல்லாமை உணர்ந்தவர்களையச் சென்று உணராதா வாசல்களைப்பற்றி எழுப்புகிறார்கள்.

(புள்ளும் சிலம்பினகான்) பகவத் விஷயத்தில் புதியவளா திருப்பாளொருத்தியை எழுப்புகிறார்கள். 'மீடிந்தமைக்குப் பராமனமென்' என்று, 'நாங்களுணர்ந்த வத்தது போராசே' என்று 'உறங்கினாரன்றோ உணருவார், அது வார்த்தையோ' என்று, 'நாங்களையல்லோமே கோன்பு முணர்ச்சியு மறிப்பாதே காலமுணர்ந்த பூவலருமா போலையும், நாழிகை வட்டில் நீர் கிரம்பினில் வீழுமாப்போலையும் இரையறுதமிழலே உணரும் பன்றும் சிலம்பிற்றின்' என்கிறார்கள் மின்னலே இப்பத்தாப் போலே உனக்கு முன்னே புள்ளும் உணர்ந்தன கிடா என்று மாம் 'இதற்கு வாய்ப்பாடியன்றோ * 3793 உனரும் கரீமுலகமும் தன்னேப்போல் * 3799 மாரக்கமழியாரும் வகை * பகிடுணேபி ப்ரயாசாதே ஸர்வதுநாசம்பீம் * மமத்வவே நிருத்தூட * லீஷம தே மஹாராஜ * கோமோ ராளோராமுதி * 5591 காலமே முழந்திருத்த கரியகுரு விக்கனர்கள் மாணவரையு சொல்லி மருள்பாடுதல் பெய்ம்மைகொளோ * ஆண்டான்மீறந்த ஊரில் பகிடுக்குத்தாறுமக்கமுண்டோ * என்று ஆச்சான்முன்னே, மறையுமையுடைய சொல்லுங்கோளென்ன (புள்ளரை யன்கோயில் வெண்ண விளிச்ச்கின் போராவம் கெட்டிலையோ) திருப்பள்ளியெழுச்சிலிச் சங்கத்தாநி கேட்டிலையோ? திருவாய்ப் பாடியிலும் ஒரு திருமுறமுண்டோ வென்ன, உண்டு * பாலா கபி கீட்டமாநா * இதுபாதி. 'ஒருதோனே, தோன்வனையே, ஒருவனையே, முறாவனே, ஒருசீராக்கமே என்று சக்ரவர்த்தி திருமகன் பக்கலிலே மின்னகளுமகப்பட கூப்பட்டுச் சொல்லி நிக, * 5 ஹறு பத்தியா விசாலாக்ஷியா நாராணனுபாகமத் * என்று அவன்தான் பெரியமே போலா இச் சாங்குமாப்போலே, கருஷ்ண

1. ஸ்ரீ. அ. 45-31. 2. ஸ்ரீ. அ. 59-5. 3. ஸ்ரீ. அ. 59-8. 4. ஸ்ரீ. பு. 131-97. 5. ஸ்ரீ. அ. 6-16. 6. ஸ்ரீ. அ. 6-1.

னையும் கும்பிகொள்வானொரு எம்பெருமானுண்டு. (புள்ளையன்) அவனுக்கு நிரூபகந்தம், *1 ராமாநுஜம் லக்ஷ்மண பூர்வஜம்ச *2 அக்ஷத்யப்பாதாம் *3 நாராயணன், என்னுமாபோலே. வழியே இறியுமவள்ளையகையாலே பெரியதிருவுடைய முன்னிடுகிறார்கள். *3 அப்பள்ளின், பின்னோன் தனிகொஞ்சமே *என்னக்கடவதிறே. (வெள்ளைவிளிச்சின்னின் போரலம் கேட்டிழையோ) சங்கு வெண்குங்குட்டில் போதுவியுமோ? அழைக்குங்குட்டில் நாமாகவேனுமோ? சங்குமுழங்குங்குட்டில் நமக்குப் புறப்பட வேனுமோ? உங்களுக்குப்போதும் பாவனை அதுவேயிறே. *4 வெள்ளைவிளிச்சின்னின் கைகிழ்கொண்டிலைன் *5 பூங்கொள் திருமுகத்துமடுத் துதியசங் கொவியும் * (போரலம்) நீ யுமுன்னு கைக்குப்போரும் சங்கின் த்வரி. * மஹாராஜர் வாசலிலே சென்று இனியபெருமான் இறு நானேற்றியெறிந்தார், என்ன, அந்தந்தாழ்வான் * தாரைவினுடைய ஸ்தனோஷமானவப்பற்றிக் கிடந்த மஹாராஜர் ஆத்தியமும் திருக்கைக்குப் போரும் த்வரி, என்றான்.

(கேட்டிழையோ) 'இதவும் கேளாதபடியே அங்குறமையின் அந்யபாசை' என்று பழியிகொருக்கன் இவன் தனுக்கென்றே முடிந்திருக்கக்காக, 'போதுவியிற்று சங்குதுகிறுக்கன் லர், பணிக்குக் கடவுள்களை அழைக்கிறார்கள், என்ன, 'துஷணங்கள் தேடிச்சொர்ணிப் போதுவியும் பார்த்திருப்பதே' என்று இவர்கள் சொல்ல, 'அந்தியம்போதே உணரவேனுமோ? அவர்கள் போதயாதே சங்குதிருந்த தன்னை' என்ன, 'பின்னாயெழுந்திராய்' 'இன்னென்றுக்குப் புதியவையாமிதே நீ உறங்குகிறது உனக்கு இன்னும் இளமையிறே, அந்தியம் போதுதான் இக்கோஷ்ட உத்தேசம்யன்றே, பகவத் ஸம்சேஷஷத்துக்கும் பாகவதலம்சேஷத்துக்கும் வாயியறியாய்' என்ன, 'நீங்களன்றோ பின்னாகள், அவன்போது கார்யங்கொள்ளிறே புகுகிறது, வியுடையேனும், நீங்களுக்குத்தேசவையகளாவில் உங்கள் பேச்சே யமையும்' என்ன, அவளுக்கு இவர்களைப்பேச்சே யமையாநின்றது, இவர்களுக்கு அவன்வடிவுகளை வேண்டாநின்றது. * 3552-இன்பிறே நானும் வாய்ச்ச, *1581-ஒருகாலும் மிகிலேயேனே *என்கிற இது ஆண்டாளுக்கு முதலிலே பிறந்த பாகிருதியாமிருக்கிறது. இது கண்ணைக்கு மேலே அவனோடே அதுபவீத்க வேண்டாவோ' என்ன, மாரியாரி இவனே முத்தேச்யமாகக்கடவது. (பின்னாய்) எல்லாரும் *6 குரவ: கிம் கரிஷ்யந்தி * என்று போகாநித்ச, கிந்தயத் குருதர்சனம் பண்ண 'பின்னையிதவத்தில் புதியன்' என்றபொலே இவருமியை 'பின்னை' என்கிறது

1. பூ. 80-8, 28-10, 2. பூ.பா. 1.42. 3. 2450. 4. 546. 5. 595
6. அ.பு. 5.18-22

'நானோ புதியன? நீங்களன்றோ? காலமறியாதே எழும்புநினைகான், உங்களை உணர்ந்திருநார்' என்ன, தங்களை உணர்ந்தினவர்களைச் சொல்லுகிறார்கள் (பெயர்முலையிப்பாதி) 'போதுவியுத்தது, பெண்ணை எழுந்திரு' என்ன, இவன் துறுக்கென்று புறப்பிணைக்காக, 'புகுத்த அபாயம் கேட்டிழையோ? பெரியாழ்வாரோடு குடல் தடக்குடையார்க்கு உறக்கவிரகுண்டோ?' என்கிறார்கள். பெற்றதாபுமுதலாத தனிமையிலே பாதிக்கவந்த பூதநையை முடித்துக் காவலாகவைத்த சேடம் அளவாராவேசத்தாலே தன்மேலே ஊர்ப்புக, அதுகட்பழிந்துதிதும்படியாகத்திருவுட்களாலே உடைத்தது, கண்வளர்ந்தருளுகைக் கிடாமபடி பரப்பையுடைத்தான் திருப்பாற்கடவிலே அக்கடல்போலையாய் ஸரப்பஜாதிக்கலரதாரணமான ஸைத்ய லௌகந்த்ய லௌகுமார்ய பரகாரமான திருவகந்தாழ்வான் மேலே ஊகர ஊகண கித்தாத்தமகமான யோகரிச்சையிலே மிகவும் அவகாழித்து, ராமக்குறியூத்யவதார கத்தமாய் அகிருதத்தருமியாய்க் கண்வளர்ந்தருளுகிற எம்பெருமானின் ஸபரிசுரமாக அடக்கவற்றான் ஹருதயங்கனிலே கொண்டு, பகவத்குணங்கள் ஸமாலைப் பரவருத்திஷமானித்திகே கிதாவந்த; காரண முறிவர்களும் அவனோடுசேர்ந்த கொண்டல்லநிற்காமாடாதே ஸ்ஷண்மார்தரிசிலேஷத்திலே மாந்துமவரான யோகிகளும், தங்கள் திருவுள்ளத்திலே கண்வளர்ந்தருளுகிற எம்பெருமானின் திருப்பள்ளியுள்ளத்திருக்கக்காக அவனலசகதபடி ஸ்ததந்த்யப்பாணைய மார்க்கிலே ஏறிட்டுக்கொண்டு உறையுமாதா அத்த பாணை உணராமல் க்ரமத்தாலே எழுந்திருக்குமாபோலேயும், நியூபஹ்வாதாழ்வாணை பெரிய கற்கோடே கட்டி மணியில் கீழ்த்து கீழேத்தள்ளுகிறபோது அவன் சண்ணுடைய சோஷ பாராதே 'எம்பெருமானுக்கு என் புகுநிறோ?' என்னும் பயத்தாலே தன்னைகளாலே மார்க்கையுடைத்துக்கொண்டு 'பார்த்தருநீர்' என்றுப்போலேயும் அவனுத்தராய்க்கொண்டு எழுந்திருந்தான் 'ஹரி: ஹரி: ' என்று, எம்பெருமானு முன்னர்து கேட்டாரும் வாழும்படியுண்ணின் திருநாம லங்கித்ததம், உறங்குவாருடைய படுக்கையிலே வெள்ளம்கோத்தாப்போலே க்ருஷண வீச்சேஷத்துடைய கமர்மினத்த எங்கள் ஹருதயங்களும் நனைத்து தேயி குளிரும்புடைய வெள்ளமிட்டது, அதுதான் எங்களை எழுப்பிற்று எங்கிறோகா-

(பேய்முலை ஈஞ்சனம் இத்தயாதி) அவர்கள் பயப்படுகைக்குச் சொன்னார்கள், 'விசாரதி போகப்பெய்ததே' என்று இவன் பயம் கெடுகைக்கு உடனாய்ந்தது. (கள்ளச்சகடம்) நம்மை முடிக்கவந்ததென்க்கு. பெயை ஆராய்ந்து கொள்ளலாம், நாம்

பலதி * என்ஹி தத்ரது ந்யாயத்தாலே * 3765 அந்தமில்பேரின் பந்தடியரோடுருத்தமை * பென்றார். இக்கே இக்குமாம் இனி தானுவிடு செக்குமாம் லிந்திப்பது கலியா சோறடைபார் வாசவிலே அசென்று கப்பிமொபோலே செந்தெழுப்புகிறார்கள். கீழ் பகவத்விஷயத்தில் புதியானொருத்தியை எழுப்பிற்று * இப்பாட்டில் பழையனாயிருந்து வைத்து புதுமை பாரித்துக் கிடக்கிறனொருத்தியை எழுப்புகிறது.

(கேசிகே) போதுவிடிந்தது. எழுந்திருப்பது * என்ன * விடிந்த மைக்கடையாளமென * என்ன, ஆனைச்சாத்தன் பேசாவிந்தது * என்ஹிகள். (கே) அக்ஷராஸமாயிருக்கை. கீழிப்பாட்டில் * மெள்ளவெழுந்தரியென்ன பேராவத்தோடு இவற்றினுடைய சபத்தோடு வாசியற்றிருக்கிறது. விவக்ஷித்தால், திருகாமம் சொன்னத்தோடு அகநாடகமான இவற்றின் தவறியோடு வாசியற உத்தேச்யமாயிருக்கிறது. * நாராயணய * என்றத்தோடு * நாராயண * என்றத்தோடு வாசியற்றது அவனுக்கு உத்தேச்யமாயிருக்குமாபோலே. ஓராணைச்சாத்தன் பேசுவகாட்டில் விடியுமோவென்ன, எங்கும் பேசாவின்றதென்ன, நீங்கள் அங்கிலில்லையோவென்ன; எங்களாலன்று, தானே உணர்ந்தனவென்ன, அதுக்கடையாளமென்னென்ன, (கலந்து) கலந்து பேசுகிற பேச்சு கேட்டிலியோவென்ன, இராவெல்லாம் கலந்து இப்போது பிரிந்திருக்கும் என்ற பகலெல்லாம் பிரிந்திருக்கைக்குவினை நீரடைத்து * பிரியப்புகுகிறோம் * என்று தனர்ந்திதோற்றப்பேசுகிற பேச்சு கேட்டிலியோவென்ன, மரக்கலமேறவார் ஆறுமாஸத்துக்குத் தன்னிலும் சோதும் ஏற்றுமாபோலே இக்கலவிபாவம் கேட்டிலியோ * கேளாமெக்கு மறு ஆரவாரமுண்டோ செல்லுகிறது * 1 * கில்லும் சந்தரவாகாணம் * இத்தாதி. இப்பேச்சைக் கேட்டு வைத்து கருணைகள் முகத்திலே விழித்துக்கொண்டு நில்லாதே தரிக்கவல்லியாவதே! * 2 * லோஸமித்தே ச்ஞனு வ்யாகாணம் வல்கு வ்யாஹாரதாம் ஸ்வம் * விடியவோரே பெருமான் திருமாளி கையிலே சென்று எழுப்புவாரும் கவிபாடுவாரும் வம்சாவளி சொல்லி ஏத்துவாராகும் எழுந்திருக்கக்கடவ அவர்கள் பசுநிகளுக்கு முன்னே உணரும்படியாய், வேறேதெனையும் * இப்பேச்சு உன் செவியில் பட்டதில்லையோ * என்றெழுப்புவதாய்த்தே! * என்ன தர்மஹரி, என்ஹிகள் ருவி. பெரியாழ்வார் வயிற்றிலேயிருந்த இடைச்செய்யம் கண்ணுநங்காதே எழுப்பித்திரிகிறப்போலே இவ்வாறும்.

(பெய்ப்பெண்ணே) அறிந்துவைத்து அறியாதார் பேச்சைச் சொல்லுகை. இவர்களாகில் இப்படிச் சொல்லுகை பணியென்று

1. ஸ்ரீ. ௧0.10. 2. ஸ்ரீ. அ. 56.2,

பேசாதே கிடக்க, அறிந்து வைத்துக் காற்கடை கொள்ளுகையாலே 'பெய்ப் பெண்ணே' என்கிறார்கள். 'தத்விஷயத்திலும் தத்யவிஷயம் கன்று' என்று அறிந்து வைத்துப் பேசாதே கிடக்கையால் சொல்லுகிறார்கள். என்ன வறிவுதான்! 'மிதுநமாய்க்கலந்தால் அடியேன்' என்னிலும் என்பர், 'எதிர்க்கலையைத் தாமசு சொல்லிலும் சொல்லுவார். 'பெய்ப் பெண்ணே' என்றத்தோடு 'நாயகப் பெண்ணேயாம்' என்றத்தோடு வாசியில்லை அகவாயில் பாவமொன்றாகையால்,

'போது விடியாதிருக்க விடிந்ததென்கிற நீங்கனோ காணோ பெய்ப் பெண்' என்ன, 'விடியச் செய்தே விடிந்ததில்லை' என்கிற கீயே பெய்ப் பெண்' என்ன, விடிந்தபடி எங்ஙனே, என்ன; 'தயிர்கடைக்கிற ஓசை கேட்டிலியோ' என்கிறார்கள். (காசம் பிரிப்பு) அச்சுத்தாலியும் முனைத்தாலியும், இடைச்செய்கள் பூணுமாபரணம், ப்ராஹ்மணர் ஸத்திய வேணியில் பூணுவினாபோலே, தங்கள் அருஷ்டாந வேணியில் இவர்களுக்கு ஆபரணம் பூணவேணு மென்கை, (கலகலப்பு) * 3871 அரலுதுசலாய் மலில தேய்க்குமொவி * என்னுமாபோலே. (கைபோத்து) தயிரின் பெருமையாலா இவர்கள் ஹேமசுமாரியத்தாலும் பேர்க்கப் போகாது, அதற்குமேலே அவன் ஸங்கித்தியும் கையிப் போகாது. அஸங்கித்தியும் கையிப் போகாது; என்னென்னில், காணுந் துய்கை சோரும், காலில் 'தயிரை மோராக்க வொட்டின்' என்று வைகையப் பிடிக்கும். * 2678 மோரார் குடமுருட்டி * என்னக்கடவாதே.

(வாச நறந்குழல்) தயிர் கடைகைக்கு நியமித்து முடிக்கும் மயிர் முடி கடைமறு ஆயாஸத்தாலே குலைந்து கடைத்த வேர்ப்பாலே அதிபரிமமைய, முடைகாற்றம் தோற்றதுபடி, கிணாநகவெள்ளம் கரைசையு ஷுடத்துப் பரம்புதாபோலே எங்கும் சுழித்து வெள்ளமிடாபரின்றது. * 3612 தெருவெல்லாம் காவிகமழ் திருக்காட்கரை * என்னுமாபோலே, பரிமளம் ஊரை உறவக் வொட்டிகெடுத்திலை. (ஆச்சியர்) ஊராகக் கிளர்ந்தது.

(மத்திலுலோசை பறத்த) ஒரு மந்தரத்தாலே கடலில் பறந்துமாபோலே முழங்காபரின்றது. * உத்தரயந்திரமரவிந்த நோதம் வரலங்காரம் திவ்யஸ்ருத்தால்; * தந்தச்ச நீர்மத்த சம்பந்தோ நிரஸ்யதே பேர தீரமங்கலம் * ஸ்ரீ. பா. 10 46-47. அவன் கண்ணழகிலே கோற்றுப் பருகிற தவறியும் இவர்கள் காலில் ஸம்பரில் தவறியும் குழலில் வணக்கெரினுடைய தவறியும் ஆபரணங்கள் தன்னில் தான் கலகலவென்

கிற த்வறியும் கைகில் வளையொலியும் கிளர்ந்து பரமபதத் திலே சென்றுகிட்டு 'க்ருஷ்ணா குணங்கள் திருவாய்ப்பாடி யிலே பரிமாறுகிறக், இவ்வாயத்திலே என்ன விருப்பு இருக்கிறீர்களே' என்று அங்குள்ளாரை வசைபாடுவா ரைப் போலே இருக்கிற த்வறியும் கேட்டிலையோ வென் னிருக்கள் * வந்தேரதுகாம கில கோபகர்வர ஸாரிபாதாந்திரித் துந்தி : [நத்பாநிகம் உலாவலாரத்தவாரத் தோந்த நாமோதா மாதவேதி, கர்ண* எம்பெருமான்பக்கலிலே பிச்சேறிக்கிடக் கிற பெண்களை இவர்கள் அய்யபாதை திர வேணுமென்று பார்த்து 'தயிரும் பாலும் செய்யும் விறும் வாருங்கோள்' என்று கொடுத்தவிட, விற்கும்போது நெஞ்சில் கிரைப்பது க்ருஷ்ணனை யாகையாலே 'கோவிர்த்தனைக் கொள்ளுக் கோள், க்ருஷ்ணனைக் கொள்ளுங்கோள், சரிய; பதியைக் கொள்ளுங்கோள்' என்று கிற்பர்கள். (அரவம் கேட்டிலையோ)* 699 வண்டாம் பூங்குழல் தாழ்த்தலாவ வான லையோ* செவ்வாய் தடிப்ப தண்டயிர் நீ கடைந்திட்டு மகம் வேர்ப்பச் செவ்வாய் தடிப்ப தண்டயிர் நீ கடைந்திட்டு டவண்ணம் தாமோதர மெய்யறிவன் நானே * என்று சொல்லும்படி. ஆனகளை தேவனுதிக்கு ஒரு கைபற்று மலன் பெண்களைக் கைவிடானே, அக்கோலாறுவர்கள டையக்காண எழுந்திரா யென்கிறார்கள். (தயிராவம் கேட் டிலையோ) இதுகொளபடி தயிர் கடையாவின்றதோ வென்கை.

இதுக்கு இன்று இவ்வனே கொடுமை சொல்லுகிறீ ரோள். வந்த கார்த்துக்குடலானவற்றைச் சொல்ல மாட்டிகொளா வென்ன, நாங்கள் தவிருவோமோ நீ பேசாதேகிடந்தாலென்ன; விடும் தமைக்கடையான் தயிர் கடைகிற ஓசை கேட்டிலையோவென்பானென், பண்டு போலே பசுக்களும் பால்களும் அளவுபட்டிருந்ததோ! க்ருஷ்ணன் பிறந்து நல்லடிக்கலாமாய் பசுக்களும் பாலும் பெருந்து சுறக்கும் போதறியாதே கடையும் போதறியாதே செல்லுகிற ஊரிலே இதோரடையாளமாகமாட்டாது; வேறடையாளமுண்டாகில் சொல்லுங்கோள் என்று பேசாதே கிடந்தான். (காயகப் பெண்பிள்ளாய்) சேஷிக்கு சேஷபூர்த்தான் சொல்லவருகின்றோ? அழகிதாக கிர்வா ஹகையாலுய்; 'உனக்கிது பரமன்குறில் எங்களுக்கொ பரம்' என்று * ததோ மெனந்நாயகம் * என்கிறபடியே போதேகிடக்க, 'உனக்கொயே இவ்வினே சொல்லுவதே' என்ன, 'நிவாய்திறவாவிட்டால் நாங்கள் செய்வதே' என்ன, 'அனுல் திறக்கிறேனென்ன; இவன் துணுத் தென்' என்ன, எழுந்திருக்கைக்காகக் கேகிவது வருந்தாந்தத்

தைச் சொல்லுகிறார்கள். (நாராயணன் ஸூர்த்தி) மகம் தோற்றதே வாத்தலையுத்தாலே விடாதேகின்ற ரணிக்கக் கடலலர்வேச்சுவாவுகிருத்துவத்து. (கேசவனை) கண்ணுக் குத்தோற்றி சின்ன நம் வீரோதிகளைப் போக்குமவனை. அவன் சேஷ்டங்கள் சிலரை அச்சங்கெடுக்கும்; (கேச வனைப் பாடவும் நீ கேட்டேகிடத்தியோ) ச்ரோத்தஸாகமா இருத்ததுதானே கீர்வாய்ப்பாக உறங்குகிறயோ? கரவத்த தின்னுபோலே தருவப்பாராய். * தம் த்ருட்டவா * ஸ்ரீ. அ. 80 89. இதயாதி.

(தம் த்ருட்டவா) பண்டு மானக்கோலமிறே கண்டது; இப்போது வீரக்கோலத்தோடே காணப்பெற்றான். (சத்ரு ஸந்தாரம்) தமக்கொருவாட்டியின்கே எதிரிகளை அழிப்ப் செயப்பெற்றபடி. (ஹர்ஷினம் ஸாகாவஹம்) ப்ரணையினு டைய ஆர்த்தி திர்த்த ஸாஷிக்கக் காண்கையிடு தாய்க்கு ஸாகம். பர்த்தவானவன் பர்த்தாபக்க மகம்பெருவிட் டால் ப்ரணையை எடுத்துக்கொண்டு வருமாபோலே, பிராட்டிமகம் பெருக்கக்காகப் பச்சைகிழம்பு. (பய்ய) சரணகருடைய ஆர்த்தியாலும் 'பெருமருளுக்கு என்யுகு கிறதோ' என்றும் பயத்தாலும் மழிந்தனவருபம் அவர்களும் அவரும் உளராகப் போருகையாலே இப்போதண்டாய் க்ரு இரண்டெல்லியுமுண்டாக உண்டாய், இல்லையாகில் இல்லையாமளிறே (ஸ்ருட்டா) அதுக்குமேலே கிறதசய ப்ர்தியுண்டாயிற்று வைதேநி) அவதாரம் ஸ்ப்ராமாஜக மாய்த்து. [வைதேநி] வீரவாசி அறியும் குடியிலே ப்ரத் தவன். ஒருவிலே முறிக ஐயர் என்றும் உகத்தபடிக்கும், இன்று தனியே பதினாசிரம் ராகுலகரைப் பொடிபடுத்தி சின்ன பெரிய பராத்ரமம் காணப்பெற்றுதோம். [புத்தாரம் ப்ரல்லவெ] பண்ணைப் கொடுத்தாரென்று அச்சமணக் கோலத்தை தர்மத்துக்குத்தருவினான். இப்போது வீரக் கோலக்கண்டு 'ஆன்' என்று தருவினான். அம்புவாய் தெரியா தபடி தனது ஸ்ரோஷமதையாலே வேறுகொண்டான். இவர்க்கு ஸந்தாநகரணியும் விசல்யகரணியுமடையே. ஐக்க துக்குத் தாயும் தம்பனும். (கேட்டேகிடத்தியோ) இப்ப்ர மாதம் தப்பெற்றுக்கிடக்கிறயோ வென்ன; இவர்கள் பேசின பேச்சிலே ஈடுபட்டுக்கிடக்கிற பெண்பிள்ளையைத் திருநாவுகத்தாலே எட்டிப்பார்த்து, (தேசமுடையாய்திற) என்கிறார்கள். இவளுடைய கிரவகி தேஜஸ்ஸைக்கண்டு டன்னைக் கண்ணாவது 'தேசமுடையாய் திறவாய்' என் கிறார்கள்.

கீழ்வானம்வெள்ளென்றெருமைசிறுவீடு
மேய்வான்பரந்தனகான் மிக்குள்ளினைகளும்
போவான்போகின்றாரைப் போகாமல்காத்து, உன்னைக்
கூவுவான்வந்துகின்றோம், கோதுமலமுடைய
பாவாமி! எழந்திரம் பாடிப்பறைகொண்டு
மலவாப்பிளந்தாண்ட மலவாபட்டிய
தேவாதிதேவனைச் சேன்முகம்சேவித்தால்
ஆவாவென்றாய் தருளேவரேபோவாவாமி. b
எட்டம்பாட்டு (கீழ்பாசம்) இதுக்குமுன்பு சென்ற
காலங்களுமெல்லாம் தப்பிக் கிழக்கு வெளுத்தது கிடாய்
என்று உணர்ந்த பெண்பிள்ளைகளெல்லாரிலும் கொண்
டாட்டமுடையானோரு பெண்பிள்ளை வாசலிலே சென்று
எழுப்புகிறார்கள்.

(கீழ்வானம்) இடிவிழுந்தாலும் கிடந்தது நக்கு மத்
தனையோ! கிழக்குவெளுத்ததுகான், எழுந்திருந்துகொள்
ளாயென்கிறார்கள். ஆண்களும் வருத்தர்களுமுணர்வதுக்கு
முன்னே எழுந்திரையென்கிறார்களாகவாமாம் *305வெண்ணி
றத்தோய் தயிர் * என்று தயிர் வெளுக்கத் தோய்ந்தவாரே
விடிந்ததென்றறினையோ உறங்காதே பலகால் தயிரைப்
பாராதிப்பகன். அத்தாலே கிழக்கு வெளுத்தது என்ன,
இரவெல்லாம் கிழக்குகொக்கி விடிந்ததோ இல்லையோ
என்று பார்க்கிற உங்கள் முகத்தினுளி கீழ்த்திகிலே
சென்று தாக்கி உங்கள்முகத்திலே வந்து ப்ரவேசிக்கையா
லே கிழக்கு வெளுத்தாயிருக்கிறது. அது அய்யதாஜ்
ஞாமம்; மற்றையயானங்களுடையகில் சொல்லுங்கோ
களென்ன, (எருமை சிறுவீடுமேய்வான் பரந்தனகான்) சிறு
வீடு - பணிப்புலமேய் காலத்திலே விட்ட வயல்களைக்கும்
பரந்தனகான் என்று, ஸ்ரீநந்தகோபர்க்கு முத்திறமுண்டு,
அவற்றின்பின்னே கருண்ணன் போம், பின்னையாரைக்
காண்பது? எழுந்திராய் என்ன, நீங்கள் *நீங்கள் திரு
முகத்திச் சேயிறழையாராகையோ உங்கள் திருமுகத்தி
லொளியைக்கண்டு இருந்திரண்டு போகிறதித்தனை, அய்
யதாஜ் ஞாமம் அருணையத்துக்குஅஞ்சி இருள் சிதறிப்
போகிற தென்னவாமாம் *920மேட்டிள மேதிகள் தனை
விழையார்கள்* என்று இவள் தம்பப்பற்றிம்பெருமானைஎழுப்
பிறார்; இவர்கள் இவளை எழுப்புகிறார்கள். (சிறுவீடு) சிறு
வீடு பெருவீடு என்று பெரியாழ்வார்வயிற்றில் பிறந்து அக்க
ஹோதரத்தின் வாசியிறைக்கவிர்ந்து இடைமுடியும் இடை
நடையும் இடைப்பேச்சுமாம் இவற்றின் வாசியிறைக்கே!
எருமை பரந்ததல்ல; ஆதிய கிரணங்களுக்கு உணர்ந்து

இருள் சிதறிப்போகிறபடிக்கான் என்று இவர்களுக்குச்
சொல்ல; நாங்கள் ப்ரபித்தோமாபதிக, விடிந்ததிலே
என்று உன்னால் சொல்லளாவதுண்டோவென்ன, அஞ்சு
சுக்கும் குழியில் பெண்களுக்கு நீங்களாசிரம் பெண்களின்
வனவோ வுள்ளது? அல்லாதாரெல்லாம் உணராமையாலே
விடிந்ததிலேயென்ன; அவர்களோ தவதவமாறுகிறார்கள்,
உன்னாலும் பிள்ளைகள் அவர்களாராயாதே போனார்கள்,
நீ எழுப்பக்கிடந்தாய். (போவான் போகின்றாரை)
போகையே போயோஜுகமாகப் போனார்கள் என்ன, நானினி
அங்குஎன் அவர்கள் போனார்களாகில்? என்ன, (போகா
மல்காத்து) அவர்களைக் காவலிட்டோ செய்தது; *செய்யா
தன செய்யோம்* என்ற வார்த்தையை அறிந்திகொளோ
வென்று நம்முடைய வயவஸ்தையை உணர்ந்தி நீவந்த
தில்லையென்ன விவக்கிட்டுப்போலே கின்றார்கள், காலே
யொழிய நடக்கப்போமோ? நீங்கள் அவர்களை ஆணையிட்
ந்த நத்திகொளோ வென்ன, *வாசம்செய் பூங்குழலான்
திருவாணை என்ன தெண்டாவே இவர்களுக்கு, நீவந்திலே
யென்னவமையும், கால் போகமாட்டார்கள். நீங்கள் தான்
கின்ற தென்னென்ன; (உன்னைக்கூவுவான்) இன்னார்
வாசலிலே வந்து எழுப்பிறார்களென்று தரம்பெரு; எங்
கருக்கிடுவோ ப்ரயோஜனம் போரும். (வந்து) *உத்தம்
நீரமராத்ய * (நின்றோம்) *கந்தரவ வயத்திழை * ஸ்ரீ யு. 17-6.
(கோதுமலமுடைய) எங்கள் திறத்தாரோ இவர்களு
கன்னுநி நிப்பார். * 704, புன்னவம் பேசாதே போரு
கம்பி. *3243, கமுக்கமேறல் நம்பி * என்னுமிங்குத்தைக்கு
எங்களோடு அவனோடு வாசினர்? (கோதுமலமுடைய)
இந்திக புருந்தபோகையோ எம்பெருமான் கைக்கொள்ள
வேண்டும்படி அவனோடு கொண்டாடப்படுவான். அவனி
லும் ததியரை உசக்கும் வேண்டப்பாடாகவாமாம். (பாவாமி)
* நாரைந்தமா, நறு: ஸ்ரீ. பா. 1-27 * கிருபாதிகள்நீர்வ
முடையாளாகை. (இவ்விதராய்) நாங்கள் உன்னை உணர்ந்த
உணர்ந்தாய் என்கிற பெரியதரத்தை எங்களுக்குத்தாராய்.
* ஸ்ரீமாத் பூழய் ராமபுஞ்சர்யவராத் ஸ்ரீயுத்தயா * ஸ்ரீ யு.
17-35. இத்தயாதிவத், பட்டர் போது விடியுத்தையும்கண்
வளர்த்தருள சிஷ்டர்களைல்லாரும் கொண்டேகாலங்க்கும்
காங்குமாய் வந்து கிடக்குமாபோலே. எதுகாரியமாக
நீங்கள் எழுப்புகிறதென்ன; (பாடிப்பறைகொண்டு) நாட்
டார். நான் புகுப்பறை. தங்களுக்கு வேண்டிக்கை பலம்.
(பாடி) "விந்நயாமம்." இதே. பண்ணுவாய் காவலிற
வர்கள்; இப்போது அது வேண்டாவே.

(மாவாய் பிளந்தானே) நாம் சென்றால் நம் அபேகவிதம் செய்யுமோ வென்னில், நமக்காகக் கேளியைப்போக்கி நம் மையும் தன்னையுண்டாக்கித் தந்தவனன்றோ? பிறந்தாவநத்தில் கேளியோடே வன்னியமறுத்துப் பின்னை பெண்ணுக்கும் பேதைக்கும் பயம் கெட்டு உலாவித்திரியலாய்த்து, (மல்லரை மாட்டிய தேவாதிதேவனை) அவன் பண்டன்றோ காணுச்சிறையாய்க்கிடத்தது. அவனிப்போது பெரியமயம், * மதுரம் ப்ராய் வி.பு. 5-18-14.* இதுயாதிப்படியே நாகரிகமாய் நமக்கு விளைக்கொம்பாய்ப்போனான். நம் க்ருஷ்ணனை இப்போது ப்ராஹ்மணரடைய ஸர்வேச்வரன் தேவ தேவனென்றுகாணும் சொல்லுகிறதென்ன; (மல்லரை மாட்டிய) அங்குப்போயும் நம் காரியமன்றோ செய்தது. * ஸ்ச்ய: பச்சத வி.பு. 5-20-54.* என்கிறபடியே அவ்வூரில் பெண்களுக்கு உதவினதும் தங்களுக்கு உதவினதென்றிருக்கிறார்கள். * ஐதேவா தேவதேவோ வி.பு. 5-8-10, * "ஸோஹம் தே தேவதேவோ வி.பு. 5-7-70" 2072* அவரை நாம் தேவரென்றெனினோமே* என்றும். அவன் வேண்டப்பட்டோடேயிருக்கிலோவென்னில்.

(சென்றுநாம் சேவித்தால்) அது ஆர்க்கமரு, நம் முறையை நாம் பெற்றோமாகிறோம். அவன் முறைகெடில் அலைந்திறை அவர்களிருப்பது. (சென்று)* உபநேயையுபநீத: ஸ்ரீ.ஆ. 10-9. * சர்ஜயச்சரணம் ஸ்ரீ.ஸு. 88-84. * பத்பயமாகையாவை ஸ்ரீ.ஆ. 50-40. * விபேஷணமுபநீதம் ஸ்ரீ.ஆ. 17-15., * ஸம்பாபந்தம்* என்ன; அவன்செஞ்சு புண்படுகக்காக அவனிருந்தவிடத்தே சென்று அவன் செய்வுத்தை நாம் செய்கிறோம். * ச்ரீ பச்ச சரணே ஸ்ரீ.ஆ. 6-16. * விபுறமதினன் உடம்பைக்காட்டுகிறோம். * 511. மாக்ஸையுட்ப பொருத்தியுதறி * உபவாஸஞ்சரம் நீதாம் ஸ்ரீ.ஸு. 15-19. * (வேவித்தால்) ஸ்ரீபரதாபுவான் படுத்த மத்தை நாம் படுத்திகிறோம். * ச்ரீநா யாதந்தய வசநம் நக்ருதம் மயா ஸ்ரீ.ஆ. 124-20. என்னப்பண்ணுகிறோம். * எபிச்ச ஸிசிவஸ் ஸரீர்த்தம் ஸ்ரீ.ஆ. 101-12. * பெருமான இரங்குகக்காக ஆர்த்தப் பலனையும் திரட்டிக்கொண்டுபோனபடி. அவர்களுக்கு கைகேயி ஸம்பந்தமில்லையே. இரங்கவமாமே [ச்ரீநா யாதீதா மயா] பசியர் வயிற்றைக்காட்டுமோபோலே திருவாக்ஸிலுடமை செய்யப் பெறமையாறுவனை தன்னையக் காட்டுகிறார். * யாவந் சரணே ஸ்ரீ.ஆ. 98-8 * [ப்ரதது:] உம்முடைய தம்பியல்லேனோ! [சர்ஜயன்] உபமோடேயன்றோ நாம் மந்திரங்கள் கேட்டது. [தாஸன்] உமக்கு விற்கவும் ஒத்தவைக்கவும் அடியுன்னல்லேனோ!

[ப்ரஸாதம் கர்த்துமர்ஸி] - கீழ்ச்சொன்னவை யொன்று மில்லா விட்டாலும் ஆபத்து கண்டால் காகத்துக் கிரங்கி ஒப்போலையாகிது மிரங்கவேண்டாவோ? (நாம் சேவித்தால்) அத்தலை இத்தலையாலல் ஆர்க்கமரு; அவன் ப்ரணயித்வம் போனாலும் பொதுவான ஆர்த்தரக்ஷணம் போமோ? (ஆவாவென்றாய்ந்தருளும்) ப்ரணயித்வம் குடிபோனாலும் ஸித்தாப்ரயுத்தமான ஆர்த்தரக்ஷணம் போமோ? * ஆர்க்ருஸ்ஸம் ப்ரோத்ய: ஸ்ரீ.ஸு. 88-41* என்று சொல்லிவைத்து ஆறுஷ்டமா தே பசாதிருக்குமோ; அவன் பக்கல் ஒருதட்டில்லை. எம்முதலே; புறப்பட்டிக்கொள் என்றிருக்கள்.

தாமணிமாடத்துக் சுற்றம்விளக்கெரிய தூபம்சுமழத் துயிலனைமேல்கண்வளரும் மாமான்மகனே! மணிக்கதவம்தான் திறவாய் மாரீர்! அவனையெழுந்தரம், உன்மகன்தான் ணமையோ அன்றிச் சேவிடோ அனந்தலோ எம்பெருஞ்ஞயில் மத்திரப்பட்டாளோ மாமாயன்மாதவன் வைத்ததென்னென்று நாம்மபலவும் நவின்றேலோடெம்பாவாய்.

ஒன்பதாம் பாட்டு. கீழில் பாட்டில் முத்தர்போலே திருப்பா னொருத்தியை எழுப்பிற்று. இப்பாட்டில் கித்யப் படியையும் மைத்தன முறைமையையும் உடையாளொருத்தியை யெழுப்புகிறது. தொடர்த்துடமை செய்யும் இனிய பெருமானையும் இட்டிடத்தே கிடக்கும் ஸ்ரீ பரதாபுவானையும் போலே இருக்கும்.

(தாமணி மாடத்து) * 8271. தவளின்மாமணிமாடம்* என்னுமாபோலே. குற்றமுண்டாய் எடுத்துக் கழிக்க வேண்டாத நன்மையையுடைய மணியாலே செய்த மடம். அது ஜீவாத்மாவின்னடைய அபஹதபாபம்மத்தாதிக்கள் போலே இது அவனுடைய அபஹதபாபம்மத்தாதிக்கள் போலே, திருத்ததுவிவிலிமங்கலத்துக்கு இங்கு கழித்தவற்றேடு செய்தது. ரஸிகராதிரூப்பார் அந்தப்பூத்துக்குநல்ல திட்டுச்செய்து அங்கு கழித்ததிட்டேறே தந்தாருக்குச்செய்வது. கிரீதோஷமாயுள்ளன தெல்லாம் தெரியும்படியிருக்கிற ரத்தமயமான மாடத்திலே. (சுற்றம் விளக்கெரிய) மாணிக்கங்களிலொளியாலே பகல் விளக்குப் பட்டிருக்கச் செய்தேயும் மங்கலார்த்தமாக விளக்கென்கிறது. புறம்பே பிறிதொருவர்களுக்கு உன்னுள்ளதெல்லாம் தெரியும்படி எவ்வனையென்ன; மாணிக்கம்சூர்ப் போலேபுறம்பேகிற உன்னுள்ள தெல்லாம் தோற்றி நின்றதென்கை. * சுற்றம்!

என்றிதது இதல்தத: க்ருஷ்ணன் இவனைக் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு உலாவாபிட மெல்லா மெழிகை. 'சூரிய' என்றிதது எங்கனக்கென் இருட்டிக் கிடக்க இங்கு விளக்கெரிந்தது வேறுமனன்று என்கை. புரம்புள்ள விளக்குகள் புனகையாற்றிக் உள்லுள்ள விளக்கு எரியா நின்றதென்கை.

(தூபங்கமழ) உணர்ந்த போதைக்குக் கண்ணுக்கிலக்கன்றியே க்ராணைத்தீயத்தாலே அறுபவிற்கும்படி இருக்கிற புகை (கமழ) பரிமளம் ஸ்வாமிமானபடி எங்கே இவளுக்கு. * 3651. சிறுநறவகிப் புகை * இய்யாதிமேயிறே அவர்களுக்குச் செல்லுகிறது. (கமழ) புகையுள்ளிட்டவன் றிகமே கத்தமே கமழ. (துவிலைமேல்) க்ருஷ்ண விரஹத்தையும் மாற்றவற்றான படுக்கையிலே. ச்ருஷ்ணன் வரினும் இடம் போரும்படியான படுக்கை. * 3648. மென்மலர்ப் பள்ளிவெம் பள்ளிவெரு இவர்களது. இருவர்க்குப் படுத்த படுக்கையிலே ஒருவர்க்குக் கண்ணுறங்குமே? ப்ரதம்மசாரி படுக்கையில் உறங்க மாட்டார்களே (கண்வளரு) இனிய பெருமானைப் போலே உறங்காமையுடையவர்களுண்டு. உறங்குதற்கு நீயுமாபிற் கொள்கிறார்கள். ஆர் தொடைபுத்த உறங்குகிறது. அக்குத்தகத்துக் கால்கள் ஒவியல் கொண்டு பரிசுரிய பண்ண ஆசைப்படுகிறார்கள். (கண்வளரு) இவ்வனையாகாதே வைஷ்ணவர்கள் சொல்லுவது. * 9. படுத்தபைப் நாக்கைப் பள்ளி கொண்டானுக்கு என்று தம்பப்பூர் அவ்விஷயத்தில் சொல்லுவதெல்லாம் இவளுக்குத்தயி விஷயத்திலேயிறே. 'தொண்டனார் நம்பி திருவருத்தசார்த்தார்' என்று பட்டிருக்குவன் னப்பம் செய்ய, 'ஸ்ரீவைக் கவர்களுக்கு அந்நாமம் செய்து போதத் படியாலே' திருநாட்டுக்கு நடந்தார்' என்னுங்கோள்" என்றப்போலே, மஞ்சேர, பிள்ளையேறு திருவுடையார் தானையுமரப்படியே யருளிச்செய்தருளினர் (மாமான் மகனே) வளமியையும் தோழியையும். அது பவித்ததொழிய இடமேடு கொள்ளுதற்கு விடவொண்ணாத உடைய ஸம்பாதிக்கிறார்கள் பெரியாழ்வார் பெண் பிள்ளை திருவாய்ப் பாடியில் தனக்கு உஜ்ஜீவகமாக ஒரு ப்ராக்ருத ஸம்பந்தமும் உண்டாக்கிக் கொள்ளுகிறான். (மாமான்) வைஷ்ணவர்களோடு எல்லா வழவும் ச்லாச்யமாயிருக்கிறபடி. * 538. மாடமாளிகை சூழ்மதுரைப் பதிகாடி. கந்தேருவிற் கதிலை வந்திடு * என்று ஸ்ரீமதுதாயிலேயும் ஒருநறவும் ஒரு மாலிகையும் ஸம்பாதித்தாளிறே. அங்குத்தகுட உறவு ஸ்ரீமாலாகாரர், தானுமொரு மாலாகாரர்

மகனிறே. * க்ருஷ்ணாமோரு குதாயுத்தென மாலாகார்க்கும்கதொலிபு 5-19-17. * (மாமான் மகனே) தங்கள் ஸம்பத்தமசொல்லாதே தங்கள் ப்ராதாந்யத்தைச் சொல்லி இவளை லேவிக்கிறார்கள் * மேற்கூறுவ மோவாதல மோனகே தீதா 11-11. * என்னுமார்ப் போலே. அர்ஜுனனுக்கு க்ருஷ்ணனோடு உடைமைத்துனமை போலே இவர்களுக்கு உடைமைத்துனமை யகப்படச் சொன்னவாமே 'உணர்ந்த நீங்களே திறந்த புருஷங்கோள்' என்று, 'அது மாணிக்கத்தையுடைய, அப்பால மில்லாதார்க்குத் தெரியாது காண், என்று இவர்கள் சொல்ல, (மணிக்கதவும் தான் திறவாய்) 'தார்யோதனன் நீருக்கும் பரிந்து மண்டபத்தாக்கும் வாகியறிபாதே அகப்பட்டார்ப் போலே அகப்பட வொண்ணாது, எங்களைச் சிர்க்காவோ பார்த்தீது: எங்களுக்குக் கதவும் சுவரும் தெரிகிறதில்லை. நீ திறவாய்' என்கிறார்கள். தேசிகர்க்கல்லது தான் திறக்கத் தெரியாதென்கை.

இப்படி சொல்லவும் இவன் பேசாதே கிடத்தவாமே, இவன் திருத்தாயார் 'இக்காலத்திலே வந்த பெண் பிள்ளைக்கு இவள் வாய் திறவாதே கிடப்பதே' என்று சொந்தமதோற்ற, அவளுணர்ந்தமையை யறிந்த பெண்பிள்ளைகள் (மாமாவனை யெழுப்பிரோ) என்கிறார்கள். * 2972. அடியாரடியார் என்றும், * 3545. தொண்டர் தொண்டர் * என்றும் ஆழ்வாருடைய பாகவத சேஷத்துவம் போலே, ஒரு மாதலனும் ஒரு மாப்பாருமே' என்று இவள் ஸம்பந்த ஸம்பந்தம் சொல்லுகிறார்கள். அவள் தம்படி. * 1214. அன்னையு மத்தனுவென்றபடியோருக்கிரல் கிர்ச்சி * என்று பொருட்டுப் போவன் "யாய்" என்று பதிபிட்டுப் போகவேண்டியோ. அடியோரு மிருகிற என்னை' என்றும் திருமக்தை மாற்றியை 'பெட்டையார்' என்றும் எம்பெருமானை 'கோபிண்ணன்' என்றும் ஆண்டாளனைச் செம்பம் அந்த எம்பெருமானுக்குக் கேட்டநரி, கானடியை வந்தவோ? என்னே இப்படி அருளிச் செய்தே' என்றும் போலே இத்தொவாய் பாகடியும்.

(அவனை எழுப்பிரோ. ஆய்) கண் வாசலிலே என்று அழைத்தது கோவுடைய இவன் பேசாதே கிடப்பதே என்று இவன் கெஞ்சில் கிடக்கிறது முகத்திலே தோற்றி நப்படியைக் கண்டு நீராடிலும் அவனை எழுப்பிரோ என்கிறார்கள். அவனை இவர்களுக்குத் தோற்றமோ வென்னில், பரண்கையே தெளிவாவே தோற்றமும். தாயார்தான் எழுப்பிரோலோ வென்னில், பாவஜ்ஞசூயாகையாலே எழுப்பான். ஆய்க்காரற்றமைக்கு உணராத இவன். இவளுடைய

ஆர்ஞ்சம்ஸ்யத்துக்குனாருமோ! ஆர்த்தத்வவி கேளாதவன்
மத்யஸ்தர் வர்த்தையோ கேழ்க்கப் புகுகிறான், என்னவு
மாம்.

பின்னையும் உணரக்கூணாமையாலே சிவட்கென்று
(உண்மகள் துணைமையோ) என்சிறர்கள் வயவறாறு
யோக்யையன்றே என்றபடி. (அன்றிச் செவிதோ) நாங்
கள் சொன்ன வார்த்தை கேளாதபடி அம்பரணையோ
வெண்கை (அந்ததிலோ) இராவெல்லாம் க்ருஷ்ணனுக்கு
ஆடல் கொடுத்த இப்போதோ உறக்குவது. (எம்பு
பெருந்துயில் மந்திரப்பட்டாளோ) ஆர்த்த நாதம் கேளாத
படி காவலிட்கொண்டு உணராதே உறக்குகைக்கு ஆரே
படி சலித்தாருண்டோ? மந்திர இவனுக்குப் பரவித்தல்.
517 உள்முகம் மாயமந்திரம்தான் கொலோ என்று
அம்மன்பொடி துவினுருண்டோ வெண்கை.

திருத்தராயர், 'கீங்கள் இவனை எழுப்பும்படி அறிந்
திலிகேள்; திருநாமத்தைச் சொல்லுங்கோள் உணரும்
படி.' என்று. நாங்கள் சொல்லாத ஸ்ரீஸஹஸ்ரநாம
முண்டிடோ வென்கிறார்கள். (மாமாயன்) பெண்களுக்குக்
காண்கின்றமாய்க் கிடக்குமவன் (மாதவன்) அதுககு
குருகுலவாஸம் பண்ணினவன். ஸ்ரீமதி: (வைகுந்தன்)
பெண்களோடொருக ஆண்களை அடிமை கொள்ளாமல்
அப்பெரிய மேன்மைபுண்டையவனுய் சீரிய பதியாதிருக்கு
மவன் சிறி பெண்களுக்கு எவியனுமிருக்கிறான்.

(என்றென்று நாமம் பலவும் கவின்று) மேன்மைக்கு
ஏகாத்மமான திருநாமங்களையும் கீர்மைக்கு ஏகாத்மமான திரு
நாமங்களையும் சீரிய பதித்துத்துக்கு ஏகாத்மமான திரு
நாமங்களையும் சொன்னோம். எழுந்திராதாரை எங்களோ
செய்யவாறாண்டோ வென்கிறார்கள், 'உணராதாரை
கிரைச் சொரிந்து உணர்த்துக்கோள்' என்னவாபோதே.
[நாமம் பலவும் கவின்று மாரீரவனை எழுப்பிதோ] என்று
கரியையாகவுமாம்.

நோற்றச்சுவர்க்கம் புகுகின்றமம்மனுய்!
மாற்றமும்நாராரோ வாசஸ்திரநாதர்
காற்றத்தழாய்முடி. காராயணன், பண்டோருளான்
போற்றப்பலுறத்தரும்புன்னவியனார், பண்டோருளான்
கூற்றத்தின்வாய்விற்ற கும்பகரணமும்
தோற்றமுண்க்கே பெருங்கயில்தான் தந்தோனோ
ஆற்ற அனந்ததுலையாய்! அருங்கலமே!
தேற்றமாப்வந்து திரவேலோரோம்பாவாய்,

பத்தாம் பாட்டு. (கோற்று) க்ருஷ்ணன் அசுரகமாய்
இடைச்சுவர் தள்ளிப்பொகட்டு ஐரு பேயடியாக அதுவய
விக்ரு ஜோருசக்தியை எழுப்புகிறார்கள்.

(கோற்று) கோற்கக்கடவ கோள்பும் இவ்விரவிலே
கோற்று, கோள்கள் பலமான க்ருஷ்ணனுக்கு ஸ்வர்க்கம்
யைக் கைபுக்குத்தாக்கிதே செல்லுகிறது *க்ருஷ்ணம் தீயம்
ஸ்தாதாம் ம. க்ரு. 56-26* என்னுமாபோலே. ஆபாஸத்
ரங்கள் இவனுக்கு அஞ்சி கைவிட்டதித்தனைதே. இவ
னுக்கு ஸாதகமான தத்தம் எம்பெருமானேயிதே ஸாத
காதுஷ்டாசம் பண்ணுதே இவனோ உபாயமென்று அதுதி
யிட்டால் பலத்தில அகவதிக்கு மத்தனைதே. அவனுடைய
ஸ்வரூபத்தை உணர்த்தார்க்கு யத்தம் பண்ணப் பார்ப்
தினிலே. தன் ஸ்வரூபமுணர்த்தார்க்கு யத்தம் பண்ணப்
பார்ப்திலிலே விதோதினுடைய பாரபல்யத்தை உணர்ந்
தார்க்கும் யத்தம்பண்ண விர்த்தினிலே. பாரப்பத்தி
னுடைய கீர்மைமையுணர்த்தார்க்கும் யத்தம்பண்ணப் பாரப்
தினிலே. இகரோபாயங்களுக்கும் அவனோ வேண்டுகை
யாலே யத்தம்பண்ணப் பார்ப்தினிலே என்றிருக்கான்.* விது:
'க்ருஷ்ணம் ப்ராஹ்மணஸ் தத்வதோயே தேஷாம் ராஜ் ஸர்வயஜு ஸுஸ்
ஸயாக்.*' செத்தவோஸ்யிதே* யோயேதவிதோ விப்ரா* (ஸர்வ
வித்யந்தியாம் ஸர்வபாலே பாத திதா. 15-19) *க்ருதகந்தயா:
ப்ரதிஷ்டத்* இ. ஸ 4-41 கந்த்யரக்ஷகபாவம் வயவவிதமா
னஸி ஜ்ஞானமேயிதேவேணந்திவது. *காராயணனோ கமக்கே
பறைதருவான்* என்றிருப்பதே அவன்தனிக்கே பரம்
பொகட்டிடமாய்க் கமக்கு கீரிலேபுகு முழுக் கண்ணோமோ
என்றிருக்கிறாவிவன். இவர்களுக்கு உபாயமென்றித சப்
தத்தைச் சொன்ற உஜ்ஜீவின்கலாமோ? உத்யயத்துக்
கன்றே உபாயம், வித்திகேப்பாய விஷ்டருக்குள்ளம் படுவது
இவ்வமையால் பாரப்பத்திலே த்வரையில்லாதார் தேத
ரன்றென்று இருக்கிறார்களிவர்கள். வித்தோபாய விஷ்ட
ர்க்குக் கரம் கைக்கரியத்திலே புகுத்தோம். ஜ்ஞானம்
ஸ்வரூபத்திலே புகுத்தோம் பத்தி பாரப்பயமுன்கிலே
புகுத்தோம் பேசாதேயிருக்க உபாயமுண்டோ?
சிலர் முடிசி கோற்கவும் சிலர் பலம் அனுபவிப்பதாயோ
திருப்பது அழிகாதிருத்தது உன்படி பென்கிறார்கள்.
அவர்கள் க்ருஷ்ணனோடு பலம் புகுகிருக்கிலும், இத்தோஷ்
சுதியுள்ளார்க்குத்தனியே அனுபவிக்கை கைவலயத்தோ
பாதி குடிப்பது. (அம்மனுய்) ரக்ஷய ரக்ஷகபாவம் மாநி
திக்கவோ பார்த்திவது. அழிகாத கிரீவாஹைகயாலும்.
(சுவர்க்கம் புகுகின்ற) ஸாக்மதுபவிக்கை. *பந்தவ்யர ஸு

ஸஸ்வர்க்க: பூர். அ. 30-18.* கிரீவாஹைகயாசிருப்பார்ர்க்குக் கண்ணுறங்க விரகுண்டோ. அதுபலிப்பாரதுபலிப்பதன இடையும் முலையுமொழியாவோ. இவர்கள் பேச்சு கேட்டோடு பட்டுப்பேசாதே கிடந்தான். *ஸம்சர்வே மதும் வாச்யம்: பூர் ஸா. 31-1.* பழிபடுவதே என்று பேசாதேயிருக்கிறார்களாயினும்.

இவர்கள் பாடாற்றமாட்டாமை (பாற்றமும் தாராரோ வாசல் திறவாதார்) என்கிறார்கள். ஏதேனுமொருபடியான பேச்சேயுமொரு மனமாயுமிருக்களுக்குப் படுகுலையடித்தால் காக்கு நினைக்கத்தகுந்திதண்ணீரிடவுமாகாதோ? வாசலைச் செம்மியல் வாயையும் செம்மவேணுமோ? *துளம்படுமது வல் இவர்க்க: ஸா. 66-14.* ஆரய யதீவா ரம: புந்ச்சப்பாயே திதி பூர். அ. 69-3.* இவர்களுக்குப்புகுருங்கோ என்னவாமாம், *போவகோ என்னவாமாம், தர்புத்திரன் *எம் பெருமானுக்கும் *அர்ஜுனனுக்கும் *என்புகுகிறதோ * என்று அஞ்சுகிற புத்த மத்யத்திலே, பூரீபாஞ்சசன்யத்வலிகேட்டு தரித்தாப்போலே இவர்களுக்கு மிவன்பேச்சு. உடம்பை கிருஷ்ணனுக்குக் கொடுத்தால் எங்களுக்குப் பேச்சாகிலும் தரவாகாதோ! *மதுர மதுரஸபா மிவஸம் பரிபி பூர். ஸா. 66-14.* யேன இக்கு செல்லுகிறது. கீழை வனம் வாழ்த்த எங்களுக்குப் பரியட்டம் தருகிறபடியோ இது. நாமங்கள் செய்தபடி. செய்ய உன் பரிதிக்குப் போகக் கூடு தரிக்க வேண்டாவோ? *ஸுக்மாஸஸ்ய *ரமஸ்ச *கண்ணின் பட்டினி தீராதாகில் செவியின் பட்டினி தீர்த தாலாகாதோ?

நீங்கள் பழிபடுகிறதென், இங்கு அவனுண்டோ வென்ன; (நாற்றத்துழையாடி) உன்னப்போலே புறப் பாத ததவமோ அவன்குடின் ததவம்.* 3728 விரைகுழறு நறுத்தளம். மானிகைச்சாந்து உன்னுலே ஒளிக்கப் போமோ என்ன; அத்தியம் போதே வாசலைக் கைக் கொண்டோள், அவனுக்குப் புதுவழியுண்டோ வென்ன, (நாராயணன்) அவனுக்கு எங்கண்ப்போலே கதவு திறக்கப் பார்த்திருக்கவேணுமோ; புகுகிறவழி தேடவேணுமோ, புறப்படுகைக்கு வழிதேடும் ததனயினோ? விதாதார்க்குப் பேரன்றோமோ. உகவாதாராயம் விதாதவன், உகந்த உன்னே அடுமோ? கீ விளக்கியாய், *பதம் விசுவஸ்ய* என்று அவன் அழிகாதாப்பொதுவாயிருந்தான். நாராயணத்தவத் துக்கு இன்று தொடங்கி நமஸ்காரம்.*கேவலஸ்ய ஸோக்யத் தரம் பூர். ஸா. 88-56. * நாராயணனே நமக்கே பதைதரு

தான் * என்று துணிக்தார் கரு இப்படியோ? ரக்ஷகளுக் கென்னாவோ? *பன்னாரும* என்று கேட்போம். (மம்மா) வெறுமையே பச்சையாகவுடைய மம்மா (நெய்) குப்பாற்றப்பாட்டை வந்தது உபாயமல்ல. (பதை) (மம்) இப்படி பெரியவன் பதைதருமாவென்றும்; ராஜா பன்னாரு: நாராத்தார் பாடம் புகுகுக்கடகலின் னோ? தருமென் * மமாம். (புண்ணயன்) *கருணை தாயை மதாதம் *மது 83-5.* *புண்ணியலுக்காயவது, ஸர்வவஷ மத்தவ* தன்னார் போலே பொதுவாழ்க்கையைப்படுத்த. மன்புதருதொழிக்குத் தென்ன; பின்னடிமையான பாச மாகலாது திறக்ககாணுமையாலே அவனைவிட்டு, இவன் மம்மலே ஒருத்தியாய் ஒக்கோள்பு ரோற்று ஒக்க அதுப லிக்கக்குக. மம்: நதநில செம்புதடி சொல்லாதே மாற் றாய்ச்ச செல்லுவதே? என்று அவனைத்திரியவெழுப்ப; கரியவுந் மம்மப் பிரித்தார்களாகிலும், நாம் போராதே கிடப் போமென்று அவன் வாய்கிறவாது கிடக்க, உறக்கத் துக்கு குப்பக்காணையும் ஐயித்தாய்மிகுந்தது என்கிறார் கள். (மம்மா) போற்றுப் பதைக்கும் புண்ணியன்; இடைய் பெண்ணுடும் சென்று ஆசிரமிக்கலாம்படியான தார் கினர். இவர்கள் அத்தின்காணையாவது - போற்றுக்கே போலே. புண்ணியனும் பன்னொரு நான் கூறறதனை மம்மியிழ்க் என்பதும் தன்னார் குடித்து உட்கூர்விக்கற மரிபிடுவ கல்லிசுட்டக்கொண்டு விழுந்து சாவாயிப்போ ட்டுமும், விளக்கு விட்டும் போலேயும் சாவுக்க, (பன் னொருவன்) முன்பு உன்னப்போலே ஒருத்தனுக்கொன் னாராதேபடுத்தினுனென்கை (புண்ணியனும் கூறறதனை மம்மியிழ்க் * 3776 வெறினைப்படைக்கவல்லையாய் * விதா ரமோ மதுரதேஜா: என்று கீரிலே நெருப்பு எழுந்தாப் போலே சிறுக்கைக்குள் வருகை. (குடப்பகராணனும்) பிராட் டியைப் பிரித்த நாலுத்தரோஷியோடு கூட்டுகிறார்கள். தவனெருத்தியைப் பிரித்து உறங்கினான். கீ ஷுராசரப் பிரித்தனோ உறங்குகிறாய். (தோற்ற முனைக்கே பெருக் கையினான் தந்தானோ) பூரீபாசராமாழ்வான் கையில் பட்டைச் சர்வரத்தி திருமுகன் வென்று வாங்கினுப் போலே, அவன் நிதிரையைமும் வென்றுவாங்கிக் கொண்டாயோ? (ஆத்யாசரத்தலுக்கையாய்) *இனி கிடக்கில் தோராவிக ளவதோம்* என்றாந்நிசுப் புறப்பட்டு, *முகம் காட்டியோம்* என்றதான் உணர்ந்தபடி தெரிய, *க்குண்ண க்ருஷ்ண* என்றான். எங்களுக்கு அங்கேபோய் துடிவிடைபாடவே னாமோ? கீ உன்னும்படி கண்ணொழு அமைமாதோ? (அருக்

கலமே) இனிதெளிவு கண்டதுபவிக்கவேண்டும். 'ஹாரத்
வைப் பண்ணினால் அங்கு உகல் எழுக்கயேண்டாமோ' **10**
இங்கேகாஷ்டியை லக்ஷ்மரக்காய்' என்றவாதே, பதறிப்
புறப்பப்புக (தேற்றமாய் வந்துநி) மேலில் கிலுக்
களிலே கின்றும துள்ளப் பரிவீழாதே செலிந்துவந்த
திரு. ஹாரகத் திரண்டுவிட்டுக்கிடந்து. படுக்கையிலே கிடந்
தபடியே வாராதே, ஸதஸ்யையாய்த் திருவென்றுமாம்
(அருக்கலமே) எம்பெருமானைப்போலே. * மஹாதா
தபனா பெறமாவனென்று. தானே தன்னைப்பெறுமத்தனை,
ஸ்ரீஜகதாராஜன் திருமகனைப்போலே. (தேற்றம்) * ஸா
பரிக்ஷைத் * ஸ்ரீ. இ. 33-37, இத்யாதி. **10**

கற்றக்கறவைக் கணங்கன்பலகந்த
சேற்றூற்றிலுழிப் கேள்வசேருச்சேயும்
குற்றமொன்றல்லாத கோவலந்தம்போற்கோடியே **11**
குற்றாவஸ்துல் புனமயிலே போதாய்
கற்றத்துத்தோழிமா சேல்லாந்மங்கு, கின்
முற்றப்புகுத்து முகில்வண்ணன்போபு
சிற்றுதேவோதே சேல்வப்பெண்டாடி, **11**
எற்றுக்குறக்கும் பொருளேளோரெம்பாவாய்,

பதினோராம் பாட்டு—குறண்ணன் ஊருக்கு ஒரு பிள்ளை
யானுப்போலே ஆபீஜோதமுடையாளாய் ஊருக்கொரு
பெண்பிள்ளையிருப்பா தோருத்தியை எழுப்புகிறார்கள்
(அரிபதைச் செய்யவில்லா நொட்டி 19-ந்துவைத்து அப்
பதைச் செய்யாதேகொள், என்சிறுந்த; எளிமாராக
வேண்டிமட்டத்தலே அரிமாரக வெண்ணுதே?

(கற்றுக் கறவை) கன்றுகாடுகள். நித்யஸூரிசுள்
பஞ்சம்மசதிவாரிஷிசு. பிருத்தமாரோலே. அவர்கள் இப்
படி கிருத்திந்து எம்பெருமனை ஆணத்தித்தந்திரே **12** குரு
ஸஸ்பரிசத்தால் வந்த தன்னோற்றம் பார்த்துக்கொள்ளு
வது. கிறுபோக்கி வயஸ்ஸுப்புகுமத்தனை. திருவாய்ப்பாட்
யில் கன்றுகளுக்கும் வாசி தெரியாது, பசுக்களுக்கும் வாசி
தெரியாது (கற்றுக்கறவை) * பவாமி நீற்றுலாச புது
வேய ஸ்ரீ. அ. 12-105. * பரணாதித்தங்கு முனிபட்ட
ராகாதாப்போலே. கன்றுகளையே ரகதிக்கவேணுமென்
றெரு வயவதைதுண்டாடுவெனில், * கன்று மேய்த்து
வித்துக்க சாரா * என்னுமாபோலே. * திவத்திலும் பக்
கினுமேய்ப்புவத்தி * நித்யஸூரிசுளிலும் பக மேய்க்கஉத
கும்; கன்றுமேய்ப்புகிறபோலும் பசுக்களும் நித்யஸூரி
சுளோ டெக்கத்துள்ளுனு ஹத்தனை. பகமேய்க்க உத
கும்; கன்றுமேய்க்க இனிதுகக்கும். அதாவது ஸ்வரகத

த்தில் அவ்வயில்லா காரை உகக்குமென்றபடி. [காளா]
தனை இனிப்பித்தித்தானும்கிப்பித்தும் * வ. புர
பாய வேதலே நவியலே ஸாஸுலாதேய விஸ்வலே ததாசதி
யோஜாதவஸ்ய ஹதோயந்நர்வாத் ஸேதுத்வோபேத்யம் சித்ய
யத் * வைத்தனை மலரான் மனாவாஸினை" அவன் சரணு
கதவதஸஸுனால சரணுதவதஸஸமாயித்தனையிடு. * யதா
தநவவத்ஸா வத்ஸம் வத்ஸோ வர யாதா * சராவாவஸ்தவ மநு
ச்சேத் * 1548 கறவாமடதாரு தன் கன்றுள்ளிருப்போல்
மறவாதபயேனுன் னையோதழைக்கின்றான் * அ. த்வா து
தோதே துத்தா தில தேவை * சரணுதவதஸஸ: ஸ்ரீ. ஸா. 21-20
* கன்றுநிடுகு முன்னுள் தோழந்தாமராதல் சரணமாதல் புல்
விலேபுடல் மோத்தபார்த்துக் காற்கடைகொள்ளும், 19
நிறகான் கன்றுதல் அக்கன்று சரணத்திலும் தோழந்தா
திலும் புரண்டாலும் அக்கன்றுயே போக்யமாகக்
கொண்டு நக்காநிற்கும். ஹன்னைதான் கன்றையும் புல்லிட
வத்தவர்களையும் கொம்பிலே குறும். * தவதி. கீழ்சித் ஸா
ப்தே கீம் கார்ப் ஸதயாம ஸ்ரீ. 41-4. * அபயம் ஸர்வ
தேயோ ததாம் ஸ்ரீ. 4. 18-33.

(கணங்கன்பல) (ராரா) என்னுமாபோலே ஸ்ரீஹம்
கள் பல வென்றுமத்தனை. (பல) வாசபத்தில் நாரக்கரி
னுடைய ஸ்ரீஹம் கணியும் அவுத்தயாசமான பகவத்துண
களையும் அவுத்தயாசக்கட வெல்லுப்பக மலிவான மழ
யை அநாத்மகுறங்கணியும் என்னிலும் என்னப்போ
காது; சொல்லப்போது * தநநுஜயாபியான் ஸ்ரீ. ஸா. 31-2.
என்றுப்போலே: பல்லென்னுமத்தனை * கறியாரும் சுன
சக்கியத்தியாதி." (பலகற்கு) சக்காரன் ஒருவனே ஸர்வாத்
யாக்களுக்கும் விமலாதிகளைப் பண்ணுமாபோலே ஸாதி
துடைய மேம்பாட்டானே செய்யவில்லா எரித்தும்.

(சேற்றூர்) * சத்தோர் ஸதாசு ஸ்ரீ. 17-39 *
என்ற அக்கப்பெருமன்போலே இவ்வைச்சவ்யம் காண
வேண்டாத தன் தகு சத்தருக்களாகிருக்கிறபடி (திறவழி)
* சிகாடநிசு சாம்பலிப்புகி எலும்பைப்பண்ணி திரியும் குத்
ரணம் ஒத்துப்போம் பரஸ்வாவம் ஆய்மரணியிருக்கி
பெருமானும் ஸாத இக்காரண என்செரு எதிரோ' என்றி
ருக்கும் கம்வாதிகள் மறுமுட்டுப் பரஸ்படி கிழக்கெடு
கக்கல் மீட்டுகையார் இவ்வாடுவனாக. (சென்று
செறுசெய்யும்) எதிரிசெய்ததால் பொருகையன்றிச்சே
இருத்தவடங்குறில் சென்று பொருகை. * அமீயாதா ப்
மீயாதா. ஸ்ரீ. அ. 20 * சென்று சகரவத்தித் திருமகனைப்
போலே ஹரகதசக. வத்தித் திருமகனே டொப்புகள்

விரத்தாகு. சென்று செறுச்செய்கை எங்கே கண்டோ
மென்னில், 'பசுமேய்க்கிறார் இரண்டுகடையர் குவையாபிடத்
தின் கொம்பைப் பிடுங்கி வினையாடா மின் றுர்கள்' என்று
கண்டோமிறே.

(குற்றமொன்றில்லாத) எந்தக் கார்ப்பார்த்திருக்கும்
குற்றமில்லை. எதிர்த்தகையில் ஆயுதம் போகட்டால் எதிர்த்த
யும் ரகதியாகத் துற்றமில்லை என்னவாம் 'இப்படி ஆயுதம்
செய்கார்கள்' என்று எம்பெருமானுக்கு முறைப்பட்டால்
*செய்காரேன் என்று செய்தார் *என்னுர் படி பிறக்கல்
*கொன்னவாயும். *நாதுரேய நபத்தய: *கீதா. 9-30.
*தோலோ வய்யபி ததய நவாத்த ஸ்ரீய: 18-34 *குன்றினைய: கா
றம் செய்பினும் குறங்கொள்ளும் *பாபவதுபாடெமே தேவா
யாத்வையாபிருப்பர்க்கு ஆகீத்குப் பெரு வீழ் நெ
ளும்; வறந்தரக்கபாதிக்கொடொரு பகவத்துளக்க
ளும் கனிக தாரகமாமிருப்பார்க்கு ஆகீதி பொறுகலும்; ஆர்
லாகார் ஆகீதி எம்பெருமானாக அல்லாமாமாமிருக்கும்;
* கீதேயார் வித்தி தம் இத்தும் ப்பாவாந் பபாத்தய: ஸா ஸா
16-24* பசவவிஷயத்தில் ஏ. ப. புரா விற்கையிதே ஒரு
வதன்க் சுத்தியாகொள்கை. ஆகியாருடையதே *வதன்க்
*படவத்தி கொடுத்தமைபை ருதாக்கவாத்திதே விட்டப்
போடெ அசல் பிள்கிறேன். பசவத்தவதைய அமை
பார்க்கெ ஓர்நாடுபோல தானதபவித்தல் அதுகா
லையே புண்ணியமாகக் கொண்டதில் செட்டியான (குற்
மொன்றில்லாத) * அத்தவயத் தாம் ஹேயாய் * ஹதய
ஹதயம் பபாந் ஸ்ரீ. ஆ. 19-22 என்று சொல்லுகிற
படியே பசவத்தபகலத் விஷயக்கடில் குற்றம் செய்தகை
ஆகீதிஷாய் ஹிம்மைபொலெ சுப்பராதிகே தொல்
வாய்ப் காரொன்னுமைய. (தொல்காப்பி) *சொட்டியே
*நுதகாரம் ஸிசு கீர்த்தியாவிந்யாநா ஸ்ரீ பா. 17-1
என்னவையோலே ஹகுக்கொரு வேண்டினினை (பொற்
செட்டியே) *சசீயமா சித்தசயும் கொக்கொம்
யொழியு ஹியையாவும். கொழு தரைமேலே கிபக்கலாமே
* ஒருதரகம் வேண்டியோடு பெண்களோடு கூட்டிக்கொண்டு
*கொல்லாமல்கை. * 17-63 ஆயிங்கோர் *பற்றுக்கொப்
பின்னா *பாதிநிதிநினைவாய்க்.

(புரையாக்கி) பிசுபுனில் புழுகிவாக்க அரவயே
*பாபபசவவிஷயம் வாயு பபாந் பெருமம் புற்
தம் போலாமிருக்கை. இவர்கள் இச்சொல் சொல்லவே
பொன்னிர் பெண்கார்ப் பெண்கார்ப் பசவத்தவதன்
*யாஸந்தியோ த்ருட்டவதயந்தா: புரையாம் நதலா யு

ஆவன், *பும்ஸம் த்ருஷ்டி. சித்தாபஹாரினம் ஸ்ரீ. ஆ. 8-29*
*சுந்திரபடியே ஆண்களைப் பெண்களாக்கும், இவள் பெண்
களை ஆண்களாக்கும், (புணையில்) தன்னினத்தின் பதில்.
*கண்ணையும் *சக்கரையும் *பிச்சேற்றவயன் *அன்கபா
*தவையுடையாமிருக்கை (போதகராம்) *சோபயத் தன்ட
*யாய்யம் ஸ்ரீ. ஆ. 9-1: *என்றொப்படியே எங்களைவந்து
உந்தயிர்க்கப் பண்ணுபாண்கை. (போதகராம்) உன்
ருடைய அமுதைக்கன்றி எங்களை உண்டாக்காய். இத்தால்
சொல்லிறந்தியத் தபசவத்தபாச முடையாருடைய தேவா
ருத்தக்கேரி ஆதம் குறத்தக்கேரி வாசியா எல்லாம் அகர்
ஷகமாமிருக்கிற சென்றிறா

கான் புரப்பினைக்கக் கீங்கள் எல்லாரும் வந்திகொ
ளோவென்ன (சுற்றத்தத் தொழியாரொல்லாரும் வந்து
கின் முற்றம் புழுத்த முகிவண்ணன் பெர்பாட) *உத்தரம்
ரீபாணாய் என்னுமபு எல்லாரும் *பரப்பயதேசமரன
உன்றாற்றத்திலேபுத்த * 1926 ஹந்தபுத்த முறவல்
செய்த கின் ரீ* என்றும், *முறந்தததுபுத்த கின் ஹத
காட்டிப்பொன்றமுறவல்செய்த 512* என்றும் சேவியாவை
வன்கு பரப்பயமான ஹந்தம் சேஷபுத்தகளான எங்க
ன்குப்பரப்பயமென்று சொல்ல வேண்டியோ? புத்த
கொள்ளப்புகுகிறகாராயென் சொன்ன (முநில வண்ணன்
பெர்பாட) *உத்குமம் திருமாமக்கிண்பாட, கால்கள் உன்
பகத்திலே வின்று கூட *என்று. * இவ்வழிகிலே ஸபிட்டிப்
பாடும் *பீபாநிம் பாட்டுசுன்றி கால்கள் ஸபிட்டிப்பாட.

(கிறுத்தே) முகிவண்ணன், என்னவானே வடிவை
வினைத்து விடப் கொட்டிப்பெருத்தே கிடத்தான். (கிறுத்தே)
செய்யாதே அவர்கள் ஹிவனம். எங்கள் கண்ணையும்
செனியையும் பட்டினிவினியா கின்றும். (செல்வப்பெண்
பாட்டிக்) உன்னே *பிபிச்சகரியாபோ? உன் கைக்காய்ம்
சுரி பூரிச்சகொன்னவமாம் (சாற்றுக்கறங்கும் பொருள்)
உடியார் குமார்க்கினை உடைய கூலொதென்று கொலோ
*என்றிருப்பார் செய்காது இது? இவ்வளவும் வந்தார்க்குத்
சந்தித் தபவததபவம் பண்ணுவது குடிப்பழி. எனக்கு
இந்தே கூடு பூரித்திருக்கேனோ என்ன, இன்னியாகில் எங்கள்
பாடுபுர்பாட்டிதே வைவய்யமொகூதம்*பாட்டிதே தனிக்கிட
கிற காரியமென்னைன்றிகுர்க கொன்னவமாம்.

11

கணத்திளக்கற்றெருமை கன்றகிறக்கி
கிணத்தே பிலவழியே கின்றபாட்டுசோர
*கணத்திலெச்சேருக்கும் *நசெல்லுந்தக்காட்!
*உனத்திலேவிழ கின்வாசுந்தகைபற்றி

சினத்தினால் தென்னிலங்கைக்கோமானேச்செற்ற
மனத்துக்கினியானைப் பாடவாழ்வாய்திறவாய்
இனித்தானெழுத்திராய் சதேன்னபெருக்கம்
அனைத்திலத்தாரும் அநீதேவோமேப்பாவாய்.

12

பன்னிரண்டாம் பாட்டு. கருஷணன் வளரவளரத் திம்
பிலை கைவளரப் புக்கவாதே ஸ்ரீ கந்தகோபர் வுருத்தரா
கையாலும். சம்பழத்ததிரான் விலக்கமாட்டாதே அவன்
வழியே போகையாலும் இவனைக்காக்க இளையபெருமானைப்
போலே அவினைப்பிரியாதே போகிறான் ஒருத்தன் தக்
கையை எழுப்புகிறார்கள்.

(கனைத்து) இளையபெருமான் அக்கிரகரயத்துக்கு உறுப்
பரமன்றிறே இவன் எருமைகளை விட்டுக்கற்ப்பது. தவிர்த்
தவனோடு செய்கிறவனோடு வாசியில்லை. இரண்டும் உபாய
மன்று. யாதொன்று பேற்றை ஸாதித்துத்தருவது,
அதாவே உபாயம். அபிசாரத்தைப்பற்றி காமயகர்மம் புண்
யம்; இயோதிஷ்டோமாதிக் கு பத்தி தன்னேற்றம். 'எஸ்
வாத்தையும் விட்டுஎன்னையோ' என்றவனடைய த்யானிய
மாம். ஸ்ரீயர் பின்னை திருகறைபூரணரயர்க்கு அருளிச்செய்த
வார்த்தை. 'என்கையும் உபாயமல்ல பற்றுக்கையும் உபாய
மல்ல; விடவிட்டுப் பற்றுவிக்குமவனே உபாயம்' என்று
*கடேவலோகாகர்மணம் ஸ்ரீ.அ. 31-5. *பரித்யக்தா ஸ்ரீ.அ.
19-5. *இத்யாதிசிறப்படியுப் பாரியவிரோதிகளில் நசையற்ற
படியாவதுமாம். (கனைத்து) கற்ப்பாரில்லாமையாலே இவ்
வகத்து 'நாமகன்று காலியாய்ப்பட்டதோ' என்று கூப்
பிடா விற்கும். (இவர்க்கற்றெருமை) இவர்க்கற்றுகையால்
பாடி ஆற்றமாட்டாணம். (கன்றுக்கிரங்கி) எம்பெருமான்
ஆசிரிதவிஷயத்தில் இருக்குமாபோலே காணும் அவன்
எருமை கற்பாவிட்டால் அவைபடும் பாட்டை நாமக்கள் உள்
னாலே படாவினோம்.

(கினைத்து) கன்றை கினைத்து பாவநாப்புகர்ஷத்தாலே
முலையிலே வாய் வைத்தாய்க் கொண்டு பால் செரியாதிற்
கும். கினைவுமற்றிவினே பால் மடறுவது. (முலைவழியே)
கன்றின் வாய் வழியாதல் கறக்கிறார், கைவழி யாதலன்
றிக்கே முலைவழியே. (கின்று பால் சேர) கேட்பாரின்
றிக்கே கிருக்குயில் விம்மலாலே பகவத் குணங்களைச்
சொல்லுவாரைப் போலே. மேகத்துக்குக் கடலிலே
முகந்து. கொண்டு வரவேணும். இவற்றுக்கு அது
வேண்டாம். (கினைத்திலன் சேருக்கும்) பாவின் மிகுதி
யாலே அகமெல்லாம் வெள்ளமியும்; அவற்றின் காலையே
பின்னைத்துகை யுண்டு சேரும். சேரால் புருர வொண்டிற

தில்லை என்ன, அளந்றுப் பொடியிட்டுப் புருருங்கோள்
அவ்வளவின் றிக்கே மேலே மேலே வெள்ளமிட்டதாகில்
— மேறிப்புருருங்கோள்.

(நற்செல்வன்) *கஷ்யனே ஸ்ரீமந்நம்பந்த: *தோற்றி
யானையும் நற்செல்வமல்ல; கிலேவின் ற ஸம்பத்து [அப்பத்து]
*294 ஊரும் நாதிவகரும் தன்னையோல் *2929
வாய்வார் வாழ்கெய்தி ஞாலம்புகழ *என்னும்படியே
அவனுடைய வைஷ்ணவ பரியாலே ஐக்கத்துக்களடைய
வைஷ்ணவத்துமண்டாம்படியிருக்கை. *வெளமித்தே புத்திய
பாகம் ஸ்தவம் ஸ்ரீ.அ. 4-43 *உத் விதா பாதம் த்வா
தநுத்தம் சாபியாத ஸ்ரீ.அ. 97-8. *தங்காய் குணனுமாதிக்
*வானவயாதலோ பாதா ஸ்ரீ.அ. 17-19. *என்னுமாபோலே
குளத்துக்கு அவனில் இவளுக்குத் தன்னேற்ற முற்றான
புகழ். *அந்திஷுத்த: குமாரம் ஸ்ரீ.அ. 16-17 *என்ன ஸ்ரீ
நிபிஷுணுமாய் அனுகூலம் மகனான திருநாடே போலே. ஸ்ரீ
நிபிஷுணுமாய் போலன்றியே இவன் பிராட்டிக் கடிமை
செய்யப் பெற்றவனிறே. அப்படியே இங்கு தமையன் க்ரு
ஷ்ணனுக்குத் தலையாயத் திரிய இவன் கப்பின்னைப்
பிராட்டிக்கு அடிமை செய்யப் பிறந்தவன். (பன்னித்தலை வீழ்)
மேல் பணி வெள்ளமிட. திற்பால் வெள்ளமிட, நடுவோ மால்
வெள்ளமிட சின்றமை இது. (வாசல் கடைபற்றி) மேலப்
படியையும் தன்டியத்தைப்பும் பற்றி நாலா கின்றோம். இத்
தற்புலாசியை அறியகின்றியில் வெள்கிறார்கள். 'இவர்
சன் பறம் அலமாப்புக் காண்போம்' என்று பேசாதோ
விடக்க. திரா மாற்றமாக நெஞ்சாரல் பன்னி மூக்கம் காட்
டாத க்ருஷ்ண நென்றால், பெண்கள் சிவட்கென்று,
'இதொரு பித்து' என்பார்களென்று பார்த்து க்ருஷ்ண
குல பட்ட நெஞ்சாரலையத் தீர்ந்து நெருக்கன் குன்றும்
படி பெண் பிறந்தார்க்குத் தஞ்சுமான் சகரவர்த்தித் திரு
மகளைச்சொல்லுவோம்; இவளையுந் திருக்கவென்றிருக்கள்.
(சினத்தினால்) ஆசிரித காரியம் செய்பாதுவிரான்
கருஷணனோ போலே. இவன் தன் காரியத்தாலே கிருக்
கும். *3266. தான் தன் சிற்றத்தினே முடிக்கும்*. *நல்லு
தந்தம் ந போத்தலயம் *ஆசிரிதருடைய சதருக்களே தனக்கு
சதருக்கள். பசுவதபராயம் என்று இரண்டில்லை போலே
இருத்தது. *மாம மத்பந்த பக்திஷு* பித்தியந்தா ந்ருப
*என்று, 'ஆசிரிதர்க்கு நல்லவர்கள் தனக்கு நல்லவர்கள்'
*என்றிருக்கும். மஹாராஜர்க்கு சீற்றம் பிறந்த போது
தாலியை எய்தார்; அவை அமுதபோது கூட அமுதார்.
*மதுஷா பாய்ப் ஸ்ரீ.கி. 24-25. (தென்னிலங்கை) அவன்

உருக்கிய
பாவம்

செய்த அநீதியை வினைத்து பறைச்சேரி யென்பாரைப் போலே அத்திக்குக் காண் யெண்டாகே திருக்கிற படி. ஒரு பராணை இரண்டாக்கிவிட போலே தாயையும் தம்பப் பையும் பிரித்த பற்கொலைக் காரனருக்கிற கிடமிதே. (கோமான்) *மத்தூர்பேர ந ஸ்வாச் சம்பதம் ராஜேஸ்வர: | ஸ்யாதம் ஸாஸனேக்ய ஸசக்ஸஸாபி ரஹிதா ஸ்ரீ: 10. 49-18*. என்று திருவடி மதித்த ஐசுவரியம். (செற்ற; ஓரம்பாலே தலைவைத் தள்ளிவிட்டாதே மொட்டும் செம்புப் புரையும் கலக்குர்புத் தைர அழித்து; விட்டில முறித்து; பட்டையைக் கொன்று, ஆடிதங்களை அறுத்து, *1283* தான் போலு மென்றெழுந்தான் தாணியான்* என்று கிளர்ந்து வந்த அமேசனத்தை அழித்து, கெஞ்சாறப் படுத்தி, *கதாநுபுதம் ஸ்ரீ: 4. 59-11*. *என் னிறபடி பட்டையைச் சிறைத்துவிட்டபடியான எளிவரவு முதலிக் கைக்கு ஐயில்லையா என்று கொல்காதே விட்டார் *வேர வ்ஸ்பராதசு ஸ்ரீ: 59-140. *மாதங்க ளெ, ப்ரஹ்மதண்டபரகா நாம் ஸ்ரீ: 60 2, 3. *என்று, *தல்யாபி ஸங்கம்ய நம் ஸசக்ஸ ஸாச்வத்ஸஜக்தர் மஹாபதகம், ஸஸாநிம் ஸசதி தலகட்கம் நம்; ப்ரகிச்சேத சுஸ்ரஸ்யாயுக: * ஸஸவருக்தேர ஹதந்ரஹ்ர: நிக்ருத்த ஸாபா நிறதாச்வஸவத: சாரதி: க்ருத்த மஹாகீர: விஸச ஸங்கம் ஸாஸா ஸம் ரஹா || ஸ்ரீ: 59-183, 143.

(மனத்துக்கொள்கை) *என்னுந் தம் பெருவிட்டால், 'சொல்லாய் சிமாரோ', என்றுப்போலே. *133. வேமபே யரக ளொர்த்தான்* என்று கருஷ்ணஸ்ஸவே. பெண் களைக்கொன்று தடிக்கவிட்டெயத்துத் துளிகண்ணாரீரும் விழவிட்டதே நற்சம் ருஷ்ணனையோழிய; *ஸுருதபந்- பரஸ்ரஹதா ஸ்ரீ: 24-21. *என்று சத்ருகளுக்கும் கண்ண னீர்பாய்தது. *613 உண்ணுதற்காக கொல்கட்டிலுட் டுத்து *நன்னைப்பிரிந்து நாம் பதிவுற்றை கம்பைப் பிரித்த தான் படவல்லா. (படவம் நிவர்த்தவாய்) *ம்துநாஸ் லிவதம் ராவருத்தந்தம் ஸபா* என்றத்தைத் கேட்டும் உனக்கு உறக்குகை உறுப்பாயிற்று? (யாய்திறவாய்) பீர்த்திக்குப் போக்குவிட்டெண்டாவோ? தாங்கள் ஒரு தலைப்பற்றவேண்டியிருக்கிறார்கள்.

(இனித்தானெழுந்திராய்) எங்களுக்கு உணராளிப் டால் உனக்காக உணர்வுமாகாதோ? எங்களாற்றினும் அறிவித்த பின்பும் உறங்கவல்லியாவதே. அகம்பகன் குர்ப்பரகையுள்ளிட்டார்களுள் இரக்கம் உன்பகக் கண்டிலோம். (சுதென்னபேருநகம்) நம்பெருமான் பரார்த்தமாக உணரும்; ஸம்ஸாரிகள் ஸ்வர்த்தமாக

உணர்வுகள். இது உணரெடுபடியுமன்று; ஆர்த்தி கேட்டு தானாகொழியவே. *175 பையத்துயின் நபரமன்* பகவத்ஸ் த்வரஹ நம்; ஸ்ரீ: 2-57. *ஆர்த்தி கேட்டால் அப்படி புறப்படும் அவனெடுகொக்கப்படுகுவைத்து இங்னென டிடப் பதே! அக்குணங்கள் தானே உன்னை உறக்குகிறதோ?

(அனைத்திலைத்தாருமுறிந்து) 'உன் வாசலிலே எல்லா ரும் வந்து எழுப்ப கோழந்திராதெழிந்தாய்' என்கிற வேண் டப்பாடு எல்லாருமுறிய வேண்டியிருந்தாயாகில், அதுவும் செய்ந்துகான். இனி உணராய் என்ன; க்ருஷ்ணனையும் கம்பையும் சேரவொட்டாத ஊரிலே பதினைந்து நாயிகை யலே வந்து எல்லாரும் கேட்க 'மனத்துக்கினியான்' என்ப தம் 'க்ருஷ்ணன்' என்பதம் 'எழுந்திராய்' என்பதாய் கூப் ிட்டால், நம்மை என் சொல்வார்களென்ன; லீ லீயாக, ஈங்குன், நாம்களாக வந்துபோய் ப்ரஸித்தமாயிற்று; இனி அத்தை, விடாய் என்சிறுர்கள். 'ரஹ்ஸ்யமாக பகவத் வஷ்யமதுபவிக்ருமத்தனையோழிய, புறம்பிதுக்காருண் டோ' என்றிருந்தாயாகில் பிறந்தபின்பு இதொரு வயவஸ் கையுண்டோ? எல்லாரும் உன்னைப்போலேயாம்படி. அது போய் ப்ரஸித்தமாயிற்றுக் கிடாய் என்னுமாம். எம்பெரு மானார் திருவவசரித்தாப்போலேகாணும் இந் நாச்சியார் அவசரித்த பின்பு எல்லாரும் பகவத் விஷயமிருந்தது. 12

புள்ளின்வாய்க்கிண்டானேப் பொல்லவார்க்களை கிள்ளிக்களைநானேக் கீர்த்திமைபாடிப்போய் பிள்ளைகளெல்லாம் பாலைக்களம்புக்கார் வெள்ளியெழுந்த வியாழமுழங்கிற வ புள்ளும்சிலம்பினகாண் போதரிக் கண்ணினாய்! குள்ளக்குளிர் குடைத்திராபேத பள்ளிக்கிடத்தியோபாவாய்! கிண்துளால் கள்ளத்தவிர்து கல்கெடுவோரெம்பாவாய். 13

பதிமுன்றும்பாட்டு.—இவனை எழுப்புகிறது அசுவகத் திலே கேட்கக்கூடாதொருத்தி தானபராதத்தைத் திர உணர்ந்தாளாய், 'பெண்கள்! இவ்ரும் ராமவ்ருத்தாந்தம் சொல்லி எழுப்பினிகோளோ' என்ன, 'ராமவ்ருத்தாந்தம் சொன்னோம், க்ருஷ்ணவ்ருத்தாந்தம் சொன்னோம், ஸ்ரீ ராமாயண மஹாபாரதங்களிரண்டும் சொன்னோம்' என்று கண்ணழியாளொருத்தியை எழுப்புகிறார்கள்.

(புள்ளின் வாய்க்கிண்டானே) கொக்கன் வடிவு கொண் டவத் அஸ்ரணைப் போத்படி. *16. பள்ளத்தினையோடும், இத்தலைக்கு இசையேழிறேவேண்வது. விரோதி போக் குகை அவன் படிபெய்ந்துகுகை, நம்முடைய அர்த்திக்கு

ஈசுவரன் பண்ணும் அறுமதி, வைஷ்ணவ வைரக்ருஷ்யத்தில் புகாதாப்போலே இவ்வறுமதி உபாயத்தில் புகாது. இரு வர்க்கும் இரண்டறுமதிகளும் ஸ்வரூபத்திலே, கிடக்கும் தனே. (பொல்லாவரக்கனே) தாஸ்யம் தமப்பனையும் பிரித்த கிரித்தருணனே. *1414. சரிசுழல் கனிவாய்த்திரு விளைப் பிரித்த கொடுமைகில் கடுகினையரக்கன்*. (பொல்லா) *12046. முன்பொவ்விரவணன் தன் முது மதினிஸ்தை வேளிந்து *பிராட்டி, *தவம் நீச சவத் ஸம்ருத: ஸ்ரீஸு. 22-16. *என்றார். இவள்தானும், *540. அன்னினினைதன ஸிசபாலன்* என்றான். *வீஷ்ணுத்துத் தாய்மா நது ரஸூலு சேஷ்ட: ஸ்ரீ. ஆ. 17-24. *என்று நல்லவரக்கனுமுனை டென்கை. *வீதயாச்சிதம் மஹத் ஸ்ரீ. பா. 4-6. *என்றோ பிராட்டிக்குத்தாந்தம் ஸ்ரீராமாயணமானபடி யென்னென் னில், *சூனவாள்* என்றான். அவனையும் அவனையும் கூட்டி யாழ் விலைக்குவர்களோடு பரிமாறினபடி. *வீரயான்*, என்றது பிரிக்கவினத்தார் முடிபுட்படி. *சர்மஜ்ஞ: *ஸ்ரீ. பா. 1-2. *என்றது அவர்கள் ஸ்வரூபமுணர்ந்திருக்கும்படி.

(கிள்ளிக்கனைத்தானே) மறுவலிதாபடி கிழங்கோடே வாங்கினபடி திருவினையாடுகுழுவில் புழுத்தவிடம் கிள்ளிப் பொக்குமாபோலே ஆசிரிதா குடிகில் தோஷாம்சத்தை வாங்கிப்பொகட்டபடி. (நீர்த்திமை) எதிரிகள் செஞ்ச உளுக்கும்படி. *சத்தோ: பங்கயநீர்ப்பயம்* ஸ்ரீ. ஆ. 106-6. என்னுமாபுகிருக்கும் வீரம். சதருக்கும் மேலெழுத்திட்டுக் கொடுக்கும் வீரம். *க இதி பரஹ்மேனோ காம *என்ற பரானவர்கள் பகவத்பரவத்துக்கு மேலெழுத்திட்டுக் கொடுக்கும்போலே ஆத்மாபஹாரிகள் எதிர்ப்பு கோக்கை தவிர்த்து, மோகராமாயன என்று அவனுடைய சேஷத்துவத் துக்குமேலெழுத்திட்டுக் கொடுக்கும்போலே. (ரஜ்ஞஸிஸ்ய) தோளாலே செருக்குண்ட பிராட்டியார் சொல்லுமாபோலே சொல்லுவதை உகவாதார்க்கும் விடவொண்ணாது வீரம் உகந்த பெண்களுக்கு விடவொன்றனுமெக்குச் சொல்ல வேண்டுமோ? ரவணன் பெருமாள் வீரத்துக்கிலக்கானான்; தங்கை அழகுக்கிலக்கானான்; தம்பி சிலத்துக்கிலக்கானான். தாங்கள் அபலைகளாகையாலே தங்களுக்கு பலமாக அவன் விஜயத்தை அதுவந்திகிறபடி. கர்மஜ்ஞாநபத்திகள் உபாயமாயித்தில் இவனும் கூடவேணும், பரமசேதனான இவள்தானே உபாயமாயித்தில், *பாஸிஸோபீத்யாதி: த்வபி ஜுகாஸத்திகருணா ஸதீஷு* அதிமா. 61. *என்று ஜுகாஸ சதிகருபையே ஸஹகாரமாகையாலே அவற்றை அது ஸந்தித்த அர்விலே கைவைத்துக்கொண்டு உறந்தருவார்

கனிவர்கள். (பாடிப்போய்) இவர்களுக்கு கால்கடைதரு சைக்கு மிடுக்குக்கால் கொண்டுபோகை. ஸுகமாரான பிள்ளைகள், *உண்ணுருவழிப்போய்* என்னுமாபோலே *பரன் பரம் நக்குவாவாதீது பஹு நிப்பாடிதேதமபத்யா: * பாசேயமித் யாதி*போழ்துபோக உள்ளிருக்கும் புன்மைகில்லாதகவர்களி வர்கள். அவர்களுக்கு *3564 வாழ்க்கையா வ. மதுரைப் பிறந்தவனன்றோ? இவர்களுக்குச் சொல்ல வேணுமோ?

(பிள்ளைகளைல்லாரும் பாவைக்களம் புக்கார்) *இன்ன முனர்த்தம் உடையாக் கெடபிள்ளைகளைப் பெழுப்பித் கொண்டு விடித்தவாறே போகிறோம்* என்ன; அவர்கள் உனக்கு முன்னே உணர்ந்து கருஷணன் மெய்காட்டிக் கொள்ளுமடம் புக்காரென்கிறார்கள். (பாவைக்களம்) போர்க்களம் பெருகன் என்னுமாபோலே. (எல்லாரும்) காம் சென்றெழுப்புவென்றிப்படியான பாலு களம். (பாவைக்களம்) ஸங்கேதத்தலம். அவர்கள் போகின்றனா லும் அகாலத்திலே போகவொண்ணாது; வெள்ளியெழுத் ததோ பாருங்கோனென், (வெள்ளியெழுத்து வியாழ முளங்கிற்று) கீசினாக்கிறவனவு தப்பி வெள்ளி உச்சிப்பட்டு, வியாழம் அந்தமறித்தது.

சக்தாரம் கண்டதெல்லாம் வெள்ளியாயும் வியாழாயு முன்றோ உங்களுக்குத் தெற்றாயுது; அவை புனர்ப்பூசப் பூங்களாகக் கொள்ளி; மற்றையானமுண்டோ என்ன, *சாக் கன் திரண்ட தொன் றுமல்லவோ* என்ன, *நீங்கள் சீரிலின்றோ திரளவேண்டுத, மற்றையானமுண்டோ* என்ன; (புள்ளும் கிளம்பினகாண்) அதுபரமாமன் ருநிஸ் புள்ளும் கிதறிப்போயிற்றின். பண்டு ஒருகால் (புள்ளும் சும்பின) என்றது—அப்போது கூட்டிக்கேட்குந்து கால் கற்று, இப்போது பறந்துபோகத்தொடங்கிற்று யென்னக. (போதரிக்கண்ணியை); உங்கள் வார்த்தை பழகிறீர்கள் என்று பேசாதே திடீசு, *இக்கண்ணுடைய எனக்கு ஒரி டத்திலே புறப்படவேணுமோ? எல்லாரும் என்காலிலே வந்து விழுகிறார்கள்* என்று கிடக்கிறயோ. (போது அபி) பூம் மாணம் போன்றது; பூவிலே வண்டிருக்கப்போலே என்னுமாம்; பூவோடு சேர்பாடுவென்னுமாம்; அறிவே சூழையாகையாலே புண்டி காக்கப்பிச்சல் போகவேணு மோவென்னும். தான். *380. செங்கண்ணிமான்ச. அவனும் அவன் விபிதியும், இக்கண்ணிலே ஒரு லுமிக்குப்போராது போதரிக்கண்ணியாகியதாதி) இக்கண்ணிலே அவனைக் கு மறிக்கூட்டி அவன் கண்ணிலே காம் குமிழிருக்கப்பாரா

யென்கை. (குள்ளக்குளிர) ஆதித்யசுரணத்தாலே கீர்
யெதும்புவதற்கு முன்னே புறப்பட்டு சென்களும் புறப்பட்டு
கீர் வெதும்புவதற்கு முன்னே யென்னவமாம். (குடைத்து
கீரடாதே) தாங்களாகையாலே உள்ளே குடைந்தாடும் தங்
கள் ஸம்பந்தத்தாலே கொடுத்தமென்றறிவென.

(பள்ளிக் கிடத்தியோ) பிள்ளைகள் படுக்கையிலே விட்
டுப் போகா கிற்க, கீ படுக்கையிலே கிடப்பதே, அவன்
கிடந்துபோன படுக்கையை மோந்து கொண்டே. பழிர்
வினைந்து கிடக்க, கதிர் பெறுகின்ற ஹிவிக் கிறுயோ! (பாவாய்
கீ) தனிக்குடக்க வல்லவோகே. (நன்னுள்) அடிக்கழஞ்சு
பெற்ற நாளிறே. இந்நாலு நாளும் போனவாதே பண
களும் கிருஷ்ணனும் என்று புருகிறார்கள் கிடாய். இந்
நாலுநாளும் போனவாதே மேல் நான்கள் ராவணனைப்
போலே பிரிக்கும் நாட்கள். ஆண்டாள் திருவேகாதகி பட்
புனிவிட்டுப் பட்டரை 'தீர்த்தம் தாரும்' என்ன, 'இப்பிரிய
திருகாளிலே' இத்தொரு திருவேகாகி எவ்வளவு கேட. எந்
துக் கொண்டுகோள்' என்றறளிச் செய்தார்.

(கள்ளம், தவிர்ந்து) *சோரேனுக்காபறாவினா ம.உ. 41-44*
என்ற ததவந்துவினும் ததியவந்துவை அபஹரிக்கை
யன்றே பெருங்களவு. *என்னுடை நாயக்கனே *என்னும்
படியே ஸ்வாமித்துவை 44 சொல்லி, செஷு பூகணங்கேசவுத்
வத்தை அபஹரித்தார் செஷியை கடிமை கொள்ளலாம்.
சேஷிக்கு தன் சேஷித்துத்தை அபஹரித்தால் கடிமை
கொள்ளுதலுக்குப் பொறுத்ததோ மென்பாரு மில்லையே;
குற்றம் கின்றேபோ மித்தனை. *கலந்து குள்ளக்குளிரை
டைத்து கிராடாதே பாவாய் பள்ளிக் கிடத்தியோ' என்ற
கரிமை. *தலையோபவந் கடிமை மென்று மூ. ஸு. 38-14.*
இத்யாதி.

உங்கள் புழைக்கடைத் தோட்டத்துவாவிபுள்
செங்குழரீராய் கெகிழ்த்த ஆம்பல்வாய்கூம்பினகான்
செங்கல்பொடிக்கூற வெண்பல்வத்தவார்
செங்குதிருக்கோயில் சங்கிலோரம்போத்தார்
எங்களைமுன்னம் எழுப்புவான்வாய்பேகம்
கங்காய்! எழுந்திராய் நாளுதாய்! நாளுடையாய்
சங்கோசேக்கரம் எதும்புதக்கையபன்
பங்கயக்கண்ணுளைப் பாடேலோரோம்பாவாய்.
பதினாறும் பாட்டு. இதுக்கெல்லாம் கடவளாய், எப்
லார்க்கும் முன்னே தானு முன்னர்த்து, எல்லாரையு முன்னர்
தக் கடவளாக ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணினு ளொருத்தியை
எழுப்புகிறது.

(உங்கள் புழைக்கடைத் தோட்டத்துவாவிபுள் செங்கு
ழரீராய் கெகிழ்த்த ஆம்பல்வாய்கூம்பினகான்) இவள்
வாசலிலே வந்து போது விடித்தகாண், எழுந்திராய்
என்ன, 'விடிந்தமைக்கடையாளமென்' என்ன, 'பஞ்ச
சுகைம் குடியில் பெண்களும் வாய்பேசவாரும், பேசாதிருப்
பாருமாய் வந்து சிந்தித்து விடித்தமைக்கடையாள மன்றே'
என்று செங்குழரீர் அலர்ந்தாப்போடையும் ஆம்பல் மொட்
டத்தாப்போலையும் என்று தங்கள் வாயைச்சொல்ல, 'உங்
கள்வாய் கீங்கள் வேண்டுகுபோதலர்த்த மொட்டியாதோ'
என்ன, 'வயலிலையுமப்படியே' என்ன, 'கீங்கள்பேரம்
அலர்த்தியும் மொட்டிக்கப்பண்ணியும் வந்திகோள்' என்ன,
'கோட்டத்துவாபுனிமப்படியே' என்ன, 'வயலிலணித்தன்
றே உங்களுக்குத்தோட்டத்துவாவி' என்ன, 'புழைக்கடைத்
தோட்டத்து வாவிபுள் அலர்ந்த மொட்டித்தது' என்ன,
'அது உங்களுக்குக் கைக்கைக்கின்றனே' என்ன, 'அலர்ந்தும்
பய்யமாய் கருஷ்ணனும் புதரவென்றை புழைக்கடை
யில் தோட்டத்து வாயில் செங்குழரீரலர்த்த ஆம்பல்
மொட்டித்தது' என்ன;

*அலர்ந்தபுகமாதர்த்திலே சுழிய அலர்ந்ததென்றும்,
மொட்டிக்கப்புக மாதர்த்திலே முட்டமொட்டித்த தென்
றும் சொல்லுகிறீர்கள். இதுவொழிய வேறடையாளமுன்
பே சொல்லுங்கோள்' என்ன, ஸாத்விக்கரோடு தமோபி
புகதோடு வாயிற ம. நாத்தது பா ரென்கிறார்கள். (செஷ
யை பொடிக்கணுஇத்யாதி) அன்றுப்பொடியிலே புட்
வையைப்புரட்டி ப்ரஹ்மசர்யம் தோற்ற பல்லைளக்கி,
ஸவபயர் பொடியிறு; கோழந்தியன் தன்மம் கொள்ளு
கிறான்' என்று பொருடவைகித்தன்றுபோம் அசுகிகரு
மசப்பட்ட உணர்ந்தார்கள். (சுக்கந்திருக்கோடியில்) அவர்
கள் சொல்லும் ப்ரகாரம், கிறுபத்ததுற்றத்தறையிலே
ஒரு தபசி பரிசிலிலேறி ஆற்றினுளே புகு கு காவேரிசே
ஷசு சங்கடாநிரோனென்று அங்கே ஊத, பரிசிலிலே
போகிற குதிரை மிதித்து அதிலேறின மனிச்சரையை
செற்றுப்போச்செடுத்து எம்பபாருவிச் செய்தவார்த்தை.
சங்கு என்று குச்சியைச் சொல்லிற்ருகவுமாம். வெள்ளை
பயிர்ந்து காஷாயத்தை உடுத்து போகய் போகோபகர
னங்களைத் தவிர்ந்து தபச்சர்யையை உடையராயிருக்கு
மவர்கள், ஸத்தியாவக்காதினாச்சலம் உட்கங்கனிலே
கிறுமுற்றத் தெம்மெழுகாமனை ஆராதிக்குங்கால மாரிற்
சென்னுமாம். சங்கு ஸமாராதத்துக்கு உபசகது. நாம்.
தம: ப்ரசார லக்கணத்தையோ ஸத்துலத்தாரன மடக்குச்

சொல்லுவது. *தூர்மழ்வுமைய; ப்ரயானம் வேதாச்ச ஆ-ஸூ.* என்று ஸத்வஸ்திதர்ப்படியைச் சொல்லவேண்டாவோ என்ன, ஸத்வஸ்திதர்ப்படிகளான நாமங்கள் சொன்னபடியையும் செய்கிறீளையென்கிறார்கள்.

நான் செய்யாதென்னென்ன (எங்களை முன்னமெழுப்புவான்வாய் பேசும்) நேற்றே எங்களை எழுப்புகிறேனென்றும் க்ருஷ்ணன் பாடே கொண்டு போகிறேனென்றும் சொன்னது கண்டிலோமே என்கிறார்கள். (வாய்பேசும்) பொய்சொல்லத்தரும் க்ருஷ்ணனோடேயிறே பழகுறிறது; பொய்யே நினைத்து அதுக்குமேலே பிறறியவேணுமோ? (நங்காய்) சொன்னத்தோடே செயல்கூடாதே சிறுப் பார்க்கு ஒருபூர்த்தியும் வேணுமோவென்கை. (எழுந்திராய்) இவர்கள் பேச்சேயமைத்தது இவளுக்கு; உன் பூர்த்தியாலே எங்கள் குறையைபும் தீராய். 'இப்படி சொல்லிவைத்த செய்யப்படுகிறீர்' என்றும் ஐந்துவையும் கூட வின்றிக்கேயிறுப்பதே? (நானுதாய்) நீயிருந்த ஊரில் பூசினியும் கரயாதோவென்கை. (நாவுடையாய்) வாயேயிறே உனக்குள்ள தென்கை. *நாக்குவெதனிநீதல்ய ஸ்ரீ. கி. 8-28* இத்தாயி இவனெல்லாம் படுத்திலுளும் விடவொண்ணாத நாவிறுடைமை. விண்ணப்பம் செய்வார் எல்லா அநீதிகள் செய்யிலும் ஸத்துக்கள் தலைவாலே சுமக்கிறது நாவிறுந்றே.

நான் உங்களுக்குச் செய்யவேண்டுவதென்னென்ன, (சங்கொடு சக்கரமேந்தும் தடக்கையன் பங்கயக்கண்ணைப்பாட) இவர்களிலெல்லாம், சொல்லுகிறது தங்க ளார்த்தியேயென்று பார்த்து, இவர்களை தரிப்பிக்கைக்காக, நாலாவுள்ள கார்ப்பம் கொள்ளுகோளென்ன, அவன் திருநாமங்களைப் பாடென்கிறார்கள். (ஏந்துத்தடக்கையன்) பூவேந்திப்போலே திருவாயியையும் ஸ்ரீ பாஞ்ச ஸ்யந்தையும் ஏந்தி அந்த ஸ்பர்சத்தாலே வளர்ந்த திருக்கைமலர்களை யுடையவளுகிறுக்கை. *1950 இன்னு ரென்றறியேன்* என்று மதிடுகெடுக்கும் கைகில் திருவாயி யையும் சொல்லுகிறது (பங்கயக்கண்ணை) *ஜிதம் தே பூண்டரீகாஷ* 2842 தாமரைக்கண்ணை விண்ணோர் பாவும் தலைமகனென்ன என்பண்ணென் கண்ணையுடையவன். *2834 ஆங்குமருமித்யாதி ஸ்ரீ பாஞ்சஸ்யந்தை சந்த: நென்னும் திருவாயி யாழ்வானை ஆதித்யனென்றும், திரு நாயகமென் மொட்டப்பட்டும்* அருளுவதாமாபோலே கண்ணிற தாமரையும் மொட்டப்பட்ட அருளுவதாமென்கை. சந்த: ஸ்ரீயார்க்களையும் தாமரைப்பூவையும் ஒருநிலம்பகமாலையா

சத் தொடுந்தாப்போலே இருக்கும்படியைச் சொல்லுகை. (பங்கயக்கண்ணை) கண்ணிலே நமக்கெழுத்துவாங்கிப் பம்மை பெழுத்துவாங்கியுத்துக்கென் னுமவன் *8653 தூது செய்கண்கள் *இளவாய்ச்சியார்கண்ணினுள் விடவேசெய்து விதிக்கும்பிராய் 2715* (பாட) உன் னுடைய பரிதிக்குப் பிராக்குவிட்டு எங்கள் வறன்கேட்டைத்தீராய். *8654 14 எல்லே! இளங்கிளியே! இன்னமுறங்குதியோ? சில்லென்றமுறையென்மீன் நங்கைமீ! போதாதீரென் லல்லுனைக்கடரைகள் பண்டையுள்வாயுறும் வல்லீர்க்கள்களே நானேதானாய்கே ஒல்லாப்போதாய் உனக்கெனவேமடைய எல்லாகும்போந்தரோ போந்தார்போந்தெண்ணிக்கொள் வல்லானைமாயன்றான மாற்றுரைமாற்றிழிக வல்லானே, மாயனைப் பாடேலோமோபாவாய், பதினேந்தாம் பாட்டு.—பெண்க ளெல்லாருடையவும் தரினக்காணவேண்டியிருப்பா னொருத்தியை யெழுப்புகிறார்கள்.

இவர்கள் தங்களிலேகூடி பாடின பாட்டான 'சங்கொடு சக்கரமேந்துத் தடக்கையன் பங்கயக்கண்ணைப் பாட' என்று பாட்டடைக்கேட்டு அசல் திருமாலைக்கிடையிலே கிடந்தா னொருபெண்பிள்ளை தன்னிலே கிடந்த அடங்கிப்பாநிறி படியைக்கேட்டு (எல்லேகிளங்கியே) திருவானை பேச்சி ருத்தபடி என்னென்று கொண்டாடுகிறார்கள். யாழிலே பிடிப்பாடி, இதிரானவாரே, மிடற்றிலே பிடிப்பாடி வாரைப்போலே முத்தற பெண்கள் பாடக்கேட்டு இவள் பாடுகிறாள் (இளங்கிளியே இன்னமுறங்குதியோ) 'எல்லே' என்று எனன் ஆச்சாயமென்றபடி, எம்போதநமராகவு யாம். (இளங்கிளியே) கிளியை ய்யாவர்த்தித்தபடி. நாங்கள் கிளிகள்; இவள் இளங்கிள; பாட்டில் இன்னையாலே உறங்கி இவன்பேச்சுக்கிடையா தென்னும்படியிருக்கை. 'இதொருபேச்சு' என்று கொண்டாடினார்கள். இவர்கள் பேச்சைக்கேட்டுக் கொண்டாடிச் சென்னத்தை தன்பயத் தாலே தங்களுடைய உடம்பும் வாயும் வெளித்திருக்க, க்ருஷ்ணனம் சிலேவந்தாலே நம்முடைய உடம்பு பசுமை யுடைய, வாயும் சிவந்திருக்கிறதென்கிறார்கள்; இவ்வா லிலே வாழ்ந்திருக்கிப் பழிபிறவார்களென்று நினைத்து 'நா ள்ஹனே பசுருபகென்று கிறதானும் தானுமாயிருத் தேனே' என்றுபேசாதே கிடந்தாள். (இன்னமுறங்குதியோ) உத்தேசமயக்கைபுகுந்தால் உறங்குவாருண்டோ? எங் களுக்கு க்ருஷ்ணவிறுத்தாலே தள்ளுவதற்கு மேலே

உறக்கமில்லை; அதுக்கு உண்கடாக்ஷமும் பெறுதொழியுதே; உண்பாட்டுக்கேட்கப் பெறுதொழியாய் உயிர்க்கொலையாக்கிப்படு வைத்தால் தரிக்க கொண்ணுமோ?

(கில்லென்றறையேல் மின்) பிராட்டிமாரோகேட்க எழுந்தருளி மிருத்தாயும் படிச்சுத்தோபாதி அந்தரங்கனுமருக்ககடம் ஸ்ரீதரபாகரனைச் செய்ச்விப்பதுகடெழும் தருளின்போது உண்டிப்பு சுவாசிறு, இவன் வெட்டத்தம் அவர்களுக்கும் பொருளென்று கீ இக்கே கீட்ட' என்று எழுந்தருளியுப்போதே நான் அதுவந்திகிற அசுவத்தாந்தகரு இவர்கள் அழைக்கிற சொல் விசுவாகையாலே சிஷ்டாந்த கொள்கைக்கோ எவ்கிறுள் இவர்கள் வார்த்தை அல்லியமோ வென்னல்; திருப்புள்ளிகளிடே திருவாய்பாதி பாடாதின்றால், செவ்வர எழுந்தருளையும் அலந்தரபாகரபாலே. (நக்வகீர்போதருக்குன்றோ) இவர்கள் விட்டகேயர், 'காங்கருமெங்கள் சொல்லுமகாதபடி உன் குறையு, நைகிருத்தபடியென்' என்ன, 'கீககளன்றே குறையற்றிடுவான்? என்னப்பந்தாதே கொள்ளுங்கோள் புறப்பாடு கின்றேன்' என்ன; (வல்லியன் கட்டுரைகள் பண்டையவாய் அறிதம்) நவகைரென்ற உறையற்ற சொல்வாலே கீ சொல்லிற்றைச் சொல்லி, எங்கள் திறத்தே குற்றமாய்ப்படி வார்த்தைசொல்லல்லலை என்னுமிடம், இன்றையல்ல; எத்தனைகாலமுண்டு உன்னேடுக பழகுநீ தென்னர்கள்

(வல்லிகளின் கீக்கோ) 'இன்னமுறாக்குதியோ; வல்லையன் கட்டுரைகள்' என்னும் வெட்டியை உண்கதே, நான் உங்கள் வாசலிலேவந்து பாததன்னடோவென்ன, அது ஸாத்தம்; இது வித்தம்ன்றே, பரத்யகூத்தக்கு அதுமாம் வேணுவையெவ்கிறுர்கள். (ரானே நாலுமிடம் பதம் சூட்டியவாடு சிறிது போதாதுகூடம் பசோதே பருப்பார்களிறே என்று 'ரானே நாலுமிடம்' என்கிறுள். 'பருவனுக்கு வைய்நாவைவாருவது எவதோஷத்தை யிலை செய்யாதே, இல்லாததென்றவாருவது எவதோஷத்தை யிலை இசைகடே. எவரபமென்னும் யோதார்த்தம் சொல்லிற்ருகது. ஸ்ரீ பரதாமுவான், *உத்யாயவோதாநீதித்யானி' என்றான் பரிதாதிபோடொக்கும் எவகீரீஷம் அத்தோஷமென் தல்லிமேட்டகதிகம். 'மக்களுக்கிப்போதேசம் யவேணுவையென்' என்ன. அரைக்காயம் நக்ருதகாவின யோழியச் செல்லையாலும் அல்லுக்குத் தக்கனை யோழியச் செல்லையாலும் சடககெல்ப புறப்பட்டகொண்டல்வென்றகிறுர்கள். (ஒல்லி கீ போதாய்) உன்படுக்கையி

டுக்கிறு' கருவணையிடுகு வைத்து கீ கருகப்போராய்; அரைக்காயம் வேணுவையே கோஷ்டியையப்பிரிய நின்று வரும் மாத்யஸ்த்யம் எனக்கென்செய்ய வென்றிறுஸுப்பாஸ்மணயப்பட்ட வார்க்த்தையை ஸ்மரிப்பது. (உனக்கென்ன வேறுதடையே) அருக்கையை குடியில் பெண்களுக்குள்ளதொழிய உனக்குவேடுகிற சிலவென்றோ? உன்னவம் பாகம் இன்னம் தனித்திலையோ எங்கள் பெருப்பாடுண்டபின்பும்? அதாவது - மத்யமபதமும் உத்தரபதமும் போக்துதே ஸ்வாத் காமாத் ஸுத பற்றினு யிபச்சிதாதே. ஆ. -2- என்னக்கடவடுகே. 1419. கோதித் வாய்மையிலுபொறிமுடனே யுன்பன் நான் *என்னுமயபோலே. இளையபெருமான் கைகேடிகிழி மகன் வருகிறுனென்று ஸ்ரீபரதாமவாண்ச் சிறி, வில்லியோட்டிக் கொல்ல வென்ன, பெருமாளுக்கு அது அளவியமாய் பிள்ளைக்குச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறும், கீ இவ்வன் அலமக்கிறது ராஜ்யத்தை ஆசுசுப்பட்டன்றே, கீ ராஜ்யத்தை பண்ணு' என்று சொன்ன வார்த்தையைக் கேட்டு இளையபெருமான் தரைப்பட்டாப் போலே இவளும் 'உனக்கென்ன வேறுதடைய' என்ன அப்படிப்பட்டான். * ஸைஸ்த்யம் பரதம் கதவா ஹிஸ்யமி ந ஸம்சு: ஸ்ரீ. அ 96-80. *ராஜ்யமண்மயப்ரத்யாயம், ஸ்வாதி காத்ரணி ஸுஜயா ஸ்ரீ. அ. 97-17, 19. * *285 சாது கோட்டியுட்கொள்ளப்படுவார் * என்று புருஷார்த்தமான் இக்கோஷ்சுக்கு புறம்பாயிருக்ககரு மேற்பட்டவாந்தத்தமுன்றோ? விஷயங்களைப் பற்றிப் புறம்பாயிருக்கவுமாம். சசுவரணப் பற்றிப் புறம்பாயிருக்கவுமாம். ஆத்மாவைப்பற்றிப் புறம்பாயிருக்கவுமாம்.

(எல்லாரும் போந்தாரோ) உங்களை யொழிய எனக்கொரு ஸாகமுன்னோ? உணரவறியாத சிறு பெண்களும் கப்பட இழக்க கொண்மென்னென்று பார்த்து, அவர்களுமுடாந்தால் புறப்பட வேணுமென்று கிடக்கேனித்தனை; எல்லாரும் போந்தாரர்களாகில் புறப்படுகிறேனென்றான். (போந்தார் போந்தெண்ணிச் கொள்) மெய்க் காட்டுக்குப் பாயோஸ்தம் தொடர்த்தெண்ணுகையும் தனித்தனியே எல்லாரையும் தருவுகையும்.

* எல்லாரும் வந்தாராகில் இனி உங்களுக்குச் செய்ய வேண்வே தென்னென்ன; வேறுதேனடா! உன்னுடைய அருடியிமிடற்றுகே ஒரு கால் 'வல்லானே கொன்றானே' எனவென்கிறுர்கள். (வல்லானே கொன்றானே) ஒரு கான்செய்த உபகாரமையாதோ நமக்கென்று கொண்டபடுகிறுர்கள். * 1498, புருவாய் கின்ற போதகம் வீழப் பொரு

தான் * என்று வாசலிலே யானையை கிறுத்தி பின்னையை யானை நலிந்ததாகாதே கேட்போயிதே என்று கம்மன் அம்மாலும் முறைகேடாகி யிருக்கப் பார்க்க, அதனைக் கொண்டு அவ்வுரில் பெண்களையும் கம்மையும் உளோ மாம்படி பண்ணி, நம் ஜீவநாதருஷ்டமனை தன்னை நோக்கித் தந்தவன். (மாற்றாரை மாற்றழிகை வல்லானை) சக்ர வர்த்தி திருமகனாரைப் போக்கி, நானே, நானே வாவென்று விடாதே அகழைத்துத் திலே கம்மாவை நினைத்த நினைவை அவர்கள் தங்கள் நினைவோடே போக்கி, தாய் தம்பப்பன் சால் விவஸ்கைப் போக்கி வாழ்வித்தவனே.

(மாயனை) தன் கைகயிற் சத்ருக்கள் படுமவற்றைப் பெண்கள் கையிலே படுமவன், (பாட) நமக்கு அவன் தோர்க்கும் தோல்விக்குத் தோற்றுப் பாட. இவ்விஷயத் தில் விஜயம் ப்ராணியிதவத்துக்குக் கொற்றையாய் தோற்க, அத்தோல்விக்கு அகளைப் பாடவேணும். 15

†நாயகனயிசீந்த நத்தகோபனுடை கோயில்காப்பானே, கோடித்தோன் மந்தோரண வாசல்காப்பானே, மணிக்கதவம் தாள் திறவாய் ஆய் சிறுமியமோக்கு, அறைபறை மாயன்மன்னவண்ணன் கேன்னலேவாய்நேந்தான் வாயோமாய்வந்தோம் துயிலேழப்பாளோன் வாயால்முன்னம்முன்னம் மாற்றதேதம்மா ! நீ நேசநினைக்கதவம் நீக்கலோகரம்பாவாய். 16

பதினாறு பாட்டு.—கீழ்ப்பத்துப் பாட்டாலாக அஞ்சு லக்ஷம் குடியில் சென்களும் ஒருவரை மொருவர் எழுப்பின மைக்கு உபலக்ஷணம்; அகையாலே எல்லாரும் கூடிவந்து பழிந்தக்கேபுர் திருமாளிகை வாசலிலே சென்று பழிந்தக் கோபுரன் எரிப்பாரை எழுப்பி 'செய்யாதன செய்யோம்' என்சிறபடியே முறை தப்பாமே முதலிகளையும் பிராட்டியும் முன்னிட்டுக் கொண்டு எம்மெருமாணப் பெறப் பார்க் கிறார்கள்.

* 8069. வேதம் வல்லார்களைக் கொண்டு இந்தாதி. * 2570. காலே நன்னாள் துறையடிந்தாடி. துறையாகிற தித்துறை; இத்துறை தப்பினால் குர்ப்பநசி உடத்து படுமத் தனை. * சிதைக்கு நேராவனென்றாரிதே. உகத்தருளின நிலக்களில் புருவார்க்கு திருவாசலில் முதலிகளை அதுமதி கொண்டு புகவேணுமென்று சாஸ்த்ரர்களிலே சொல்லு மதுபருவம் நிறம்பாமையாலே இவர்களுக்கு இரத்த புக வேண்டுகையாலே கோல்கிழக்காட்டிலே அதுஷ்டித்தா ராய் விட்டார்கள். * யோகம் தீர்வயதாதாதி யோசீ வித்ய

* கர்மசு, தே நேஸ்யான் மதஸ்ஸமபுத்த: சாஸ்த்ரேயோபி விசிஷ்யதே * வைஷ்ணவர்களா சாரத்தை சாஸ்த்ரங்கள் பின் செல்லுமத்தனை. * வஸ்திகாஸ்த்வய்ய கம்பிரமேசு துலாரி: அ. 20 சாஸ்த்ரத்தை வரியுடைய சுற்றதும் அதில் அர்த்த றீர்ணயத்துக்கும் அதுஷ்டா ரத்ததாரும் செல்லும். அவர்கள் அதின் தாத்தப்பத்தை அரைச் சத் தையாலே சொல்லி விடுவார்கள்; அந்தாரத்திலே அதுஷ்ட டிக்கலாயிருக்கும்; * கடட்டின ருளிகையைக் கைகிலே காந்திதால் அப்பிரதே இரும்பைப் பொன்னுக்கின்றா போலே' என்று ஜீயரணித்த செய்த வார்த்தை. பழிர மாயணம் சரணுத்தவஸ்ஸன்னென்றிது. மஹாபாரதம் சரணுத்த பக்ஷபாதி யென்றிது. அது சிறையிருந்தவன் கீர்மை சொல்லுகிறது; இது துதுப்போனவன் கீர்மை சொல்லுகிறது. திருவந்த புரத்திலே ஒரு பாகவதரோடே முன்று பின்னாகள் பூராமாயணம் அதிகரித்துச் சொன்ன வர்த்தையை நினைப்பது உபவிஷத்தம். * ருரஷு ந்வ சாணமஹம் ப்ரபுத்தே * என்று நின்று; அதுக்கு உபந்ருவ ம்மான அபயப்ரதா ர்த்தக்கு வாசி, அவனைப்பற்றுமித் தில் ததியுடை முன்னட்டுக் கொண்டு பற்றுவுத்தனைத் திவேதய மாந் ஸிப்டம் ஸ்ரீ யு. 17-18 * ஆகவயநம் ஹரிசீரேஷ்ட ஸ்ரீ யு. 18-19.

(நாயகனயி) நாயகனயி சிந்த கோயில்காப்பானே யென்னவுமாம். எங்களுக்கு நாயகனான நத்தகோபனு டைய கோயில் காப்பானே யென்னவுமாம். இவர்களால் லபிக்கும் எம்மெருமான் பக்கலிலன்று நாயகத்தவம். இவ் கள்தங்கள் பக்கலிலே. * பிதாமஹம் நாதமுநி விநேசய ப்ரநித மத்தந்தமபித்தயித்வா அ. 66. * என்னுர் ஆனவத் தார் ஸ்வ சாஸ்த்ரயக்ஷணம் ஆராயித் தவரணகையாலே பெருப் பெருத்த உபாயக்களைப் பார்த்தவத்தில் 'தந்தரீஸ்யால் அவனைப் பெருவாயிருத்ததிலை, பகவத்ஸம்பத்தருமையா ரோட்டை ஸம்பத்தமே பகவத்தகாஷ்த்துக்கு உறுப்பு' என்னுர். அதாகிறது—இவன் அப்யவனாய் போட்கு யிருக்கும்; புருஷகாரம் வலிநாக, அகவே கார்யகமா மென்கை. * 816 வல்ஸபரிசு வருணப்பதோ என்று பெரி யாழ்வாரானே பெருமத்தனையே யென்று அறுதிட்டார் போலே. * யாபிஷ்ட: ஸ்த்யபந்த்ரசு புஷ்பிபிசு புஷ்பந்த்ரத: ஸ்த்யபந்த்ரதயா ருசீநோ த்ஸ்வாராஸ்தாஸ்த்யபந்த் என்று மா யோபாலேயும்; பட்டர் கஞ்சியுக்கு 'பெருமாரே உபக்குத் தஞ்சமென்றிரும். பெருமான் கஞ்சமென்று சொல்லுகையாலே நானும் உமக்குத் தஞ்சம்' என்னருளிச்செய்தார்.

ஆகைவால் ஆசார்யர்களை உபகாரகரென்றிட்டு 'நாயகனாய்
கின்ற' என்னிறுர்கள். (கந்தகோபனுடைய கோழில்) எம்
பெருமான் பரதந்திரனுக்கையாலே ஸ்ரீ கந்தகோபருடைய
கோலில் என்மிறுர்கள் பரமபதத்திலுமப்படியே *அக
யார்வினாசின் நவைகுந்தமிறே. *27 வான்னவரசிறே பி
ரோகாபதியாழ்வான் பிரம்பின் கீழும் திருவந்தாழ்வான் படி
யிலும் திருவடி சிறகின் கீழும் வளருமிதச்சினே, இத்தத்தம்
*புயர்ப்புயர்ப்படி ஸ்ரீ அ. 142 *என்று சர்வரத்தி பரித்
துப்போன: ஸ்ரீ கந்தகோபர் பெற்றே. *619 கந்தகோப
னின் கடைத்தகீழ்க்கே ஒரு தண்ணீர் பந்தலை கண்டதால் 'இக்
வைத்த ஸ்ரீமார் ஆர்' என்ன க்கடவதிறே. *2674 தயார்
பெற்ற மரக்கமணிக்கடமிறே. தங்களை சேஷியாகவைக்க
இதசவாறே இட பரிமாறன்றே, இங்கு வகுநிறை. இங்குத்
தைக்கு ஸ்ரீ ஸத்யபாமம் பிராட்டியை நாடாளவிட்டு
தான் பாண்டவர் களுக்குச் சொல்லிவிட்டுச் செய்த தீர்ப்பு.
(கோழில் காப்பாரனே) சேஷத்தம் பத்தார்ப்பேரே ஆத்
மாயுக்கு நிர்வலின்றபேர். *மதோபியே தேர் தீர்த்தே ஸ்ரீ
அ. 40. *இது பெண்ணாணையாலே அவன் தொழி
யிடில் செகிறுர்கள்; இன்னதை பிடிப்பாரென்னுமா
போலே அவனுக்கும் போலே சொல்லிற்றுக்கவாம்.

இவர்களிப்படி தன்னோடே தாரம் பண்ணினவரே,
கன்னுலே. *உள்ளே புருஷர்கான்' என்றான், (கொடித்
தோனயும் தோரணவாசல் காப்பாரனே) கோழில் காப்பா
ரென்று இங்குற்றைக்குமாய் அவன் தன்னையே வாசல்
காப்பாரென்றதாகவாம்; அன்றிக்கே, கோத்தாராதிபதி
களை 'கோழில்காப்பாரனே' என்று சொல்லி, வேறே திரு
வாசல்காப்பாரனைச் சொல்லிற்றுக்கவாம். *ஆர் விக்கம்
பண்ணுகிறோர் வென்று பயப்பட்டு, எல்லா காலிலும்
வீடுகிறார்கள். திருத்தேவனவாசல் காத்தவன்பகத்
திலே சென்று, ஆர்த்ததாரணத்ததுக்கான் *தோரணமும்
கொடியும் கட்டுவைத்தாப்போலே, பெண்கள் தடுமாற்றம்
தீர முகந்தருக்கன்கிறே உன்னை இங்கு வைத்தே
(மணிக்கடவும் களத்தவாய்) என்மிறுர்கள். (மணிக்கட
வம்) கடவிலுழகு உன்னுபுகுவாரை வழிபடுகிறார். *2674
பொன்னியலுமடக்கவாடக்கவைத்து புக்கு *ஊ தந்த
பூத்தவரம் ஸமீதீய ஸ்ரீதருளம் ஸ்ரீ. அ. 18-1* ஒரு வண்ணம்
சென்று புக்கு திருவாசல் உள்ளே புகுவாரைப் புகாதப
காக்கட்டும்; அவன் புக்காரைப் புறப்படுத்திப் புகாக்கட்டு
(ஆயர் அறியயிரோமுக்கு) 'கோழில் காப்பாரனே'

கொடித்தோனயும் தோரண வாசல்காப்பாரனே' என்று

*நம்மை மத்யராத்தரத்திலே வந்து திருக்கவமைக்க நீங்களார்,
பயம் மிக்கிருக்கிற தேசத்திலே' என்ன, பயமென்னென்ன;
காலமும் கல்லடிக்காலமாய், தம்பப்பனரும் சர்வவர்த்தியாய்,
தாங்களும் ஆண்புலிகளாய், ஊரும் திருவயோக்கையாய்
அதுவையன்றிக்கே, தாங்களும் தீம்பராவது, ஊரிடைச்சேரி
பாவது, அதுக்குமேல் கம்ஸன் சத்ருவாவது, எழும்புன்ன
டெல்லாம் அனாரப்பண்டாவது, அனபின்பு பயம் கெட்டி
ருக்கலாரோவென்ன, 'எங்களுக்கு பயப்பட்டுவாணுமோ,
நாங்கள் இடைஜாதியைப் புரு' என்ன; சக்கரணர்கள்
ஸ்ரீ ஸேனையோடே கலந்து புருத்தாப்போலே, இடையரோ
டே அலாரர்கள் கலந்து புருரிலும் தெரியவொண்ண
தென்ன, அதுவுண்டோ நாங்கள் பெண்களன்றோவென்ன;
சூர்ப்பகை பெண்பெண்டாட்டியன்றோவென்ன, 'அவள்
நாகுறிய, நாங்கள் இவனுக்கென்றவருகிறதோ என்று வகிது
பிடிக்குமிதையார் க்குப் பிரந்த இடைச்சிகளன்றோ' என்ன,
புகனைக்குப்பின்பு இடைச்சிகளுக்குன்றோ மிகவும் பயப்படு
வெனவெதென்ன, 'நாங்களும்வாய் ஒரு கருத்தரிமநி
யாக கனயாககளன்றோ, எங்கள் பருவத்தைப்பாராய்'
என்ன, 'பிள்ளைப்பருவம்' பார்க்கிறோம், வார்த்தைகிலே
யறியலாம்; நீங்கள் வந்த கார்யத்தைச் சொல்லுக்கோள்'
என்ன, (அறைபறை) நாங்கள் கோள்புக்கு உபகரண
மான பறை வேண்டுவந்தோமென்ன;

அதுவாகித் திருப்பன்னிபுனார்த்தவாதே விண்ணப்பஞ்
செய்து கேள்விகொள்ளுகிறமென்ன, (மாயம்மணியான
வாசலென்னவோ வாய்தீர்த்தான்) அதுவேண்டா, சேற்
றே சேட்ட அவதூறு தருகிறோமென்று சொல்கிறார்கள்.
(மாயன்) எங்கள் கோஷ்டியிலே தாமதின்னு கையைக்
காடிப் பிடித்தபடி, (மணிகளின்) தாமதின்னுவிடவும்
விடவொண்ணாத வடிவே போருமென்கை. (சென்னலே
வாய்தீர்த்தான்) பூவளரும்போது பிரகடும்செவியாரோலே,
வார்த்தையுளிச் செயல்போதை அழகு. *வாய்மீ பூயக்க
ஸ்ரீ பா 1-9 என்னக்கடவதிறே. (சென்னலே) திருருகா
பென்று உன்றேறறே. *கையார் சக்கரமிருக்கும்படி
பென்னென்ன துறையோலே. உன்கால் பிடிக்கிற இன்று
போலேயோ? அவன் காலிக்கையைப் பிடிக்கின்றது
சேற்றைநாளுமாருநாளே யென்கிறார்கள். (வாய்க்கேர்
கான்) 'ஒலக்கத்தே ஒருவார்த்தை சொன்னாளுகில் இத்தை
மெய்யென்றிருக்கவோ? எங்களுக்கு அந்தரக்கமாகச்
சொல்வெனடவோ' என்று, *ரபே தர் தாரியாறதே
ஸ்ரீ. அ. 18-30 என்றும், *அந்தம் தோத்தபூவம் மெ*ஸ்ரீ. இ.

7-22. என்றும், *கருளுனோ நமமோகம் வரோ பவதி* என்றும், சொல்லாதெழித்தவாறு செய்யாவதிலே, சொன்ன பின்பு அவன் வார்த்தையிலே பழுதுண்டோ, என்ன;

(தாயோமாயிவந்தோம்) பத்தொட்டித் திருமுகம் மறுக்கப் பெற்றுடையோம், எங்கள் பணிக்கு அவனோ கடவன் நாங்கள் ஆராயக்கடவோமென்ன; எனக்கு ஆராயவேண்டும் பயமினில். நாங்கள் தாயோமாயி வந்தோமென்கிறார்கள். 'தாயம்மை' அவனுடைய ரகசியமும் அவன்பரையோ ஐரோமொழியும், ஸ்வயத்தராதல் ஸ்வப்பரையோ ஐரமாதலின் நக்கேசரிருக்கை. திருவடி, திருவாயிமோதிரத்தையும் தன் வடிவையும் காட்டிதே, தன் மிடரற்றுகையைக் காட்டி விச்செய்தித் காப்போமெனத் தஞ்சுளையடி அரித்தவாயிவக் காட்டிவருங்கள் *பரமுதச்சுரமாதே: 14-15* என்ற ஆர்த்த நாதம், *ஆதையம் ஹரிநேர்டு ஸ்ரீயு. 1-18* என்ன பண்ணிற் றிறே பண்ணசொன்ன தாயோமாயிவார்த்தையையடி இவ் வித்ததுக்காரம். (23-24) இவ்வுவார்த்திக்கு உனக்கு அடைவு கெரியாமை இல்லை; அவன் செய்யக்கடவதை நாங்கள் செய்தோமென்கை. 'இப்படி ப்ரமாதமென்' என்று அவன் கேட்டக, தாமிலெழு பாரிவான்வந்தோம் என் கிறார்கள். உங்களுள்ளும், பற்றையினாவல்ல, இன்னும் சொல்லும் கோரென்ன, *உறவுவாழ்ச்சென்று உனார் திருப்பாரையும் அசிரிக்கும் பொரியுவார் பெண்பிள்ளைகள்; உன்னையும் அசிரிப்போம் சிலர்* என்கிறார்கள் பிராட்டி, *ஸமயா ஸாதித: ஸ்ரீ. ஸா. 38-14* என்று அவன் உறங்குறியடி கண்ட உகர்க்கார். இவர்கள் உணரும்படி காண ஆசைப்படுகிறார்கள். *9 பந்தம் பைம் நாகணப் பள்ளி கொண்டாதுகை *347* மடியாதினனோ கீதையில் மேலி மகிழ்த்ததுதான் *917* அங்கத்தாய் பள்ளியெழுத் தருளாயே* என்னமவர்கள் பெண்பிள்ளைகிறேவர்கள்; இப்படி விடக்கவாரே பார்த்துக்கொள்கிறோம்; இப் போது போய்க்கொண்டுகிறார். (வாயால் முன்னுள்ளம் மாற்றுகையம்) மகன்விலே நினைத்தாயாகிதும் வாயானே செருப்பைச் சொரியாதே கொள்; இவர்களுக்கு இவன் வாயத்திரவாணை (அம்மை) அவன் வாய்க்கேக்காலும், இவன் காட்டத்தாயிழல் சாய்மாதாகே *வந்தயம் ஸ்ரீயு 17-29, *என்றாவதாமே, *அன்பாயின்தாயோ பவது ஸ்ரீயு 18-38* என்னக் கடவதிறே. *சுதநம் தாயோ 16-14* *என்னவனோ, *சுதாநிதோ. 13-10* *என்றும் இவர்களுக்கு வேண்டாவிலை, *நகையிந்தோந் என்னுமத் தனை. *பிதாமம் நாதயம் விசேகய ப்ரவத்த: 55* (கோயித்

காப்பானே) *ஏஷ ஸுப்தேஷு ஸாக்ரதி ஸ்ரீயு. 107-28; *என் றெப்படியே இவனினசுவதற்குமுன்பு அவனுனர்த்த இவனே கோக்கும். இவனினசுத்தபின்பு இவனுனர்த்த அவனே நோக்க, அவனுனர்த்தம்.

(கீ நேசகிலைக்கதவம் கீக்கு) *உன்னிருக்கிறவனோ எங் களுக்கு நாதன்; நாங்கள் த்வாரசேவதியை யொழிய பர சேவதியை யுடையோமல்லோம். கீயன்றே எங்களுக்கு கீர் வாவகன், அன்பிப்பு *வரோ தப்பவாப்துவி ஸ்ரீ ஸா. 89-10. * பண்ணியோ? என்று' இவர்கள் அரித்திக்க; தானியுருவி *கதவத்தவன்விக்கொண்டு புருருக்கோ னென்ன; அது உன்னிலும் பரிவடைய கதவு, அதுதான் எங்களால் தள்ளப்படுகாதா. கீயே திறவென்கிறார்கள். (நேசகிலைக்கதவம்) கதவும் கிலியும் செறிந்த செறிவாகவு மாம். கம்மன் படைவிட்டில் சேதங்கேதக்களையடி ப்ரதிசுலமாயிருக்குமாயோ இங்கும் அடைய அருகலைக் களையிருக்க. *65. படியாக்கித்த உன்பவளவாய் காண்பேன்* என்னுமாரையோ 16

அம்பரமேதன்னிரே கோறேதருஞ்செய்யும் எம்பெருமான்! நத்தகோபலா! எழுத்திராய் கோம்புளர்க்கேசலாம் கோழந்தேதுலவின்கே எம்பெருமாட்டி! மசோடா! அறிவுறும் அம்பரமுடந்த தோக்கிலைகளந்த உம்பர்கோமானே! உறங்காழேழத்திராய் கெம்பொருதலுடிச் சேல்வா! பதேவா! உம்பியும்பியும் உறங்கேசலோரெம்பாவாம். 17

பதினேழாம்பாட்டு-கருத்தாகியிருவி திருவாசல் காப் பான். *கீக்கன் உன்னே புருக்கோள்* என்ன, உன்னே புக் கவாரே பிள்ளைக்குக் காவலாக *பெண்கள் களவு காண்பர் கள்* என்று வாசலிலே நோக்கிக் கிடக்கிற ஸ்ரீ நத்தகோ பரை யெழுப்புகிறார்கள். 'பேரணை அறிந்ததாய்வானை யகப்பட களவுகாணக் கடவ அவர்கள் ஸாக்ஷாந்மநமகம் மதனும் அமுருகு வாய்த்ததையான இவனே விவெக்கனோ' என்று காத்தக்கொண்டி கிடத்தார்.

(அம்பரமே கண்ணிரே சேரே அகஞ்செய்யும்) புடவையோடு தன்னிரே கோறேதருந் வாகியற வேண்டு வார்க்கு வேண்டுவற்றை யடையக்கொடுக்குமவனே யென் கிறார்கள். எவகாரத்தாலே இதுவேயோ இவன் கற்றதென் னும்படி யிருக்கை. (அறம் செய்யும்) பாரபிணத்திரவியத் தாக ஆங்குச்செய்ததாலே கொடுக்கை. சக்ரவர்த்தியைப் பேசலே, *மறுதர தவாரம் ஸ்ரீயு. 65-3. *என்னவேண்டு

வதில்லையே. * வைத்தமராகிதி. 'இவன்' * எடுத்த பேரா
னனிறே. 'எங்கள் தாரகதர்மயத்தையும் தாராய்' என்பது
ரர்கள். (எம்பெருமான்). பெண்களுக்கு கருவுண்ணைப்
பெற்றுத் தந்த ஸ்வாமியாயுள்ளவனே என்றார்கள். * ஸ்க
கபலபாய ஸ்வரூபாய கேசவ: * என்றும், * 8293 உண்ணும்
சோறு பருகுகிறீர்களும் வெற்றிலையுமெல்லாம் கண்ண
னெம்பெருமான் * என்றும் ஒன்றே எல்லாமென்றிருக்கு
மவர்களுக்கு அவ்வொன்றையும் தாராய். (சுத்தகோபாலா
வெழுந்திராய்) * மந்தகோபன் மூமான் * என்று உம்முடைய
ஆர்ஞ்சுமஸ்பத்தைக்கண்டு உம்முடைய பிள்ளையென்
ன்றோ நான்களாகைப்பட்டது * குவிர்தரோபாய: ஸ்ரீ அ.
1.9. * பெற்றுத்தந்த நீர், குறையுமே நான்கள் பெறும்படி
பாரீரென்கிறார்கள். வந்தபுத்தி பிதாக்கள்பாடே புண்டா
னாகையாலே புகுருங்கோளென்றிருிமே.

உணர்ந்து அவரும் அதுமது பண்ணினபடி. தோற்றக்
கிடந்தார். அவரை விட்டு உள்ளே புகுந்து அசிரைதைப்
பிராட்டியை யெழுப்புகிறார்கள். (கொம்புரைக் கெல்லம்
கொழுந்தே குலவன்க்கே எம்பெருமாட்டாய்சோதர யநிவு
ரூப). நான்கள் வருத்தையுமன்றோ காப்பகென்னை
அசிரைதைப் பிராட்டியை யெழுப்பி ஸ்ரீசுத்தகோபரை
பெழுப்பாம லொழியானென் னென்னில், பிள்ளைமேல் ஸர்
கத்தால் அவனுக் கணித்தாகவும் பர்தருவச் சிலைஷத்துக்
காகவும் இரண்டுக்கும் ஸ்வராக உள்கட்டியே கிடக்கையாலே
பிற்பட அசிரைதைப் பிராட்டியை யெழுப்புகிறார்கள்
(கொம்புரையாதி) * நானுறந்தா வது: ஸ்ரீ. பா. 1.27 *
என்று பெண்களாய் பிறந்தாரிக்கொடும் தீவிராகப்
பிறந்தவளே. கொம்பு அனூர்-வஞ்சிக் கொம்பு போன்ற
வளே. (குலவினக்கே) பெண்ணாய் பிறந்தார்க் கெல்லம்
தருஷ்டியான விளகென்கை இக்குடிக்கு மங்களதீப
பென்னவமாம். (எம்பெருமாட்டி) கருவுண்ணைப் பெற்றுத்
தந்து எங்களுக்கு ஸ்வாமியானவளே. (அசிரைதாய்) பெண்
களுக்கும் * கருவுண்ணுக்கும் சேர்த்தி கண்டு உகக்குமவ
ளன்றோ. * 832 அஞ்சுவரப்பாளசோதை * என்ற பற்று
சாக வுன்றோ நான்கள் வந்தது. (அநிவரூபம்) * 83 அநிந்த
வன்று எங்களுக்கு ஒரு குறையுண்டோ வென்கிறார்கள்
இவர்கள் வந்தது தக்களாறு நுமையிற்.

* உள்கே புகுருங்கோள்: என்று அவளதுமதி பண்ண,
அவள் ஸம்மாதத்தோட உள்ளேபுக்கு கருவுண்ணை எழுப்பி
கிறார்கள். (அம்பர ரூபு) தோங்கியுலகளந்த உம்பர்
கோமானே புறங்காதெழுந்திராய் என்கிறார்கள். (உம்

பர் கோமானே) அச்செயலாலே தேவர்களை யெழுதித்
கொண்டபடி. நிதியஸூரிகளை யென்னவமாம். 'ஐயரு
மாய்ச்சியும் சொல்ல வேண்டாவோ' என்ன 'பரதந்தன்
என்று கண்ணுதியு சொல்ல கொண்ணை. அவர்களை அது
பதி கொண்டோம் எழுந்திராய்' என்கிறார்கள். அஃய
ப்ரமோஜுதராய் அணையவந்தார்க்கு முகம் கொடுக்கலா
கதோ? ஆன்களும்பாப் ப்ரமோஜுதர பரமுமாய் இருப்
பார்க்கோ கார்யம் செய்யலாயது: தேவர்களுக்குக் குடி
ருப்பு கொடுத்த நீர், எங்கள் குடிசிறுப்பை அழிக்கவோ
பார்த்தது. உறவருவாரைத் தழுவுக்கடவ உனக்கு
உணர்ந்து வந்தவர்களைத் தழுவுலாகாதோ? மண்ணைத்
தழுவுவது பெண்ணைத் தழுவுலாகாதோ?

அண்ணரை எழுப்பிற்றிலர்களோ வென்ன, 'கம்பி
ருத்த பிராணை எழுப்பி மறந்தோம்: இதுகாரு தப்புப் பிறத்
தது' என்று கம்பிழைத்தபிராணை பெழுப்புகிறார்கள்.
(செம்பொற்கழலடிச்செலா பால தேவா உம்பியும் கீழ
றந்தோம்) பொற்கால் பாலியனிட்புறந்த சீமாளே
யெழுந்திரா மொன்கிறார்கள். 'பல தேவன்' என்று திரு
நாமம் * பிலகதாயி ஆ. 19 * அவன் பாரதத்தாய்த்
தாலே கட்டிக் கொண்டு கிடக்கும். இவன் ஆற்றையமாய்
கட்டிக் கொண்டு கிடக்கு மென்கை. * ஸந்தேசஸ்ஸம
யதான: ப்ரமேகநீவபுரக்கந்த: ராமேனுர்வாஸிதா கோபய:
வநிநு ஹதசேதன: விபு 5-24-20, * எங்கிறபடியே எங்
களையும் அடையும் பொருத்தவிருவண்ணையோ வென்கிறு
கள். வெறும் பரிக்கையைக் கட்டுக் கொண்டு கிடக்கவமை
யுமோ! திருவகத்தாழ்வானிறே தமையனுப்ப பிறந்தான்.
* 2134 சென்னுலகுடையார். உன்பநிக்கைய லிவிடாதப்
பாலே, எங்கள் படுக்கையும் எங்களுக்குத் தாராய் என்கி
றார்கள். 17

* உத்தமதகனிற்றன் ஓடாதோள்வலியன்
சுத்தகோபாலன்முகமே! கப்பின்னும்!
கத்தம்மமழமுதழவீ! கடைதிறவாய்
வந்தேக்கும் போகிதழைத்தனகான், மாசலிப்
பந்தல்மேல் மங்கால் குயிலினங்கள் டுவினகான்
பந்தார்விரலி! உன்மைத்துன்ன போபாட.
செந்தாமரைக்கையால் சீரார்வகையாலிப்ப

வெதுதிறவாய் மகிழ்த்தோலோம்பாவாய். 18
பதினெட்டாம்பாட்டு:—பெண்ணின்களெல்லையு
மெழுப்பி திருவாசல் முதலிகளையும் சுத்தகோபருன்றிப்
பாரையு மெழுப்பினார்கள். இன்னோர்த்தி யெல்லாம் பிராட்

டியையெழுப்பி அவனோடே கூட அவனையும் முன்னிட்டு எம்பெருமானைப் பற்றுவிட்டால் பல்லயாபக மாகமாட்டா மையாலே, இனிமுன்று பாட்டாலே நப்பின்னைப் பிராட்டியை யெழுப்பி, அவ்வாறே எம்பெருமானைப் பற்றுகிறதா. பிராட்டியை யெழுப்பினால் பல்லயாபக மாகாதோ வென்னில், ஆகாது. எவ்வனே யென்னில், இனையெரு மானே நில்லாமென்ன, பிராட்டியைப் பற்றி அவன் ஸங்கல்பத்தை யுழித்துப் பெருமானோடு கூடப் போனார். காதல், அபராத்தினை நென்பிடுவான் உடைய இவன் ஸந்திதி புண்டாணையாடுப் பரபரப்பென்று போனாப் பெற்றது ராவணனுக்கு அத்தனை அபராத்தியின் மிகுக்க பிராட்டிய ஸந்திதி மிலையாமையாலே தனியாறுப்புண்டு போனார். பிராட்டியாவணனைக் குறித்துருளிச் செய்த ஹிதம்—எம்க பாய்ந்ததற்கு நான் மறந்துவிட்டேன். திருநாளை ஒரு நாளைக்கு, அன்று பிந்தாத்தகு முடைய பிராட்டியை முன்னிட்டுப் பெருமானைப் பற்றுகை உடையதற்கு எம்பெருமான் அரண்மனை நோக்கியுள்ளான். ஹிதம் நம்புபவர்கள் கொண்டுபோய் விட்டாப் போலே நிறுவடி பிராட்டியைக் காண்பதற்கு முன்பு *வாமரோஹம்* ஸ்ரீ.ஸா. 86-2 என்னார். பிராட்டியைத் திருவடி தொழுத வந்ததம் *நாலோஹம் ஸ்ரீ.ஸா. 42-3,* என்னார். மற்றும் பலப்பயந்தமான் விடக்கெல்லா மாராய்த் தால் இப்படியேயாடி நூக்கும் எம்பெருமானார் கத்யத்திலே நமக்கு தவம் கிழிப்படை உண்டாகக்கூடாது முதலிலே பிராட்டியைச் சரணம்புக்கார், இவர்களுள் ஒரு பாட்டாலே அவந்தனக்கு அடிமை புகு, ஒரு பாட்டாலே உபாயத் துக்கு உடைய அடிமைப் பற்றி ஒரு பாட்டாலே உபேயத் துக்கு உடைய அடிமைப் பற்றியும், பற்றுகிறார்கள். *2851 மாதிரிது பெற்று நம்முடைய வாழ்வு வாய்க்கின்ற யாவா * என்னக்கூடாதே. தன்னுடைய கர்மத்துபா யங்களாலே எம்பெருமானைப் பெறப்பார்க்கை இனிமடி, அவந்தாப் பொட்டி எம்பெருமானுடைய கருணையாலே எம்பெருமானைப் பெறப் புகுதிறை சதிரி. அக்கருணைப் புகழையான பிராட்டி ஸம்பந்தம் கொண்டு அவனைப் பெறா நுகை மாதிரி. * 2856, எனக்கே பருள்கள் செய்ய விடு குழித்தால் * என்றார். அத்தக்கயாவ *மாதான்* என்றார் உபாயத்திலே வந்தவாறே உத்திமாதிரியே அமைந்த பலத்தில் வந்தவாறே ஸம்பந்தம் ஸம்பந்திகளும் வாழ்ந்த போலும் * என்றார் அருளுகைய பெருமனினையுள்ளே முறை நப்பாமல் எம்பெருமானைப் பற்றுகிறார். எம்பெரு

மானின் முறைதப்பிப் பற்றின சூர்ப்பகை அந்தர்ப்பட்டான். பிராட்டியை முறைதப்பிப் பற்றின ராவணன் அந்தர்ப்பட்டான். இருவரையும் முலையாலே பற்றின ஸ்ரீ விஷ்ணுவரான் வாழ்க்கோனார். (உத்தமதகளிற்றன்) மதக்களும்போலே அருந்துள்ள பந்தை யுடையான். மத்திதகளை களிறையுடைய ஸின்னனுமான். உத்தகைகளினுடைய ஊர்ப்பகை. மிக்கையும் மதத்தையும் உத்தகளி நென்னவுமான். களிறுபோல இவர்க்கினான், ஸ்ரீ.ஸா. 86-2 குறிக்க கோபரும் ஒரு மிதமுடையையாலே அருள்களையுடையான் மிதமும். * 856, பாச மாயை மிதமும் மிதமும் நெய்யும்பாடியும் பசுக்களும் ஸின்னனும் ஒரு மதத்திடுக்கினால் தத்தப்பத்தோனாக இன்னகட்டில்லம் கூறுண்டாகக்கடவதனதே ஆகையுடையானே பிள்ளைகள் போய் ஆனகளோடே போருந்தா. *கூனத்தோரோபோல: ஸ்ரீ.அ. 1-9* என்றெல்லாவற்றுகளும் அவையையாப்பாகச் சொல்ல வேண்டுகை, கொள் தோவலியன் பரதப்பகையாகும் பணக்கும் (தோவலியையுடையவன். * மத்தோ சாய்யாய்தம் சோ. 18-1* என்றோபடியே எத்தகைகளின் பிந்தலியாதே கொல்லுகிறார். இரோது இவர் மிக்குச் சொல்லுகிற கக்களையம் கொல்லக்கூடாது, கமலனுக்குக் குடிமக்களாகிடுங்கே. அவனுக்குச் சார்கன் பசு மேய்க்கிற கோலாலே தக்ககிடை கக்கத்த விடார்கள். * 2852 ஆங்கோராய்க்கலம் * என்று அருந்துள்ள புகழும். ஸ்ரீமதுரைப் பினைத்துக்குதிக்கு அச்சமகடுக்குதார். (கோவலியன்) * கடிபெரி குக்கத்த * என்று கமலமயம் அகிதைய பினைத்தான் எம்பெருமான் கொண்டு பினைத்தபயம் கொடுப்போலே ப்ருடையனுடைய திபுக்களின் கொள்ள அவருடைய தோன் பினைத்து பயம் கொடுக்குகை. நம்முடைய தனத்துக்குக் காவலுண்டென் றார்கள்.

(நத்தகோபாலன் மருமகனோ) * ஸ்ரீ.ஸா. 86-2 * என்றோ பிராட்டியுடைய கருணையாலே ஸ்ரீ சூர்ப்பகனென ஸுமதியுடையானுமாயிட்டுச் சொல்லுகை அருள்களும் பரிமையுடையையாலே மருமகனென்று சொல்லுகிறார்கள். இத்தகைக் கருணையால் வளந்து வாழ்க்கையுடையவையாலே ஸ்ரீ ரத்தகோபர் ஸம்பந்தமல்லது இன்னான் மகனென்றால் அநியர்கள் இப்படி சொன்னபாடு நெய்யும்பாடியும் கம்புகத்தறையுமகப்பட ஸ்ரீ ரத்தகோபர் மருமகனல்லாதா

ருண்டோ? நமக்கென்னென்று பேசாதேகிடந்தான். (உபயோகம்) என்று விசேஷிக்கிறார்கள்.

(சுக்கங்கமழல் குழலி) முன்பு க்ரமமறியாதே அவனை யெழுப்பினமை தாழ்க்கைக்கடி. யென்று முறைபாடு எழுப்புகிறார்கள். என்னே நீங்கள் சொல்லுகிற தென்னென்ன, எக்கனையும் க்ருஷ்ணையும் கூட்டிவிடாயென்ன, இக்கவனுண்டோவென்ப பூகாருகின்றது. வயாருக்குப் பரிமளமும் ஸமுச்சய பரிமளமும் அழியாமோ வென்ன, அவன் * ஸ்வகந்தம் ஸ்வரண: * என்று பூவுக்கு நார்தம் கொடுக்குமாபோலே அவனுக்கு நார்தங்கொடுக்கவல்ல குழல் இவன தென்னகை. உன் பரிமள கோகத்திலே அன்னமுத்திடக்கும் அது அவிக்கைக்கு நாங்கள் வேண்டாமோ? (கடைதிறப்பா) இன்னாகவிவள்ளத்தைக் கடைக்குப்போலே யடைத்துக்கொண்டு கிடவாதே, எல்லாரும் அப்படிக்கும்படி வெட்டிவிடாய். இவர்கள் அவர்களுடையவத்தோபாதி யாகையாலும், ஸர்க்கத்தாதிக்களோபாதி யாகையாலும், போகோபகரணமாகையாலும், அவர்களோடே புஜிக்கும்போது தன் திருமுலைத் தடத்தாலே கெருக்கினவோபாதி அவளுக்குப் பரிமளகிருத்தையாலும் அவனை யெழுப்புகிறார்கள். * 8/97 உன்னன் திருவுள்ளமிடர்கெடுந்தோறும் நாங்கள் வியக்க விடப்புகுதும் * என்னக்கடவதிமே.

மத்யராத்ரத்திலே வந்து எழுப்புகிறதென். போத விடியவேண்டாமோ; போதுவிடிந்ததென்ன, விடிந்தமைக்கடையாளம் சொல்லுங்கோனென்ன, கோழி கூவா சிந்து தென்ன, அதுசமங்கோழிதான் கொன்றான். என்னவொண்ணா (வந்தெங்கும் கோழியைழைக்காணான்) எங்கிறார்கள் உணர்ந்தவையெல்லாம் கூடக்கூப்பிட பின்னையுறங்கப்புகும். அதையாளாம்கூட்டாய்; வேறையாள முண்டாசில் சொல்லுங்கோனென்று சொல்கிடந்தான். (மாதவிப் பக்கல்மேல் பங்கால் குடிலினங்கள் கூவினார்கள்) இப்பூங்குகையில் வின்றும்இவையுளரும்போது விடிக்கதாகவேண்டாமோ? * உன்னுடைய ஸ்பர்சமும் கோகம் தாரகமாதிரிகுறி குடில்கள், விடிந்தபின்பும் உன்னிக்காராப் பெறுமையாலே நாக்கொட்டப்பல்கால் கூப்பிடவின்றனகாண் * எங்கிறார்கள். அவையும் மேலேகூவ நாக்கள் கீழே கூவாவின்றும், (மாதவிப்பக்கல்மேல்) ஸர்க்கஸ்பர்சத்தாலே * நோபஜம் ஸ்மரத் * எங்கிற படுக்கைகிழே உறங்குகிறவை.

(பந்தாரீ விரலி) பந்தும்கையும் பொருத்திப்படி. க்ருஷ்ணனை ஒருகையாலும் பந்தை ஒருகையாலும் அணைத்துக் கொண்டு கிடக்க, சென்டை ஒருகையாலும் அவனை ஒருகையாலும் அணைத்துக்கொண்டு கிடக்கும். அந்தப்பந்து நாமாசில் எங்களைக் கைவிடவேண்டா வென்கிறார்கள். இவன் இவன்கு போகோபகரணம், பந்துலிதோபகரணம். ஒருகையிலே நாரமாதிறது. ஒருகையிலே அயநாமாதிறது. ஒருகையிலே விபூதியாதிறது ஒருகையிலே விபூதி மாணுகிறது. இப்போது பந்துப் பஸ்க்மென் கொன்ன, க்ருஷ்ணனோடே பந்தடித்து அவனைத்தோற்றித்த கர்வமோ வாய்திறவாதொழுகிற தென்னுமத்தாலே. திறந்தால் நீங்கள் செய்யக்கடவதென்னென்ன; உன்னுமத்தானன் (பேர்பாட) நீயுமவனும் மைத்துனனாக கொண்டாடி ஒன்றுக்கொன்பது சொல்லி யிட்மடு கொள்ளும்போது மத்யஸ்த்தாய் நிலலாதே உன்பகஷத்திலே நின்றாய் அவன்தோல்விக்குக்கவி பாடக்கடவோமென்கிறார்கள். இருவருமொன்றாய்ச்செல்லுமன்று செல்லும், பிறித்தவனும், தாய் பகஷத்திலே பரதையுள் கிற்பது. * அஸ்மித் மயா ஸாத்தம் ப்ரீ. ஆ. 83-12. * என்னிறப்படியே இளையபெருமன் பிராட்டி பகஷத்திலே வந்துப்போலே (பேர்பாட) * 1925. நாம்மபலவுமுடை நாரணம்பி * என்று அவனுக்குள்ளை வெல்லாம் சொல்லிக்கொடுக்கைக்கு.

(செந்தாமரைக்கையால்) அவனுமாசைப்படும் கை. அவனுடைய தம்மைக் கைகிறி * ததளபஹு * எங்களை மாக்ச: என்னும் கை. * ப்ரேவய சளம் ஸிவ: ப்ரீ. ஸு. 58-59 என்னும் கை. நீங்கள் பண்ணுகிற பாப்பகளுக்கு நீங்கள்சுயேண்டா மாணுனென்கிறது பெருமாளுடைய அஞ்சலென்ற கை சுச்சவ ஸ்வாதந்தர்த்தங்கு நீங்கள்சுயேண்டா பென்கிறதா, பெரியபிராட்டி யாருள் கொன்ற கை (சீரார்விரலியோலிப்ப) விரையேறக்கூறித் திறகப்புக்கார் அப்பெண்ணுத நாய்க்குநம் அவனும் தவிரி தேடிவாழவேணும். * 808 சுக்குத்தகு முன்னகை இவனது. * 2575 இருநகையிச்சங்கிலையிலாவிறிடுவார்களுக்கும். கலியர் கோருறை வர்ணிக்ருமாபோலே வர்ணிக்கிறார்கள். * குடகமே தோள்வளையேயென்று அவர்கள் பூட்டினுவிறே இவர்களுக்குள்ளது. எம்பெருமானார் விசேஷித்துக்கத்த பாட்டு.

(வந்து திறவாய்) யந்த்ரத்தாலே கண்வளர்த்தருளின படியே கிடந்து திறகப்புக்கார்; அதுவொண்ணாது அவனும் நாக்களும் கடையழகு கண்டவாழும்படியாக வேணும்.

(மகிழ்து) பேறு உன்னதாகவேணும். தர்மத்துக்குத் திறக்கவெண்ணுது. வழியே பிடித்து *பவையம் சூனம் 18
விய: ஸ்ரீ. 8-8-89. என்னவேணும்.

கத்துவிளக்கேரியக் கோட்டைக்கால்கட்டில்மேல்
மெத்தென்ற பஞ்சசயனத்தின்மேலேறி
கோத்தலாப்பூக்குழல் நப்பின்னை கோடுக்கைமேல்
வைத்துக்கிடந்த மலர்மார்பா! வாழ்திறவாய்
மைத்தடங்கண்ணினாய்! நீ உன்மனனனை
எத்தனைபோதும் துயிலெழுநொட்டிய்காண்
எத்தனைபோதும் பிரிவாற்றிக்கல்லாயால்
தத்துவமென்று தகவெல்லோரேம்பாவாய், 19
பத்தொன்பதாம் பாட்டு: இவன் திறக்கப்புக நம்

முடையார்க்கு இவன் முற்பட்டாளாக வெண்ணுது;
இவனேத் திறக்க வெட்டாதே மல்கட்டாகக்கட்டிப் படுக்கையிலே விழவிட்டுக்கட்டிக்கொண்டிருக்க மறுமாற்றம்
கேளாமையாலே பின்னையும் கருஷனனை உணர்ந்தானைக்
காத கீ திறக்கவேணு, மென்கிருர்கள், இத்தால் ஆச்சரி
தர்க்கு மாறிமாறிப்பிரிக்கைக்கு இருவருமுண்டென்கை. *413
என்னடியாரது செய்யார்*என்னுமவன், இவன் *நக்சித்
தாயாத்தியதி *ஸ்ரீ. ப. 116 44 என்னும். அவர்கள் உள்ளு
பிறந்த வ்யாபாரம். அறிந்தபடி யெவ்வனையென்னில்;
ஸ்கோத்திரிகளையையாலே அறிவார்களிறே.

(குத்துவிளக்கேரிய) எம் புறம்பே பனியிலே தரை
யிலே நிற்க ஊராரிசைவம் வேண்டாதே, தீழமானம் வெள்
ளென்றதென்கிறபயமுமிறிந்தகே இருபுட்கே தேடவும்வெண்
டாதே, பகலையும் இரவாக்கிக்கொண்டு விளக்கேரிய படுக்கையிலே
கிடக்கப் பெறுவதே? இவன்தன்னை விளக்காக்க
கொண்டு பரகாசிப்பதொரு நிலைவிளக்குண்டாவதென்றது
மாம். அப்போது எம்பெருமானுக்குக்கூட அவன் விளக்கா
கிருக்கிறபடி. *அத்வாரம் ககரே* (கோட்டுக்கால்) குவலயா
பீட்டென்க கொன்று அதின் கொம்புபலே செய்த கட்டில்.
விரப்பதிலாகையாலே மற்றையவற்றில் கண்ணுற்றகாது
மாணிக்கத்தாலே செய்திலும் பள்ளிக்கட்டிலென்னுமா?
தனையிறே. *நீர்ஹரயதி தந்தாரம் ஸ்ரீ. ஆ. 60-20 *ஆனையுள்
எரிட்டன காட்டிலே கண்டால் முகவிகாஸம் பிறக்கும்மத்
தனை... ஸ்திரீ த்வரயுத்தமான அச்சமில்லை. அதுக்கடி
தனக்கென்னத்தோள் படைக்கையாலே. இத்தால் *பந்
வீசவம்ய: இதுவாதிதில் ஓதிக்கிடக்கிறபடியே அவனுக்கும்
தங்களுக்குமுண்டான முறைமை உணர்ந்திருப்பார்க்கு
ஸகலசுத்தரயுத்தமான பயமில்லை! யென்கை. விரப்ப்தி

களுக்குத் தோளில் சரசரப்புக்காணுவிடல் தங்கனோட்
டைப்பென்கனைத் தழுவினத்தொடொரும். *ந்யாக்ஷ
கர்கை: ஆ. 33 *உபதாய ப்லும் தந்ய ஸோகதாத்ய ஸத்தீர்தம்
ஸ்ரீ. 8-8-89. *பாறு தமஸ்ய ஸத்தீர்தம் ஸ்ரீ. ஆ. 60-20
உபதிரோடே பிடித்துக்கொம்மை வாக்கும் வீரனுடைய
பத்தீர்திறே. வீரபத்திரைப் பரந்தரபடி *ஆர்த்தோ வா
நயிவாத்தீர்தம். ஸ்ரீ. ப. 18 23 என்னுமபோது அவன்பலமே
உபாயமாகவேண்டாமோ? புத்தியூர்வகமாகப்பண்ணின
பராதிகூல்யத்துக்கு அபுத்தியூர்வகாகப்பண்ணிப் பரப்பி
பராயச்சித்தமாரம்போது சாணயன் கீர்மையே பலிக்கிற
தத்தனை. பலத்தோடே ஸத்திப்பிக்கு மதன்றே உபாய
மாவது. அங்ஙனன்றேயாகில் பரத்தியைக்கவா நென்
னென்னில்; சைதத்யகார்யம் வேண்டுகையாலே. பரபந்
னக்கும் ததஸ்வீகாரத்தினையு உபாயமாக வேணுமோ?
அங்ஙனன்றேயாகில் இவன்தன்னைவா ஸத்தை உபாய
மாகவேணுமே? ஸர்வஸ்வாதாமம் தூற்றிலே நெருப்பிடு
கையும் ஒத்தாப்போலே இங்கும். *ஆர்த்தோ வாநயிவா
தீர்தம்: என்னிறது. கட்டில் ஜாதிப்பேச்சு.

(மெத்தென்ற) நாம்கள் ஆர்த்தைகளாய் வந்துகிடக்க
படுக்கையில் உன்மானம் புறமானம் கொண்டபடி கண்
னுற்றக்குவதெயென்கிருர்கள். இவர்களுக்கு *3648 மென்
ஸரப்பன் லெம்பன்எயிதிறே அவளுக்கு நெருப்புநீராம்
ஒலவுதமுண்டிறே (மெத்தென்ற பஞ்சசயனத்தின்மே
லேறி) பஞ்சவீதமான சயனத்தின்மேலேறி அதாவது -
உஷ்ணபரிஹாசரம், சிதபரிஹாசரம், தர்சக்யமாகையால்,
மெத்தென்றிருக்கையும், பாரம்பிரதூக்கையும் அஞ்சுரு
விட்டுப்பண்ணிப் படுக்கையென்னுமாம். அமுரு, குளிர்த்தி,
மாந்தவம், பிரிமம், தாலஸ்யம் பஞ்சாஸே செய்தவென்னு
மாம். (மேலேறி) பாதேதாந்யாரோற்றி*என்று நாம்கள்
மிதித்தேறினலன்றே நீ அப்படுக்கையை யேறுவதென்கை.
அக்கேறினல் அவன், 'கோனி' என்னில் இவன், *அலும்
பரஹ்மஸில் என்னக்கடவன். பரஹ்மம் காணென்னப்
போருமோ வென்னில் *பரவாதம் *ஸ்ரீ. ஆ. 15-7 என்
னமையோலே பரகாரமான பரஹ்மமென்கை. *பரவா
வதே தீரய: ஸ்ரீ. பா. 1-31* என்று ஆசைப்படுகிறார்கள்.
ஸ்ரீ ப. 1-31 என்று பரபங்கவித்தையிலே
சொல்லுகிறபடியே குறையற்றது. இனி மிதித்தேறுவார்
குறை.

(கொத்தலர் பூங்குழல்பயின்னை) இவனோட்டை ஸபர்
சத்தாலே கொத்துக் கொத்தாக; அலருகிற பூவையும் குழ

லையுமடைய நப்பின்னைப் பிராட்டி.. (கொத்தலைப் பூங்குழல்) பெரிய திருநாளாய்ச் சொல்லாதிருக்கச் சூரியயதிவாதிராதிறே. ஒரு மஹாபாரதத்திலே அருகை. காலம் அலர்த்து மாபோலே அவனுடைய ஸ்பர்சத்தாலே அருகையென்ன வுமாம். இருக்குத்தைக்குத்திருப் பூமண்டபம் செய்வாநாம் தானேயிரு. * மலரிடிற நரூபமியாம் சான் ரத்தகர நரீக தாயோ ? இழவுசொல்லும்போது கங்கனோடே கூட்டுவர் கள். பேறு சொல்லும்போது அவதேவிகூட்டுவார்கள். அம் னுக்கிரண்டு தலையையையும் விடவொண்ணது. (கொத்தலைப் பூங்குழல்) * 3767 வாசம்செய்ப்பூங்குழலான் என்னுமா போலே.

(கொத்தைமேல் வைத்துக்கிடந்த மலர்மாம்பா) கொத் தையைத் தன்மேலே வைத்துக்கிடந்த வெள்ளைக் கொத் தைமேலே தன்னையவைத்துக்கிடந்த வெள்ளைக் * நரூபத் தம் வதவக் கரம்: கரம், ஸு. * பாய்யேன பரஸ்பந்தக் ஸ்ரீ ஸு 38-21. * 2284. மஹான் தனத்துள்ளான் * மலிப்பார்ச்வத் தைப்பற்றி லீவிப்பாரைப்போலே. (மலர்மாம்பா) அவ னுக்கு லீவரம். த்வந்த்வம் பரஸ்பரக்ரமம் (மலர்மாம்பா) திருமுலைத் தடங்கலுறுத்துகையாலே அகன்றிருந்துள்ள மார்பு. அப்போது * ஸைநதருபாய வ.பு. 1-2-1. * என்ப துக்கு குற்றமன்றே வெள்ளில், நேறமுநாக்களில்லை யென்கை. இது கல்யாணாகுநாக்களிலே புகழ் (பாய்விற வாய்) * ஆந்த்ரேவா யதிர நந்தம்: * என்று சொல்லுவைத் துப் போசுதெகிடக்கு மத்தனையோ ? அவன் ஊமத்தக் காய்தின் றுகிடக்க இவர்கள் அவர மெய்ப்புகிறதா ? (வாய் திரவாய்) இருவரும் கூடவாரின்பு தயவத்தில உத்தரார்த் தம்போலே அநபவிக்கப் புகுருக்கோனென்ன மித்தனை. கம்மபம் புறப்படாவுகென் றாவாளைப்போலே யாவீ கள். * 3835. அலர்மேல் மலையையுறை மார்பா *

அக்கொன்றும் காணையையாணைத் தடம் கண்ணி னாய் என்சிறர்கள். இவன் வாய் திறக்கப்படுகவாதே. 'இவர்கள் கம்மையொழிய இவனை மெய்ப்புகாதே' என்று அவனைக் கண்ணுடைய 'வாய்வாய்' என்ன, பேசாதே கிடத் தான். * ஆக்யாதி ந்ருதயம் ஸ்ருதா * காமாரோணியுமின் னொகிறதென். மப்பிகரம் மயாநகரவிதித்தியென் னொர்கள். இவன் விடக்கேணுமோ? இக்கண்ணுண்டாக வமைமாதோ? இக்கடலில் கரைகண்டாலிறே நம் அகி தியை அவன் பார்ப்பது. * 3003. அல்லிமலர் மகன் போக் கயுக்குக் களாகியும் திருமகம்மன் * 1738 மனநோக்க முண்டான். * தலீவையம் ஸ்ரீமயே ஸ்ரீ. ஸு. 67-10. * என்னப்

பண்ணுமவையிறே. 'மையிட்டெழுதோம்' என்றவர்களை யும் உன்படியாக்க வேண்டாவோ? உன்னாலே அவனைப் பெருகை தவிர்த்து மற்றைப்படி செய்கையாய்த்து. (உன் மண்ணை) கோபிணுவல்லப என்னகை. * கோக பத்தாரம் ஸ்ரீ. ஸு. 38-56 * என்னை தவிர்த்து உனக்கு லீவரம் ஒத்தியும் சொன்னப் படியிருக்கிற இருப்பெல்லாம் எக்களுக்கு உடலென்றிருத்தோம். இனி உனக்கே செவ் மென்றிருக்கிறோம்! பன்னு இருவரையும் தக்கன் ஸ்வம் என்றிருக்கையாலே அவனுடைய லீபும் உன்னுடைய அவனு மென்றிருத்தோம். இனி உன்னுடைய மண்ணான் என்று கிலாயக்கிறீர்கள்.

(எத்தனை போதும் துதிலெழ வொட்டாய் காண்) சுட்டினதை தெகிழ்க்கில் பிறைக்க மாட்டாய், புணர்ச்சிக் காகப் பிரியவும் பயப்படுவாள். (எத்தனைபுறமும் பிரிவாற்ற தில்லாயால்) * அகலகிலேனிறைமும் என்று கிடவாதிந் தார். எனக்காகவன்றே அவன் புறப்படமாட்டாதொழி சிதாது. லீரிடில் லீ பிழையாய், உன்னை பிறழக்கவொண்ண தென்று.

(தத்துவம்) ஸ்தயம் - அன்று. (தகவன்று) தர்ம மன்று எக்களாற்றும்மையாலே சொல்லுகிறோமன்று; மெய்யே தர்மமன்று (தத்துவமன்று) ஸ்வரூபமன்று. உன் ஸ்வரூபம் லீமையன்று. இனி அவனில் உனக்குவாசியில்லை யென்றிருக்கிறோம். * பாரபாயம் ஸ்ரீ.பு. 116-47 என்றலிடம் பொய்என்றிருக்கன். * தந்திர பழையேயம் ஸ்ரீ.பு. 36-11. * என் றத்தோடு. * சரணம்: க: ஸ்ரீ. ஸு. 38-33. * என்றத்தோடு கிடவாதிந் தார். இவன் ஸ்ரீபுண்டர்ஜால் பெருகைக்கு கபோ தியில் கெட்ட பிராட்டியுண்டோ வென்றிருந்தார்கள். 19

முப்பத்துமூர்த் அமரர்க்குமுன்சென்ற கப்பம்நிலிர்க்கும்கலியே துயிலெழும்பு செய்புண்டையம். 1 திறவுண்டையம். 1 சேற்றூர்க்கு வெப்பம்கோகேக்கும் லீமார் 1 துயிலெழும்பு சேப்பன்மென்முலைச் சேவ்வாய்ச்சிறுமருங்குல் நப்பின்னைகவாய். 1 திருவே 1 துயிலெழும்பு உக்கமும்புட்டாளாயும் தத்துன்மண்ணை இப்போதேஎன்மேல் றோட்டலோசெம்பவாயம். 20 இருபதாம் பாட்டு: - அங்கு சொன்னதெல்லாம் சொல்லி இவனைப்பற்றி யெழுப்பி அவன் உணராவிடம் போதே, அவன் தனக்கு உரியதே? அவனுக்கும் எக்களுக்கு மடியான லீ எங்கென் றிராட்டிலேயென்று நப்பின்னைப்பிராட்டியோடேகூட அதுவர்த்திக்கிறார்கள்.

(முப்பத்த மூவர்) ரஸ்திக்கைக்கு ஸங்க்யாநியதியுண்டோ? அஞ்சலையும் குடியில் பெண்களுமாய் அபலைகளமாய் அந்நயப் ப்ரமோஜனை கருமானாகாதோ வென்கிறார்கள். (அமரர்க்கு) கொன்றாலும் சாவாதார்க்கோ உதவலாவது; உன் கோக்குப்பெருவிலல் சாம் எங்களுக்கு உதவலாகாதோ? (முன்) கோவுடாதார்க்கோ உதவலாவது; கோவுப்பட்டார்க்கு உதவலாகாதோ? (சென்று) உன்னுடைய முறைமைகளுக்கிறபடி யென். (சென்று) நீயே சென்று செய்கிறேன் வருவது; யாம் வந்தோம், உன் வாசவிலே வந்தார்க்கு உதவலாகாதோ வென்கை. நாங்கள் வரவிறுக்கை குற்றமோவென்கிறார்கள். (கப்பம்) *தேவா: ஸ்வர்க்கம், பரித்யயி விபு, 1-17-5*. கப்பம் வலித்து கப்பமென்றாய் - நநிக்கம். அத்தைத்தவிர்க்கு மென்றபடி. அதவா, கப்பம் தவிர்த்தையா - இதைத் தவிர்த்தையாகையென்னவுமாம். கூசு நநிக்க எவகளை நடுக்கப்பண்ணுதே கொள்ளாய். துக்கவிறுத்தியை ஆசைப்பட்டார்க்கோ உதவலாவது. நீ உன்னும்படிக்கான வாசைப்பட்டார்க்கு உதவலாகாதோ? (கலியை) மிகுக்குடையவனே! அபலைகளுக்கு பலவான். தேட்டமாயிறே (துவிலெழாய்) எங்களுக்கு லீவனமும் குடியிருப்புமீ உன்னும்படிக்கானவை.

(செப்பமுடையாய்) ஆசிரிதிரோ செவ்வையழியாமே விற்கும் ஆர்ஜுவானம்; எங்களுக்கு இங்கனே செவ்வையா சிருக்கவேண்டாவோ? (செப்பம்) ரகசுபயென்னுமாம். (திருஷ்டையாய்) அபலைகளுக்கு எங்கனே உதவிற்று உன்பலம். பராபிவநலமார்த்தம், மென்றமாம். எங்களுக்கு கணுக் கொன்னுதபடியாயிறே? என்னுமாம். (செப்பமுடையாய் திருஷ்டையாய்) பாண்டவர்களுக்கு செவ்வியனம், துர்யோதகர்களுக்கு அபேபவகியுன்னவனே; (செற்றூக்கு வெப்பம்கொடுக்கும் விமலா) ஆசிரிதிரோதிகளாப் போக்கி நெடுங்காலம் தேடின குளமெல்லாம் அழிக்கப்படுகிறென்கை. (வெப்பம்) அதுகலப்படுமாய்த்தே? (விமலா) *2840. செய்குந்தா வருத்தமம் புன்னடியார்க்குத் தீர்த்து ஆசாரங்குத் தீமைகள் செய்குந்தா* (துவிலெழாய்) எங்களுக்கு அம்மெத்தையெண்டா; எழுந்திருத்தோகாய்.

அங்குஷ்டையாகொழிய கப்பின்னைப்பிராட்டியையெழுப்புகிறார்கள் (செப்பின்னை மென்றமுலை) இவந்தான் முகம் கொட்டமைக்குறேது இவளென்கை; இவள் ஸ்கிவேசம் என்று. *2843. மலராதனத்தன்னளன். அவன் லீவநம் கிடக்குமிடம். நிதிநிட்டுவெக்கும் செப்பி. விரஹஸை மன்றிக்கே சிருக்கையாலே 'மென்றமுலை' என்கிறது. 'சீரிய

சிக்கம்' என்னையாலே இச்சிக்கம் வந்திக்கும் மலித்தாழ்வரை. (செவ்வாய்) அவனுடைய போக்யம். அங்குள்ள கனியை துருமாபோலே (சுறுமறுங்குல்) மலையின் துனியிலிருப்பார் 'விழுவிடுமோ விழுவிடுமோ' என்று பயப்பறிமாபோலே இம்மலையிலே புலி வந்திருவதுக்கு பயந்தான் மாகிருக்கை. மெலையும் நெழுபட்டெண்ணி இவையுண்டென்றியுமித்தனை. (கப்பின்னை) கங்காய் அருத்தளைந்தாய் ஸமுச்சயம். (செப்பித்தாய்) அவன்கப்பம் துறைகள் கழிகள். (கிருவே) *ஒசிக்கொன்னமலரான். ஸம்மகவேஷத்தால் வந்த துவட்சிக்கு அவனோடொத்தால் நீர்மை அருமவனோடொக்க வேண்டாவோ? அவன் ஆசிரிதர்க்காக சிறைவிலிருத்த படியுரியாயோ? (துவிலெழாய்) எழுந்திருத்து எங்கள் ஸத்தைபுண்டாக்காமோ?

செய்யவேண்டிய தென்னென்ன (உக்கமும்) ஆவாட்டமும். (தட்டொளியும்) கண்ணுடியும். பறைபென்னுமாம். (உன்னம்னுனை) உன்னோட்டைக் கூட்டுறவும் எங்களுக்கு உறுப்பென்றிருத்தோம். அன்றயத்தோ. உக்கத்தோபாதி அவனையும் அவன் தரவேனுமென்கை. (இப்போதே) *வைதர்யம் நேஷ வியதே* என்று மற்றைப்போதைக்கு இரோமென்கை. (எம்மை) 'பெய்ப்பென்னோ' என்றும் 'நாயகப்பெண்ணினாய்' என்றும் தங்கனில் தாங்கள் சொல்ஹத்தனை. பேற்றில்வந்தால் எல்லாருமொத்திருப்பார்கள். எல்லார்க்கும் உபாயம் ஒன்றனுப்போலே உபேயமொன்றாதிருக்கிறபடி. (எம்மை) *ஏஷ பர்யசிராணி* என்று விரஹம் தின்ன உடம்பைக் காட்டிறார்கள். (எம்மை ரோட்டு) எங்கனையும் அவனையும்கூட ரோட்டையுறும் இவன் முழுக்கூட்டைக்காக கிறிசில் முழுக் அஞ்சுவோமென்பார்கள் கையைப்பிடித்தத் கூடமுழுக்கும் (ரோட்டு) *247. கடியாரித்தயாதி. (ரோட்டு) *நாரா: தேக்குத்தூதி பரீ. பா. 77-26.* என்று பெருமான் பிராட்டியுடைய ஸைனத்தரயாதிகள் கிடக்க பிராட்டியை யுகப்பது ஐயர்பண்ணிவைத்த விவாஹமென்றயத்தது. அப்படி 'இவ்ந்தத்தக்குஷ்ணன்' என்று இவர்களுள் உச்சப்பார்களாயிற்று.

ஏற்றகலக்கள் எந்தப்பொங்கித்தன்ப 20 மாற்றுதேயால்சொரியும் வள்ளல்பெருமபக்கள் ஆற்றப்படத்தான்மகனே! திறவுறும் ஊற்றமுடையாய்! பெரியாய்! உலகினில் தோற்றமாட்கின்ற கடரோ தயிலெழாய் மாற்றுகுக்கு வலிதோலித்தன்னவாசர்க்கன் ஆற்றுவது உன்னையுபயிபுமாபோலே போற்றியாம்வந்தோம் புகழ்த்தேலோசொம்பாவாய்.

இருபத்தோராய்பாட்டு:—கீழே கண்டாரையெல்லா மெழுப்பி பட்டவ்யஸைத் தீர அவன் தன்னை யே யெழுப்புகிறார்கள். நப்பின்னைப்பிராட்டி, 'நான் உக்கனிலே யொருத்தியன்னோ? நாடெல்லாரும் கூடிச் சிறுத்தானோ அர்த்தத்தின்கோள்' என்று, அவளை எழுப்புகிறார்கள். உக்கவாதார் வீரத்துக்குத் தோற்றுறவருமாபோலே உக்கந்தரங்கள் உள் நீர்மைக்குத் தோற்று வந்தோமென்றிருக்கிறார்கள்.

(ஏற்றகலங்கள் எதிர் பெய்க்கிமீதளிப்ப) (ஏற்றகலம்) கலமிடாதார்த்தாழ்வோ. இட்ட கலக்களெல்லாம் சிறைதரும். அவையும் க்ருஷ்ணான்புரப்பாதிருக்கும். *உரது: தீசா 7-18. *வளவாங்கு பூதி. அ. 14-27 * ஏறுத கலக்கள் கிறப்பாதெழுகிறது பாலின் குறையவன்மே? அர்த்தியாதார் குறையிடு. ஸ்வேகாரம் வேண்டியது (கலக்கள்) சிறியது பெரியது என்கிற கியமமிக்கலை. கடலை மடுக்கிலும் கிறப்பும். அவன் குணத்தோபாதி பரப்புண்டாதினும் கிறப்பும். (மாற்றுகே பால்காரியும்) 'கலமிடுவாரிலினை' என்றால் நான் தவிராது. ஸூலக்கர்ப்பு போந்தையும் கின்று பால்காரியும். (வள்ளல்) அபேகையால் கொடுக்கு மவனப்போலே இவையும் அபேகைத்ததற்காகச் செய்த தென்கை. அர்த்ததிக்கை உபாயமாகாதோ வென்னில், ரக்தகாம் அவனுக்கு ஸ்ரேயுமளாவோபாதி, ஸ்வாபுபத்திக்குபாயமே அர்த்தத்தவம் சித்தயாகவேணுமோ வென்னில் முகத்திலுளும் வேணும். இவ்வாயினால் சூதப்பாயமாக மாட்டாதிருக்கை. மம்ஸாரபேரிகள் ஸவதியாகையாலே அர்த்தத்தவம் ஓரளவிலே பரவாநிற்கும். அங்கு நித்யமாகையால் உள்ளதனையும் வேணும். 3380. * அகலகிலே ஸிறைதும். *3582 மருந்தேகங்கள் போகமகிழ்ச்சிக்கு* (க்ருஷ்ணனைப்போலே பெண்ணுக்கும் பெண்க்கும் கட்டவும் விடவும்படா பவ்யமாகையாலே) (பெண்பகக்கள்) பூதி பத்திருவியனப்போலேயிருக்கை க்ருஷ்ணான்புரத்தானே வளர்த்து அவன் ஏழுவளவிலே பதிறுறவன்ஸா குமாரனென்னும்படி கிருஷ்ணமபோலே கிருக்கும்.

(ஆற்றைப்படைத்தான்) மிகவும் படைக்கை. *1529 கதிராரும் கனசகம் * என்னும் சிறுநறையூரில் மூத்தென்னிலும் என்னாய்போகாது [அதிதம் பாயகம்பகர்ப்] பிணிசனைப்போலே. (கலத்தெக்கும் கலந்தேகரி) பெரியதொருக்கு ஒருமபோலே [வரியா] நாய்க்கிரவமித அமைப்புறப்பட்டருவிக்க, வதியை மீதயாக் குவிக்கப் படைத்தான் மகனே] அவர் ஆர்ஜித்துப்படைக்க இவன்

பிறந்து படைத்தலம்பத்து *பதம் வீசுவல்ய* இத்தாதிசரி லுங்காட்டில், பூதி கந்தோருநாய ஸப்பத்துக்கு இப்பி பிறந்தவேற்றம் பரமபதம் போலேயும் நாராயணத்வம் போலேயும் தான்தோன்றியன்று. (அறிவுறும்) ஸர்வஞ்ஞானக்கும் உடனர்த்த வேண்டிப்புகுமே உள்ளு செல்லுகிறபார்க்கு. (ஊற்றமுடையாய்) த்ருப்தரமான்ஸித்தன். *66 கம்முடாத நாயகனே. (பெரியாய்) அவை தனக்கு *அப்ராயம் மநா ஸு என்தும், *யல்யாமதம் தன்ய மதம்* என்றும் சொல்லுகிறபடியேயிருக்கை

(தோற்றமாய்) இப்படியெரியனுதிருத்து வைத்து இதர ஸ்ரூதியனும் வக்கவகரித்தபடி. (சுடர்) மனஷ்யத்தவே பரத்தவம். (ஊற்றம்) பிராட்டி மஹாராஜருள்ளிடார் விடவேணுமென்றிலும் ஆச்சரிதனாவிடாத ஏற்றம். (பெரியாய்) தன்பேறுகிருக்கை. எல்லாம் செய்தாலும் ஆச்சரிதவிஷயத்தினொன்றும் செய்யப் பெற்றிலோமென்கை. (உலகினிர்கோற்றமாய் கின்ற) சிசுபாலன் தூர்யோதனருள்ளிடாரில் இவனுக்குப்பாண்டவர்கள் பக்கவிலே பகதபாதமுண்டென்றும் தோற்றவிகுக்கை. (சுடரே துசிலொழாய்) இப்போது உடாராமையாலே அக்குணங்க்களெல்லாமிடும் கப்புகா கின்றமென்றிருக்கை. (மாற்றார்) கால்கள்வரும் வர்க்களோ? பண்ணுமிரண்ய ராவணதிகளாய் வந்தோம் நாகங்களோவென்கை. (வலிதலைத்து) *நதமேயுக்கு கல்பரித பரித 36-11. *என்கை தவிர்த்து. அம்புக்குத் கோற்றோபதி (குணத்துக்குத் தோற்றுவுத்தோம். அவர்களுக்கு முடிந்த பிறைக்களாம் உன்குணத்துக்குத்தோற்றர்க்குப் பிறைக்க விரானுடோ? *ஸத்யேந கோதரத் ஸுயதி பூதி. அ. 12-29. *

(வந்து) *2241 ஆள்பார்த்துதிருவாய்* என்று விவரக்கடவையாயிருக்கை. (அடிபணியுமாபோலே) வணக்கம் ஸ்வையபத்த கென்றிராக்கே ஆற்றமைக்கென்றிருக்கை (போற்றியாய் வந்தோம்) தோற்றார்பண் புகழமித்தனை. அபலைகளை வெல்லுமையும் ஒரு பணியோ? (போற்றியாய் வந்தோம்) பெரியாழ்வாரைப்போலேயன்றோ நாகங்கள் வந்த தென்கை. தம்மைப்போனேது அத்தலைபைப் பேணுவார் அவர். காக்கும் எக்கனாப்பேணுதே உன்வாசவிலே வந்தோமென்கை. (புகழ்த்து) ஈ எக்கனைப் படுத்தினபாறும் வென்று கொண்டபடியும் சொல்லக்கிட்டினல் திருப்பல் லாண்டொருகை ஸ்வரூபமாய்விட்டது. 21

அங்கண்மாலூலத்தரசர், அபமான பங்கமாய்வது கின்பள்ளிக்கட்டிடில்கீழே

சங்கமிருப்பார்போல் வந்து தலைப்பெய்தோம்
கிங்கினிவாய்ச்சேய்த் தாமரைப்பூப்போலே
செங்கண் சிறக்சிறிதே எம்மெல்லியாயோ
திங்குறும்ஆதித்யனும் எழுந்தார்போல்
சங்குண்டுள்ளமேகோண்டு எங்கள்மேல்சேகத் ததிமேல்
எங்கள்மேல்சாயம் இழிந்தேனோன்பாவாய். 22

இருபத்திரண்டாம் பாட்டு: - கீழ்ப்பாட்டில் தங்கள் அபி
மாசங்கியதை சொல்லிற்று. இப்பாட்டில் தங்களுக்கும்
பிராந்தம் ஆகாதபடியான அசம்யாஹு சேஷத்தம்
சொல்லுகிறது.

(அங்கண்) அழகியவிடம். பரஹ்மாவக்கும் தானும்
தன் பரிசுத்தோகம் அதுபவிக்கலாய் பிரிவினாதிகளுக்
கும் அதன் போகோபகரணத்தோடே அதுபவிக்கலா
யிருக்கை (மாளுலத்தரளி) இப்பாட்டித்தனையும் எங்கள்
தென்றபிரமான்மண்ணின் ராஜாக்கள். *2250. [கோவாகி]
இதடைய தன் அபிமானத்தே யடக்கெவைக்கை. *2699.
யாவையும் யாவரும் தானுமையுடை காரணம் * என்கிற
வற்றை அநுஸந்திக்கிற பெண்டிரக் வரஸுதேவனைப்
போலே. (அபிமானபங்கமாய் வந்து) அபிமான சூர்யராய்
வந்து. (பின்பள்ளி கட்டில் கீழே) எம்மெல்லியானத்தின்
கீழே திரைவந்து அனுபகாலச்சமாயிருக்கை. (கீழே)
அவதாரணம். (கின்பள்ளி கட்டில் கீழே) எங்
கேனும் வழிபாடுண்டபதும் ராஜாவின வாசலிலே கூப்பிடு
மாபோலே. * ராஜாதிசாஸனத்தினாலேயும். (கீழே)
நுமக்கும் தாங்கள் கீழ்க்கை. இனையபருமாதும் * ருநா
தாண்டியாதக: மரி கி 4-12 * இவர்களுக்கு இவ்வயதாத
தில் அழகு தோற்றத்திற் அழகையெல்லாம் மூட்டிற்று.

(சங்கமிருப்பார்போல்) வெளியிலே திரிபில் பின்னையும்
ராஜ்யம் பண்ணென்று தலைகிலே முடியை வடப்பார்கள்
என்றவாழ் அனுகோலக்கத்திலே நேமித்தி ப்பார்சன்.
*ராஜ: கச்சித் தறுவடோ வரஜினி மரி. அ 85-7 * என்று.
(வந்து கிண்பெய்தோம்) கீழெல்லாரையும் காழ்ப்பிப்பத்
தலேமெல்லாம் திரவந்து கிடப்பதற்குமேல் வந்து
தலைப்பெய்தகேழி கைகழித்த படியும், இன்றைய மாந்தருக்க
எங்கெய்துண்டபடியும். *2677 அ. நல்லதடைபொருவனை
நனுவினம் ராஜே. * ராஜமே கூடவிலாஸ்ஸம். * 2678 பரப்
தாண்டித்தேய் பந்தவரஜேயாய்மம் மரி. அ 90 * வரநாஸு
நாஸும் சகதரானி ஸமகம்: மரி ஸா 26-2. * (கிங்கினியாய்
சேய்த் தாமரைப்பூப்போலே) இத்யேபதயன் அத்தனை

கிலே யாபிசுருக்கிறபடி. காலே இளமை மொட்டிக்கப்பண்ணி,
பெண்களாற்றும் அலரப்பண்ணுகிறபடி.

பெண்கள்! மம்மங்கிட்டிகையாலே எல்லாம் ஸபல
மாரியற்றேவென்று, விசேஷக்கடாகதும் பண்ணியருளீர்.

(செங்கண்) உபமாநம் நேர்கிலைமை உபமையத் தன்
னையே சொல்லவேண்டியபடி. (சிறுச்சிறிதே) ஒரு கீர்ச்சா
விசிலே வெள்ளமா காமே பொறுக்கப் பொறுக்கவென்கை.
பரதமபரிப்பதமே நெடங்கி காணவேணுமென்னுமாம்.
(எம்மேல் விழியாவோ) கோடையோடும் பகிரிலே ஒரு
பாட்டம் வர்ஷியாதோ என்னுமார்போலே, சாதகம் வர்ஷ
தாரையை ஆசைப்படுமாபோலே விழியாவோ வென்று
மனோரதம். (திங்களுமறித்தியனுமெழுந்தார்போல்) உன்
னைப் பெருகவிடாய் ஆறுகைக்கும் கிடையாதோவென்கிற
அஜ்ஞாநாதந்தரம் போகைக்கும்; பித்தம் கழன்று தங்க
ளுக்குத் தண்ணளி மிக்கிருக்கையுமென்னுமாம். பரதாப
மும் தண்ணளியும். * பரஸந்திரித்ய வர்சணம்.*

(அங்கணிரண்டுக்கொண்டு) காரகால் ஆதித்யனும்
நகட்டுச்சந்திரனும் போலல்ல. *சந்திரசந்திரன் ராமநில
பரியந்தம் மரி. அ 3-29. முழுநோக்குப் பொறுக்கும்படி
யாகையாலே உன்னழகிய இரண்டு கண்ணையும்மீட்டுப்
பார்க்கவேணும் நான்கள் பிழைக்கவென்கை. (அங்கண்)
'தாமரைப்பூ' என்னபோது விசுவகைக்கு தாமரை ஒப்
பல்லாதாப்போலே, கோபாபரணத்தங்களுக்கு சந்திரனளிர்
யர்கள் ஒப்பல்லவென்னுமாம். (எங்கள்மேல் நேர்க்குதி
யேல் எங்கள்மேல் சாயமிழிந்து சாயம் விராஜவ்யஸகமா
தம், ஸாராதுக்கமாதம். தண்கண்கள். (எங்கள்மேல் சாய
மிழிந்து) யாதாசாரியம்போலே உன்னைப் பெருதேவ்யஸகப்
படுகைக்கடியான சாபாபவதாரண வெண்கள் ஐக்கம்
போகவென்கை. விசிலேவ்யஸகத்தால் வரும் ஐக்கம்
அதுபவித்தேவிடவேண்டுகையாலே 'சாயம்' என்று.
'சாயமிழிந்து நேர்க்குதியேல்' என்றவ்யம். 'போற்றியாம்
வந்தோம் புகழ்து' என்று கீழோடே. 22

மாரிமலைமுழைக்கில் மன்னக்கிடந்துக்கும்

சீரியசிங்கம் அறிவற்றுத்திலித்து

வேரிமயிர்போங்கு எப்பாடுமேபோக்குதறி

முரிமிரிந்து முழங்கிப்பறப்பட்டு

போதமுமார்போலே நீபவைப்புவண்ணி, உன்

கோய்க்கினும் இங்கேபோதருள், கோட்டைய

சீரியசிங்கானத்திருந்து, யாமந்த

காரியம் ஆராய்ந்தருளேனோரெம்பாவாய்.

இருபத்துமூன்றாம் பாட்டு:—பெண்களா! உங்கள் காரியம் அழகிதாசச் செய்யுகிறோம்; உங்களுக்குச் செய்யவேண்டுவதென்னென்ன; செய்யும்படியை உள்வரிவிடுத்தாரும்கோளென்ன; பாசுரத்தைச் சுருங்கவிட்டு உள்வரிவிட்டுச் செய்து கொடுக்கிறார்கள். 'சங்கமியிருப்பார்போல்' என்ற வார்த்தையைக் கேட்டு 'நீங்கள் அந்நயகதிகளென்பதே நப்பின்னைப் பிராட்டிப் பரிசுந்ஹுமாயிருந்துவைத்து' என்று திருவுள்ளம் புண்பட்டு உங்களுக்குச் செய்யவேண்டுவதென்னென்ன? இங்ஙனம் குன்றைக்குருச்சியாகக் கேட்டருள வொண்ணாது, பேரோலக் கமகாவிருந்து நீ கேட்டருளுமா போலே கேட்டுவருவெனும் கிறார்கள். புருஷகாரம் *2148 பின்னை நெடும்பனைத்தோள் மகிழ்ப்பிடுடை முன்னைய மரர்முழுமுதலானே. அழகர் கிடாம்பியாச்சாணை அருளப் பாடிட்டு, நீர் ஒன்ற சொல்லான், *அபராந் ஹைஸ்ரபாஜநம்* என்று தொடங்கி, *அகதம் ஆ. 45* எனன், 'நம் இராமா நுசனைபுடையாயிருந்து வைத்து அகதியெனன் ப் பெறாய், என்றருளிச்செய்தாராம். அந்நதாழ்வான், *அம்பாந்: ஆ. 62* என்கிற ப்ஸோகத்தை ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தா ரென்னக் கேட்டு 'எனக்கது சொல்லவேண்டா' என்றான், அவர் ஸம்பந்தத்தாலே. *வசஸா ஸாந்தவயித்வைநம் ஸ்ரீ. 4. 19.* என்றருளி, 'ஸாபராதனன்றே ஸாந்த்வகம் பண்ணுவான்' என்றருளிச் செய்தாப்போலே, நீங்கள் சொல்லிற் றெல்லாம் நம் குறையாலே வந்ததென்றருளிச் செய்து, பெண்களை ஸாந்த்வகம் பண்ணியருளிணர்.

(மாரிமலை முறைமுள்ளி) பெருமாளம் ஸல்லவானிலே யெழும் தருளியிருந்தாப்போலே, வர்ஷம் பெய்து, வழிகளெல்லாம் துறெழுந்து ஈரானுக்கள் படைவிட்டிலே யிருந்து விரை யுண்டாடலும் புறப்பட்டாருப்போலே, ஸிம்ஹங்கள் கிரி குறாரங்களிலே டெட்டாறுங்கும் காலம். விசலேஷித்தார் கடும் காலம். கூடியிருந்தார் ஸம்போகாஸுமநுபவிக்ரும காலமென்னுமாம். நீ எங்கள் வாசலிலே வர ப்ராப்தமா யிருக்க, நாங்கள் உள்வாசலிலே கிற்கும் காலமென்னுமாம். (மன்னர்) ஆர்க்கஞ்சுவேணுமிதாது. மலைக்குவடுபோலே பொருந்தி யிருக்கை. தன் பேடையோடே ஏவலெது வென்றலாம்படி. பொருந்திக் கிடக்கிறதென்னுமாம். இங்கு *நப்பின்னை கொங்கைமேல் வைத்துக்கிடந்த மலர் மார்பன்றி. ஹராவ்சேஷம். *ஸ்ரீஸதநாபரணம்*. இது முலை; அதுமலை. 'ஆஷாடே'. (கிடந்துநிற்கும் சீரிய சிங்கம்) ஒருத்தர் முடிசூட்டவேண்டிப் பதே பிறப்பே ம்ருகேந்த்ரலு கையும், கிரகஞ்சு வைப்பமுண்டாசையும். *ஸம்மயா போந்த்

ஸ்ரீமாத் ஸ்ரீ. ஸா. 38-24 இய்யதி. [பரந்தப:] சுறுசுறு ம்ருகக் கள் மண்ணுண்ணும்படிக்குக்கை. * அப்த: பவகோபயம் ஸ்ரீ. ஆ. 90-20. அது+ஸரண தம.பிக்கு மகப்பட அணுக வொண்ணாதபடி. சருக்கை. (அப்படிவறுது) பூ வலர்ந்தாப் போலே காலத்திலே யுணருகை. ஸமஸாரிக்கு உக்திர மேலிட தமஸ்ஸா அபிபவிக்ரை. இவனுக்கு உதற்கம் வ்யதிரேகத்தல் ஆத்ருதர் வருமளவும். (தீவழித்து) ப்ரத மாக்ஷி ஸம்பரிபாதத்திலே பேடையெனும் அருகு கிறக் வொண்ணாதென்கை.

(வேரி மயிர்பொங்க) உனைமயிர் கிலும்ப. (வேரி) ஜாத் புசிதமொன கந்தம். அவனுக்காகிற ஸர்வகந்தம். (ஈப் பாடும் போர்த்துது) ஒரு காரியப்பாடி ஸாமையாலே நாலு பாடும் பெருந்தாடி. (உதர:) ஆவல்களைத் தளைதன்மைய உத்தர்பாடி. (முடிமீர்த்து) உடலொன்றாக கிமிர்ந்தபடி. (முழங்கு) மாணுஷரிட்டிருந்த கள முழக்காயாக அவித்து கிடக்குமபடி. முழக்கப் புறப்பட்ட) கிருகணுஷில் கிள றும் இப்படி புறப்பட்டதாரு ஸிம்ஹம் புறப்பட்டத்போரு மாபோலே போர வேணுமென்ன, பெண்களா! நாலிமஹம் போருமாபோலே போரவோவென்ன.

(நீ பூவைப் பூவென்று) காமப்பீய்த்தாகு ஒன்றைச் சொன்னோமாகக் நீ போருமாபோலே போர வேணு மென்கை. வடிவையும் நிறத்தையும் உண்பைப்போலே பண்ணவொண்ணுமென்கை. இவன் ஸிம்ஹத்தைப் போலே வருகையாகியது காய்ச்சியார் விழிழிழிக்கா யிருக்கை. (உன் கோயில் கிளர்ந்தவெனே போந்தருளி) பிராட்டியோடேயே கண்வளர்ந்தருளுவது; அவன் எங் களைத் தனித்தனியே கோக்கியருளுமபடி அவன் திருக் கையை ஊன்றிக்கொண்டு திருப்பாளியைமீள் கிளையும் பெரிய திருமண்டபம் புறப்பட்டருளவேணும். பிராட்டி மங்களாசாஸனம் பண்ண பெருமாள புறப்பட்டருளிவப் போலே புறப்பட்டருள ஆகஸப்பநிதிராகள் *யாவதாய நிஷ்கர்ய ஸிம்ஹா கிருகணுஷ:; ஸ்ஹமாம் த்வாரி ஸோபயத் ப்ரஹ்மபூஷிபுடய ஸிந்தம். ஸ்ரீ. அ. 10-26*. கண்வளர்ந்த ருளுமழகு காணப்பற்ற்கும். இன்ன ரடையழகும இருப் பிலேயேமபாதித் கண்டிவாடி வேணுமென்கிறார்கள். *0010 தட்க்கொள தாமரைக் கணவழித்து நீயமுந்தான் தாமரை மல்கையும் நீயுட்டகொள் முடிவருகத்தாயிருந்தருளாய்* என்கிறார்கள். இப்படித்திருந்தருள்கவணும். (போகருளி) *சுதர்க்கத்திதே. *சுதர்க்கத்திதே* வசஸா சாதுவருக்யுபாயமய புண்டரிகவிசாலாஷை கட்டதுணித்துத்தரோ ஸ்ரீ. பா. 60-17 *

நடைவிலே நுஷ்பத்தின் செறுக்குத் தோற்றியிருப்பது மத்தகஜத்தின் திரிப்பிடித் தோன்றியிருப்பது, புலியனுடைய உறட்டுத் தோன்றியிருப்பது, ஸிம்ஹத்தினுடைய பராபியவரும் தோற்றியிருப்பது. மக்கச்சுவையெல்லாம் நம்பெருமானுடையருகிலே காணலாமிறே (கோப்பிபுடைய) உபயம்பூதியுள் தொழிலாக வகுப்புகூடுககா.

(சீரியசிகங்காசகம்) ராஜாக்கள் இன்ன மண்டபத்திலே இன்ன ஆஸகத்திலே இருந்து நினைப்பிட்டதென்றால் ஆசையுரியமாபோலே. இங்கு 'கடற்றாறயில் வர்த்தை' து, திருத்தேர்த்தட்டில் வார்த்தையுள்' என்னுமாபோலே ஸிம்ஹாஸத்திலேயிருந்து நினைப்பிட்டதென்றால் பெண்களுக்குப் பெய்சொன்னும் கருஷணனையாகிலும் அமோகமாய் தவிரவொண்ணுதிருக்கை. தர்மராமம்போலே தர்மாதிரியேதே. சீரிய சிகங்கத்துக்குத் தகுதியான ஆஸமம்-சீரிய சிகங்காசகம். ஓரணுவாகிலும் கருஷணனோடொத்த வரிசையைக் கொடுக்கவற்றான ஸிம்ஹாஸகமென்னுமாம். (யாம்வந்த காரியம்) இப்போது சொல்லார்கள். சிற்றம் சிறுகூலுக்கு வைக்கிறார்கள் (ஆராய்த்து) நீங்கள் என்னபடியோன். என்செய்திகோளென்கை. அதாகிறது பெண்களை யெழுப்புவது, வாசல்காப்பாளை யெழுப்புவது, ஸ்ரீரத்தகோபருள்விட்டாறை யெழுப்புவது, நம்மை யெழுப்புவதாய் போர் வ்யஸப்பட்டு வந்திகோளாகாமே யென்கை. ப்ரணு கிளற்றில் விழுந்தால் தாயன்றே நோக்காதே பரியவிட்டாளென்பர்கள். அவன் 'எதிர்குழல் புக்குத் திரிந்தால் இன்றிறே இவன் * 2919 ஒழுமில் கால மென்தது. 28

† அந்நிவ்வுலகமளந்தாய்! அடிபோற்றி சென்றித்தேனெனிலங்கைசெறும்! தீறல்போற்றி பொன்றக்கடமுதைத்தாய்! புகழ்போற்றி கன்றதுகலிவாவேந்தாய்! கழல்போற்றி குன்றதுடையாவேந்தாய்! குணம்போற்றி வேன்றபகைகேட்கும் நீன்கையிலேவல்போற்றி என்றென்றன்சேவகமே எத்திப்பறைகோள்வான்

இன்றுமாவத்தோம் இரக்கேவோமேம்பாவாம். 21

இருபத்தாலாம்பாட்டு—அவனைக் காணாமளவுமேற அதுவேணும், இதுவேணுமென்பது. கண்டால் அவனுக்குப் பரியமத்தையாகிறே. நப்பின்னைப் பிராட்டியோடு கூடவருந்த இருப்பிலே சாத்தியருளின் அத்தவாளத்திலே மேலே பறக்க, ஸ்ரீசகோபனைக்கோத்துக்கொண்டு மெத்தன் எழுந்தருளுகிற திருவடிக்களைக்கண்டு, அத்திருவடிகள்

திருமுலைத்தடத்திலும் திருக்கண்களிலும் ஒற்றிக்கொண்டு *உன்செவ்வடி செவ்விதிருக்காப்பு, வடிவாய் நின்வலமார் பின் வர்புகின்ற மங்கையும் பல்லாணாந்' என்று திருப்பல்லாண்டு பாதிசிறுர்கள். இங்கனே போரவேணுமென்ன, நடக்க நடைகண்டு மச்சளாசாஸகம் பண்ணுகிறீர்களாகுமாம்

(அந்நிவ்வுலகமளந்தாயடி போற்றி) பசுவத் விபூதியை மஹாபவீ நெருக்கி அடையக்க கோவுப்பட்டவன்று, பண்ணுமோரு காண்ப்படியோ எல்லி நடந்து மீட்டுக்கொண்டா னென்கை. இவ்வழியே திருவடிகளைக்கொண்டே காறி மோடையு மளந்துகொண்டது இவ்வடிக் மளந்தாய்) பிராட்டியார்க்கும் பூக்கொடுமாபோலே கூடிப்பிடிக்க வேண்டி திருவடிகளைக்கொண்டு கூசுமுறியாத காடு கோமுகமப்படுகென்கை. * 2919 வன்மாவையாம். (அடி போற்றி) *உன் செவ்வடி செவ்விதிருக்காப்பு, (சென்றங்குத் தென்னிலங்கை செற்றாய் திறல் போற்றி) அழகுக் கிலக்காகாதாரை அம்புநிலக்காகக்கொண்டது திருமழைப்பாருகிலேயுள்ளது; புராட்டியைப் பிரித்த ராவலாணிருந்த விடத்தே செல்லுவிடுபெய்க்கை கால்கடை நடப்பித்த கைகேடிகையே நோக்கிறார்கள். (சென்று) புலி கின்ற துற்றிலே சென்று கொல்லுமாபோலே *கொன்னிலங்கை யாண்டிநியவுன்ன மானக்கென்று. (சென்று) வறிய போகிலே கர கப்பக் விதாகுதினடைய மனாக்கொட்டத் துண்டிப்போலே இடறிக்கொண்டு போனபடி. (சென்னிலங்கை செற்றாய்திறல் போற்றி) *மைவாயகவி சேற்றித்து இத்யாதி, ராவலனைக் கால்கடையே கின்ற போருகே யென்கை. (திறல் போற்றி, என்ன குடிப்பிறப்பு மதி னுக்கு மதிநிறிகுர்கள். * இவ்ங்கை பாழாளாகப் படை பொருகாணுக்குப் பல்லாண்டு கூறுகமே என்றவர் மக னிறே (கென்னிலங்கை) அந்நியர்கள்கிழந்ததேசம்.

(பொன்றச் சகடமுதைத்தாய் புகழ்போற்றி) ராவலனைப்போலே கிணையாமே முடிக்கபடி. அங்கு பருவம் நிரம்புகையாலே விலாஸ உபவீத்தானென்கை. இங்கு ஆக்கிலவில் அழகுபூர்வமுள்ளது. (பொன்ற மாரீசனைப்போலே குற்றவிராககிமேலே அகர்த்தம் விளைக்கவை யாகே முடிக்கப்பெற்றபடி. (புகழ்போற்றி) ராமாவதாரத்தின் பிராகசரதன் *பிராகசரதன்; ஊர் அயோத்யை, நம்மிமோரே கல்மதன். மந்தரவாதினான வலிஷ்டாதி கள் புரோஹிதர். ஸமத்தராதிகள் மத்தீர்கள். நாட்டடையாக காவல். ஸபர்த்தை பண்ணுவாரும், * இச்சம:

மு.அ. 2-22 என்னும்படியான குணவானுகையாலே அஞ்ச வேண்டா, இங்கு மாதாபிதாக்கள் ஸாது இடையர்; ஊர் இடைச்சேரி; புத்திசொல்லும் மந்திரிகளும் இளவிலையர் ஸம்ஸாரிகள். கம்ஸாதிகள் எதிரிகள். ஸ்ரீபஞ்சதாவதத்தில் முனித்த புண்ணுகள் அகப்பட்டு ராஜஸர்; தமையன் ஒருகணம் தப்பில் பாம்பின் வாயிலே விழும் தீம்பன்; பூதநாதிகளால் புகுந்த அபாயங்களவை. இனி மங்களா சாஸ்திர மொழியங்காலனுண்டோ? தாபுமுதவாத தசை யிலே திருவடிகள் உதவகை புகழுவது. *செய்யப் பாத மொன்றால் செய்தகின் சிறுச்சேவகமும்* என்று காற்றை முறித்த கன்னிப்போராகையாலே காப்பிடுகிறார்கள். (கன்று குணிலாவெறிந்தாய் கழல்போற்றி) *சத்ருவையிட்டு சத்ருவையெறிந்தால் அவர்கள் க்ருதஸந்தேகிகளாய் மேல் விழ என்செய்யக் கடவோம்* என்று வயிறுபிடிக்கிறார்கள். குஞ்சின் திருவடிகளுக்குத் திருப்பல்லாண்டு பாடுகிறார்கள். (குணில்) எரிகுணே.

(குன்றுருடையா வெடுத்தாய்குணம் போற்றி) இதுக்கு முன்பு செய்யக் செய்யல்கள் இத்தரணுக்கு. இப்போது அவன் தான் செய்யானபடி சொல்லுகிறது. *அதுகூலர் ப்ரதிகூலிக்கையால் தலையறுக்க வொண்ணாது; பெரும்பதியாலே அவனை நலிந்தோம்; அவன் கைகோவுந்தையும் வர்லிக்கிறார். அவ்வளவு கல்விட்டுக்காப்போம்* என்று ஆந்ருசம்ஸயத்தாலே மலையை யெடுத்ததுக் கொண்டு கின்ற குணத்துக்கு மங்களாசாஸ்திரம் பண்ணுகிறார்கள். சவலைப் பசல் கண்ணுள்ளப்பக்கால் கைகோலத்தவாரே விட்டுப் போகிறதென்று உடம்பு கொடுத்திருக்கும் தாயைப்போலே (வென்றறபகைகெடுக்கும் கிண்கையிலேவோ போற்றி)

ஒருவயத்திலே எல்லா அபதாஸ்க்கையால் சொன்னால் த்ருஷ்டி தோஷமாமென்று பிடித்த வேலுக்கு மங்களாசாஸ்திரம் பண்ணுகிறார்கள். சகலாத்தி விஸ்பிடிக்க பிள்ளைகள் வில்பிடிக்காப்போலே, *கூர்வேல் தொழிலன் மகனிறே. பசுக்களின் பின்பே திரியா கின்றால் வீழ்ஹும் வராகின் றுறும் வேலாலே குத்திப் பொடையுப்போமத்தனை. (கிண்கையிலேவோபோற்றி) வெறும் புறமே ஆவத்தி வறிக்ச வேண்டியிருக்கும், அவ்வழகுக்குமேல் விஸ்பிடிக்க தவழகு *வடிவார் சோதி வலத்தறையும் சுடராயுழம் பல்லாண்டு. (என்றென்று) ப்ரயோஜனம் பெறுமளவும் சொல்லிப் பிண்ணை, *தேவியே நதயிநே * என்னுமவர்களன்று; இது தானே ப்ரயோஜனமாயிருக்கும்வர்கள். ஸம்ஸாரிகள் புறப் புக்கொள்ளுவர்கள். அவன்பக்கவிலும் கொள்ளுவர்கள்.

இவள் புறம்பும் கொள்ளாள், இவன் பக்கவிலும் கொள்ளாள். *ஒன்று துறாபிரபாசக் கொடுத்தது, *ஆந்தனையும் கை காட்டி புறப் புக்த்தைக்குத்தானே கொடுக்குறித்தனை. (உன் சேவகமே ஏற்றி) *உன்னுடைய விந்நிம மொன்றொழியாமலெல்லாம் என்னுடைய நெஞ்சகம் பால் சுவர்வழியெழு திக்கொண்டேன் * என்னுமவர் மகனிறே.

(இன்று) இசைபுறந்த இன்று. நீயுறங்க, நரங்கள் உறங்காதே இருந்த இன்று. வ்ருத்தகைகளுறங்க நரங்கள் வந்தோம். உன்னென்று வந்தோமோ, ஊராரிசைந்த இன்று வந்தோமென்னுமாம். (யாம்) பத்துக்களாலே நெய்க்காலம் நலிவப்பட்ட எங்கள். (யாம் வந்தோம்) நீ வர ப்ராப்தமாயிருக்க எங்களாற்றமையாலே வந்தோமென்னுமாம். (வந்தோம்) எங்களாற்றமையால் வந்த இழுவெல் லாம் தீர வந்தோம் (இரங்கு) எல்லாம் பட்டுவந்தாலும் உவனிரங்கியல்லது காரியமாகது வ்யபசாரமல்லாத உபயாபந்தியே யென்னை. இத்தலைக்கு இரங்குகை அவனுக்கு ஸ்வரூபம். *அவனுக்கென்வருகிறதோ* என்று இரங்குகை இத்தலைக்கு ஸ்வரூபம்.

ஒருத்திக்குடம்பிட்டு, ஓரிவிலி ஒருத்திமகனு. ஒளித்துவளா தரிக்கோனாகித் தாண்டித் துரினைத்த க்ருத்தைப்பிடைத்தீங்கு, கஞ்சன்வயிற்றில் நெட்பென்னகின்ற நெடமாலே! உன்னை அருத்தித்துவந்தோம் பறைசூழிபாகித் திருத்தக்கசேவ்யமும் சேவகமுடம்பாடி வரத்தழித்தீங்கு மித்தீத்தேலோரோமாவாம். 25

இருபத்தஞ்சாம்பாட்டு:—பெண்கள்! டோன் பொதிய உங்கள் நெஞ்சிலே ஒன்றுண்டுமே யென்ன; *பறை* என் றொரு பீர். எங்கள் உன்னை அர்த்தித்தவந்தவர்களென்ன; என்னை அர்த்தித்தப் பெற்றிருண்டோ? என்ன, எக்க ணோட்டையார் பெற்றாருன்? என்கிறார்கள்.

(ஒருத்தி மகனும்) ஸர்வலோகத்துக்கும் பிகாவான உன்னை ஒருத்தி மகனுக்குப் பெறுவதோ? *மகனொருவர்க் கல்லாத மாமேனிமாயன் * (ஒருத்தி) *உந்திப் பாய்ந்த சந்தா பூதநாம் ஸர்வந்நாய் * என்னிறப்பிய ஸர்வலோகக் கன்களும் சியாமஞ்ஞாலையுக்கட சியமிகுமவ னென்னை யானே, காட்டில் *கன்கு ஒப்பின்றுகிகே கிருக்குமவன். (மகனும்) ஏனக்கபோதே சொல்லிற்றுச் செய்துக. *ஊதுதோ ஸர்வத்வயா பூர்வம் பூதநாத்தீயா தகத்ததே! ஸபை தேவி ஸஞ்ஜநம் ஜாதாஸம் பத்தவோதநாத்* வி. பு. 5-314.* சக்ர

வர்த்தி திருமகன் வளர்த்தபின்பு பித்ருவசக பரிபாலனம் பண்ணினான். இவன், பிறந்தபோதே தோள்களை மறைத்துத் திருவாய்ப்பாடிவழி போகச்செல்லப் போனான். சோப நம் கூறுகைக்கும் வேறுவில்லை, தானே, (பிறந்து) கர்ம வச்சுப் படுமவற்றை அகர்மவச்சன் கருபாவச்சயனுய் பிறந்து படுவதோ? * உபஸ்ம்ஸா தீய்யாதி * [அஜோதி ஸந்தவ்யாத்தம்] தீகா. 4-6. * கர்மவச்சர் கூறான ஜம்மாதி தோஷங்களன் றிக்கே யிருக்கை, என்பிறாவையொக்கு தட்டு வாராதபடியும் எனக்கு கிறமுண்டரம் புடியபுங்காள் நாம் பிறப்பது. * னை உக்ரேயாந் பவதி ஜாய்யாது. * பூதாநா பீக்வேபி ஸத் * பிறக்கையும் பிறவாழையும் கிடக்கப்பிறக்கும். பிறப்பு நித்யர்க்கு முண்டாகையாலே அவ்வளவேயுண். அல்லாதார் பிறப்பையும் நீக்கவல்ல ஸ்வதந்தரன் பிறப்பன்றோ வென்கை.

சிறையார் சிறைக்கூட்டத்தில் பிணையுண்கைக்குப்புகும்; கியாமகன் சிறைக்கூட்டத்தை விடுவிக் கப்புகும். புருகை யிலே இத்தனை நெடுவாடியுண்டு. அவன் பிறந்தால் இவன் பிறவி தனக்குத் தட்டாமையல்ல. நம்பிறவியைப்போக்கி நம்மைத் தன்போலையாகக் வள்ளுகிருக்கும். * ஜ்ஞம் கம்பே மே திஸி மித்யதி. நம்பிறவி நம்மையும் அவனையும் உறவறுக்கைக்கு உடனாயிருக்கும். இப்படியல்ல இதைக்கடி சாவதும் பிறத்தல் செய்யவேண்டாத கித்யமான் உடம்புடையானாக. * ஆதியஞ்சோதி யுருவை யங்குவைத் திங் குப்பிறந்த. * யத்ராவதிநம் க்ருங்குக்கும் பரம் ப்ரஹ்ம நராக்ருதி * அவனுக்குப் பிறக்கையாதிருத அத்தை நாம் பிறவாதபடி ஸஜாதியமாக்கிக்கொண்டு தோன்றுகை.

புத்தர்போ ராசுத் த்ராயத் திபுத்ர: * என்சிறப்படியே இவர்கள் தாளில் தன்கமப்பிறந்தபடி என்றும். [பிறவி நமக்கென்றுகொல்] நம்பிறவியாக விடைக்கப்படும். * அறு வர்த்தம் பிறவி அஞ்சிறையே * அவன் பிறப்புக்கூடும்; நீசக நம்பிறப்பு. பரபத்தியாவது இந்த ஜ்ஞாநமே. நம் முடைய கர்மம் அவனை நம்போடே ஸஜாதியனுக்கும். அவ முடைய க்ருபா நம்மை அவனோடே, * பரமம் ஸாய்ம ருபபதி * என்று ஸஜாதியாக்கும் * பிறந்தவாறும். (மகனாய் பிறந்து) பிறக்கைதவிராதா கில் தம்பபுனனுலோவென்னில்; தன்னுடைய பிர்வி விஸஜாதியத் துக்குப் போராதபின்பு ஆராய் பிறக்கிலென் னென் னுமாம்.

(ஒருத்தி) இந்நாளென்னுதே தங்கள் பயத்தாலே மறைத்துச் சொல்லுகிறார்கள். * அத்தத்தின் பத்தநாள். என்னுமாய் * னிறே. (பிறந்து) ஆவிய்ப்பவின் தாகாகாதோ! பன்னாண்டுகளும் வடிநிலையிருந்து பிறக்கவேண்டுமோ;

* தேவயேவ்வஸந்தயாயா நாவிட்டும் மஹத்தமா வி. பு. 5-8 2 என்று பிறந்தானென்கை. அவத்யமென்று பரிஹரித் தான்ருவி. அதனான் அவத்யமென்று * பிறந்தவாறும் * என்றும் * பிறக்கவல்லன் * என்றும் சொல்லுகிறார்கள். (சூரிவில்) நாய்க்குடனுக்கு நமுகேய் வகுக்குமோ? ஸம்ஸாரிகள் பொன்றாகக் அவன் ஓரிதத்திப் போகவொட்டி நிற்கிலையென்கை அவ்வரதியோடொரு மிரவுமில்லை, பகலுமில்லை மாதாபிதாக்கள் கைவிட்டவனிலே கை தந்தாதரி. பிறவாடுன்றால் கண்கரணவந்து பிறந்து தூர்யம் கொட்டப்பெறு தொழியாதே. (இரவு) காலக்குத பரிணாமிலாத தேசத்திலே வர்த்தித இவன். காலக்குத பரிணாமான தேசத்திலே பிறந்தால் பெறுவதும் பெறு தொழியவேணுமோ.

(ஒருத்திமகனாய் இருபவியனைப் பெறவேணும் என்று ஆசரிசாக, அவனுக்கு அவதார ரஹஸ்யத்தைக் கட்டிக் கொடுத்து இவனுக்கு விராஜாதை அனுபவிக்கிறப்படி. * அம்சவாத்ரேயபுரையோ யோகம் யதஞ்சேத்யா வி. பு. 5-12 * என்றதருஷிதரின், * கோபாநோபாதவம் வச்சம் மத்த்யபுத்திநி யதி வி. பு. 5-20 49. * அவன் கரும்பின் கேழைக்கொண்டுவோபாதி, இவனுக்குக் கரும்பின் நடுவாக விகாண்டாப்போலே இருக்கிறது. * ஆப்புண் தங்கும்பு. அங்கு ஈர்வதவ கைணத்தோடே பிறந்தது. பிறப்பில் புரையற்றபுப் போலே இவன் மகனுவனவியலும் பிறப்பில் புரையற்றபுப் பிறக்கை. (ஒளித்தவளர) கல்லாதிக்குடைய விஷத்திஷ்டுகன்படாமே. நாட்டார் செய்வன் செய்யப்பெறுதே கள் பிறந்து படுவதே அந்தர்யாமியாய்ப்பட்ட பட்டான். உள்ளேயிருக்கச்செய்தே இவனில்லையென்று எழுதி எழுத்திடுமவன் முக்களான ஸம்மதிக்குமோ? பிச்சேரின பரணை தாய்முன்பே ப்றன் தாயைக்கொல்லும்; அவன் பேரகநிலை தன்னை முடித்துக்கொள்ளும்; அவன் முகம் தோற்றத்தின்று மோகருமாபோலே இவனும் முகம் தோற்றத்தின்று இரண்டு தலையையும் கோகுகிறான். (இதைத் தாமசம்) என்றால் 'அடியேன்' என்கைக்குக் கிட்டவருகிறது.

(தரிசுகிலானு) நாசாதிக்கள் 'கருணன் வளரா கின் றான்' என்று சொல்லக்கூடப் பின்பு தரிசுகமாட்டிற் றிலன். * 58 துண்டெளசகரத்தேயவனார்கின் றான். ஈசரலத்தையும் பொறுதொழிகை. (தான திங்கு க்ளைந்த) * 2697 எத்திதம் என்று அங்குத்தைக்குப் பரியவேண்டும் விஷயத்திலே திங்கு க்ளைந்தது துஷ்ப்ரகருதியாகையிறே

(தான் திங்கு நினைந்த) உத்தரானந்தன்திலே படப்புகுநிறுதான். 'நிலை' என்கிறது அப்பொல்லாங்கு தன்வாயால் சொல்லமாட்டானாம். * அன்மார்ஹந்தம் நளம்சயி ஸ்ரீ. 4. 17-5. * 3032 மாய்த்தல்வெண்ணி, தங்களை நலிந்ததாயிருக்கை. பூதனைபுள்ளிட்டாரை வரக்காட்டியும் வில்விழவுக்கென்றமனத்தும் நலியத்தேடினபடியும்.

(கருத்தைப் பிழைப்பித்த) அவன் நினைத்ததைப் பிழைக்கப்பண்ணிவித்த அங்கிணை அவனோடே போகின்றபடி. (குஞ்சன்வயிற்றில் நெருப்பென்ன கின்ற) ஆச்சிதர் வயிற்றில் நெருப்பை அவன் வயிற்றில் புகவிட்டபடி. (நெருமாலே) இதெல்லாம் படவேண்டியது ஆச்சிதர் பக்கல் வயாமோஹத்தாலேயென்கை வலராதேவதேவதெயிராட்புகள் பக்கல் திருவுள்ளமன்றே. தாயார்க்கும் தம்பப்பனர்க்கும் செய்தன்னிவை. அவர்களையுமொளித்துச் செய்யுமவர்களன்றே எங்களென்கை. (உன்னை) அத்தித்தவதால் பிரபேஷுனை உன்னை. (உன்னை யருத்தித்து வந்தோம்) உன்னைப் பெறவிருக்கின்றோம். பிச்சன்மேலே பிச்சற்றவங்கோம். ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் விட்டும் இரப்பசனைய இவ்வவவும் வந்தவனிறே. எங்கள் வடிவைப்பாராய். * மாகடைவுடம்பித்தாதி. (பறந்தருதியாகில்) தாழ்ந்தார் உயர்ந்தாரை திருவுள்ளமாகில் செய்' என்னுமாபோலே உன்னழகாலே எங்களை மயக்கத்தைப் பண்ணாதே செய்தருள்பார்த்தாயாகி வென்னுமாம்.

(திருத்தகக செல்வமும்) திருவுக்குத்தக செல்வம். *யவ்ய னாஜநகாதபூர, ஸ்ரீமேயம் ஹ தத்தேது: *ஸ்ரீ. ஆ. 87-8 என்கிற படிபடி. (திருத்தகக செல்வமும்) பிராட்டியாகைப்பற்றி மைபத்தம். *1608 திருவுக்கும் திருவாகிய. *ஈய: ஈயம். ஆ. 46* (சேவகமும்) இதைக்காற்றாட்டவல்ல வீரபம். (படிவருத்தமும்) தீர்ந்து வருத்தம் உன்னை நீகண்டறியாயே பிரிந்தார் பற்றிபாடு பாராயென்கை. (பாடிவருத்தமும்) தீர்ந்து கைவல்லம்போலே துக்கவிருத்திப்பன்று தேட்டம். பரித்தகரு போகரு வியம்படியாகை. பறந்தருதியாகில் உன்னையருத்தித்து வந்தோம். 25

மாலே ! மணிவண்ண ! மாகழீரோலோன் மேலையார்ச்செய்வன்கள் வேண்டுவேனகேட்டியேல் ஞாலத்தெய்வல்லாம் நடுங்கமுதல்வன பாலன்னவண்ணத்து உன்பாஞ்சன்னியமே போல்வனசங்கங்குள் போய்ப்பாடையெனவே ஞாலப்பெரும்பாறையே பல்லாண்டசெய்ப்பாறே

கோலவிளக்கே கொடியேலிதானமே ஆலினிலையாய் ! அருளேலோரெம்பாவாய்.

26

திருபத்தாரும் பாட்டு. —பெண்கள் ! உங்களுக்கு அபேகதிமென் என்று க்ருஷ்ணன் கேட்க, நோன்புக்கு வேண்டுமுபகாரணத்தைச் சொல்லி அவற்றைத் தரவேண்டுமென்கிறார்கள்.

(மாலே) தங்கள் பக்கவிலே பண்ணி வயாமோஹமிருக்கிறபடி. இவர்கள் பேச்சுக் கேட்டபின்பு பண்டையிலும் பிச்சன்மேலே பிச்சாயிற்று. பண்டி 'ஸ்ரீவேச்வரன் கிர்வாஹகன் ஸர்ஷுனன் ஸர்வசக்தி' என்றிருப்பர்கள். இப்போது இத்தத்தவத்தை அழகாக நிலையிட்டான்: வாத்தையமே ஸ்வரூபம் என்றபடி. பிராட்டி சக்ரவர்த்தி திருமகனை, * 3190 தகாத்நக: ஸ்ரீ. 80. 21-20 என்று ஸ்வரூபத்தை நிலையிட்டான். அதுவே ஸ்ரீராமாயணத்துக்குள்ளிடான பரதாசுரனாம் இங்கு இவர்கள் 'சரணுத்தபகதபாதி' என்று நிலையிட்டார்கள். இதுவே மஹாபாரதத்துக்குள்ளிடான பரதாசுரனாம். (மணிவண்ண) அபரிச்சேத்யனுமிருக்கச் செய்தே முன்னுலாவிலே முடியிலாம்படியிருக்கும். (மணிவண்ண) பிச்ச வடிவிலே தெரிந்திருக்குமென்னுமாம். (மணிவண்ண) பெண்கள் பிச்சக்குகிறாள். *689 மாலாய்ப் பிரந்த நம்பியையாமலே செய்யும் மனனனை * நீரென்பின் நிக்க காதுகளுண்டு விடவொண்ணாத வடிவழகென்று. (மாலே) ஸ்ரீஸ்பேஷுணமுன்ன *விபுலே மஹாப்ராஜ்ஞோயும் ஸமயலோகயத் ஸ்ரீ. 4. 19-1* என்று பெருமானைக் கிழைப்பின்பு, 'விபேஷுணன் நம்மைக் கைக கொண்டு நம்மை உலோமாகப் பண்ணவல்லோரே' என்று தானிருந்தவிரும்பை பெருமான் நினைத்திருந்தமை முகத்திலே தோற்றியிருந்தது. முற்பட்ட கிளைவுக்கு ருஷி *உலாசக ஸ்ரீபராஜ்ஞ: என்றது. பிற்பட்ட பெருமான் பரக்குதியாயறிந்தபடிக்கு * விபுலே மஹாப்ராஜ்ஞோயும் ஸமயலோகயத் * என்றபடியே நிலையிட்டார்கள் இவர்களும். * நாராயணனே நம்மகே பறந்தருவான் என்றிருந்தார்கள். பெண்கள் நம்மைக் கடைக்கப்பித்து காண் என்று இருந்த விருப்பைப்பக்கண்டு தலை சீய்க்குகிறார்கள். நீங்கள் வந்ததென்னென்ன, வந்த காரியத்தை இருவரும் மறந்தார்கள். இருவர் நெஞ்சையும் கலவாலேயன்றே பண்ணிற்று, ஆகிலும் இவர்கள் விடார்களிறே இவர்கள் அவனுக்கு வரிசைசொல்கிறார்கள். *வைதேஸ் ரமணே கச்சத் தோகூடே மயாஹ ஸ்ரீ. 94-18 * அவை மாந்திரிகிறபடி.

(மார்கழி கிராடுவான்) மார்கழி கிராடுகைக்கு உபகாணம் வேண்டுவந்தோமென்னா, அங்கி கைப்பட்ட விடத்திலும் ஆங்கம் கைப்படாதோமென்தே. நால்கிதகரைப்போலே மார்கழி கிராட்டாவதென்னென்ன, நீ இதறியாயோவென்ன, * க்ஷியோநிஷ்டோமேஸ் ஸ்வர்க்காமோ யதேத* என்கிறபடியே வித்தமாயிருந்ததோவென்ன, எங்களுக்கு ஸ்வர்க்காதிகளில் சந்தைபுண்டோவென்ன, * நிதிந்யாஸிதஸ்வ* என்கிறுப்போலே தானுண்டோவென்ன, புரமணங்கன் பதத்தில் பவித்திலும் பவிக்கும், தனிநிலம் தனிநிலம்; * யத்யதாசரததிர்ரேஷ்ட* என்று புர்வர்கள் அதுஷ்டத்துப் போததாரக்ளாகையாலே பலத்துக் பதிவிலே, அதுவேயுமன்று நீ இறையிறை அறிவதொன்றன்று.

(மேலிலையார் செய்வன்கள்) என்ன; தப்பச்சொன்னோம் நம்மைக் கோரியாதே வேண்டுவன சொல்லலாகாதோவென்றான். (வேண்டுவன கேட்டபேய்) உன் அப்பரதை கேட்டால் சொல்லவேணும் யென்ன, அஞ்சலகைம் குடியில் பெண்கள் உன்முன்னேபுழுந்து கிறக்கையாலே ஆணைக்குப் பாடுவாரைப்போல எங்கள் வார்த்தைக்கேனாதே இவர்கள் கண்ணிலும் முலைவிலும் இடைவிலும் வடிவழகிலே மண்டிடுனென்னகை இவர்கள், உன் காரியத்துக்கு வந்தோமோ; எங்கள் காரியத்துக்கு வந்தோமென்ன; உங்கள் வடிவழகு கண்ணுக்கிலக்கான வோபாதி உங்கள் வார்த்தை என்செவிக்கிலக்கென்றே; அது என்காரியமன்றே, சொல்லிசொன்னான்.

(ஞாலத்தை யெல்லாம் நடுக்கமுரல்வன் பாலின்ன வண்ணத்துப்பாஞ்ச சன்னியமே போல்வன சங்கங்கள்) இடமுடைத்தாய் உன் திருமேனின்குப் பகைத்தொடையாம் படியாய் பாலுத்திரட்டினுப்போலே யிருக்கிற கிறத்தை யுடைத்தாய், * ஸகோதராதீத்யாஷ்டபாணம் ஸ்ருதயாநி ஸ்ய நரயத் தீதா 1-19. * என்கிறபடி யன்றிக்கே கின்று முறுக்கக்கடையதாய் பல சொல்லுகிறதென், உன்செவியில் புர்பாஞ்சுஜய்யம்போலே யிருப்பன பல சங்கங்கள் வேணுமென்கிறார்கள்.

(போய்ப்பாடி) இடமுடைமை; பெருமை, புகழென்று மாம் ருக்கமணிப்பிரட்டி மந்தறமார்க்கு உதவியதென்கிறபுகழ். 555 * பூக்கொள்திருமுருகத்து மடுத்துதிய சங்கொலியும் * இத்தியே, இஹோ, இஹோயென்ன, (சொலியும்) இத்தியே) ஒரு மண்ணாளில் தவக்கையன்றிக்கே எங்கும் கேழக்க தவசிப்பதொரு பறைவேணும். * யத்யதாந்யந்தாதே பேரீறுஞ்ச மஹாஸ்வதை* பின்னையோவென்ன,

(பல்லாண்டுகைப்பாரே) திருப்பல்லாண்டு பாடிக்கொண்டு போவார் வேணுமென்ன, பின்னையோவென்ன;

(கோலவிளக்கே) மங்களபயம் வேணுமென்ன; பின்னையோவென்ன, (கொடியும்) திருக்கொடியாடவேணுமென்ன; பின்னையோவென்ன, (விதாசுமே) மேல்கட்டு வேணுமென்ன; (பெண்கள்), கீத்களிட்டதிவை நம்மால் செய்யவாயிருந்ததில்லை யென்ன;

(ஆலினிலையாயுள்) ஸர்வலோகத்தையும் தன் கிறுவயிற்றிலேவைத்துப் பவனுயிருப்பதோராலிலேயேதலை கணவளர்த்திருக்கிற உனக்கு முடியாத தன்னோ? பெண்கள்! தந்தோ மென்னு மித்தனையன்றே வென்கிறார்கள். புறம்பு தன்னைப்போலே யிருப்பதொரு தத்வமுண்டாகிவிறே தன்கையில் சங்குபோடாமே யிருப்பதொரு சங்குண்டாவது. * 607 தாமுக்கும் தம்மைக்கி சங்கமேபோலாவோ * என்று இவளுக்கத் சங்குதன்னைக் கொடுத்தான். * பாரோர்க்களெல்லாம் மகிழ்ப் பறைகறங்க 'கன்றப்பறைகறங்க' என்று மரக்கால் கூத்தாடுகிறபோது அரையில் கட்டிவை பறையை யும் பன்றயடிக்கைக்கு ஸ்ரீ ஜாம்பவான் மஹாராஜரையும் கொடுத்தான். திருப் பல்லாண்டு பாடுகைக்கு * 2 ஆடியோமோடும் கிள்ளேறும் என்று திருப்பல்லாண்டு பாடும் பெரியாழ்வாரையும், பாகவதனம்ருத்திக்கு * 8128 பொலிக்பொலிக என்னும் நம்மாழ்வாரையும் கொடுத்தான். மங்கலபித்துக்கு உபயப்ரசாசகையான ஸ்பீர்னைப் பிராட்டியைக் கொடுத்தான். கொடிக்கு பெரித்திருவடிமைக் கொடுத்தான். விதாநத்துக்கு திருவவதரித்தவன்று தன் பணத்தை யிட்டுக் கவித்துக்கொண்டு போந்த திருவந்தாழ்வாரைக் கொடுத்தான்.

(ஆலினிலையாய்) எல்லாம் கொடுத்தாலும் தன்னைக் கொடுத்ததாகாமையாலே அத்தவாளத்தையும் கொடுத்தான். எல்லாத்தையும் கொடுத்தாலும் தன்னையொழியு ஓரடிபிடாத பெண்களாகையாதோ, * த்யாமி பரமம் கதிம் * என்கிறபடியே அத்தவாளத்தையையும் கவித்துக்கொண்டு போனான் என்றும், * கள்வன் கொல்லிப் பிராட்டியைப் போலே ஓளித்துக்கொண்டு போகவேண்டாவோ; அதுவேண்டாவோ; ஊர் இதைசந்ததே, * அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி * ஸ்ரீ. அ. 31-25 என்கிறபடி ஒருவனை எல்லா வடிவையும் செய்யாணாயுடையது கின்றன * 2134. சென்றல் குடையாம் * என்கிறபடியே எல்லாவடிவையும் செய்யவல்ல ஒருவனையும் கொடுத்தவிடாதே கித்யியுதிதி, ஸ்ரீ ஜாம்பவான் கொடுத்

கிற தென்னென்னில்; எல்லாரும் ஸ்வரூபலாபம் பெறு
கைக்காக. 26

† கூடாராவெல்லும்சீர் கோவீந்தா, உன் தன்னீபம்
பாடிப்பறைகொண்டு யாழ்பெருக்கம்மாள்
நாடுபுகழம்பரிசினால் கன்ருக
குடகமேதோள்வையே தோடசேவிப்புவே
பாடகமேபென்றனைப் பல்கலனும்யாணிவோம்
சூடையுட்போமதன்பின்னேபற்றோம
சூட நெய்ப்பெய்து ழுழ்க்கைவழிவார
கூடியிருந்து குளிர்ந்தோரோம்பாலாம். 27
இருபத்தேழாம் பாட்டு:—இது தன் ஸ்வரூபலித்தியைச்
சொல்லிற்று. இப்போது அவர்களை அலங்கரிக்கும்படி
சொல்லுகிறது.

(கூடாராவெல்லும்) கால்கள் பட்ட இடரை அறி
வித்து அத்தலையைத் தோற் றிக் கினைத்தார்கள். அவன்
தன் தோலிலையக காட்டி அவர்களைத் தோற்றித்தபடி
யைச் சொல்லுகிறது எங்களைத் தோற்றித்த கீ யாரை
வெல்லமாட்டா மென்கிறார்கள்; அதாவது, நாக்கள்வந்து
உன் முன்னே வின்று வார்த்தை சொல்லும்படி பண்ணிலாய்.
ஆத்தனையும் பார்த்தால் *ந டையெய் என்ற கூடாராவெல்லு
மத்தனை; கூடனார்க்குத்தான் தோற்றுகியத்தனை (சீர்)
எல்லாரையும் வெல்லுவது கு னாத்தாலே. கூடுவாரை சீவத்
தாலே வெல்லும். கூடாதாரை சொரியத்தாலே வெல்லும்.
அழகுக்கும் அம்புக்கும் இலக்காகும்; அஜ்ஞரை ஸர்வஜ்ஞ
ராகும். ஸர்வஜ்ஞரை 'எத்திம்' என்னப் பண்ணும்
*எத்தியே லோகம் ஸுயதி ஸ்ரீ அ. 12-29. *இத்தியதி. அம்பு
வாய் மருத்துட்டி தீரீர்க்கலாம். இதுக்குப் பரிஹாரமில்லை.
கீர் கொன்றுப்போலே. *614. கீர்மையால் செஞ்சம் வஞ்
சித்துப் புகுந்து என்னக்கடவதிறே சத்தஞ்களை விளிலை
சாட்டிச் சொல்லுமத்தனை *சரள சர்ப்ப ஸ்ரீசர வீர:
ஸ்ரீயு 59-141. என்று விநிச்சித்தகமியைக்கண்ணி விளிலை
ராவான் பொகட்டான், மின்னே விளிலெட்டே மொழிச்
தானுகில் பெருமாளின்வென்றே போசனையிற்றே. விலகை
விரள் பெருமான். வெருகுக்கவிரன் ராவனனென்றுள்
ருவி. (கோவீந்தா) பகைக்கனக்கும் தோற்றும்மவன் கூடுவோ
மென்னும் அபிஷேதி இல்லாதாரையும் ரகித்தபடி.

(உன் தன்னீப்பாடி) விலககின்வது பெற்றபடி.
ஸ்ரீரத்தையாமாடி என்னை கவித்து உன்பேர் சொல்லப்
பெறுவதே மென்கை. (உன் தன்னீப்பாடி) பெண்கள்
புணர்ப்பேதாரகமாகப் பாடித்திபியுமன்னிப் பாடுகையே

ப்ரயோஜனம் போருமென்னுமாம். (சீர்) சிவத்தையின்
மிதுயாகவுமாம். (பென்கொண்டு) ப்ராப்பத்திலே ப்ரா
பகல்பவஹாரம்; உக்களுக்குப் பறைமென்கிறது (யாம்
பெறு சம்மானம்) கங்கன் பேறு. இவ்வளவிலே வெளித்
திருமுற்றத்தில் கின்றும் ப்ரஸாகம் கொண்டொருவன்வார,
'இது யாம்பெறு சம்மானம்வக்கது' என்று பட்டர் அரு
ளிச்செய்கார். *பந்ஸ்பாநிதா விதா ஸ்ரீ அ. 16-21, என்று
'தோளில் மாலையைவாங்கி யிடடார்' என்று ஆழ்வான்
பணிக்கும். பட்டர் 'ப்ரஸாதித்தவத்தாலே காலிப்பிடித்த
லில் என்று' என்பர் *நாந்நிதி த்வதுபவம்சீரயறுத் தீராவா:
ஸ்ரீ. வை. 27 என்று கொடுத்தால் தட்டென் என்னை. (யாம்
பெறு சம்மானம்) அமாதிகாலம் எல்லாராலும் பட்டபரிபவம்
மறக்கும்படி அவன் கொண்டாடும்படி. சொல்லுகிறது.

(காடுபுகழும் பரிசு) *பாரோர் புகழ்* என்னும்படியே
ஒருவன் கொடுக்கும்படியே, கிலர் பெறும்படியே என்று
கொண்டாட: ஸ்ரீஜ்யபுணம் சுகலாரைக்கரும் இவனுடைய
அச்சி-பகதபாசத்தைப் புகழ்ந்து போலுப்போலே (சன்
ருக்) நாசிரிக்கும்படி. காலன்கொண்ட பொன்னையிட்டு
அபரணம் பூணகையன்றிசேக, *ஸ்ரீதேவீ ஸாபகே ஸாம்
வஸ்ய ஸுந்தரஸி பாநிதீ ஸ்ரீயு 131-32 * என்று இத்தர்
பரக்காடபின் ஹரத்தப்பெருமான் பிராட்டிக்குக்
கொடுக்க, அத்தக ஒருகையிடு: பிடித்து, பெருமாளே ஒரு
கண்ணுல் 'இத்தக இவனுக்குக் கொடுப்பது' என்று திரு
வடிவையொருகண்ணுடும் பார்த்து; பெருமான் அத்தையநிர்
நருளி, 'அச்சிதவயபரிவாய் கீயன்றி, கொடுக்கலாகாதே'
என்று ஸ்ரிச்செய்க கொடுத்தார்போலே, இருவரும்
கூடிக்கொடுக்கும் அபரணமென்கை. *தீப் ப்ரஹ்மயஸ்காந்ரே
ஸந்ருவந்தி* என்று விராஜைக்கு அக்கரைப்பட்டாரை எம்
பெருமான் தன்னையொப் பிப்பாரையிடந்ரேபிசுக்கக்கடவது
இக்கு அக்கவன்றிமே தானுத் பிராட்டியுக்கூட ஒபிடித்த
தன்னென்றப் சொல்லுகிறது கன்றாக அபரணத்தைப்
புணர் அவர்வரவுபார்த்திரா தொழிகை மென்னுமாம்.

(குடகமே) *கொள்ளி வளைசைப்பற்ற* என்கிற
படியே அக்கவாற்றைகொள்க பிடித்தகைகளிலேகிறே நுத
லாபரணம் ஈட்டுவது. *691. அடிச்சியோர் தலைமிகை
கீடனியாய் * என்னுயர்போலே, அவனும சொல்லி மார்பி
லும் தலைமிகும்வதைக்கொள்ளும் கைக்கு இம்மே குடகம்
புந்துறத்தான் உறுவுபன் னையிட்டு *561 கைக்
தலம் பற்ற*(கோவ்வையே) ருத்தலையில் ஸ்பர்சமேயகைக்
கேமேஷ்டமிகு கைகையாலே ஆனைத்ததோளுக்குத் தோள்

வளையுமென்கை. (தோடே) அகிலத்தாறுறுத்தும்வை.
*பிரியவதம் நோத்பவ ஆ 88*2078 கண்டேன் கனமகரக்குழை
பிரண்டும் நான்கு தோளும் * என்னும்படியே (தோள்
வளையே தோடேசெவிப்புவே) செவிப்பூ - ஆக்ரானம்
பண்ணுமிடம். கண்ணாகுவோம்.

(பாட்கமே) அகிலத்தால் துவண்டுவிழுமிடம். *அவி
தேகநோய்யாவையோ, *ஜிதம் தேபுண்டசீகாஹம் * என்று
அவன். தோற்று விழுமாம். (அகிலப்பங்கலன்) பருப்
பருத்தன் லைசொன்ன வித்தனை. நியாயம்வையெல்லாம்
வேணுமென்கை *2834 பலபலவையோபரணமிதே. இத்தகை
யிலே பிறுத்தெண்ணப்போமோ (யாமணிவோம்)* மகரிந்த
நாமுடியோம் என்னுமிவர்கள் அதுமதி பண்ணவமுமையு
மென்கை.

(ஆடையுப்போம்) பண்டு உடார்களோ வென்னில்,
(கோவந்தா உண்ணப் பாடியுடையுப்போம்) ஒருத்தித்
குப்புடவை கொடுத்தது இவர்களுக்குச் செய்யச்சொல்ல
வேணுமோ? அவன்உடுத்த உடாதது உடையன்றென்றி
ருக்கை, அடாவது கூறமாறுகை. *2529 புனைபிணைகள்
ணிவுமடையுடையும் புதுக்கணிப்பும் கிளையும் நீர்மைய
தன்று, அப்பன் திருவருள் முழுகின * என்னும்படியே
அவனோடுதன்மைபந்தமே இவர்கள் நன்மைக் கெல்லாமடி.
[புதுக்கணிப்பும்] அவனுக்கப்போயித் தங்களுக்குப் பூ
பொகட்டபடி. கோன்பு முடிக்கையாலே நல்லபரியட்ட
முறிக்க வென்னுமாம் *9. உடுத்தக்களைந்த என்னுமவர்
களிதே. (அதன்பின்னே பால்சோது ஸ்டுநெய் பெய்து
முழுவதையுவிடாது) பகவதஸ்ஸம்பந்த முன்னான திருவாய்ப்
பாடியில் ஸம்பந்திக்கெல்லாம் இவர்களுக்குப் பிரியமாயிருக்
கிறபடி. நம்பிதிருவமுதிவனாகாதலால், “மெய்வாயில்
படாதோ” என்று, “ஓரன்றியாயித் தொங்கெயன்றே நெய்
வாயிலேபடுவது” என்றுபட்டார் அருளிச்செய்தார். கருஷுண
ஸந்தியாலே தருப்தைகளாயிருக்கிறார்கள் பால்தொட்கி
லன்றே நெய்தொட்குவது. “மெய்யுண்டனோம் பாணன்
னோம்” என்று நகு தனியாகை.

(கூடியிருந்து) தனியே புஜிக்கக்கடவதன்று. உண்
கையுத்தேய்மயன்று. பிரித்துப்பட்ட கிலேசந்திரக்கடத்
தொட்டுக் கொண்டிருக்கையே பாயியலுனாம். “தம்பெரு
மான் திருநாள்” என்று ஒருபேரையிடிலே ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்
களையுடையதந்திரட்டிக் காணுமாயிடலே. *1001த்துதே ஸ்
வர்க் காரக் ஸ்ரீ ப்ரம்ம ஸ்ரீ ஸ்ரீ சித்தா அஹம்நமசித்யாதி. ஒரு

வர்க்கொருவர் போக்யமாகை. (குவிர்ந்து) பிரிந்து கமர்
பிளந்த கெஞ்சுகள் வலவலிடும்படி. 27

†† கருவைகள் பின்சென்று காணம்சேர்க்குண்போம்
அறிவொன்றில்லாத ஆய்க்குத்து, உன்தன்னைப்
பிறவிபெற்றதனை புண்ணியம்மாதுடையோம்
தறையொன்றில்லாத கோவிந்தா! உன்தன்னோடு
உறவேல்முகத்து இக்கொழிக்கொழியாது
அறியாதீனகளோமென்போம், உன்தன்னைச்
சியபேரணைத்தருளும் சீழ்முனராதே

இறைவா! நீதாராய் பறையேலோரம்பாவாய். 28
இருபத்தெட்டாம் பாட்டு:— பெண்காள்! நீங்கள்
சொன்னவை நாட்டுக்கு; உங்கள் அபிஸந்தி இல்லா
வென்று தோற்றியிருந்ததில்லை நீங்கள் சொன்னவையும்
இன்னும் மேல் சொல்லுமவையும் உண்டாகில், நாம் தரு
மிடத்தில் உங்கள் பாட்டு நாமும் சிறிது பெற்றோமாக
வேணும்; அதுக்கு உங்களுக்குள்ள தென்னென்ன;
உனக்கு உதவுதாவது எங்கள் பக்கல் ஒன்றுயில்லை. நாள்
கள் பண்டு தப்பச் சொல்லிற்றிவண்டாகில் பொறுக்க
வேணுமென்று கூறுமகொள்ளுகிறார்கள், முதற்பாட்டில்
“நாராயணனே நமக்கே பறைதருவான்” என்று ஸங்க்ர
வேணை சொன்ன ப்ராயச்ய்ரபகங்களை இந்த இரண்டு
பாட்டாலே விவரிக்கிறது. இப்பாட்டு உபாய விவரணம்.

(கருவை) உங்கள் ஸ்ரவணம் ஏதென்ன, இன்னதென்
கிறார்கள். பட்டர் அருளிச்செய்யும் பாட்டையும் இங்கே
கிளைப்பது (கருவைகள்) அறியாமைக்கு கன்று காலி
மேய்க்கை. [நூதநே ஸ்ரீ: பகயில்மாம்] அறிவில்லா
தாரை பசுக்களோடொப்பபென்னன்கடவது. (பின்
சென்று) பின்னென்று தாங்கள் குருகுலவாஸம் பண்ணும்
படி சொல்லுகிறார்கள். [ராவணே காம] ஸ்ரீயு. 17.12 பரவலி
லையிலே பேர்ப்படைத்தவன். [தார்க்குத்த:] பேர் மாத்ரமே
யாய் ஸதசாரமுண்டோவென்னில் அதிலும் புரையிலில்லை.
[ராகுல:] ஐயந்தால்வரும்நன்மைபுண்டோவென்னில், அது
வயிலில்லை. காட்டிலே புகுநோக்கிலும்திருத்தப்போகாது.
[ராகுலாதி:] கியாம்துலேவென்னில், இவன் தனக்கு எல்
லாரும் கியாம்தார். (காணம்சேர்க்கு) ஊர் கண்டறியோம்,
(உண்போம்) குஷிக்கிளைப்போமே தபஸ்ஸு பண்ணுக்கைக்
கல்ல. (சேர்க்குண்போம்) நடந்து நடந்து உண்ணும்தனை.
எங்களைப்பார்க்க பசுக்கள் வலிஷ்டாதிக்களோடொக்கும்.
எங்கள் இளம்புகண்டால் சிரிப்பை பசுக்களாயிற்று.
*கருதாதுகாராதிவ கோபிராஜுவே * என்று பசுக்கள் அசுக்

காட்டும் ஆர்ஜிவம் எங்கள்படியென்கை. இத்தால் கர்ம யோகத்தில் அதிகாரமில்லை யென்றபடி..

(அறிவொன்றுமில்லாத) இந்நிலைமையில் ஒரு ஸூக்தம் மில்லையெனவும் ஜ்ஞாந்தரத்தில் புணயத்தைப் பண்ணி அத் தாலே விதாரதிகாரப்போலே இந்நிலைமையில் அறிவுண்டாமதுவென்கோலென்பன. அதுவாயில்லென்கிறார்கள் (ஒன்றுமில்லாத) சுச்வரஜ்ஞாந்தரத்தில் தூக்கடியான ஆத்ம ஜ்ஞாந்தரமில்லை இத்தால் ஜ்ஞாந்தரத்தினிலேயென்றிருத * பந்திச்சு நுஞ்ஞானிகே: என்று, பத்தியாவது ஒரு ஜ்ஞாந விசேஷம் அதாவதுமில்லையாவது திபு. கையுண்டாக வண்டாமதென்றாகையால் இதிலேயென்றனுமிடம் சொல்ல வேண்டாவிதே இவர்கள் அபாயப்படுபதிலானதென்கெனில், அது ஸ்வரூபமாகையால் உபாயமாக நினைபார்கள். இத்தால் கர்மஜ்ஞாநபத்திகளில்லையென்கை. * அந்நமயம் யரதாராயமஸ்யமீதே. * 3183 கோரு கோள் பிசேன் * * 899 குளித்ததுன் டுத்தம்நிழ்ளோடும். 22 இவைபயன்றே அறிவுடையார்வார்த்தை அவர்களோடொத்ததினோளென்ன; (ஆய்க்குலம்) அதிகாரமேயில்லை எங்களை கண்ணுவைத்து அறிவுண்டோவென்று கேட்க்கிறேன் என்று அறிவுகேடல். 'முதலில்லாதவன் பரிசைபெரிக்கும்' என்று சொல்லுகிற படியே புக்கமில்லாதார் இழக்குமத்தன் பயன்றேயென்ன.

(உன்தன்னன் பிரவி பெறுந்தனைப் புண்ணியம் யாமுடையோம்) என்ற சொன்னும், எங்களுக்கோ புண்ணிய மில்லாதது * த்ருளும் தரும் ஸ்ரீதாசம் * என்று எங்கள் புணயத்துக்குப் புடவும் சொன்று இட வளர்க்கிறோம் நங்களன்றே * உபநயபேயநிலை தநிய த ந்தவம் என்னுப் படியான உன்கை, (பிரவிபெறுந்தனை) காட்டார் ஆசிரய ணியர் இருந்தவிடத்தே போய் ஆசிரயிப்பார்கள் எங்க ளிருந்தவிடத்தே எங்களைோடே ஸ்ரீதீபமும் ஆசிரயணிய னான சீவரது அர்த்திக்குமபடியன்றே எங்களுடைய ஏற்றம். எங்கள் புணயம் முதலில்லாதார்க்கு முதலும் பரிசையும் பவிக்கும் புணயங்கள் (புண்ணியம் யாமுடையோம்) ஸாத்ய தர்மத்தைப்பற்றிவோமே? வித்தரமாய் வடிவுள்ள தெரு தர்மத்தைப்பற்றிவோ? இவ் வொருவருக்குநாம் செய்ய

(குறையொன்றுமில்லாத) கோவிந்தா உங்களுக்கு ஒன்றுமில்லையென்றினோளென்கை: உன்னைபுயமில்லை யென்றேமோ என்ன; உங்கள் பெருமைக்கு நாம் செய்ய வேண்டுவதென்னென்ன, ராஜாக்கள் வழிபாட்டோபோது மேடுபள்ளரு மொக்கவிட்டு வழிபாடோபோவே உன்குறைய ில்லாமையை எங்கள் குறைவிலேயிட்டு கிரப்புவது. பெரு

மான் கட்டினத்தார்த்த வழிபோனும் (கோவிந்தா) அறிவில்லையென்றினோளென்கை: கியோசாசுவரிவுடையாசிருக்கிறும். * ஸகா. அவிலுஞ்ஞாதாவன்றே? உன்னை நான் பிறக்க விரகூண்டோ? கோல்கொண்டு பசுவின் பின்னே திரியவிரகூண்டோ.

(உன்தன்னனேடுறவேல் நமக்கிவகொழிக்கவொழியாது) நங்கள * அறிவொன்றுமில்லாத வாய்க்குலம். நீ குறையொன்றுமில்லாத கோவிந்தன். அனபின்பு இனி இவ்வுறவு * விநிதீமதேவததவயம் 951 * என்னெற்படியே. மேற்படக்கண்டது பள்ளத்தைக் கீர்ப்பவன்றே? நாராயணத்வ மொதிய தயாபூர்த்திக்கு த்மநியதாபூர்த்தியுண்டாயிடு யாகிற உறவு. எனக்கறிவுண்டென்றும் கண்டால் உங்க ளறியாமையோபிற்றேயென்கை: எங்கனநிவ கொன்ற காரியமுண்டோ? உன்னேடுறவிடவொன்னது குடும் துடக கான உறவுண்டாபிடுக்கவென்ற, உறவுண்டாபிடுக்கச் செய்தேயன்றே துர்யோகத்தென்பால், உறவுண்டாபிடுக்கத் தென்ன; உனக்கு விடவொன்னது பாண்டவர்களுக்காகக் கொள் எங்களையுமென்கிறார்கள் 'தங்கள் கரும் தாங்கள் செய்துகிறோம்' என்றிருப்பாரையன்றே உனக்கு விட லாவது எங்கள் கரும். உன்னுடைய ஒன்றிருப்பாரை உன்னால் விடவொன்னது. அவர்கள் தங்களாலும் விடவொன்னதுதன்கை எங்கள் வெறுமையும் உன் பூர்த்தியும் உனர்த்த எங்களை விடவொன்னதுமோ என்னுமாம்.

(அறியாத) அகவதாசம். (பின்னைகள்) கிழ்ஞர். (அன்பு) தவரவொன்னதுதாயால் பரக்குதி. பரக்குதி உபாயபுத்தியாகிலிதே தப்பாது; இரத்தன்மும் குற்றமாக நினைக்கவிரகிலும். உபாயப்பாதிப் ப்ரணடேவாய் (அன்பு) அன்தன்னனைச் செய்துபோனழைத்தனவும் சீர்ப்புணாதே! 'நாராயணன்' என்று கோவிரகாபிஷேகம் பண்ணி பூரணை அழைக்கிற என்னை, சிறு பேர் சொன்னினோளென்கை: நாராயணனென்கை குற்றமோயென்கை. நீர்மை ஸம்பா திக்கப் பிறத்தவிடத்தே மேன்மையைச் சொல்லுகை குற்றமன்றே? அர்ஜுனனைப்போலே பொறைகொள்ளுகிறார்கள் ஒரு பிடுக்கமில்லை அருத்து 'கால்தாக்கிற்று' தாக்கிற்று' என்று குற்றம் கொள்ளுவாரைப்போலே அன்புடையாரைக் குற்றம் கொள்ளப்போமே? பொறுத்தருளாய் என்னிறார்கள்.

(இறைவா) உன் ஸ்வரூபம் பெறவேண்டாவோ? (நீ தாராய) ஸ்வீகாரத்தில் செய்தவற்றையும் நீ செய்து அதுதாபமும் கின்தலைமே யாகவேணும். * ஏகம் என்ற

படி. செய்தருளாய். (ஒழிக்க ஒழியாது) நன்மையுண்டாகி லன்றோ பழியிட்வேடிலாவதென்றமாம். (சீரியருளாதே) உபாயமென்று நினையாதே பரக்குதி வந்துதியென்று கொள்ளவேணும். இத்தகிலபற்றும் பற்றறைய சிற்றத் துக்கு வடிப்பம். இச்சீர்தந்த-குறையும் அத்தலைக்கு ராணையும் வைரூபபரயுத்தம். (இறைவா) தன் கைகால் தப்பச்செய்ததென்ற பொடிவாருண்டோர் (தே தாராய) விட்குலுக்கக்காளிலில். சிதறுவித்தான். 28

பற்றிற்றுக்காலே வந்துள்ளனச்சேவித்து, உன் பொற்றமுரையடியே போற்றும்பொருள்களையுப் பெற்றம்மேய்த்துன்னும் குலத்தில்பிறந்து, நீ குற்றேவேலெங்களைக் கொள்ளாமற்போகாது இற்றைப்பறைகொள்வானன்றுகாண்கோலிந்தா! ஏற்றைக்கும் ஏழெழிவிலிக்கும், உன் தன்குறே உற்றேறியோமைய உனக்கோம் ஆட்செய்வோம் மற்றைமக்காமல்கள் மாற்றேவோரோம்பாவாம். 29

இருபத்தொன்பதாம் பாட்டு:— * எம்மா விட்டற் போலே பராபயத்தை நிஷ்கர்ஷிக்கிறது. திருவாய்மொழி யில் இப்பிரபந்தத்துக்குவாசிமுத்துநம்செந்நொற்கடிமையில் அர்த்தத்தை அருபவித்துக்கொண்டு, அது கிலைநிறைக்கக் காகவும் அத்தைக் காற்றுட்டுகைக்காகவும், பிற்பட * எம்மா விட்டில் அர்த்தத்தோடே தலைக்கட்டுகிறது.

(சிற்றம் சிறுகாலே) * பூரூங்கே முகர்த்தேதோத்தாய சித்த வேதந்தோ வியம் * என்றும், * காலே நன்னாநத்துறைபடி ந்தாடிக்கண் போதசெய்தமாலே நன்னிலி கொள்ளார் கினையாவர்மைப்படியே. 1370 * என்றும் சொல்லுகிறபடியே இவர்கள் அறவுச்செய்திருக்கள். [காலையாவது] ஆத்மாவுக்கு வெளிச்செய்திருக்கால மென்னுமாம்; இக்கண்ணுக்கு இவ் வாதித்யன் வெளிச்செய்த பண்ணுமாப்போலே அக் வாயில் கண்ணுக்கும் வெளிச்செய்திருப்ப பண்ணக்கடவ ஆதித்யன் சரிய: பதி. * பாஸ்க்ரேன பரபாயநர். [ஞானமாகி து], *2148 ஓண்டாமரையான் கேள்வனெருவையே நோக்கு முணர்வு * என்கிறபடியே சரிய: பதிதே தனக்கு விஷய மா கவுடைய ஜ்ஞாநம். [நன்னுனமாகிறது] பராபயப்பரப யங்களிரண்டும் ஸஹாயந்தர நிரபேக்தமாக அம்மிது னமே கமக்கு பலம் தரக்கடவதென்று அத்தயவஸாயம். [துறைபடித்தானாக யாவது] குருபரம்பரையில் சொல்லு கிற க்ரமத்தாலே எம்பெருமானைப் பற்றுகை.

பகல் பரவலினை பண்ணி இராபெல்லாம் மறந்த கிடந்து உருகி, வெடிந்தால் பரவலினைமையிலே புகும், நடுவே

அலங்காலம் ஸதவம் தலையெடுத்து வெளிச்செய்திருப்புக ளால்; மண்ணு ஸ்திரமாம் காலம். முன்பு தான் தனக்குக் கடவனுயிருக்கும். பின்பு எம்பெருமானுக்கு பரமாயிருக் குப். நமஸினுனார்ச்சிசிறே யிக்காலம். மாற்றேன் நம்பி சரமத்தையில் கலக்கக்கண்டு பயப்பட்ட பெரியகம்பிக்கு எம்பெருமானார் பயந்திர அருளிச்செய்தச் சோகங்களிலை.

* எத்தே மதந்தயதி. இவை எத்தனையென்ன. ஸ்ரீவராஹ வேம்பொருளான் ஸ்ரீ பூமிப்பிரட்டிக்கு. அருளிச்செய்து கொள்ளார். ஸ்ரீவராஹவேம்பெருமான் உம்மைப்போலே ஆச்சரிதபகப்பாதி; அவன் வார்த்தையொழிய என்போல் வார் மதயஸ்தர் வார்த்தை யுண்டாகில் சொல்லுமென்ன, * நமே பத்திரவச்யதி. கீதா 9.30 * இத்தாதிக்களைய உம்மைப் போல்வார் வார்த்தைப்பாகிராகின் மதென்ன, இந்த ஜ்ஞாந முடையவனுக்கு புகர்ஜம்மயில்லை என்னுமிடத்துக்கு ப்ர மாணமுண்டோ வென்ற, * த்யவ்நா தேஸம் புகர்ஜம் வதத் மாமதி நோர்ஜுந, கீதா 4-9. * என்று உண்டென்றருளிச் செய்தார். இவற்றைக் கொண்டு பெரிய நம்பி பரிதராஹர்.

அந்தமஸம்ருதி யில்லையென்ற மஞ்சவேண்டா; புகர் ஜம்முண்டென் றஞ்சவேண்டா; இந்த ஜ்ஞாநமுடைய வனுக்கு ஆளவந்தார் கோஷ்டியிலே, ஸம்ஸாரிக்கு எம் பெருமான் ஸம்நிதியில் விண்ணப்பம் செய்ய விரப்பினத் தென்ன, சில நூலிகள், * ஸுடோயயித்தாதி கூதரப்பந்த வின் ச்லோகத்தி விண்ணப்பம் செய்கை அழகி தென்ன, ஆளவந்தார் ஆதிதே பெருந்தேவையுண்டு, கமக் காவது * ஸோஸந்தே வி. பூ 5.7.70 என்கிற காளியன் ச்லோகமே யென்றருளிச்செய்தார். *2263. பகல்கண்டேன் நாரணனைக் கண்டேன் * என்றுடைய ஆதித்யனுதிதான். அஸ்தமியாத ஆதித்யனாயும் கண்டேன். உறங்காத வென் னையும் கண்டேன். முன்பு ஒரு போகியாக உறக்கம். பின்பு ஒருபோகியாக உணர்ச்சி. பெண்களாகையாலேசிறிற்றம்சிறு காலையென்றபடி, வெட்ட வெடிப்பாலே யென்னுமாப்போலே. யோகிகளும் உணர்வதற்கு முன்னே, சிறுபெண்களான நாங்கள் உறங்கக்கடவ போதிலே உணரக்கடவ இத்தர்ம ஹானியப்பாராய். * என்னில் முன்னம் பாரித்து * என்று நீ உணர்ந் காலத்திலே நாக்களுனார் துவங்கோ மென்கை, (வந்த) இரண்டு ஸ்வரூபத்தைப் பழித்தோம். ஸ்வரூ பம் நிலையிட்வார்களிரே. (வந்த) * பத்யாபிகமச்சைவ ஸ்வேஸைந்தச்சேகநச ஸ்ரீ. ஆ 50-40 * என்னும் சொல்லுகை யால் அவளிநுஞ்சுவிட்டதே நாஸ்டிகிட்டுச் செல்லில், இட் டபிட்டவடிதோறும் செஞ்சுஞ்சுக்கும்; பொறுக்கமாட்டா

னென்கை. (வந்துள்ளன செவித்து) உன்னை வேண்டாதே ஸாதகராலத்திலே ரவிக் கிற உன்னைச் செவித்து. * ஸுஸு கம் கந்த்லுமய்யம் கிதா. 9-2. *. அதுக்குமேலே ஒரு அஞ் ஞலி உண்டாடருகமாட்டாசு உன்னைச் செவித்து. (உன்னைச் செவித்து) அத்திலே இத்தவையாதிற்றே. ஸேவ்யரான நாங்கள் ஸேவ்யரானபடி. * ஸுக்ஷம் ஈதமிச்சதி ஸ்ரீ. கி. 4-18 என்றும் காலம்பார்த்திருப்பார்; லல்கையில் சென்று ஸ்ரீ வீதினுணுபாரனைக் காலம்பார்த்திருத்தவனன்திறே

(உன் பொற்றாமரையடியே) ஆற்றமை ஸ்வரூபமாகையால் அடைவுகெட மேல்வீழ்ந்தபடி. (அடியே போற்றும் பொருள்) சூடவந்த பூவுக்கு விலைவிவாரைப் போலே; உனதுபாலென்னுமாம். உபாயோபயைக் களிரண்டும் தானே. ஸ்விகாரமாத்ரத்தில் ஹிதகப்போகாமையோற்று மிறபடி. ருசிக்கவ்வருகுபட்டால் பலத்திலே மூளுமத்தனை. கவிழ்ந்து கிற்கச்செய்தே விண்ணப்பம். செய்கிறது. (கேளாய்) இவர்கள் அடியே போற்றி கிற்க; தான் இவர்கள் கரிலைப் பிடிக்கக் கணிசியாவின்ருனென்கை. நாங்கள் முன்னேறிநிலுவார்த்தகேடகவொண்ணு கோவென்கை.

(பொற்றம் மேய்த்துண்ணும் குலத்தில் பிறந்தகி) கேட்கப்புகா மின்றகோவென்ன, கியன்றே முத்திமையெய்தாதாமென்ன; எவ்வளவுவென்ன; என்றும் கேட்டே போகக்கவதான கிலந்து இக்குலத்திலே பிறந்து இடம்புகொண்டு எளியனுனுமென்கை. நாங்கள் கீழிருந்தவிடத்திலே வந்து பிறந்தோமோ? வறியட்டாடிகள் விலக்குமிடத்தே வந்தோமோ? (குற்றவெலெவ்களைக் கொள்ளாமல் போகாது) பெரும்பரிசிலே உண்ணப்படுக்கவன் கலத்திலே கேசசேசக் கண்டால் பின்னேயுண்ணுதே போகட்டுப் போமாய்போலே சப்தாதி விஷயங்கள் தாரகமாயிருக்கிற எவ்களை வடிவழகைக்காட்டி. * உன்னுமும் சோழபருகித் தின்னும் வெற்றிலையுமெல்லாக்கண்ணனெனப்பெருமான்* என்னப்பண்ணி ஸ்வரூபாது ரூபமான அடிமை தாராதே போகைக்கு உன்தரமோருமென்கை. * உன்குட்டியானியுண்டொழியாய். கீர் விளாவிவைத்தோ போகப்பார்த்தது. * நிவேதயத நாந் கழிப், அலாப்த ஈழாந்தரவாந்தம் * (எவ்களை) * வைதாந்தம் ஸ்ரேநித்யதே * (போகாது) உன்தரமோ நாங்கள். கிதான் உனக்குரியையோ. * 2748 என்ன நெகிழ்க்கிடு மித்யாதி. நாங்கள் நப்பின்னைப்பிராட்டி பரிசுரம். ஆணையிட்டவர்கள் பென்பின்னையன்றே? (இற்றைப்பறைசொள்வானன்றுகாண்) இவர்கள் சொல்வற்றுக்கேட்டு, இவர்கள்நம்மை விடார்களாயிருந்தார்கள்;

நம்மைத்தடுத்தும் வளைத்தும் கொள்வர்களென்று, பறையை யெடுத்துக் கொள்ளுங்கோளென்ன, *தேவீ மே தநாயிதே* என்று ஒருகையாலே சூம்பிட்டு ஒருகையாலே பாயோஜனம் செண்டுபோய்வார்களோ நாங்கள்! (கோவில்தா) யதாச்சுத்தராயியாயிருந்தாய். *கெநுவாய், நாங்கள் இற்றைப்பறை கொள்வானன்றுகாண்* என்று பட்டி அருளிச்செய்த வார்க்கதை இடையனுக்கையாலே அபிதாநவ்ருத்திபேயித்தனை. சாத்பரய்ருத்தி போகாதென்கை. * 3239 போகும்பி என்று சொல்ல, வரலிற்றும்வன்னிலையோ வென்கை. பசக்களின் பின்னே திரிவார்க்கு ச்ரோதரிய ராகமுடியுமோ.

ஆனால் செய்யவேண்டுவ தென்னென்ன, (எற்றைக்கும்) தகாஸ்ததர் வைப்பு; என்று சொல்லுகிறபரமபுத்தத்தில் போலுமும், (எழிமுழிற்றிக்கும்) இங்கே பிறந்தாலும் ஒக்கப்பிறக்கவேணும்; கருஷுன்னும் பெண்களுமாய் புறப்படிவ் அடையுமென்கை. அவனும் * எதிர்துழல்புக்குஎன்று இவர்களைப் பெற்றேவனுமென்று முற்கோலிப்பிறவாதிற்றுமென்னுமாம். இளையபெருமான் படை விட்டாலும் காட்டியுமொக்க அடிமை செய்யப்போலே. * தேவத்தே தேவதே ஹேயம் மனுஷ்யத்தவேதாநது. * ஆகவேனுமென்கிறார்கள்.

(உன் தன்னேற்றேற்றேமேயாவோம்) ஒருநவைக்குறித்த அதுவாகவேனுமென்னுதொழித்தது - எல்லாவற்றும் கீயேயாகவேனுமென்கை. * மாதாபிதா ப்ராதா நிவாஸ்சாரணம் ஸாஸ்ருத்தந்திந்நாயயண: * என்றும், * கருஷுந்நாயகி கருஷுந்பலகி கருஷுந்சயாந்நாயக: * என்றும், * 8124 கேசலேய்கண்ணியரும் இத்தயாதிப்படியே. (உற்றேமேயாவோம்) உதிரத்தெறிப்புண்டாக வேணும். நாராயணத்தவம். * பத்தாந்நாமசீரவத். இளையபெருமான் வேலைற்றபோது கீபட்டாப்போலே உனக்கொன்றுவந்தால் நாங்கள்முடியும் ப்ரக்குதிகளாகவேணும். (உனக்கே) உனக்குமென்க்கும் பொதுவான அடிமையன்று. * 2878 எனக்கேயாட்செய்வன்னுமாயோலே ஆட்செய்யவேணும். ஸ்ரீ பரதாஸ்வாஸைப் போலே கிடவென்ற விடத்திலே கிடக்கும்வர்களன்று. இளையபெருமானைப் போலே * அலம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி * என்று அடிமைசெய்து உஜ்ஜீவிக்க வேனுமென்கை.

(மற்றைநகராமங்கள் மாற்று) கையும் திருவாயியுமாய், நாங்கள் தொழு மேன்மைகாட்டியிருக்க வேண்ணது. கீபெண்காளென்ன, நாங்கள் கருஷுணையென்று ஊழூர் சிறுமுற்றத்திலே உன்னை ஒரு பாச்சல் பாயவேணும். * பாவோ நாந்நபர கச்சிபுரீ. உ. 40-14 * என்றவனை இசைவித்

தாருண்டோ? எங்கள் வாஸனையாலும் உன்தோள் தடிப்
பாலுமாகவேண்டோ, உன் தாமாகாமலிருக்கிற இருப்பைத்
தவிர்த்துவேணும். 29

↑↑வங்கக்கடல்கடைந்த மாதவினக்கேசவனை
திங்கள் திருமுகத்துச் சூழியை யார்சேன் நிறைஞ்சி
அங்கப்பறையகொண்டவாற்றை, அணிபுதுவைப்
பைங்கமலத்தன்கொடியில் பட்டாப்பிராண்டுகொடைசோன்ன
சங்கத்தமிழ்மாரை மூப்பதும் தப்பாமே
இங்கப்பிரகாரப்பார் சரிண்மோல்வரைத்தோள்
செங்கனி திருமுகத்துச் செல்வத்திருமாவால்
எங்கும் திருவருள்பெற்று இன்புறவரொம்பாவாய். 80

மூப்பதாம் பாட்டே. பெண்காள்! நீங்களும் நானும்
அனுபவித்தோ! பிற்பாட்டிற்குமத்தனையோ வென்ன,
அவர்கள் பெறும்படி: சொல்லுகிறார்கள், பரபந்தம் கற்
றுக்கு அதுஷ்டிப்தாரோபதி பலம் ஸித்திக்கிறது. கன்
றிழந்த நாகு தோற்றகன்ற மடுத்த அதுகிரங்குமார
போலே, இப்பாசுரம் கொண்டுபுக நமக்கும் பலிக்குமென்று
பட்டிர் அருளிச்செய்தவர். ஈ'வெடிவோடு வெழுந்திருந்து
முப்பது பாட்டையும் துணைத்திக்கல், அதுவும் மாட்டிற்றில
னாகில், சிற்றம் சிறுகாலே யென்கிற ஒருபாட்டையும் துணை
தித்தல், அதுவும் மாட்டானாகில், இன்று நாமிருந்த விருப்பை
பினைப்பது தான் பட்டிர் அருளிச்செய்தார்.

(வங்கக்கடல்) கிழிவுள்ள பதார்த்தம் மேலெழக்கடை
யாறிந்தச் செய்தே, கடலில் மரக்கலம் அலசாமல் கடைந்த
செய்யும்பம் சொல்லுகிறது. கடைந்தபோது சுழன்று
வருகையால் கடலையை மரக்கலமாய் நின்றபடி. யென்னு
மாம், க்ருஷ்ணனே பரமோஜ்ஞநாதர் பரர்க்கும் காரியம்
செய்யும் சிவவானென்கை. (மாதவனை) ஆச்சரியனிய
தத்தவம் கஷ்டமின்றாதாமாயிருக்குமென்கை. நாய் முன்பு
பிதாவுக்குப் பரணை செய்த குற்றம் பொறுக்கவேண்டுமோ
போலே, ஆதம்மவின் குற்றம் பொறுக்கைக்கு புருஷகார
மென்கை. அவன் ஸந்திதியில் குற்றம் மிக்க காகம் பிழைத்
தது. அவன் ஸந்திதியில்லாமை அத்தனை குற்றமின்றியே
யிருக்க, ராவலனை தலையறுப்புண்டான். (கேசவனை) விரோ
திநிரஸனாவராவனை. (மாதவனைக் கேசவனை) *1449 கண்ணு
தல் கஞ்சன்னகக்கண்டவனே, விண்ணவரமுதுணைவருநில
வரும் பெண்ணுக்குண்ட வெம்பெருமான் என்று சொல்
லுகிறப்படியே, 'தான் ஸாக்ஷாத் அங்குதத்தை யுண்டு ப்ரஸ்
மாதிகளுக்குக் கோதைக்கொடுத்தான்' என்று பட்டிர்.
மாதவனை என்று: தன் வாயைக்காட்டி, கேசவனை என்று

கோதைப் பொருட்டார். (கேசவனை) விரோதி நிரஸனாவ
ராவனை. ஸ்திரீத்வப்ரயுக்தமான ஸ்வாதந்தர்யத்தையும்
அந்யசேஷத்தவத்தையும் போர்க்கினாவனை.

(திங்கள் திருமுகத்து) க்ருஷ்ணனோட்டைச் சேர்த்தி
யால் வந்த செவ்வி. அங்கு *கதிர்மதியம்போல் முகம்*
என்றது. *ஐகத்யயாபரங்கும்*. என்று கொடுப்பார்க்கு
இது ஒன்றெழிய அல்லாத தெல்லாம் கொடுக்கையாலே
இவர்களுக்குக் குளிர்ந்தி வேண்டுகையாலே 'திங்கள் திரு
முகம்' என்கிறது. *8764 மதிமுகமடைந்தையரிமே. (சேயிறை
யார்) தானும் அவனும் கூடப்பூட்டின ஆபரணத்தையுடைய
யராமிருக்கை. (சென்று) இவ்வொப்பனையோடே யுரப்
பார்த்திராதே சென்று. (இறஞ்சி) மங்களசாரஸம்
பண்ணி. (அங்கு) திருவாய்ப்பாடியில். (அப்பறை கொண்ட
வாற்றை) மறந்த கில்லாதே நாட்டுக்குப் பறையென்று
அடிமை கொண்டபடியை.

(அணிபுதுவை) ஸம்ஸாரத்துக்காரணமான ஸ்ரீவில்லி
புத்தூர். (பைங்கமலத்தன்கொடியில்) பேரியாழ்வார்க்குத்
தாமரைத்தாராயிருக்கிறபடி. (பட்டிர் பிரான்கோதை
சொன்ன) ஆண்டான் அதுகாரத்தாலே அதுபவித்துப்
பேசின. *ஹோவாசம்யாஸ்: பார்சாய்* என்று ஸ்ரீபராசரபு
வான் 'தன்மகன் ஸ்ரீ வேதவ்யாஸபகவான் பாட்டே சென்று
நாம் சொன்ன அர்த்தத்துக்குப் ப்ரமாணம் கேட்டுக்கொள்
ளுக்கோள்' என்னுமாயோலே, பேரியாழ்வார்தமகன் சொன்
னத்திலும் அர்த்தவாத மில்லை.

(சங்கத்தமிழ்மாரை) *குழாங்களாய்* என்னுமாயோலே
பஞ்சலகஷம் குடியில் பெண்கள் திரண்டதுபவித்த ப்ரபந்த
மாகையாலே, பகவத்ப்ரேம முடையார்க்கெல்லால் சிரஸா
வஹிக்க வேண்டும்படியிருக்கை. (தமிழ்மாரை) பிராட்டி
ஆண்டாளானுப்போலே உபநிஷத்தம் தமிழாநபடி. (மூப்
பதம் தப்பாமே) இதிலொரு பாட்டும் விழியாதே. விலை
யில்லாத ரத்தங்கனையாலே செய்த ஏகாவனியிலே ஒருதந்தம்
குறைந்தாலும் கெடுப்பாறு யிருக்குமே. அப்படி ஒரு
பாட்டுக்குறைந்தாலும் பேரிழவாயிருக்குமென்கை. (இங்கு)
பிற்பட்ட காலத்திலே. (இப்பிரகாரப்பார்) இப்பாசு
ரமாத்ரத்தைச் சொல்லுவார். திருவாய்ப்பாடியில் பெண்
கள் தாங்களே க்ருஷ்ணனோடே கூடி அதுஷ்டிப்தைப் போ
னார்கள். ஆண்டான் அதுகாரப்பகாரத்தாலே பெற்றாரா
தையாலே இப்பரபந்தம் சொன்னார்த்தம் இங்கே பலம்
கிடைக்கும். (சரிண்மோல் வரைத்தோள்) இவர்களையு
பாராதே பண்போடினவர்கள் சொல்லியாலே அதுஸந்திக்

கையாலே தோள்கள் பனைக்கும். அறுபவின்கத்தோள்கள் பனைத்தாப்போலே.

(செங்கண் திருமுன்கத்து) அவப்பலாபத்தாலே சிவந்த திருக்கண்கள். (செல்வத்திருமாலால்) உபய விபுதியுத்த னைச் சரிய; பதியென்கை. இப்பாட்டில் உபக்ரமத்திலும் உபஸம்ஹாரத்திலும் பிராட்டிஸம்பந்தம் சொல்லியிருக்கையாலே வ்யயத்தில் பூர்வகண்டத்திலும் உத்தரகண்டத்திலும் சொன்னபடியே இவ்வுகண்டத்திலும் உத்தரகண்டத்திலும் சொல்லிற்றுவிற்றென்கை.

(எங்கும் திருவருள் பெற்று) இத்திருப்பாவை சொன்னார்களிடத்தே எங்கும் தானும் பிராட்டியுமாக ஆதரிக்குமென்கை; கிடக்கைப்பாடியிலே வெள்ளம் கோத்தாப்போலே. (இன்புறுவர்) இல்லாசுகத்தை அறுபவித்து இனி யராவர். பிராட்டியும் தானும் ஸங்கிவிதிமரம்படி ப்ரஸாதத்தைப் பெற்று, (இன்புறுவர்) பகவதஸ்ஸம்சலேஷத்தால் வந்த ஆநந்தம் பெறுவர். * 3668 கின்றிருவருளும் பங்கயத்தான் திருவருளும். * 3684 திருமாலைவருளப்பட்ட சடகோபன் * * 1707 திருமாமகனாலருள்மாரி * திருபகதர்மம். இசலி இசலி இருவரும் பரியக்கடவர்.

ஆயி அருளிச்செய்த

நாலாடிரப்படி

முற்றிற்று

ஆண்டார் திருவடிகளே சரணம், ஆய்திருவடிகளே சரணம்

அடிவாவு!—மார்கழி வையம் ஒங்கி ஆழி மாயன் புள்ளுசே நிறுவானம் தூமணி கோற்று ஈற்று கிணத்து புன் உங்கள் எல்லை நாயகன் அம்பாம் உந்து குத்து முப்பத்து ஏற்ற அங்கன் மாரி அன்று ஒருத்தி மாலே கூடாரை கறலைகள் சிறிதும் வங்கம் கை.

ஆண்டார் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்வாபதேசம்

முதற்பாட்டில்:—பகவத்பரத்தவத்தால் சொல்லிற்றுகூறது வேதார்த்தம். அதாவது—ஸ்ரீவஸமாச்ரயணிய ஸ்தலமென்றும் அவதீர்ணனானவனுமுக ருசிஜகமென்றும் ருசியுடையார் ப்ரார்ப்யத்தவரையாலே அவன் தன்னை மேல்விழுந்து அபேகிதத்தை ப்ரார்ப்தமென்றும் இவ்விஷயத்திலே இழிவார்க்கு ருசியுடையார் உத்தேசயரென்றும், ப்ரார்ப்யமாகிறது அதுபவஜிதபீதிகாரிதமுமாய் யாவதாதம்பா வியானை கைக்கர்யமென்றும் தத்தஸாதமும் அவன்திருவடிகளே யென்னலாபிற்று; ப்ரார்ப்யப்ராகஸங்க்ரஹம். 1

இரண்டாம் பாட்டில்:—இவ்விஷயத்தில் இழிவார்க்குடைய விரக்தியையும் இம்பாவதி ஸ்வபாவத்தையும் சொல்லுகிறது. 2

மூன்றாம் பாட்டில்:—பகவத் ஸமாச்ரயணபலமான கைக்கர்யமொழியவே, * ஆபுராசாஸ்தே * என்கிறபடியே ஜலரிக பலன்களும், ஆதாஷங்கிகலித்தமாய்க்கொண்டு வீதிக்குமென்கிறது. 3

நாலாம் பாட்டில்:—அநக்ய ப்ரயோஜனமும் பகவத் ஸமாச்ரயணம் பண்ணுமவனுக்கு இந்த்ராதி தேவதைகள் கியாமயராவர்களென்று, இவ்விதிகாரிகளுடைய உத்தகர்ஷம் சொல்லுகிறது. 4

அஞ்சாம் பாட்டில்:—இப்படி பகவத்பஜகாநுபவம் பண்ணுமவனுக்கு, * உத்ர பூர்வாகயோ ரக்ஷே விநாசனா * என்கிறபடியே, பகவதநுபவ மானாதம்மயத்தாலே ஸகலதுரிதங்களும் போமென்று சொல்லுகிறது. 5

மார்கழிமுதல் மாயனை என்னுமளவும், நாராயணனே என்று தொடங்கி, பாரகடவுள் பையத்துகின்ற பரமனென்றும், ஒங்கியல்களந்த உத்தமனென்றும், சர்க்கமுதைத்த சரமழையென்றும், மாயனை மன்ன வடமதுரை ஸைந்தனை யென்றும் அடிப்பாடு சொல்லுகிறது.

இனி மேல்பத்துப்பாட்டிலும் பகவத் விஷயம் அபரிசு சிந்நமாய் தனியனுபவிக்க மாட்டாத சாபஸத்தாலும், பகவதநுபவம் பண்ணுவார்க்கு, * தொண்டரெல்லும் வாசீர் * என்கிறபடியே துணைத்தேட்டமாயிருக்கு மென்னுமத்தைச் சொல்லுகிறது.

அதில் முதற்பாட்டில் பகவதேக போகரான ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் அந்நய ப்ரயோஜனராய் இவ்விஷயத்தில் தேசிகரான நிக்கே யிருப்பாரை அவர்கள் பக்கல் பரிவாலே தேசிகராக்குகை ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ஸ்வயாவமென்னு மத்தைச் சொல்லுகிறது. 6

[சீசு] இரண்டாம் பாட்டில், பகவத்விஷயமான அர்த் தம் ஒருவனுக்கு விஸ்வரூபமான தங்கன் பரிவால் * போத யந்த : பரம்பரம் * என்கிறபடியே அறிவிக்கையும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு ஸ்வரூபமென்கிறது. 7

[கீழ்வானம்] மூன்றாம்பாட்டில், பகவதருபவத்தில் ப்ரத்தயாஸந்தராயிருப்பார் திறத்தில் ஸாபேகூராயிருக்கையு ம், அவர்களை மூன்றிட்டி ஈச்வரனைக்கொண்டிருக்கையும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு ஸ்வரூபமென்கிறது. 8

[துமணி] நாலாம்பாட்டில், * தந்தனய ஸந்தருக்ம் பவேத் * என்று பூர்வாத் திஷ்டராயிருப்பாரை, பகவத்ப்ரேமாதி சயத்தாலே ததேகபோகரா யிருக்குமவர்கள் போகார்த்த மாக ப்ரேரிக்மை அவர்களுக்கு ஸ்வரூபமென்கிறது. 9

[நோற்று] அஞ்சாம்பாட்டில், * நிஞ்நி த்வாத்மைய மே மதம், ஏறும் ஸச மயம் * என்று அவன் பக்தப்பாதத்தி லிருப்பார் திறத்தில் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் தித்ய ஸாபேகூ ராயிருக்கை ஸ்வரூபமென்கிறது. 10

[கற்றி] ஆறாம்பாட்டில், பகவதஸ்மபந்தம் விச்சேதி யாதே போத ஸந்தாந ப்ரஸுதித் தமக்கு ஸ்ரீயரென்றும் அவர்களையாக பகவத் ஸமாச்சரியணம் பண்ணுகை ஸ்வரூப மென்கிறது. 11

[கனைத்து] ஏழாம்பாட்டில், பகவத்விஷயம் ஸ்ஹ்ய மாம்படி அவகாலயித்தவர்கள் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு உத் தேச்யராமனவன்றிக்கே தத்ஸம்பந்த ஸம்பந்திகள் உத் தேச்யமென்றிருக்கை ஸ்வரூபமென்கிறது. 12

[புள்ளி] எட்டாம்பாட்டில், பகவதருபவ ரூபமான ஜ்ஞாநபக்திகளால் பூர்ணராயிருப்பாரிடத்திலும் ததர்த்த மாக ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் ஸாபேகூராயிருக்கை ஸ்வரூப மென்கிறது. 13

[உங்கள்] ஒன்பதாம் பாட்டில் பகவத் விஷயத்தில் மூட்டுகையிலே அதிகரித்த நிர்வாஹகர் மூன்பாக பகவத் ரூபவம் பண்ணுகை ஸ்வரூபமென்கிறது. 14

[எல்லே] பத்தாம் பாட்டு. ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸமாஜ தர்சனம் அபிமதமாயிருக்கு மவர்களைக் கண்டால், அந்த ஸமுஷமாக அவர்களை உகக்கை ஸ்வரூபமென்கிறது. 15

நாயகனில்—இவை பிரண்டாலும் பகவத் விஷயத் தைக் கிட்டொரார் தத்த்ரத்தயாஸந்தராய் புருஷகராமாக் கொண்டு புருஷை ஸ்வரூப மென்கிறது. 16

[அம்பரம்] பகவத் விஷயிகாரம் பிராட்டி ஸாபேகூ காயிருக்கிறது. 17

[உந்து மதகளிற்றன்] பிராட்டியைப் புருஷகரமாக வரித்தால் அவனும் அவளும் இசலி இசலி பரியும் பரிவை யும் சொல்லுகிறது. 18

[சூத்து விளக்கு] அடிமை செய்யுமிடத்திலும் இருவர்க் கும் சேர்ந்த சேர்த்திலிலே அடிமை செய்வதே முறையாகிறது. 19

[முப்பத்து] ப்ரபுத்தனய் தங்கன் கார்யம் செய்கைக்கு * ஏற்றவேழுகைக் கொண்ட * என்கிறபடியே ஆச் ரித ரானவர்கள் நிர்மமராய்க் கொண்டு அவன் குணசீர்த் தம் பண்ணுகை கர்த்தவ்ய மென்கிறது. 20

[ஏற்ற கலம்] கீழிற்பாட்டில் தங்கன் அபிமாக சூந்ய தையைச் சொல்வீற்றாய், இப்பாட்டில் அந்நயார்ஹசே ஷத்வம் சொல்லுகிறது. அவனுடைய விசேஷ கடாக்ஷத் துக்குத் தங்களுடைய அந்நயார்ஹ சேஷத்வம் அஸந்தேய மென்கிறது. 21

[அங்கன்] கர்ப்பரத்தந்த்ர ராயிருந்துள்ள ப்ரயோஜ நாத்ரபரிந் காட்டிலும் அந்நயப்ரயோஜனராய் ஸாத நாத்ர கிஷ்ட்டராயிருக்கு மவர்களிற் காட்டிலும் ஸித்த ஸாதகம் பண்ணினார் குற்றம் போக தன்மைக்குதலில் மாயையால் ஈச்வரனை ப்ரபுத்தனய்க் கொண்டு ஸம்விதா நம் பண்ணவேணுமென்று அபேக்ஷிக்க அவ்விதிகாரத் தைச் சொல்லுகிறது. 22

[மாரி] அர்த்திகள் ஆஸத்தாகத்திலிருக்கிற சரிய : பதிக்கு ஸ்வரூபபாதுருவைந்ருத்தியை விண்ணப்பம் செய்ய வேணு மென்கிறது. 23

[அன்றில் வலகம்] அர்த்திகளாய்ச் சென்றாலும் தத் தாமுடைய புருஷார்த்தத்தை விஸ்மரித்து மங்களசாஸனம்

பண்ணவேண்டும் படியான விஷயவைலக்ஷணயத்தைச் சொல்லுகிறது. 24

[ஒருத்தி] ஸ்வரூபலாபத் தோபாதி துக்கநிவ்ருத்தியும் ததாசரயணத்தாலே யென்கிறது. 25

[மாலே] போகோபகரண ஸீத்தியும் அவனாலேயென்கிறது. 26

[கூடாரை] * தம் ப்ரஹ்மஸங்காரேணாஸங்கூர்வந்தி * என்கிறபடியே கைங்கர்யமே ஸ்வரூபாநுரூபமான புருஷார்த்தமென்றறுதியிட்டு, ப்ரதிபத்தகநிவ்ருத்திக்கும் உத்தேச்யமான புருஷார்த்த ஸீத்திக்கும் அநுரூபலங்காரம் அவனே பண்ணவேணுமென்கிறது. 27

[சுறவைகள்] கீழடங்க ஒரு அதிகாரிக்கு ஸம்பவிக் கும் ஸ்வபாவங்களைச் சொல்லி, ஆகின்சங்க்யத்தையும் ப்ராப்தியையும் முன்னிட்டு அவனே உபாயமாக வேணுமென்ற பேசுவித்துக்ஷாமணம் பண்ணிக்கொண்டு தலைக்கட்டுகிறது. 28

[சிறந்தம் சிறுகாலே] ஏவம் ஸவிக்ருதஸித்தோபாயினுக்கு தத்க்ருத ஸ்வரூபாநுரூபமும் தத்விரோதநிவ்ருத்தியும் * யா: காச்சத க்ருதய: * இத்யாதிப் படியே சொல்லித் தலைக் கட்டுகிறது. 29

[வங்கக் கடல்] உக்தமான அநுஷ்ட்டாந மில்லாதவர்களுக்கு அவர்கள் பாசரமே பேற்றைக் கொடுக்குமென்று சொல்லி நிகழ்க்கிறது. 30

ஆசார்யஹ்ருதயஸ்யர்த்தம் லக்ஷண யோ நச்சீதா: |

ஸ்ரீசுநாதான மமம் தேவரஹ் தயாச்யே ||

ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்.

ஆமி திருவடிகளே சரணம்.

A. 1
இலுளி